

*Их Багшийн ярьсан
үлгэр түүх*

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай

*Ух Багшийн ярьсан
үлгэр түүх*

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн
Олон Улсын Нийгэмлэгийн Хэвлэлийн Компани

ГАРЧИГ

1. Хоёр төмсний үлгэр	7
Бразил 1989 оны 6-р сарын 16 (Эх нь англи хэлээр)	
2. Зэн багш хийгээд таван зуун фламинго шувуу.....	10
Йилан, Формоса 1989 оны 3-р сарын 31 (Эх нь хятад хэлээр)	
3. Сармагчин - лам	12
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 20 (Эх нь англи хэлээр)	
4. Тоть шувууны зөвлөгөө.....	14
Пиндүн, Формоса 1993 оны 1-р сарын 24 (Эх нь хятад хэлээр)	
5. Эмээлийн түүх	21
Тайбэй, Формоса 1994 оны 5-р сарын 22 (Эх нь хятад хэлээр)	
6. Билиг ухаан үгүй ид шидийн хүчний аюул.....	26
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 22 (Эх нь англи хэлээр)	
7. Шуналын тулам.....	28
Шихү, Формоса 1991 оны 9-р сарын 22 (Эх нь хятад хэлээр)	
8. Энэ бол хөл толгойгоо алдсан ертөнц	35
Тайбэй, Формоса 1990 оны 3-р сарын 2 (Эх нь хятад хэлээр)	
9. Моисей шавилж ахуйдаа үг дуугүй, хүлцэнгүй номхон байсан нь	38
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 18 (Эх нь англи хэлээр)	
10. Ой модыг аварсан шувуу	43
Шихү, Формоса 1995 оны 12-р сарын 17 (Эх нь хятад хэлээр)	
11. Их Багшийн дотоод мэдрэмж	
а) Шувууны тухай түүх.....	48
б) Ялааны тухай түүх	49
Панам 1991 оны 1-р сарын 28 (Эх нь англи хэлээр)	
12. Хааныг сонгосон охин	53
Сидней, Австрали 1993 оны 3-р сарын 16 (Эх нь англи хэлээр)	
13. Хайр сэтгэл ба үзэн ядалт	55
Шихү, Формоса 1993 оны 1-р сарын 17 (Эх нь хятад хэлээр)	
14. Бүх зүйл амнаасаа болдог.....	66
Пиндүн, Формоса 1992 оны 12-р сарын 26 (Эх нь англи хэлээр)	
15. Их Багшийн хүчинд итгэ	70

Шихү, Формоса 1990 оны 9-р сарын 28 (Эх нь хятад хэлээр)	
16. Гэгээрсэн шидэт дагинас	72
Шихү, Формоса 1990 оны 3-р сарын 4 (Эх нь хятад хэлээр)	
17. Эхийн зөвлөгөө	74
Шихү, Формоса 1995 оны 10-р сарын 27 (Эх нь англи хэлээр)	
18. Ханхүү Виктор ба таван зуун гуйлгачин	78
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 19 (Эх нь англи хэлээр)	
19. Тэвчээртэй гүнж	85
Пиндүн, Формоса 1993 оны 1-р сарын 10 (Эх нь хятад хэлээр)	
20. Харамч эмгэн	93
Шихү, Формоса 1995 оны 1-р сарын 5 (Эх нь англи хэлээр)	
21. Зөрүүд гурван зарц	97
1996 оны 3-р сарын 28-ны Камбожийн даяан (Эх нь хятад хэлээр)	
22. Даруу төлөв байдлаа сэргээе	100
Шихү, Формоса 1995 оны 2-р сарын 19 (Эх нь хятад хэлээр)	
23. Улаан, Ногоон буг.....	102
Сингапур 1995 оны 1-р сарын 10 (Эх нь англи хэлээр)	
24. Шидэт сандал.....	107
Шихү, Формоса 1994 оны 12-р сарын 31 (Эх нь хятад хэлээр)	
25. Бурханд итгэх бидний итгэл	110
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 22 (Эх нь англи хэлээр)	
26. Бид Их Багшийн гаднах үйлдлийг дуурайх ёсгүй	112
Шихү, Формоса 1996 оны 2-р сарын 22 (Эх нь англи хэлээр)	
27. Бүх зүйл санаа бодлоос үүдэлтэй	114
Шихү, Формоса 1994 оны 12-р сарын 29 (Эх нь хятад хэлээр)	
28. Сүнслэг бясалгагчид өөрсдийнхөө хэрэгцээг хангадаг байх ёстой	118
Шихү, Формоса 1995 оны 12-р сарын 23 (Эх нь англи хэлээр)	
29. Томгутлын арга	121
Сөүл, Солонгос 1994 оны 4-р сарын 15 (Эх нь англи хэлээр)	
30. Бурханд өргөх жинхэнэ өргөл	123
Шихү, Формоса 1995 оны 1-р сарын 5 (Эх нь англи хэлээр)	
31. Гуйлгачин эмгэний билиг ухаан.....	127
Остин, Техас, АНУ 1994 оны 8-р сарын 27 (Эх нь англи хэлээр)	
32. Ялгаварлах үзэлгүй хайр	131

Шихү, Формоса 1995 оны 12-р сарын 25 (Эх нь англи хэлээр)	
33. Хулгайч бясалгал дадуулагч болсон нь	134
Шихү, Формоса 1995 оны 2-р сарын 19 (Эх нь хятад хэлээр)	
34. Бүхнийг Чадагч Бурхан бүгдийг зохицуулдаг	137
Шихү, Формоса 1994 оны 12-р сарын 31 (Эх нь хятад хэлээр)	
35. Мөнх амьдрах нууц арга.....	140
Шихү, Формоса 1995 оны 10-р сарын 27 (Эх нь хятад хэлээр)	
36. Өглөгийн урхи занга	144
Шихү, Формоса 1992 оны 7-р сарын 5 (Эх нь хятад хэлээр)	
37. Их Багшийн нөхцөл болзолгүй хайр	154
Каошюн, Формоса 1990 оны 10-р сарын 17 (Эх нь хятад хэлээр)	

Хавсралт

а) Авшиг хүртэхүй - Арьяабалын бясалгалын арга	161
б) Ном хэвлэлийн танилцуулга	164
в) Бидэнтэй хэрхэн холбогдох вэ?	176

Товч илгээлт

Эзэн Бурхан болоод Дээд Сүнсний тухай ярихдаа Эзэн Бурхан эр эсвэл эм хүйстэй аль нь болох тухай гарч болох маргаанаас зайлс хийхийн үүднээс хүйсийн ялгаа заадаггүй, анхдагч нэр томьёо ашиглаж байхыг Их Багш бидэнд зөвлөсөн юм.

She + He = Hes (Bless гэдэгтэй адил дуудна)

Her + Him = Hirm (Firm гэдэгтэй адил дуудна)

Hers + His = Hiers (Dear гэдэгтэй адил дуудна)

Жишээлбэл: Бурхан хүсвэл, юмыг Тэрээр (Hes) Өөрийн (Himself) талаар, Түүний (Hiers) хүсэл зоригт нийцүүлж хийдэг юм.

Уран бүтээлч, юун санааны агуу хөтчийн хувьд Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай дотоод гоо сайхны аливаа илэрхийлэлд дуртай. Тиймээс ч Тэрбээр Вьетнамыг “Ау Лак”, Тайванийг “Формоса” гэж нэрлэдэг. Ау Лак нь Вьетнамын эртний нэр бөгөөд “Аз жаргал” гэсэн утгатай. “Үзэсгэлэнтэй” гэсэн утгатай Формоса хэмээх нэр нь арлын орон болон хүн ардынх нь гоо сайхныг илүү төгс төгөлдөр илэрхийлдэг. Их Багш эдгээр нэрсийг хэрэглэх нь нутаг орон хийгээд оршин суугчдад нь бурханлаг хөгжил, аз хийморь авчирна гэж үздэг юм.

Хоёр Төмсийн Члгэр

Ө нөөдөр би нэгэн Их Багш буюу Гүрү-г итгэн дагах нь хэчнээн хэцүү бэрх тухай нэг сайхан үлгэрийг та бүхэнтэй хуваалцмаар байна. *Их Багш байх хэцүү. Их Багшийг эрж олох ч тун хэцүү. Тийн атал тэр Их Багшид итгэх, найдах, мөн түүнийг итгэн дагах нь бүүр ч хэцүү.* Үлгэрт энэ тухай өгүүлнэ.

Нэгэн агуу их, төгс төгөлдөр Их Багш байжээ. Гэвч тэрээр “Их Багш” ийм байдаг гэж бидний төсөөлдөгтэй адилгүй хүн байв. Заримдаа шавь нараа аашилж загнана. (Инээлдэв) Түүгээр барахгүй, ер нь ганц, хоёр цохиод авдаг ч байсан байж мэднэ, яг л Төвөдийн аугаа йогч Мял богд болон түүний Их Багш шиг. Тэр Багш бол Их Багш хүн хэзээ ч хийх ёсгүй гэж бидний үздэг янз бүрийн зүйлийг хийдэг байж. Жишээ нь: Хэрэв бид “Их Багш хэзээ ч уурладаггүй” гэж хэлэх бол тэр харин ч их уурладаг.

Их Багш байя гэвэл бид галзуу байх ёстой болдог. (Инээлдэв) Хэрэв та нар хэвийн хүн бол Их Багш болж чадахгүй, яагаад гэвэл энэ ертөнцөд бүх юм эсрэгээрээ, эмх замбараагүй байдаг. Сайн юмыг муу гэж бодно, муу юмыг сайшаах буюу сайн гэж бодно. Та нар зөвхөн төгс гэгээрэхээрээ л энэ ертөнц дэх бүхий л зүйлийн хөгжилтэй байдлыг нь харж чадна. Тэгээд та нар галзуу болно, нэн жаргалтай галзуу – нэн амарлингуй солиот болно.

Нэг өдөр тэр “солиотой” Их Багш шавь нарынхаа нэгэнд хоёр төмс өгөөд ид гэжээ. Тэр өнөөх шавьдаа хоёр төмсөө заавал хоёуланг нь идэх ёстой шүү гэж ахин дахин онцлон анхааруулаад байж. Тэгээд шавиа дахин дуудаад “Чи хоёр төмс идэх ёстой шүү!” гэжээ.

Шавь нь Их Багшийнхаа гараас хоёр төмс аван гадаа гарч суугаад идэж эхлэв ээ. Ингэхэд үнэндээ хоёр төмс иднэ гэдэг чинь маш амархан хэрэг биш үү? Та нар үүнийг тийм ч хатуу сорилт биш гэж бодож байгаа. Хоёрхон төмсийг хэн ч идчихэж чадна. Тэгээд идэх зуураа “Их Багш ингэдэг нь яаж байгаа юм бол?” гэж өөрөөсөө асууж суужээ.

Иймэрхүү л зүйл бодож байж. Гэхдээ эдүгээг хүртэл маш урт хугацаагаар Их Багшийгаа дагаж байгаа тул юутай ч Их Багш нь хэлсэн болохоор үүнд ямар нэг учир шалтгаан байгаа, тиймээс

дуулгавартай дагах ёстойгоо мэдэж байв. Иймээс тэндээ суугаад идэж л байж. Нэгийг нь хэдийнээ дуусгачаад нөгөөг нь хальсалж эхлэв. Тэгтэл их өлсөж, хариугүй үхэх шахсан гуйлгачин ирээд “Энэ төмсөө над өгөөч, тэгээч дээ, та нэгийг нь идчихсэн шүү дээ, би өчнөөн хоног юу ч идээгүй, Хэрэв та үүнийг надад өгөхгүй бол би үхэх нь!” гэжээ.

Ингэвэл одоо та нар яах вэ? Та нар өрөвч сэтгэлээ дагах уу, эсвэл Их Багшийгаа дагах уу? Их Багш нь хоёр төмсөө заавал хоёуланг нь идээрэй гэж онцлон анхааруулсан бөгөөд дүрэм ёсоор бол та нар хэзээ ч үгнээс нь гажиж болохгүй. Гэтэл тэр өлссөн хүнд идэх юм өгөхгүй байх нь дэндүү хуншгүй явдал болно. Тэгж суухад нь ухаан санаа нь Их Багш, гуйлгачин хоёрын дунд нааш цааш тээнэгэлзэн байв. Гэтэл гуйлгачин орилон чарлаж, газар унаад үхлийн ирмэгт тулсанд өнөөх шавь нь үлдсэн төмсөө түүнд даруйхан өгчхөв. Тэгээд гэр лүүгээ явмагц, гуйлгачин ч бас үзэгдэхээ больжээ.

Мань хүн гэртээ ирээд Их Багшдаа болсон явдлаа илтгэжээ. Гэтэл харин Их Багш нь загнаж гарав. Шавиа үгнээс нь зөрлөө гэсэн дээ биш, харин шавиа өрөвдсөндөө, харамссандаа хашхичин загнажээ. Тэр хоёр дахь төмс бол оюун санааны гэгээрлийн дээд дэсийн, төгс гэгээрлээр адислагдсан байтал харин эхнийх нь төмс энэ ертөнцийн эд хөрөнгө, ололт амжилт, алдар нэрийн адистай байжээ. Их Багш нь “Чи минь ямар мунхаг юм дээ?” гэжээ. “Энэ тэгээд хувь тавилан чинь л юм байлгүй дээ. Тэгээд л хоёр дахь адислалыг хүртэж чадаагүй байх нь” хэмээн санаа алджээ.

Хожим нь өнөөх шавь нь энэ ертөнцөд үргэлж од хийморьтой байж, алдар нэрд хүрч, маш их мөнгөний орлоготой болсон боловч Их Багш болсонгүй, өөрөөр хэлбэл орчлон дахь хамгийн дээд байр суурь, хамгийн эцсийн зорилгодоо хэзээ ч хүрээгүй аж.

Энэ бол бидний ихэнхэд байдаг асуудал. Бид өөрсдийгөө бүгдийг ойлгож мэддэг, бүгдийг зохицуулж чадна гэж боддог. Бас өөрсдийгөө ямар ч “би” гэх үзэлгүй гэж боддог. Бид Их Багшийг дагах буюу Түүнд бууж өгөх нь маш амархан гэж боддог. Гэтэл үгүй юм аа, энэ нь тийм ч хялбар биш аж. Хоёрхон төмс идэхэд л

асуудал учирч байна шүү дээ. (Инээлдэв)

Иймээс бусад хүнд сорилтыг давж чадна гэж мөрөөдөхөд ч хэцүү. Яагаад гэвэл бидэнд хэдэн мянган жилийн турш хураасан мугуйд зан, нийгмийн ёс заншил, суурь мэдлэг дэндүү их байна. Тэгээд энэ нь бидний тархинд нэвчсээр ирсэн бөгөөд түүнийг ахархан хугацаанд угааж арилгахад хэцүү болжээ.

Бид өөрсдийгөө зөв, бурууг ялгаж чаддаг гэж үргэлж боддог. Гэгээрэхэд маань энэ бүх мугуйд зан ямар хэрэгтэй вэ? Энэ нь бидний замд саад л болно. Их Багш нэг зүйлийг хий гэж хэлэх болгонд бид “Үгүй, үгүй, би үүнийг мэднэ. Ээж минь над ингэж хэлсэн, сургуулийн багш маань ч тэгж сургасан, сүмийн лам маань ч тэгж номлосон” гэж боддог учраас өөрөөр хийдэг.

Их Багш биднээр хийлгэхийг хүссэн юмны яг эсрэгээр нь хийдэг, тэгээд Их Багш үргэлж бидний мугуйд зантай тэмцэх хэрэгтэй болдог. Бидний ихэнх нь сохор, дүлий, дүйнгэ. Зөвхөн Их Багш л тов тодорхой харж чадна. Бусад нь зөвхөн бүдэг бадагхан хардаг, зарим нь юу ч хардаггүй. Бид харж байна, ойлгож байна гэж боддог ч тийм биш. Энэ бол энэ дэлхийн үнэхээр аугаа хуурамч үзэгдэл. Энэ бол Маягийн үнэхээр гайхалтай, аугаа ажил.

Энэ ов мэх биднийг хууран мэхэлж, хэзээ ч итгэмээргүй юманд маань итгүүлчихдэг. Энэ хуурмаг байдлаас гаргах гэж нэгэн сэрж гэгээрсэн хүн ирвэл бид түүнийг маш үнэнч, эелдэг, хүлцэнгүйгээр дагадаг. Гэхдээ бид бас тийм ч хурдан сэрдэггүй. Яг л өглөө болж, сэрүүлэг дуугарахад бид “Аа... аан...,” гэж унтраачхаад эргээд унтчихдагтай адил.

Тиймээс бидэнд ийм олон шашин, бас гэтэлгэдэг гэгдэх маш олон зам мөр байна. Гэтэл бид юу харж байна вэ? Дэлхийн хүн ам өдрөөс өдөрт ихсэж байна. Энэ нь манай дэлхийгээс нэг ч хүн, эсвэл тун цөөхөн хүн чөлөөлөгдөж байна гэсэн үг. Тийм бишсэн бол юу гэж хүн ам өсөөд байх билээ дээ? Хэрэв олон хүн чөлөөлөгдөн гэртээ харьж, тэнгэрийн элч, Бурханы туслах, Бурханы хүү, охин болж, үүрд диваажинд амьдардаг байсан бол энэ дэлхийн хүмүүс бүр цөөхөн болох байсан юм.

ЗЭН БАГШ ХИЙГЭЭД ТАВАН ЗУУН ФЛАМИНГО ШУВУУ

Эрт дээр үед их сайн бясалгадаг нэгэн лам байжээ. Тэр хэдэн төрөлдөө лам хувраг байсан боловч үхэж төрөхийн хүрднээс чөлөөлөгдөж чадаагүй аж. *Та нар сахилаа чанд мөрддөг, тун ариун явдалт лам байсан байж магад, хэрэв гэгээрэлд хүрч чадахгүй бол, дараагийн төрөлдөө дахин лам болох нь бидний хувьд хүсэж болох хамгийн эрхэм зүйл. Энэ нь угаасаа тун сайн хэрэг. Яагаад гэвэл дахин лам болж төрж чадахгүй ч юм билүү!*

Өнөөх лам маань олон удаа эргэн төрөхдөө таван зуун жилийн турш дандаа л хуврагийн төрөл авчээ. Төрөл болгондоо хамба ламтан болж, буян хариулал нь асар их болжээ. Хэдийгээр тэрээр гэгээрээгүй ч сахилаа чанд сахиж, үнэхээр ариун явдалтай, үнэнч шударга байж л дээ. Хамгийн сүүлчийн төрөлдөө лам байж, хаа сайгүй бадар барин сургаал айлдаж явахад нь таван

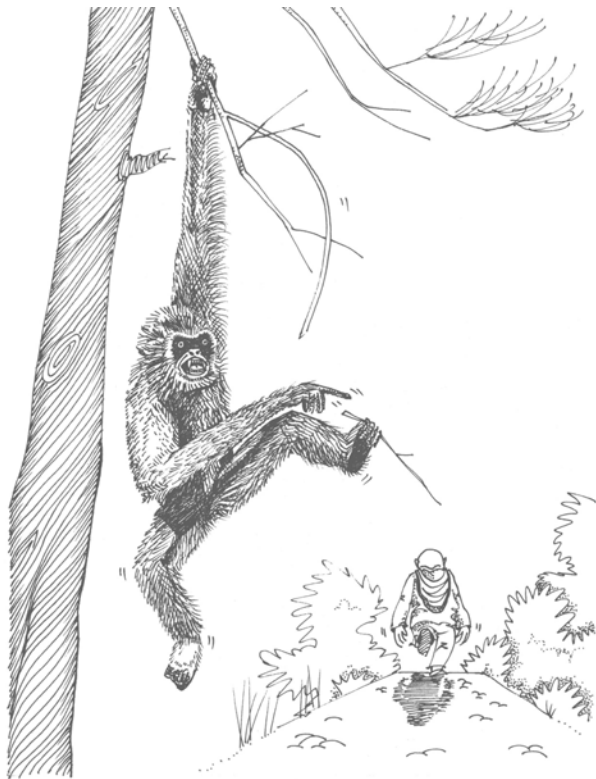
зуун фламинго шувуу үргэлж дагаж явдаг байжээ. Үүнийг нь хүмүүс их гайхдаг байж. Билгийн нүдээрээ харж чаддаг нэг хүн тэр шувууд түүний урьд төрлийнх нь шавь нар гэдгийг нь хэлжээ. Тэр үед лам таван зуун шавьтай байсан бөгөөд сүнснийх нь хүч чадал хангалттай их байгаагүйгээс тэднийгээ чөлөөлж чадаагүй ажээ.

Өргөл барьц хүлээж авах, хүндэтгэлийн зоогт оролцох, ном тавих гэхчлэн гадуур гарах болгонд нь шавь нар нь хамт явахыг хүсдэг байжээ. “Хийдийн хүмүүс бүгд адил тэгш эрхтэй гэж та хэлдэг биш билүү! Тэгж хэлдэг хэрнээ та ганцаараа л гарч зугаацаад биднийг бараг авч явахгүй юм” хэмээн гомдоллодог байв.

Үнэндээ шавь нарт нь бусдад магтуулж, өргөл барьц хүртэх хангалттай буян байхгүй гэдгийг их багш нь мэддэг байж л дээ. Шавь нар нь үүнийг ойлгоогүй бөгөөд эгэл жирийн хүн болохоороо дандаа л материаллаг зүйлд дурладаг байж. Ингээд их багш нь аргагүйдэн гадагш явахдаа тэднийгээ дагуулж явдаг болов.

Хожим тэр таван зуун шавь нь өөд болсон бөгөөд дараа төрөлдөө эргээд лам болж чадалгүй харин фламинго шувуу болжээ! Зөвхөн их багш нь л эргээд лам болж чаджээ. Ийнхүү гадагш явах болгонд нь өнөөх таван зуун шавь буюу одоогийн фламинго шувуу хамт явдаг болсон нь тэдний хоорондын л асуудал.

Нэгэнт л тэр өөрийгөө ч, шавь нараа ч чөлөөлж чадаагүй юм чинь шавь нар нь өөрсдийнхөө үйлийн үрийг үүрэхээс өөр аргагүй. Хэрэв таны Их Багш асар их хүчтэй бол хийсэн өчүүхэн үйл үрийн тань гай зэтгэрийг ч угааж чадна. Танд гэгээрсэн Их Багш хэрэгтэй байдгийн учир нь энэ!

САРМАГЧИН - ЛАМ

Эртээ урьд цагт нэгэн лам сармагчны төрөл аван төржээ. Буддаг дхарма буюу Үнэн Ёсыг номлохоор энэ дэлхийд залран ахуйд олон лам хувраг Түүнд шавь орж суралцсан гэнэ. Тэдний зарим нь архадын хутгийг хэдийнээ олсон байсныг ихэнх хүн мэддэггүй байв. Бусад лам нь заримдаа тэднээр доог тохуу хийнэ. Яагаад гэвэл тэдний зарим нь нүдэнд аятай бус, жаахан “инээдтэй” харагддаг байж л дээ.

Бас нэг тун дэггүй лам байжээ. Тэрээр архадын нэгийг толгодоор уруудан гүйж байхыг харах болгондоо “Чи яг л тэр толгодоор гүйж явдаг өнөөх сармагчин шиг харагдаж байна” гэдэг байжээ.

Тэрээр ламыг сармагчин хэмээн дуудан шүүмжилж

байсныхаа улмаас таван зуун төрөлдөө сармагчин болж төрөх ёстой болж гэнэ.

Ийнхүү топк, тонкеу гэдэг үгэнд хоёрхон үсгийн зөрөө байдаг. Иймээс лам хувраг хүнийг шоолж, дооглож болохгүй, ингэхээс болгоомжил. Хэрэв та жирийн ламыг доог тохуу хийвэл бүх юм зүгээр өнгөрч болох юм. Гэтэл тэр лам архадын хутгийг олчихсон бол та өнгөрөх нь тэр. Аль нь хэдийн архад болсон, аль нь бясалгалын өндөр түвшинд хүрснийг та хэзээ ч мэдэж чадахгүй. Иймд та нар анхаарал болгоомжтой байх хэрэгтэй.

Ялангуяа та бүхний хүсэлтийг ёсоор болгож, та бүхэнд үнэн ёсыг зааж сургахаар Миолигаас танай улс руу илгээсэн хуврагийг минь дооглож болохгүй, бас царай зүсээрээ сэтгэлийг нь татах гэж оролдовол бүүр ч болохгүй. Буддын шашинд амьд Их Багшийн шавь болсон хуврагийг уруу татах гэж оролдох нь аймшигтай нүгэл гэж хэлсэн байдаг.

ТОТЬ ШУВУУНЫ ЗӨВЛӨГӨӨ

Энэ бол “Тоть шувууны зөвлөгөө” гэдэг еврей үлгэр.

“Хаан угсаат” гэгддэг нэгэн ер бусын тоть ордонд амьдардаг байж гэнэ ээ. Тэр тоть тун ганган, нэн үзэсгэлэнтэй, зарим талаар “надтай” төстэй байж. (Инээлдэв) Эзэгтэй гүнж нь түүнд маш их хайртай байжээ. Тоть үзэсгэлэнтэй сайхан харагдахын дээр зохих ёс журмыг ч сайн мэддэг учраас тэр хоёр хоорондоо сайхан зохицдог аж. Цай уухдаа ч явал сайхан янз төрхтэй байхаа анхаарч, явахдаа ч хааны төрх гарган гуя ташаагаараа найгалзан хөнгөхөн алхалж, нэг алхам урагшилж, зургаан алхам ухрах... мэтээр тэр тоть туйлын дэгжирхэн чамирхдаг байв. Тиймээс түүнийг “Тоть авхай” гэж дуудъя даа.

Учир нь тоть хааны гэр бүлийнх болохоор түүнийг хачин сайхнаар гоёж гангалдаг байжээ. Хэдийгээр тэр тоть ч гэлээ хааны ордонд амьдарч байгаа болохоор тэдний гэр бүлийн гишүүнд тооцогддог байв. Тэр тоть ярьж чаддаг төдийгүй Ариун нэрсийг ч дуудаж чадна. Сэргэлэн цовоо тэрээр хүний хэлээр чөлөөтэй, сайн ярьж чадна. Торыг нь алтаар хийж, маш олон эрдэнийн чулуу; очир алмаас, сувд, шүрээр товруу гарган урласан аж!

Гүнж өдөр болгон бараа бологчдоо хэдэнтээ дуудаж, тоть руу явуулан үйлчлүүлдэг байв. Түүнд дутагдаж гачигдах юу ч үгүй, өдөр бүр янз янзын малгай өмсөж, сүүлэндээ янз бүрийн сувд, жигүүртээ төрөл бүрийн бадмаараг зүүдэг байв. Өдөр болгон сүүлэнд нь янз янзын эрдэнийн чулуу сүлжинэ. Бие нь бүхэлдээ гэрэлтэн гялалзана. Хоолны цаг болоход тор луу нь адистай хоол хүргэж өгнө. Хоол хайж явах хэрэг ч үгүй.

Уудаг усыг нь Ян Мин уулын горхиноос авчрах бөгөөд энэ усыг маш сайхан амттай гэлцдэг юм билээ. Цаашилбал энэ ус маш зөөлөн, усанд ороход тун таатай. Тийм болохоор нэгэн тайган Ян Мин ууланд очиж, өдөр бүр нэг лонх ус авчирдаг байв. Үе үе, сар бүрийн эхний болон арван тав дахь өдөр, мөн ням гарагт өөр ус уулгахын тулд ондоо нэг тайган Миаоли руу явж, Нектар (Рашаант) голоос ус авчирна.

Тоть өөрөө их өнгөлөг. Зарим өд нь ногоон, зарим нь цэнхэр бөгөөд тэр бүхэн нь гялалзан гэрэлтэж байдаг. Тотийг бас их сэхүүн зантай гэж ярьдаг. Хэрэв эзэн нь тэр Нектар голын усыг

адисалж амжаагүй байвал уух ч үгүй. Тайганыг Ариун нэрсийг унш гээд Ариун нэрсийг олонтоо уншиж, Ян Мин уулнаас болон Нектар голоос авчирсан усыг адисалсны дараа л тэр уудаг гэнэ. (Инээлдэв)

Хоолоо идэхийнхээ өмнө юун түрүүнд Бурханд өргөлгүй залгичихдаг та нарын заримтай адилгүй аж. Тийм үү. Хэрэв та нар аль хэдийнээ залгичихсан бол одоо яая гэхэв. Бурханд өргөхийн тулд буцааж гаргалтай нь биш. Тэр даруй наран сүлжээ хүрдэнд очсон хоолоо адислахыг дотоодын Их Багшдаа хандан залбирч гуй. Адислах хүч ялгаагүй л адисална. Шингэхгүйн зовлон байхгүй. Хоолойгоор давж, ходоод руу орсон ямар ч хоолыг энэ хүч адисална шүү.

За, одоо бүгдээрээ үлгэрийнхээ дараагийн хэсэг рүү орьё. Надад тэр тотьны билиг ухаан, гоо үзэсгэлэнг илэрхийлэх үг ч олдохгүй байна. Тоть энэ байдлаа хэрхэн хадгалахаа мэддэг бөгөөд тэгж байж л өдөр бүхэн үзэсгэлэнтэй сайхан харагддаг байлаа. Тэр ганцхан өдрийн дотор үзэсгэлэнтэй болчихоогүй хэрэг. Төрсөн цагаасаа л зөвхөн Нектар голын ус ууж, Бурханд өргөж, Ариун нэрсээр адисалсан амттай хоол идэж байсан учраас өдрөөс өдөрт улам улам үзэсгэлэнтэй болж өссөн аж.

Үүнээс гадна тэр тоть өдөр бүр хоёр цаг хагас бясалгадаг. Мөн цэвэр ургамал хоолтон тэрээр ганц ч өт мөт идэж үзээгүй. Санаандгүйгээр нэгийг залгичихвал тэр бяцхан авгалдайн үс бүрийг нь ч бөөлжин гаргаж чадна. Бага залуу байхдаа элэнц өвөг дээдсээ Арьяабалын аргаар бясалгадаг байсныг сонсоод ургамал хоолтон болохоор шийджээ. Тоть бясалгаад нэлээд өндөр түвшинд хүрсэн бөгөөд тиймээс гүнж үүнд нь их дуртай. Магадгүй түүнээс нь их сайхан энерги мэдрэгддэг биз. Гоо үзэсгэлэн нь дотроосоо гэрэлтдэг аж.

Нэг өдөр гүнж зайдуухан орших нэгэн улсад өөрт нь байдаггүй ховор сүрчиг байдгийг сонсоод тайганаасаа тэр сүрчгийг авчирч өгөхийг гуйжээ. Тэр тайган нь тотьны сайн найз нь бөгөөд өдөр бүр түүнтэй ярилцдаг байжээ. Ордон дахь тайганууд үргэлж л уйдаж байдаг. Учир нь тэд эмэгтэй найзтай болж чадахгүй юм чинь. Тэдний амьдрал юуны төлөө байдаг гэж та нар бодож байна? Үүнээс болоод өдөр болгон уйдаж байдаг түүнд хувийнхаа асуудлыг ярих тоть тэнд байж таарчээ. Гайхалтай! Тэр хоёр сайн найзууд бөлгөө!

Тайган явахынхаа урьд өдөр тэр тухайгаа мэдээжээр тотинд очиж хэлжээ! Хэдийгээр энэ нь нууц даалгавар байсан ч гэсэн хамгийн сайн найзаасаа нууж чадалгүй “Баяртай! Сайонара!” гэж

хэлэхээр очив. Тайганыг ийм хол явахыг сонссон Тоть түүнийг ихэд үгүүлэх нь дамжиггүй. Ийнхүү салах ёс нь сэтгэл хөдлөм байжээ.

Хэдийгээр тоть тайгантай нөхөрлөсөндөө ихэд баярладаг боловч түүнээс ч илүү эрхэмлэдэг нэг зүйл байж, тэр нь юу вэ? (Танхимаас: Гүнж) “Эрх чөлөө”. Юуны чинь гүнж! Гүнж бол зөвхөн түүнийг доош хүлж байгаа л нэгэн. Юундаа гүнжийг нандигнах билээ? Зөвхөн та нар л сатаныг нандигнадаг байх. Энэ ертөнц та нарыг доош хүлдэг, та нар үүнийг, энэ амьдрал, энэ биеийг хамгийн аугаа сайхан, хүчтэй гэж бодон нандигнадаг. Энэ бие бол бидний сүнснийг энд хүлж, цоожилж байдаг зүйл шүү дээ.

Бид энэ бие дээрээ өглөөнөөс орой болтол төвлөрч, над шиг л улаан, ногоон өнгөөр будан гоёж байдаг. Тэгээд л бид жинхэнэ Мөн Чанараа мартаж, би энэ бие биш шүү гэдгээ ч умартдаг. Одоо би сүнсээ мартажээ. Яагаад гэвэл тэр маань зугтаад явчихсан. Одоо зөвхөн бие минь л үлдсэн болохоор юу ч хийсэн хамаагүй.

Тиймээс ч тоть дээрхээс илүүгээр эрх чөлөөгөө л нандигнаж, нисэн одохсон гэж өдөржин, шөнөжин мөрөөддөг байв. Хэдийгээр тэр улаан, ногоон энгэсэг нялж, уруулын будаг мэтийн янз бүрийн зүйлээр будаж байвч сэтгэл зүрх нь зөвхөн эндээс нисэн одохоос өөр юуг ч боддоггүй байв. Ордонд соёлтой, эелдэг боловсон байх ёстой тул мэдээж тоть тэр бүхнийг идэж ууж, өмсөж зүүхээс өөр аргагүй. Гэхдээ сэтгэл нь зөвхөн билгийн мэлмий дээрээ төвлөрч, өдөржингөө гагцхүү зугтах тухай л боддог байж.

Тиймээс тайганд “Өө. Бид чинь сайн найзууд. Би чамаасаа нэг тусламж гуйя. Битгий мартаарай!” гэжээ.

Тайган хэлсэн нь: “Тэгэлгүй яах вэ. Би чиний төлөө юуг ч хийнэ.” Тэд ийм л сайн найзууд байжээ.

Тоть хэлсэн нь: “Аян замд явж байхад чинь надтай адилхан шувуу тааралдвал тэд миний ах дүү, анд нөхөд юм шүү. Тэдэнд маань намайг энд торонд орчихсон байна гэж хэлээрэй. Би үнэхээр эрх чөлөөгүй асар их зовж байна. Энэ бүх тансаг хоол унд надад юу ч биш. Тэр бүх үнэт эрдэнэ ч бас ямар ч үнэ цэнэгүй. Намайг аврах арга тэдэнд байгаа эсэхийг асуугаад өгөөрэй.”

Тайган “Тэгэлгүй яах вэ. Би чадах чинээгээрээ тусална аа. Заавал тоть шувуудыг олж уулзаад үүнийг чинь дамжуулъя” гэжээ.

Тэр тайган ч гэсэн ордонд ажиллах болсноосоо хойш юугаар ч дутагдаагүй ч гэсэн бас л хэн нэгний боол шүү дээ. Иймд

эрх чөлөөний үнэ цэнийг сайн мэддэг тул тотийг тун сайн ойлгож, туслахаар шийджээ.

Гүнжийн сүрчгийг хайж удтал эзгүй байжээ. Замдаа байгалийн сайханд баясан явж байтал нэг өдөр ордны тотьтой тун адилхан сүрэг шувуутай тааралджээ. Тэгээд тотьны захиасыг санаж, очиж уулзан түүний хөөрхийлөлтэй байдлыг хэлжээ.

Сүргийн дунд нэгэн их багш тоть байжээ. Тэр нь бусдадаа Арьяабалын аргыг заадаг байж

л дээ. Ингээд тэд өөр өөр газар нутгаар явж, өдөр бүр хамтдаа бясалгадаг юмсанж. Тэр өдөр тэд Миоли руу явж, нийтийн том бясалгалд оролцох гэж байжээ. Өө! Өвөл байсан юм чинь Пиндүн явж байсан байх аа! Пиндүнд хамаагүй дулаахан шүү дээ. Энэ жинхэнэ их багш тун ухаалаг, маш их билиг ухаантай, хэдэн зуу, мянга, сая галавын турш бясалгасан болохоор нэн сүр жавхлантай, амар амгалан, билиг ухаан нь гэрэлтсэн, алтлаг гэрлээр гялалзсан, билгийн мэлмий нь аргагүй хурц тод гийсэн нэгэн байжээ.

Ордон дахь өрөвдмөөр байдлын тухай сонсмогцоо тэр дороо үхэдхийн унав. Далавчаа дэрлэн үхэдхийн унасан түүнд хүч чадал, амь амьсгал байгаа шинж огт үгүй байв. Тэр бүрмөсөн үхчихсэн мэт санагдаж байлаа. Хэчнээн хүчтэй сэгсэрсэн ч сэрж чадахгүй, ус авчраад аманд нь хийсэн ч нэмэргүй, идэх юм хийлээ ч идэхгүй, ганц ч өд нь хөдлөхгүй, хөмсөг, сормуус нь ч анивчихгүй, бүр сэршгүйгээр үхчихжээ. Тайган ямар ч зөвлөгөө авч чадаагүй дээ, үхэхээс нь өмнө ярилцах боломж олдоогүйд ихэд урам хугарчээ. Ингээд түүнийг замын хажууд орхиод явжээ. Гэтэл тэр даруйхан тоть маш хурдан дэрр, дэрр хийгээд нисээд явчхаж... Бясалгахаар түрүүлээд явчихсан нөхөдтэйгээ нийлэхээр Пиндүн лүү нисэн одлоо. Хөөх!. Тайган бүүр гайхширч хоцров? Юу ч ойлгосонгүй. Ийм юм байж яаж болох вэ? Болсон явдалд толгой нь эргэсэн тэрээр гайхширан удтал тэндээ зогсов.

Эцэст нь ордон луугаа буцлаа. Өдөржингөө л тэнд зогсоод байлтай биш. Ордны тоть тайганыг хараад ихэд баярлаж, гар, хөлөө барилцаж, тэврэлдэн үнсэлцэж, сайн сайхан зүйл олныг ярив.

“Чи турчхаж” гэж нэг нь хэлэхэд нөгөөх нь,

“Чи таргалчхаж” гэлцэн энэ дэлхийн аар саар хэрэггүй зүйл ярилцав.

Тайган түүнд замдаа таарсан ер бусын сонирхолтой олон зүйл ярих гэсэн ч үнэндээ тоть сонсьё ч гэсэнгүй. “Юу идсэн? Ямар тоглоом тоглосон? Чи аль каракед очсон? Ямар бүжиг хийсэн? Ямар сайхан охин харсан? гээд энэ бүхэн чинь бүгд хэрэггүй зүйл. Чи бол тайган, сайхан охидын тухай ярих хэрэг юун. Хэнтэй бүжиглэж цэнгэсэн чинь надад ямар ч хамаагүй, иймэрхүү юм битгий ярь!” гэж тоть хэлээд “Миний төрөл төрөгсөд, миний нөхдийн хэн нэгэнтэй уулзав уу?” хэмээв.

Тайган: “Тэгсэн, тэгсэн. Би нэг сүрэг шувуутай тааралдсан. Тэд нийтийн бясалгалдаа явж байх шиг байна лээ. Тоть болгон их том, гялалзсан билгийн мэлмийтэй! Би бүр гайхсан! Би тэднийг маш их хүндэлсэн. Ихэд ариун буянтай харагдах тэд үнэхээр сүр жавхлантай. Эрүү нь доошлоход хэвлий нь томорч, мөр нь тэвхийгээд агаарт нисэх нь яг л тэнгэрийн элчис мэт.. гэхэд нь тогины тэвчээр алдагдаж, “Би чамаас тэднийг ямар харагдаж байна гэж асуугаагүй. Тэд чамд ямар нэг юм хэлэв үү? Тэд намайг яаж чөлөөлөгдөх талаар ярив уу? гэхэд тайган хэлсэн нь: “Үгүй, үгүй! Тэд чиний хэлээр ярьж чаддаггүй юм шиг байна лээ. Хэдийгээр билгийн нүд нь нээгдсэн ч ам нь нээгдээгүй, хүний хэлээр ярьдаггүй юм байна лээ. Тэгээд л над юу ч хэлээгүй. Харин чамайг одоо асуухаар чинь ойлгомжгүй нэг юм болсныг эргэн саналаа. Юу вэ гэхээр, чиний тухай ярьсны дараа нэг нь миний гар дээр унаад өгсөн. Баярлахаас минь урьтаад тэр үхчихсэн.

Тэр үхсэн дүр эсгээд хэвтээд байсан. Яаж ч сэгсрээд нэмэр болоогүй. Би ус уулгаж, хоол идүүлэх гээд ч чадаагүй. Хачин сайхан үнэртэй тун ховор хоол өгсөн ч тэр идээгүй. Миаоли дахь Нектар голын сайхан усыг ч тэр тоогоогүй. Идэх ч үгүй, уух ч үгүй, үхсэн дүр эсгээд байсан.

Би түүнийг үхсэн гэж бодоод замын хажууд тавьсан юм. Тавьсны дараахан тэр шууд л эрх чөлөөтэй, эрхэмсгээр нисэн одсоон. Тэр бүр над баяртай гэж хэлсэн гээч. Баяртай гэдэг үгийг хэд хэдэн хэлээр хэлсэн шүү. Чухамдаа бол би түүнийг ярьж чаддаггүй гэж, бас үхчихлээ л гэж бодож байлаа. Тэгсэн чинь тэр ийм болчих юм. Ёстой хачин. Одоо хэр нь би ямар учиртай болохыг ойлгож чадахгүй явна.

Үүнийг сонсоод тоть үүнд автаагүй царай гаргав! “За! За! Чамд их баярлалаа! Над ч бас хачин санагдлаа. Наадах чинь хачин явдал байна. Яахаараа ийм сонин юм байдаг байна аа!” Тэгээд хоёул гэр гэр лүүгээ буцав. Тайган аахар шаахар ажилдаа завгүй,

харин тоть идэж уугаад бас л завгүй байв.

Харин гүнж өглөө бүр тогио харах гэж ирдэг байж! Маргааш өглөө нь тогио үзэхээр ирэхэд тоть нь торондоо үхчихсэн хэвтэж байв. Гүнж зарцдаа ихэд уурлан загнаж “Чи түүнийг алчихлаа, чи л алчихлаа!” гэлээ.

Юу ч хэлээд нэмэргүй болжээ. Эцэст нь үхсэн тотийг гадагш гаргаж хая хэмээн тушаав. Зарц түүнийг цонхоор гадагш хаях тэр мөчид л өнөөх тааралдсан тотийн санааг ойлгожээ.

Та нар юу ойлгов? (Танхимаас: Үхсэн дүр үзүүлэв.) Үхсэн дүр үзүүлэв! Зөв! Бид ч бас энэ ертөнцөд үхсэн мэт дүр үзүүлэх хэрэгтэй. Бид энэ ертөнцийн үнэ цэнийг мэдэж байгаа шүү дээ. Хүний биеийг олж авахад ямар хэцүү байдгийг мэднэ. Гэхдээ бид Маяагийн хаанд хэлж болохгүй. Маяагийн хаан гэж юу вэ? Энэ бол бидний уураг тархи. Түүнийг бүү сонс. Түүнтэй бүү тогло. Энэ ертөнц бидэнд сайн байдаг гэж бодож болохгүй. Энэ дэлхий дээр үхдэл мэт байхад л сүнс маань дахин амьдарч эхэлдэг.

Тийм учраас эрт үеэс эдүгээ хүртэлх үе үеийн Их Багш бидэнд энэ дэлхийн юунд ч битгий хүлэгд, үхсэн мэт бай хэмээн сургадаг юм. Тэгж байж л бид эрх чөлөөтэй байж чадна. Гэтэл үнэндээ бид бусдыг гомдоохоос айдаг, бусад хүн биднийг муу хүн гэж хэлэх вий гэхээс айж эмээдэг болохоороо л өглөөнөөс орой болтол хүмүүсийн өмнө үүрэг хариуцлага хүлээж, ичиж зовж, эелдэг боловсон байх гээд нэгээс нөгөөг дагалддаг. Үнэн шүү, бид асар их цагийг үрэн таран хийж байна!

Өнөөдөр бид тэр хүнтэй төрсөн өдрийнх нь үдэшлэгт бараа болно, маргааш өөр хүнтэй түүний гашуудлын ёслолд оролцоно, нөгөөдөр нь бас бусдын гэрт өөр хэн нэгнийг даган хуримын ёслолд оролцоно, тэр хосынхоо салах ёслолд гэрчээр байлцана, учир нь бид сайхан сэтгэлтэй, эелдэг боловсон билээ г.м. Тэгэхээр бид яаж ч завтай байх вэ дээ?

Өнөөдөр бид тэр хүмүүсийн утсаар чалчихыг сонсоно, дараагийн өдөр нь бусад хүний утгагүй үг ярианд харуу өгнө. Түүнчлэн сонин унишина, зурагт үзнэ, ядахдаа л мэдээ харж, хэн нь хэнийгээ алсныг мэдэж авна. Тэгээд маргааш нь яах вэ? Хэрэв бид олон хамаатан садантай бол үхтлээ завгүй байх нь ээ. Тиймээс энэ ертөнцөд бясалгах цаг зав гаргана гэдэг их хэцүү! Бид хэрвээ энэ мэтчилэн өөрсдийгөө доош нь уяад байвал ийм юмнаас гарч чадахгүй нь ойлгомжтой. Бид үхсэн мэт дүр үзүүлэхээс өөр арга зам байна уу? Байхгүй ээ!

Яаж үхсэн дүр үзүүлэх вэ? Бид хэлгүй, тэнэг, дүлий юм шиг

байж болно. Тэд биднийг буруу ойлгож л байг, зэмлэж л байг, энэ хамаагүй. Бидэнд зааг хязгаар байх ёстой, юу хамгийн чухал вэ? гэдгийг мэддэг байх ёстой. Бид юу л хийж чадах байна, түүнийгээ л хий. Хийж чадахгүй юм өөр байвал тэр чигээр нь орхих ёстой. Бид үхсэн юм шиг дүр үзүүлж, эелдэг боловсон занг мэддэггүй юм шиг царайлж, өнөөдөр түүний төрсөн өдөр, маргааш түүний оршуулга гэдгийг мэдээгүй юм шиг байх ёстой.

Хэрэв бидэнд цаг зав хүрэлцээд амьдрал болоод байдагсан бол зүсэн зүйлийн эелдэг боловсон ёсыг дагаад л байхсан! Гэтэл амьдрал угаас зав чөлөөгүй, олон зүйлд уяулсан бид ядаж л хоёр гараа чөлөөлөхийн тулд уяа зангилааг тайлах аргыг хайж олох ёстой. Тэгэхгүй бол хамаг юмаа уяаж хүлүүлчихсэн бид яаж хөдлөх болж байна аа? Бид зуун хувь үхчихсэн мэт дүр үзүүлж чадахгүй бол ядахдаа наян хувь дүр үзүүлж болно. Наян хувь бол бараг л чөлөөлөгдөнө гэсэн үг.

Яг өнөөх тоть шиг, бүрмөсөн үхчихсэн дүр үзүүлж чадахгүй ч наян хувь байхад л болчихно. Өвдсөн дүр эсгэсэн ч болно, тэд таныг эмчид аваачиж үзүүлэх нь лавтай. Тэгэхээр нь л чөлөөлөгдөх замаа бод. Гэхдээ энэ нь арай л аз туршсан хэрэг болно. Бүүр үхчихсэн мэт дүр үзүүлбэл хамгийн сайн. Тэгвэл хүмүүс таныг шуудхан л хаячихна. Тэгэнгүүт нь л нисээд явчхаж болно.

Бясалгагч бид ч бас тэгэх хэрэгтэй. Бид энэ дэлхийд юугаар ч гачигдаагүй хэрнээ л дураараа байж чадахгүй байна. Хамгийн их хүсэж тэмүүлж байгаа зүйл бол чөлөөлөлт. Чөлөөлөлт гэж юу юм бэ? Ай даа! Бидэнд ямар ч хүсэл шунал байхгүй байсан бол тэгээд л энэ төрөлдөө чөлөөлөгдчих байсан юм! Тэгээд амьдрал маань амар амгалан, сэтгэл тэнэгэр болж, дотооддоо нэн аз жаргалтай, гаднаа асуудал бэрхшээлээ зохицуулчих чадвартай болчих байсансан.

Нэгэнт л энэ амьдралдаа чөлөөлөгдчихсөн бид жинхэнээсээ үхсэн ч дараагийн төрөлдөө бас л чөлөөлөгдөнө. Амьд байхдаа энэ дэлхийд хүлэгдээгүй юм чинь үхэхдээ юу гэж юманд хүлэгдэх билээ. Яг өнөөх тоть шиг, торон дотор нь хэчнээн сайхан хоол байсан ч идэхийг хүсэхгүй байдагтай адилхан. Нисэж чаддаг болж, эрх чөлөөгөө олж авсны дараа тэр юу гэж торондоо хүлэгдэх вэ дээ? Тиймээс л бясалгагч хүн яг л тэр тоть шиг байдаг юм!

ЭМЭЭЛИЙН ТҮҮХ

Энэ бол эмээлийн тухай үлгэр. Анх моринд эмээл гэж байдаггүй байжээ. Хожим хүмүүс бясалгасны ач тусаар эмээл үүссэн байж магад.

Ляо Ху нэртэй нэгэн эр байж. Тэр бидэнтэй адил сайхан сэтгэлтэй биш, тун ч харамч, төрийн их харгис албатан байв. Тэрээр жаран хоёр настайдаа өөд болж, Эрлэгийн

Хаантай уулзжээ. Эрлэгийн Хаан Формосагийнх бөгөөд нэг талаар хачин өвөрмөц, биеийнх нь зүүн тал нь хар, баруун тал нь цагаан. Яагаад юм бүү мэд. (Инээлдэв)

Тэгээд Эрлэг Хаан түүний үхэхээсээ өмнө хийсэн нүгэл, буяныг нь харахаар сайн, мууг дэнслэгч номоо харж гэнэ. Тэгээд түүнийг маш их нүгэл хийсэн, дээр нь ямар ч өглөг өгч байгаагүйг нь олж харжээ. Ляо Ху хэзээ ч дүрвэгсдийг хамгаалж, Хонг Конг-т ирж байгаагүй аж. (Инээлдэв) Дээр нь сүм хийдэд ямар ч өргөл өргөж байгаагүй төдийгүй, очиж ч байгаагүй ажээ. Це-чи болон бусад буяны байгууллага хийгээд ядуу гуйлгачдад ер сохор зоос ч өгч байсангүй.

Ляо Ху ургамал хоолтон байгаагүй, гэхдээ тэр мах иддэггүй байж, учир нь тун харамч нарийн болохоор тэр. Гэгээнтэн болохыг хүссэндээ мах иддэггүй байсан юм биш. Би та нарт ургамал хоолтон байх нь таныг гэгээнтэн болгохгүй гэж хэлсэн шүү дээ. Энэ бол таны зорилгоос л хамаарах асуудал. Тэрээр гэрийнхэндээ мах худалдаж авч, мөнгө үрэхийг хүсдэггүй байсан болохоор л мах иддэггүй байжээ. Заримдаа мах идэх гэж тэсгэлгүй хүсэхээрээ угаалгын өрөөндөө нуугдан зүсэм мах идчихдэг байжээ. Идчихээд гараад ирэхэд нь гэрийнхэн мэддэггүй байжээ. Ямар олиггүй хүн болох нь харагдаж байгаа биз дээ.

Тэр хэзээ ч Их Багш Чин Хайн лекцэнд очиж байсангүй. (Инээлдэв) Энэ мэтчилэн Эрлэгийн Хаан түүнийг аврах юу ч олж харсангүй. Ямар ч буян харагдахгүй, дан нүгэл л байгаад байж гэнэ. Бүр нэг удаа Их Багш Чин Хайн шавь түүнд үнэгүй тараадаг үлгэр дэвтрээ өгөх гэж оролдсон ч тэрээр дэлгүүр орох гэж байна,

цүнхэнд зай алга гээд аваагүй аж. (Инээлдэв) Ийм хүнийг хэн яаж аврах билээ?!

Ингээд Эрлэгийн Хаан хэлсэн нь: “Хэрэг алга! Больё! Больё! Ганц гайгүй юм олох гэж хамаг чадлаараа хичээлээ. Гэвч бөөн хар нүглээс өөр юу ч алга. Одоо чамд морь болон төрж, нүглээ цайруулахаас өөр арга алга” гэжээ.

Ингэж хэлээд гар хөлийн чагж хийн өшиглөтөл Ляо Ху унахдаа морь болон төржээ. Тэр морины үнэмлэх дээр өөрийнх нь нэр байсан аж. Ингэж л Ляо Хугийн хойд дүр гэдгийг мэдсэн байна.

Ляо Ху хэмээх энэ морь улам бүр өсөж томроод л байж. Тэр их өвс иддэг бөгөөд үүндээ ч сэтгэл хангалуун байдаг байв. Өнгөрсөн амьдралдаа ч тэрээр мах худалдаж авах байтугай дүүфүү ч авахыг хүсдэггүй, зөвхөн ногоо иддэг байж, тэгээд л боллоо. Үүндээ ч тэр сэтгэл ханамжтай байдаг байсан, ногоо иддэгтээ хэзээ ч гомдоллодоггүй байж, түүнээс гадна энэ бүхэн үнэгүй шүү! Морь болсон хэдий ч тэр бас маш харамч гэнэ. Нэн хямд төсөр хооллоно. Өөрөө өмхөрсөн өвс идээд харин шинэ өвсөө хадгалж байгаад бусад мориндоо зардаг байлаа. (Инээлдэв)

Түүнийг өсөж томрох үед эзэн нь ажилд тавив. Энэ нь түлээ түлш, хоолны тос, цагаан будаа гэх зэрэг гэр оронд шаардлагатай зүйлийг зөөх ажил юм. Заримдаа тэрэг дүүрэн дөч, тавин тарган хүнийг чирэх болно. Аа, яа, яа. Үүнийг тэвчихийн аргагүй. Гэтэл явахгүй зогсчих юм бол тэрэгч нь түүнийг ташуурдана. Тэр энэ бүх байдлыг үзэн ядаж, цаашид тэвчиж чадахааргүй болжээ. Тэр морин тэрэгчин ч гэсэн өөдгүй амьтан. Тэднийг өшиглөмөөр, ташуурдмаар, харгис хэрцгий хандмаар санагдана. Урьд нь мань хүнийг морь унадаг байхад эмээл байдаггүй байсан нь тун тоогүй, биед тааламжгүй төдийгүй, морийг ч зовоодог ажээ. Энэ морь бол хүн байснаа эргэж төрөхдөө морь болсон. Иймд мэдээж морь болохдоо хүний зан авир нь тодорхой хэмжээгээр дамжсан байна. Ингээд маш

уур уцаартай, нэн гунигтай болж, эцэст нь өлсгөлөн зарлав. Тэр идэхээ больсноосоо хойш гурав, дөрөв хоногийн дараа үхэв. Сума Чин Хайн хэсэг шавь өрөвдсөндөө түүнд зориулж, ариун судар уншиж, Халейлуяа-г аялгуулж, түүний төлөө залбирчээ. Гэвч түүний үйлийн үр яаж ч байсан хэтэрхий хүнд байсан учраас тэр доош явж, Эрлэгийн Хаанд бараалхсан байна.

Эрлэгийн Хаан ууртай байсан бөгөөд түүн лүү: “Чи өөрийн муу үйлээс зугтахыг оролдож байна уу? Чи чадна гэж үү? Үгүй ээ, чи чадахгүй. Хэрэв би чамайг морь болгохыг хүссэн л бол чи морь л болно, хэрэв чамайг нохой болгохыг хүсвэл чи нохой л болно гэж би чамд хэлсэн шүү дээ. Чи энэ замаас мултарч чадахгүй. Чи муу үйлийнхээ төлөөсийг бүрэн төлж дуусахаас нааш буцах газаргүй гэдгээ одоо болтол ойлгохгүй байна уу?” гэж бархирчээ.

Эрлэг Хаан түүнийг загнасаар байтал нүүр нь мэнчийсэн улаан болов. “Чи намайг залилах гэж байна. Чи дээшээ явах цаг болоогүй, чиний үйл түйтгэр бүрэн төлөгдөөгүй, одоо чи яваад төрөл арилжихын тулд өөрийгөө өлбөрүүлнэ гэж бодож байгаа биз. Энэ чинь залилан.”

Ингээд Эрлэг Хаан түүнийг нохой болгожээ. Түүн лүү гараараа дохин өшиглөжээ. Тэгтэл мань хүн эх нохойны хэвлийд байгаагаа мэдэрсэн бөгөөд удалгүй эхээсээ мэндлэв.

Хэдийгээр тэр нохой болсон ч Ляо Ху-гийн бага ч атугай оюун ухаан, мөн хүний шинж чанар хадгалагдсаар байж... Тэр ихэд гуниглаж, ундууцаж, нэн золгүй, түгшсэн, дарамттай, арчаагүй, хүчгүй, залхсан (хятад хэлээр түүний Ху, Ляо нэртэй нь төстэй сонсогддог) байдлаа мэдэрч байв. (Багш болон бүгд инээлдэв.) Гэвч дахин амиа хорлох явдал гаргаж зүрхлэхгүй. Эрлэгийн Хаан түүнийг бүр хүндээр шийтгэнэ гэдгийг тэр мэдэж байгаа.

Тэр суугаад бодсон нь: “Би одоо өөрийгөө өлбөрүүлж чадахгүй! Хэдийгээр энэ нохойн хоол үнэхээр дургүй хүрэм боловч түүнийг идэх л ёстой. Түүнээс гадна Эрлэг Хаан намайг өөрөөр яаж шийтгэхийг би мэдэхгүй байна!”

Тэр нохойн ухаанаараа бодоод л, бодоод л байж... Тэгтэл, Аан! Гэнэт тэр ухаарлаа! Тэр өөртөө хэлсэн нь: ”Хэрэв одоо би, эзнийгээ чанга хазчихвал тэр намайг ална. Ха! (Багш болон бүгд инээлдэв.) Би ингэж л амиа хорлосон хэрэг үйлдэлгүйгээр үхнэ!”

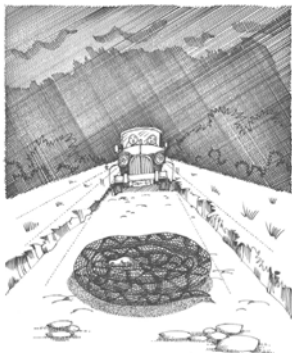
Шуудхан л эхлэхээр болов. Тэгээд ариун судраас уншив. “Да, да, да, да, да...”. Өөрийгөө чөлөөлөх төлөвлөгөөний дагуу эзнийгээ эргэж ирэхийг түр хүлээх хэрэгтэй. Тамхиа татаж, юм уусныхаа дараа эзэн нь буцан ирж байна. Нохой сүүлээ годгонуулж

байснаа эзнийгээ урд, хойноос нь хазчихав. Энэ нь түүнийг өвтгөж, тэр бас уучихсан /архи/ байснаас их уурлаж, том цохиур аваад цохичхов. Тэр нохой ингээд дуусжээ.

Тэр дахиад л Эрлэгийн Вант улсад ирэв. Эрлэгийн Хаан ухаангүй уурлаж, мэдээж түүнийг дахиад хатуу ширүүнээр загнав. “Чи муу нохой. Чи намайг дахин залилах гэж яаж зүрхэлнэ вэ? Одоо хмм, чамайг эхлээд тавь ташуурдана даа.”

Ташуурдуулсныхаа дараа тэр могой болж төржээ. Бурхан минь! Нохой байх нь тийм ч муу байсангүй, гэтэл могой байх нь үнэхээр зовуурьтай ажээ. Тэр оргохыг хичээх тусам бүр муугаар эргэсээр... Нэгэнт могой болчихлоо, Эрлэгийн Хаан газар доорх шоронд түүнийг хаячхаад цоожилчихлоо л гэсэн үг, хаашаа ч гарах гарцгүй. Тийм боловч тэр ямар нэг цоорхой олж мултрахдаа чадамгай билээ. Одоо тэр амиа хорлох явдал гаргаж болохгүй, бусдыг хазаж бүр ч болохгүй, одоо зөвхөн бүр их гэмших л үлдлээ. Ийнхүү тэр могойн ухаанаар бодоод л, бодоод л... эцэст нь тэр шийдэмгийгээр мөлхөж, замын голд очоод хэвтчихэв, удалгүй унтлаа. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэр хүн санаа оноогоор дүүрэн ажээ. Орой болтол замын голд унтсаар! Энэ гудамж дээр үеэс л гэрэлгүй байсан. Ингээд түүгээр нэг машин явж байгаад түүнийг хэдэн хэсэг болгоод тасалчихлаа, тэр чөлөөлөгдлөө!

Түүний өрөвдөм байдлыг хараад Эрлэгийн Хаан шийтгэлийг нь хангалттай гэж үзжээ. Эцэст нь тэр ялалт байгууллаа! Эрлэгийн Хаанд түүний зовлон болон харамч нарийн байдал нь хөөрхийлөлтэй санагдаж, нэмж шийтгэл оногдуулахгүй байхаар болов. Аах! Эцэстээ энэ бүхний дараа Эрлэгийн Хаан нэлээд энэрэнгүй болсон байна. Тэр лав Арьяабалын бясалгалын аргаар бясалгадаг байж таараа. Хагас хугасхан, хатуу ширүүний хажуугаар зөөлөн сэтгэл. Яагаад түүний тал нь хар, тал нь цагаан байдгийн учир нь энэ! (Инээлдэв) Тэгээд тэр өршөөж, хүн болж төрөхийг зөвшөөрлөө.

Тэр дахиад засгийн газрын түшмэл болжээ. Гэвч Эрлэгийн Хаан түүнд, өөрийн хүмүүсээ элгэмсүү, сайн санаатай, ухаалгаар удирдаж, ачтай буянтай байхыг сануулжээ. Тэр ёс суртахуунаар ялзарсан, бас хомхой шунахай байж болохгүй, мөн хүмүүстэй зүй бусаар харилцахгүй, харгис хэрцгий байж болохгүй. “Өөрөөр байвал”, Эрлэгийн Хаан түүнд урьдчилан сануулсан нь: “Чамайг өршөөхгүй шүү! Чи бас таван сахилыг сахих ёстой!” гэжээ.

Тэр ч байтугай Төгс Гэгээрсэн Их Баш Чин Хайг олж, авшиг хүрт гэж түүнд хэлсэн гэнэ! (Алга ташилт) Тоглосон юм! Ийм төрлийн хүмүүсийг аврах их хэцүү. Тэр бидэн рүү ирэхгүй байсан нь хамаагүй дээр!

Хэдий тийм боловч тэр үнэхээр Түүнийг олоод ирвэл, түүнд таван сахил сахих, ургамал хоолтон болох, өдөр болгон хоёр цаг хагас бясалгах, нийтийн бясалгалд оролцох, үнэний төлөө тэмцэх зэрэг энэ бүгдийг зааж өгөх болно. Түүнээс хойш (хүн болоод) тэр үнэхээр сайн хүн байж, хожим нь засгийн газрын түшмэл, их буянтай түшмэл болжээ. Тэгээд захирагдагсдаа мориндоо эмээл хий, морьдоо өшигчиж, давирч, дэндүү чанга ташуурдахаа болихыг захижээ. Яагаад гэвэл тэр морины зовлонг сайн ойлгосон хэрэг, мөн маш өглөгч, эелдэг хүн болжээ, ингэснээрээ түүний бүх муу үйл түйтгэр нь арилсан байна.

БИЛИГ УХААН ҮГҮЙ ИД ШИДИЙН ХҮЧНИЙ АЮУЛ

Энэ бол Их Багшаас суралцахыг хүсэн тэмүүлсэн хэсэг сурагчийн тухай өөр нэг үлгэр. Тэр Их Багш нь маш их ид шидийн хүчтэй учир тэд түүнээс нь жаахан сурч авахыг хүссэн байжээ. Гэвч Их Багш нь тэднийг ид шидийн хүч эзэмшихэд бэлэн биш байна гээд үргэлж л татгалзаад, татгалзаад л байдаг байв. Сайн санаа болон билиг ухаан үгүйгээр оюун ухааны хүчийг эзэмшвэл маш аюултай. Гэвч шавь нар нь энэ бүхнийг сонсохыг ч хүсдэггүй байлаа. Тэд Их Багшийнхаа янз бүрийн гайхамшигт үзүүлбэр үйлдэхийг хараад багахан хэсгийг нь ч атугай эзэмшихийг хүсжээ. Ялангуяа үхсэн хүнийг дахин амилуулан босгож байгаа нэг үзүүлбэрийг бүр их сонирхдог байжээ. Тэгээд Их Багшаасаа цаг үргэлж шалсаар байж. Нэг өдөр Их Багш нь үхсэн хүнийг буцаан амилуулах нууц аргаа зааж өгчээ.

Шинэ нээлт олж авсандаа тэд маш баяртай байж. Хүсэж тэмүүлсэн бүх зүйл нь энэ гэж бодсоноос тэр дороо л Их Багшийгаа орхиод явчихжээ. Тэгээд хамтдаа өөр нэг газар луу одож гэнэ. Аялсаар яваад нэг зэлүүд газар ирэв. Хэдэн зуун жилийн турш энд нэг ч хүн амьдраагүй бололтой. Зам дээр хэсэг яс байхыг хараад шинэ сурсан эрдмээ хэр хүчтэйг туршиж үзэхийг хүслээ.

Тэгээд гар хөлөө хөдөлгөн дохиж, чагж хийгээд бла, бла, бла гэх шиг юм үглэв. Гэнэт бүх яс агаарт нисэж, өөр хоорондоо шигдэн наалдаж, амьд амьтны жинхэнэ дүр төрх болон хэлбэржив. Биенд нь мах, соёо, эвэрлэг хайрс буцан ирж, ахин урган төлжлөө. Хэчнээн сая жилийн өмнөх үлэг гүрвэл бий болсон нь энэ. Энэ нь амьтан аварга том байлаа. Тэр араас нь хөөсөөр барьж идсэнээр тэд ангижирчээ.

Энэ бол бусдыг сохроор дуурайхын хор уршгийн нэг жишээ юм.

Жинхэнэ гэгээрсэн хүний билиг ухаан үгүйгээр өөрсдийнхөө сонууч занд хяналт тавих чадвар үгүйгээр, бусдад таны тусламж хэрэгтэй яг тэр агишинд тусалдаг байх нигүүлсэнгүй сэтгэл үгүйгээр, сонууч зангаасаа, эсвэл өөрийн хүч чадлаа үзүүлэх хүслээсээ болоод Их Багш нарыг дуурайх нь маш аюултай. Манай сүнслэг дадалд хүмүүсийг ид шидийн хүч хэрэглэхийг бид өөгшүүлж болохгүй гэдгийн учир нь энэ. Та нар улам сайн болоод ямар нэг юм мэддэг болбол түүнийгээ хэрэглэхгүй байсан нь дээр.

Энэ бол орчлонгийн хүчнээс зээлж байгаа өчүүхэн жаахан хэсэг болохоос дээд түвшний хүчтэй холбогдсон юм биш гэж би та нарт аль хэдийн хэлсэн. Тэгээд ч доод түвшнөөс зээлсэн бүхнээ та нар хүүтэй нь хамт буцааж төлөх ёстой. Хэрэв та нар энэ хүч чадлыг хамгийн дээд түвшнөөс, хамгийн дээд хүчин буюу дээд билиг ухаантай холбогдон түүнээс хүртсэн бол л энэ нь та нарт хамаарна. Бурханы хүчинд хамаарна, тэгээд та нар буцааж төлөх шаардлагагүй болно.

Нэгэн Их Багш байжээ, нэрийг нь би мэдэхгүй. Тэр хөгширч, ихэд өтөлжээ. Тэгээд мэдээж наснаасаа болж, нүд нь бүрэлзэж, хараа нь муудаад, шавь нараа ч танихгүй, орчин тойрныхоо юуг ч харахгүй болжээ. Нэгэн далдын хүчтэй домч (заримдаа гараа хүргээд л эмчилчихдэг тийм домч нар байдаг, түүнтэй адил) Их Багшид хэлсэн нь: "Та над руу хүрээд ир, өөрийгөө надад даатгачихвал би нүдийг чинь эмчилж, дахин хардаг болгож чадна" гэхэд Их Багш хэлсэн нь: "Үгүй, үгүй, би өөртөө хэрэгтэй бүхнээ хардаг, дотооддоо хардаг. Өөр юм ерөөсөө хэрэггүй" гэжээ.

Энэ нь аль ч оюун ухааны дадалтнуудын хувьд зөв хандлага шүү. Бидний хувьд ид шидийн домнох аргад, увдис шидийн хүчинд, бас тав тухтай байдлын бүх зүйлд хэзээ ч шунаж болохгүй. Энэ бүхэн нь түр зуурын, бага зэрэг сэтгэл тайтгаруулсан явдал болоод л өнгөрнө, тэгээд буцаж эргэнэ, бид их юмыг огоорох хэрэгтэй. Энэ гурван ертөнц дотор үнэгүй юм гэж юу ч үгүй. Зөвхөн тавдугаар ертөнцөд л бүх юм элбэг дэлбэг, үнэ төлбөргүй байдаг. Энэ ертөнцөд болон гурван ертөнцөд бүх юм өөр, бүгд материаллаг зүйлээр хийгдсэн. Хэрэв бид өөртөө дэндүү их зүйл авах юм бол өөр хаа нэгтээ хомсдолд орж байдаг. Тиймээс ид шидийн хүч нь хаа нэг газраас ямар нэг зүйлийг авч, түүнийг өөр газар руу хүргэхээс өөр зүйл биш юм.

ШУНАЛЫН ТУЛАМ

Энэ бол Ау-Лак үлгэр. Олон жилийн өмнө нэгэн ядуу гэр бүл байжээ. Эцэг, эх нь нас барахдаа хоёр хүүдээ жижиг аж ахуй, бага сага хөрөнгө үлдээсэн байна. Ах нь сэргэлэн, илүү зальжин, бас энэ амьдралын тогтолцоог сайн мэддэг. Харин дүү нь тийм ч их ухаалаг бус боловч сайхан сэтгэлтэй, цайлган бөгөөд сүсэг бишрэлтэй юм гэнэ. Тэд эцэг, эхээ нас барсны дараа өмч хөрөнгөө хувааж эхлэв.

Ах нь гэрлэсэн, дүү нь харин ганц бие байжээ. Ах нь дүүдээ: “Энэ өмч хөрөнгийг харж хандах асуудлыг надад даалгасан нь илүү дээр. Одоо чи эхнэр хүүхэдгүй, бас өмч хөрөнгөндөө анхаарал тавьж мэдэхгүй учир чамд өгөх нь ашиггүй. Хэдий тийм боловч эдүгээг хүртэл чи их сайн дүү байсныг би мэдэх учраас чамд Од жимсний мод өгье. Од жимсний мод байгаа тэр булан бол чинийх, өмч хөрөнгөний үлдсэн нь бүгд минийх шүү. Тийм биз?” гэжээ.

Дүү нь “Тийм ээ” л гэж. (Инээлдэв)

Ингээд ах нь өдөр бүр аж ахуйдаа ажиллаж, баяжиж чинээлэгжин сайхан амьдрах болжээ. Дүү нь ч гэсэн од жимсний модоо арчлан өөртөө л боломжийн амьдрах болжээ. Од жимс боловсорч гүйцэхэд түүж аваад зарна. Тэр мод зэгсэн том тул

хангалттай их жимс өгнө. Хэрэв бүгдийг нь зарж чадахгүй бол үлдсэнийг нь буцааж авчраад од жимсний шүүс хийнэ, бас нөөшилнө. Тэр тун овсгоотой ажиллаж байлаа. Зарим жимсээ чихэртэй, заримыг нь давсанд, эсвэл цагаан цуунд нөөшилдөг. Тэрээр од жимсний бүтээгдэхүүнээ олон төрлөөр нь хийсэн нь маш их алдаршжээ. Олон хүн түүнд нь дуртай болж, хүмүүс худалдан авахын тулд холоос ирнэ. Нэг үгээр хэлбэл, өөртөө боломжийн мөнгө олдог болж, аятай тухтай, сэтгэл хангалуун амьдарч байлаа. Маш баян болоогүй ч тухайн амьдралдаа үнэхээр сэтгэл ханамжтай байжээ.

Нэг өдөр од жимсээ нөөшлөхөд хэрэгтэй бага сага юм худалдаж авахаар гадагш яваад гэртээ буцаж ирэхэд нь жимснийх нь бараг хагасыг нь идчихсэн байжээ. Тэр үнэхээр харамсав. Тэгээд, модон дээр суугаад од жимсийг нь идсээр байгаа хэрээг харлаа. “Уухай” гэж уулга алдаад: “Энэ яаж чадаж байна аа” гэж бодоод хэрээнээс асуусан нь: ”Чи яагаад миний од жимсийг идэж байгаа юм бэ?” гэхэд

Хэрээ: “Би өлсөж байна”. (Инээлдэв) Энэ бол үнэхээр энгийн зүйл. Хэрээ өлсөж байсан учраас л идсэн хэрэг. Хэрээг “Чи өлссөн үедээ иддэггүй гэж үү?” гэж асуухад

Тэр: “Мэдээж иддэг” гэв.

“Тэгвэл чи яагаад надаас асуугаад байгаа юм бэ?”

Тэр залуу хүү бол дүйнгэдүү хүн байсан учраас үгнээс нь зөрөх ухаанаа ч олсонгүй, ингээд бага зэрэг алмайрчээ. Тэгснээ бодож байнаа: “Мэдээж, хэрээ өлсөж байгаа юм чинь идэлгүй яах вэ. Би яагаад ингэж асуув аа? (Багш болон бүгд инээлдэв) Хэдий тийм ч энэ мод бол надад байгаа ганц өмч. Хэрэв үүнийг идчихвэл би дууслаа, идэх юмгүй болж, маргааш гэхэд л өлсгөлөнд нэрвэгдэх нь”.

Тэгээд энэ тухайгаа хэрээнд хэлжээ.

Тэр хэрээ бол тун жигтэй шувуу аж. Ердийн нэг хэрээтэй адилгүй. Хошуу нь их урт, (Хүмүүс инээлдэв) ер нь хэрээ чихгүй байдаг шүү дээ, гэтэл тэр хэрээ том чихтэйгээр барахгүй, түүнээс нь ээмэг санжигнаж байдаг гээч. (Багш болон бүгд инээлдэв) Өд

нь ч гэсэн буржгар бөгөөд их дэгжин. Өд сөд нь тун үзэсгэлэнтэй, хэдийгээр тэр хэрээ боловч элдэв өнгөөр солонгорон байх юм гэнэ.

Нөгөө залуу хүү маань хэрээнд: “Од жимсээ би танаас нарийлсандаа ингэж байгаа юм биш, мэдээж та өлсөж байгаа үедээ идэлгүй яах вэ. Та идэж байгаарай. Тийм боловч ний нуугүй хэлэхэд эцэг, эхийг маань нас барсны дараа ах минь надад зөвхөн энэ модыг л үлдээсэн юм. Энэ модгүйгээр би үхнэ. Энэ бол миний үнэн байдал. Би танаас од жимсээ харамласандаа ингээгүй юм шүү” гэж хэлжээ.

Үүнийг сонсоод хэрээ уярч: “За яах вэ. Чи сайн хүн шиг байна. Бүх юм сайхан болно, бүгд сайхан. Энэ бол асуудал биш. Нэгэнт би чиний од жимсийг идсэнээс хойш түүнийг чинь алтаар төлөх болно. Ингэвэл бүх юм сайн болно биз?” гэв.

Тэгэхэд нь залуу хүү: “Тийм” гэв. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Тэр зөвхөн “За”, эсвэл “Тийм” гэхээс өөр юу ч хэлдэггүй, хүмүүст татгалзаж чаддаггүй юм.

Ингэтэл хэрээ түүнд: “Маргааш өглөө эрт, гурван цагт би энд чамайг авахаар ирнэ. Одоо чи гэртээ харьж, ам даавуу олоод ийм урттай, ийм өргөнтэй том уут оё. Маргааш сувд, үнэт чулуу, алт олж ирэхээр чамайг авч явах болно” гэжээ.

“За” гээд залуу хүү гэртээ харьж, яг түүний хэлснээр урт, өргөн нь тийм, том уут хийжээ, илүү ч үгүй, дутуу ч үгүй.

Маргааш өглөө нь хэрээ амласнаараа нөгөө газраа түүнийг хүлээж байв. Хэрээ хэлсэн нь: “За сайн байна. Одоо миний нуруун дээр гар. Би чамайг аваад далайг хөндлөн нисэж гаргах болно. Нисэж явахад чи ярьж болохгүй, нүдээ нээж болохгүй шүү. Юу ч тохиолдсон хамаагүй, миний үгнээс зөрөх юм бол чи амьд үлдэхгүй”. Залуу хүү: “За” л гэжээ.

Хэрээний нуруун дээр гарч, хүзүүнээс нь зуурсны дараа хэрээ нислээ. Гэнэтхэн хэрээ асар том болчхож гэнэ. Залуу хүү нуруун дээр нь тохь тухтай байсан төдийгүй, нойронд автжээ. Тэр тэнд Арьяабалын бясалгал хийсэн ч асуудалгүй. (Хүмүүс инээлдэв) Гэвч тэр аялгуу ажаагүй, зөвхөн гэрэл ажиж чаджээ.

Сүнслэг бясалгагчид бид асуугаагүй л бол ярих хэрэггүй. Түүнээс гадна бид “За”, эсвэл “Тийм” гэхээс өөр юу ч хэлэх хэрэггүй. Библид бас үүнтэй адил зүйл хэлсэн нь: Асуувал та нар зөвхөн “За”, эсвэл “Тийм” л гэж хэлэх хэрэгтэй гэсэн байдаг. Та нар хэрэгцээгүй зүйл ярих хэрэггүй. Энэ юу гэсэн үг вэ? гэхээр үг хэлээ хямгадаж, ярихгүй байх хэрэгтэй гэсэн үг.

Тэр залуу хүү Арьяабалын аргаар бясалгаж, их сайн болсон байж. Ярихгүй л гэсэн бол ярихгүй. Товчоор хэлэхэд тэр бясалгаж эхэлснийхээ дараа самадид оржээ. Тэгээд зорьсон газраа ирлээ.

Хөөх. Тэр газар бол далайн давлагаа цохилсон үзэсгэлэнт уул байсан бөгөөд төрөл төрлийн сувд, үнэт чулуу аварга том ууланд овоолоостой аж. Модод болон бүх зүйл нь сувд, үнэт чулуугаар хийгдсэн. Тодруулбал, мод нь алтаар, мөчир нь сувд, үнэт чулуугаар хийгдсэн аж. Юм болгон нь сувд, үнэт чулуу. Тэнд ямар ч “ердийн” чулуу байхгүй, зөвхөн сувд, үнэт чулуу.

Тэгээд хэрээ хэлсэн нь: “Одоо чи дуртай сувд, үнэт чулуугаа түүгээд уутал. Тэгээд хоёулаа хурдхан шиг гэр лүүгээ буцъя”.

Залуу хүү: “За” л гэсэн байна. Тэр дуртай буюу илүү үнэтэй зүйлсийг нь ууталж аваад түүнийгээ бүсэндээ хавчуулан хэрээний нуруун дээр үсрэн суув. Хэрээтэй буцаж нисэх үед нүдээ анин дахин бясалгалаа. Тэгээд самадид орж, удаа ч үгүй гэртээ иржээ.

Энэ өдрөөс хойш залуу хүү баян болжээ. Сувд, үнэт чулуугаа зарж, шинэ байшин барьж, үзэсгэлэнтэй бүсгүйтэй гэрлэж, тэр байтугай хөөрхөн үрсээ өсгөн бойжуулав. (Инээлдэв) Тэр их тав тухтай амьдарч гэнэ ээ.

Үүнээс хойш нэлээд хугацааны дараа дүүгээ гэнэт их баяжсаныг сонсоод ах нь их хол газраас тэднийд зочлон ирэв. Ах нь тэгээд дүүгээсээ яаж ингэж гэнэт баяжсаныг асуухад, дүү нь: “За, би хэлье. Энэ бол таны ач буянаар болсон юм. Энэ бүгд таны ерөөлөөр болсон. Та л надад тэр од жимсний модыг өгснөөс би ийм баян болсон. Танд баярлалаа, ах аа”.

Тэгээд тэр ахыгаа хүндэтгэн мөргөжээ.

Ах нь асуусан нь: “Од жимсний мод яаж чамайг баян болгосон юм бэ?”

Дүү нь болсон бүх явдлаа нэг бүрчлэн ярьсан нь мэдээж.

Тэгж таарна. Ахынх нь шунал хөдөлж, “Аа хаа. Энэ миний буянаар болсон нь тодорхой, за яах вэ, одоо чи миний газар луу амьдрахаар нүүх хэрэгтэй. Тэр өв хөрөнгө бүгд чинийх боллоо. Энэ од жимсний мод минийх, (Багш болон бүгд инээлдэв)

хоёулаа одоо солигдъё. Чи жимсний модыг өөртөө дэндүү удаан байлгалаа. Би одоо чамд халаагаа өгөх болсон. Яагаад гэхээр бид хоёулаа л эцэг, эхийнхээ өв хөрөнгийг ээлжилж анхаарах ёстой. Би олон жил үүнд санаа тавьсаар ядарчээ. Одоо чиний ээлж. Чи тийшээ буц. Одоо би од жимсний модонд санаа тавина. За юу?” гэжээ.

Дүү нь: ”За” л гэжээ.

Ингээд дүү нь ахынхаа газар луу нүүжээ.

Харин ах нь дүүжин ор бэхэлж аваад од жимсний модон доор өдөр бүр хүлээдэг ажилтай болж. Хүлээж байснаар нь нэг өдөр хэрээ ирээд од жимсийг нь идчихжээ. Тэгэхэд нь тэр уурласан дүр үзүүлж хэлсэн нь: “Та миний од жимсийг идчихээр би өлбөрч үхэх болно шүү дээ”, тэгээд цааш нь дүүгээ дуурайж, хэлсэн бүгдийг нь урсгав.

Тэгтэл ч хэрээ: “Асуудал үгүй. Нэгэнт л би чиний од жимсийг идчихсэн юм чинь түүнийг алтаар төлөх болно. Болж байна уу?”

“Болж байна” гэж тэр хэлэв.

Тэгээд хэрээ хэлсэн нь: “Үүрээр, гурван цагт энэ газраа намайг хүлээж бай. Ирэхдээ ийм урт, ийм өргөнтэй том уут оёж авчир. Тэгээд би чамайг авч яван сувд, үнэт чулуу, алт түүж авна”.

Ах нь даруй гэртээ очоод даавуу хайчилж гарав. Гэхдээ тэр нь Арьяабалын орхимж нөмрөг шиг хэмжээтэй байжээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Энэ нь яг ийм урт, ийм өргөнтэй байж л дээ. Хоёр хэсгээ хамтад нь давхарлаад оёчихсон чинь тийм том болчихжээ. Тэр хэлснийг нь бүрэн дүүрэн ашигласан байна. (Сонсогчид инээлдэв) Тийм том уут оёчхож.

Аах! Тэр үүрийн хоёр цагт очоод хүлээв. Хэдийгээр хэрээ эрт ирээгүй ч яг цагтаа л иржээ. Яг л гурван цагт хэрээ түүнийг авахаар ирсэн байна. Ингээд хэрээний нуруун дээр гарлаа. Хэрээ түүнд хүзүүнээс нь барьж, дуугарч болохгүй, нүдээ нээж болохгүй гэж хэлэв.

Зүгээр шүү дээ. Гэтэл нөгөө ах хүүд нь их хэцүү байжээ. Тэр бясалгал хийдэггүй, ургамал хоолтон биш. Иймд үйлийн үр нь их хүнд байжээ. Хэрээнд далайг хөндлөн нисэхэд маш хэцүү байлаа. Хэрээ ид шидийнхээ хүчийг хэрэглэснээр байдал арай дээрдэв. Залууд “Хү! Хү! Хү!” гэх сонсогдож, бас хэрээний далавчны хүчтэй дэвэх нь мэдрэгдэж байв. Удтал ниссэний дараа тэр бараг гуйж: “Бид хүрэх арай болоогүй юм уу?” гэв. (Багш инээв) Аз болоход хэрээ далавчаараа түүнийг алгадахад тэр ухаарч, хэрээний хэлснийг санаад дахиж нэг ч юм асуусангүй.

Эцэст нь тэр ирлээ. Ашгүй! Энэ маш урт аялал шиг санагджээ. Хэрээнд ч гэсэн их удсан шиг санагдсан байна. Хоёулаа ядарчээ. Хэрээ түүнийг доош буулгасны дараа даруйхан дугхийхээр явлаа. “Чи дуртай сувд, үнэт чулуугаа түүж аваарай. Би чамайг буцааж авч явахын өмнө дугхийгээд авъя. Өөрийгөө ийм хүнд болгохоор юу идсэн юм бэ? Чи заан жилд төрсөн үү?” (Инээлдэв)

Бид бүгд л морь ч юм уу, хулгана ч юм уу, аль нэг жилд төрдөг байтал тэр заан жилд төрсөн бололтой. Түүний үйлийн үр илүү хүнд ч байсан байж магадгүй. (Инээлдэв) Хэрээг зүүрмэглэсний дараа мань залуу сувд, үнэт чулуунуудыг түүгээд барахгүй байлаа. Хэдий тийм ч тэр нүдээ гялалзуулан харна. Бүгдийг нь авмаар байжээ. Тэр энэнээс ч, тэрнээс ч салахыг хүсэхгүй байв. Шилж сонгосоор өчнөөн удаан хугацаа өнгөрсөн ч дуусдаггүй.

Эцэст нь хэрээ сэрж хэлсэн нь: “Чи дуусаагүй л байна уу? Одоохон юмаа ав. Цаг боллоо. Бид энд үүнээс илүү удаан байж болохгүй. Хэрэв энд удвал гэртээ харьж чадахгүй болно. Хурдхан нуруун дээр гар” гэв.

Энэ үед тэр маш түргэн хөдөлж, уутандаа гартаа тааралдсан болгоныг хийв. За яах вэ! Гэтэл ууг нь дэндүү хүнд байснаас хэрээний нуруун дээр авч гарахад хэцүү болжээ. Хэрээ хэлсэн нь: “Үгүй ээ, энэ чинь хэтэрхий хүнд байна. Чи заримыг нь гаргаж хаях хэрэгтэй. Эсвэл нисэж чадахгүй нь” гэлээ.

Залуу их шуналтай учир ганц сувд гаргаж хаяв.

Хэрээ: “Үгүй, үгүй. Энэ чинь хангалтгүй, бүр ихийг гаргаж хая” гэв.

Гэтэл тэр бас нэг сувд гарган доош шидээд

“Бол оо!” гэв. Хэрээ: “Үгүй! Хэрэв чи арай ихийг гаргаж хаяхгүй бол бид нисэж чадахгүй. Би одоо нисэж чадахгүй нь” гэжээ.

Залуу үнэндээ тэднээсээ салмааргүй байсан ч ямар ч гэсэн нэг атгыг гаргаж хаяв. Тэгэхэд хэрээ: “Бид энд илүү удаан байж болохгүй! Явах хэрэгтэй байна. Цаг боллоо”.

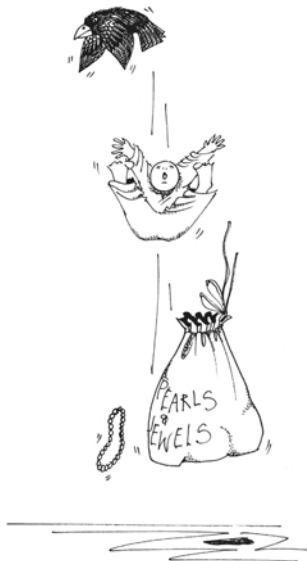
Хэрээ нисэх гэж асар ихээр зүтгэн чармайв. Тэдний замд доогуур нь давлагаалах давлагаанаас өөр хараа тусах газар юу ч үгүй байлаа. Гэтэл хар салхи ойртон ирж, дэндүү ширүүн байснаас хэрээ далавчаа тэнцүүлэхэд хэцүү болов. Тэнцвэрээ хадгалах гэж байдгаараа хичээж, далавчиндаа их хүчтэй байсан ч салхины хүч, ачааны хүндээс ганхаж тогтворгүй болов.

Тэгэхэд нь залуу: “Хэрэв та ийм байдлаар нисээд байвал

би үхэх нь. Та одоо яагаад байна аа?” гэв. Тэгээд тэр нүдээ нээгээд: “Хөөх! Далайг ээ!”

Түүнийг нүд, амаа нээнгүүт гараас нь сувд, үнэт чулуу нь мултран уналаа. Залуу болон сувд, үнэт чулуунууд хамтдаа доош унажээ.

Тэр хэрээ тийм урттай, ийм өргөнтэй уут хий гэж хэлсэн боловч дэндүү томыг хийсний уршигаар хэрээ хүнд ачаанд дийлдэх нь мэдээж шүү дээ. Хүмүүс бид энэ ах хүүтэй төстэй төрөлтөн. Бид хэт их шуналаасаа, заримдаа ямар ч хэрэгцээгүй зүйлээс болж дуусдаг билээ.

ЭНЭ БОЛ ХӨЛ ТОЛГОЙГОО АЛДСАН ЕРТӨНЦ

Жэг шавьтай агуу гэгээрсэн Багш байжээ. Шавь нь түүнийг дагах болсноор нэг их удаагүй юм байж. Тэр гэгээрсэн Багш бол хэдийнээ Үнэнийг олсон бөгөөд хаа сайгүй хэрэн хэсэж, анхааралд нь өртсөн ямар ч хүнийг чөлөөлдөг нэгэн. Шавь нь ч гэсэн хаа явсан газар нь түүнийг дагадаг ажээ. Багш мэдээж их ариун үнэнч хүн бөгөөд гуйлга гуйхыг хүсдэггүй. Түүнчлэн үргэлж өөрийгөө нуун далдалдаг, уулын далд нууцлаг зам харгуйгаар явдаг. Зам зуур юм идэхдээ шууд л таамгаар ямар нэг жимс, эсвэл зэрлэг ногоо түүнэ. Тэр идэж болох юуг ч иднэ. Шавь нь ийм замд ийм удаан хугацааны турш үүнээс илүүгээр тэвчиж чадахгүй болсон нь мэдээж.

Нэг өдөр шавь нь гуйлга гуйж болохоор хөрөнгөлөг айл олох найдлага өвөрлөн ганцаараа хот оржээ. Эцсийн дүнд олон хүн баярлан цэнгэж, найр наадам хийж байгаа нэгэн гэр бүлтэй таарав. Хэн ч гэсэн орж, юм идэх боломжтой байж. Туйлын их баярлан дотогш орж цадталаа идээд Багшдаа бага зэрэг хоол авчирч өгчээ. Шавь нь нэгэнт идэх юм аваад ирсэн юм чинь Багш нь идэж, идэх зуураа инээж хөхрөн: “Тэр бол дайсан нь буюу зээл олгогч нь өр төлбөрөө авахаар ирсэн байна. Даган баясаад баярлаад байх юм юу ч алга!” гэжээ.

Энэ үгийг сонсоод шавь нь бүүр алмайрч, Багш нь ямар утгатай үг хэлснийг ч ойлгосонгүй. Тэр айлд дөнгөж шинэ хүүхэд мэндэлж, гэрийнхэн нь баяр хөөр болж, найр наадам хийн хүн бүрийг урьсан байж. Тэд ийм их аз жаргалтай байтал Багш, тэр бол тэдний дайсан нь, авлагын эзэн нь өрөө авахаар ирсэн нь тэр гэж байдаг. Тэгээд тэр: “Багш аягүй бол иссэн жимс хэтэрхий их идээд тархи толгой нь хэвийн биш болсон байх” гэж боджээ.

(Багш инээв)

Тэр Багшдаанэлээдитгэлтэйболсонбайсантулорхижявалгүйүлдсэнхэдийчюучхэлсэнгүй. Тэргэрбүлбололонжилхүүхэдхүсэнзалбирчбайжээ. Тэгтэлодоохүүзаяаж, тиймээс олон өдөр үргэлжлүүлэн тэмдэглэхээр төлөвлөсөн байна. Дараагийн өдөр шавь нь бас л хоол гуйхаар явжээ. Тэр айл ямар ч зочдыг төлбөр нэхэхгүй оруулж байгаагаас хойш хэрэв хэн нэгэн оролцохгүй юм бол их харамсалтай байх болно. Энэ таатай бодолдоо умбасаар дахин хооллох итгэл дүүрэн байжээ.

Гэнэтийн юм болж, түүнийг хаалгаар ороход хүн болгон үймж сандран гүйлдэж, бас чанга уйладдаж байхыг харав. Тэнд идэх юм ер байхгүй байжээ. Өчигдөрхөн л хүүгийн эцэг, эх их аз жаргалтай байсан байтал өнөөдөр Бурханыг буруутган хэвтэж байна. Үүний учир нь өчигдөр мэндэлсэн шинэ хүн нь дөнгөж сая нас барчихжээ.

Идэх юм юу ч үгүй болохоор тэр ямар нэг юм үлдсэн эсэхийг харж, энэ тэнүүгээр хайжээ. Хүмүүс оршуулгад бэлдээд завгүй байснаас идэх юм юу ч үгүй байж. Тэгээд тэр үлдэгдэл жаахан юмнаас хурдхан шиг шүүрч аваад гүйж гарав. Түүнийг хэн ч анхаарах сөхөөгүй байлаа. Тэр буцаж ирээд Багшдаа: “Багш аа, ямар нэг юм буруу болчихлоо. Өчигдөр мэндэлсэн шинэ хүн маань сая өөд болчихжээ. Тэнд өнөөдөр ямар ч сайхан хоол алга, иймд би танд өчигдрийн үлдсэн юмнаас жаахан хоол авчирлаа” гэв.

Тэгэхэд Багш нь чанга хөхрөхөд шавь нь: “Та яагаад инээгээд байгаа юм бэ? Тэнд нялх хүүхэд нас бараад тэд тийм их зовлонтой байхад та яагаад инээв?” гэж асуув.

Багш нь: “Энэ бол хөл толгойгоо алдсан (эсрэгээрээ) ертөнц. Өчигдөр өштөн нь ирэхэд тэд баяр хөөр болсон. Өнөөдөр өштөн явчихад гуниглаж байна!” гэлээ.

Шавь нь энэ байдлын учир шалтгааныг асуухад Багш нь: “Үнэндээ тэр нялх хүүхэд бол тэр гэр бүлийн хөрш байсан юм. Тэр хөрш тэдэнд өмнө нь мөнгө зээлдүүлснийг тэд ерөөсөө төлөөгүй байж. Хожим нь энэ гэр бүл баян болоод өр төлбөрөө бүр мартчихсан байна. Тэр хөрш нь нас барсныхаа дараа тэдний хүү нь болон мэндэлж, хамаг эд хөрөнгийг нь үгүй хийх зорилготой байжээ. Тэгээд тэр гэр бүл хүүтэй болсны баяраа тэмдэглэж, олон зочин урьж, хамаг мөнгөө найранд үрсэн байна. Хөршийнх нь буцааж авахыг хүсч байсан хэмжээний мөнгийг нэг л өдрийн дотор зарцуулсан тул хүү тэнд илүү удаан байх ямар

ч шалтгаангүй болжээ. Тэр өр нь төлөгдөж дууссаны дараа хүү явчихсан байна аа” гэж тайлбарлажээ. (Алга ташилт)

Хүн төрөлтөн бид баярлаж цэнгэх, уурлаж бухимдах, харамсаж гашиуудах, аз жаргалтай байх г.м. дадал зуршилтай байдаг бөгөөд тэр бүхэн мунхаг харанхуйгаас болж байгаа юм. Бид юуны учир баясдаг, юуны учир уурладаг, юуны учир гунигладаг, бас юуны учир жаргалтай байдгаа мэддэггүй. Бидний хамаатан садан, эсвэл найз нөхөр хэн болох, бас бидний өштөн дайсан хэн болохыг шүүн тунгаах нь бидний хувьд тун хэцүү бэрх байдаг. Бид сүнслэг бясалгал хийхгүйгээр учрыг нь гаднаас хайх зам байхгүй.

МОИСЕЙ ШАВИЛЖ АХУЙДАА ҮГ ДУУГУЙ, ХҮЛЦЭНГҮЙ НОМХОН БАЙСАН НЬ

Та нар Моисейг мэдэх үү? Хүн бүр мэддэг. Одоо үед Моисейг Арван Сахилтай алдар цуутай хүн байсан гэж үздэг. Тэр Бурхантай холбогдсон байх учиртай. Тэр Бурханыг таньсан байх ёстой. Тэр Бурханыг сонссон байх ёстой, тэгээд тэр Бурханаас шууд энэ сахилыг хүлээж авсан байж таарна. Бурханаас Сахил хүртсэн хэдий ч энэ завсар тэр Сахилаа зөрчиж, олон удаа өөрчилж байжээ. Яагаад тэгснийг нь би гайхдаг. Энэ бол Бурханы араншин биш, (Багш инээв) Моисейгийнх байх. Миний ааштай адил түүний ааш маш их байсан байх. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Тэр их ууртай байсан бөгөөд Бурханаас өгсөн Арван Сахилтай чулуун хавтанг хөсөр хаячихсан. Хожим түүнийгээ дахиад хийсэн гэж би бодож байна. Үгийг нь чулуун дээр сийлэхэд бас дөчөөд хоног зарцуулсан байх. Удаан хугацаа зарцуулсан.

Одоо ингээд Моисей амьдралынхаа турш өөр юу хийснийг үзье. Энэ бол түүний Их Багшийн шавь байсан үеийн тухай богино үлгэр. Тэр хараахан Их Багш болоогүй байсан төдийгүй, түүний ааш зан дүрэлздэггүй байсан үе юм. Гэвч энд та нарт харах юм бий. Хожим нь Моисей Их Багш болсон байх ёстой. Ийнхүү тэр Египетийн газар нутагт хүн ардыг удирдан хөтлөхөөсөө өмнө агуу Их Багшийн шавь байжээ.

Тэр Их Багшийн Моисейд оногдуулсан анхны дэг журам бол дуугүй байх. Тэр хоёр, нэгэн өдөр хөдөө хээр хэрэн тэнэж явж байтал Их Багш нь түүнд өөрөөс нь өмнө дуугарахгүй байх дэг журам тогтоосон аж. Их Багш Моисейг шавиа гэж хүлээн зөвшөөрсөн бөгөөд түүнийг ирээдүйн Их Багш болохыг харсан байж ч магадгүй.

Гэхдээ та нарын мэдэж байгаачлан хэн нэгнийг сургах нь их “амархан”. (Багш болон бүгд инээлдэв) Гэвч түүнд итгүүлэх, ойлгуулах, бас заасан зүйлээ дадуулах нь маш хүнд. Та нар зааж чадвал сайн хэрэг, гэвч тэр хүн нь сонссон эсэх нь өөр хэрэг. Харин сонсох нь их чухал, шийдвэрлэх зүйл мөн боловч энэ нь маш хэцүү байдаг.

Ингээд Моисей, Их Багшийн шавь болоод Их Багштайгаа хамт явж байхад нь ямар ч юм тохиолдсон дуугүй л байх хэрэгтэй

гэж Багш нь түүнд хэлжээ. Дуугүй байх гэдэг нь амаа хамхи... тат гэсэн үг. Гэвч энэ нь их хэцүү.

Их Багш нь: “Юу ч тохиолдсон хамаагүй, чи дуугүй байх ёстой! Намайг чамд зөвшөөрөл өгтөл ярьж болохгүй шүү!” гэж сануулав.

Моисей “D'accord (францаар). За” гэв.

Тэгээд тэр хоёр олон өдөр хөдөө хээрээр хэрэн тэнэсээр энд, тэнд буудаллаж явав. Нэг өдөр үзэсгэлэн төгс байгальтай газраар өнгөрч явжээ. Энэ үзэсгэлэнт, ер бусын гайхамшигтай байдлыг Моисей гэвчиж чадалгүй харах гээд нүдээ, бас амаа ч нээжээ. Зөвхөн амаа нээгээд зогссонгүй, хэдэн үг дуугарсан нь: “Хөөх. Багш аа, энэ үнэхээр үзэсгэлэнтэй биш байна гэж үү?” гэжээ. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Гэвч Их Багш нь түүнийг өршөөж: “Би чамд амаа т-а-т, тат гэж хэлсэн шүү!” гэв. (Инээлдэв)

Моисей: “За, Их Багш минь ээ, намайг уучил. Өршөө. Өршөө. Амаа татъя. Дахиад юу ч ярихгүй” гэв.

Тэд цааш замаар явж байгаад гол гаталжээ. Тэнд нэг хүүхдийг голын урсгал хаман одож, эх нь араас нь орилон уйлж байлаа. Голын урсгал үнэхээр ширүүн аж. Моисей хүүхдийг аврахыг хүссэн боловч Их Багш нь зөвшөөрсөнгүй. Голын урсгал их ширүүн байсан учир Моисей ч мэдээжээр бас л юу ч хийж чадахгүй л дээ.

Тэр Их Багшдаа хэлсэн нь: “Багш аа, Та их хүчтэй. Та бүхнийг чадагч шүү дээ. Тэр хүүхдийг авраач. Та энд чимээгүй байгаад байж яаж чадаж байна аа? Эх нь уйлж байгааг харахгүй байна уу? Тэр хүүхэд живж байхад та дуугүй байсаар байх гэж үү?”

Их Багш: “Чшш. Дуугүй бай!” гэв.

Их Багш бас түүн лүү яг ингэж сүрхий ширтжээ. (Багш маш ноцтой, ширүүн цоо ширтсэн байдлыг үзүүлэв) (Инээлдэв) Та нар хэн нэгний ийм харцыг маш сайн мэднэ, би нэрийг нь дурдахгүй. (Инээлдэв) Тэр эмэгтэй уурласан үедээ бас ийм харагддаг. Нүд ердийнхөөсөө хоёр дахин том болдог. (Инээлдэв) Одоо та нар тэр хүнийг мэдчихсэн байх аа. Хэн нэгэн, юуг ч юм Хэн бэ?, Юу вэ? гэнэ – Би энэ хүнийг танихгүй гэдэг.

Хэдий тийм боловч Моисей хүүхэд живсэнтэй холбоотой явдлын дараа дуулгавартай байж, амаа хамхисаар байсан бөгөөд сэтгэл зүрхэндээ харин их зовж байлаа. Гэвч юу ч асуусангүй.

Тэр цаг үргэлж л Их Багшийгаа шүүмжлэн: “Багш их хатуу сэтгэлтэй хүн байна, энэрэнгүй биш, хүнийг хайрлах сэтгэлгүй юм. Тэр үргэлж л биднийг нигүүлсэнгүй байх ёстой, хүн төрөлхтнийг хайрлах ёстой, хэрэгтэй үед нь, зовсон цагт нь, аюул осолд өртсөн үед нь туслах ёстой гэж номлодог байсан. Харин энд хүүхэд живж, эх нь ямар ч арчаагүйдэн уйлж байхад тэр юу ч хийхгүй, дэргэд нь хараад зогсож байдаг” гэж бодож байв.

Тэр сэтгэлдээ маш их эргэлзэж, үнэхээр их зовинож, Их Багшийнхаа талаар тун ч ихээр шүүмжлэн бодож байсан ч амаа хамхисаар л байлаа. Моисей түүнийг ид шидийн хүчээ гаргах юм уу, өөр ямар нэг юм хийхийг гуйсан хэдий ч Их Багш туслаагүй. Тэр Их Багшийгаа шүүмжлэх нь буруу гэдгийг мэдэж байсан ч тэвчиж чадаагүй, тэгээд Их Багшийнхаа тухай удаан гэгч нь бодож, төрөөд байгаа тэр бүх сөрөг бодлоо сарниулж чадахгүй байлаа.

Тэгээд ч хөдөө хээрээр хэрэн тэнэж явах замын туршид тэд бусад шавь нартай уулзахаар явж байсан байх. Өнөө үе шиг унаа машингүй учир явган явж байсан байж магад. Хэрэв тэд мөнгөтэй бол заримдаа морин тэргээр явж болох байсан. Хоёулаа тийм ч их мөнгөгүй учир ихэнхдээ явганаар хэрэн хэсэж явсан байх аа.

Нэг өдөр тэд тэнгисийн эрэг хавийн газар ирэв. Багийнхаа хамтаар живж байгаа завийг хоёулаа харжээ. Тэгээд Моисейгийн ам тэсэлгүй дахиад л нээгдчихлээ. Тэр: “Багш аа. Хараач. Тэр завь бүхлээрээ живж байна. Та харж байна уу? Бас багийн гишүүд бүгд живж байна шүү дээ. Та ямар нэг юм хийж туслаач? гэлээ.

Багш нь: “Чшшш-ш-ш, Дуугүй бай!” гэж.

Түүний хэлсэн үг ердөө л энэ. Моисей тэгэхэд нь мэдээж өөр юу ч хэлэлгүй, дуугүй болов. Гэвч түүний шүүмжлэлт бодол

улам өссөөр, бүр ч ихэсжээ. Сэтгэл нь ихэд зовж, бүр их хүнд, зүдүүртэй болж ирсэн байна.

Тэр буцаж ирээд Их Багшдаа биш, харин Бурханд гомдол гаргав. Тэр хэлсэн нь: “Бурхан минь. Та надад энэ залууг дага гэж хэлсэн, гэвч Та энэ залууг ямар хүн болохыг мэдэхгүй байна”. (Багш болоод бүгд инээлдэв)

Бурхан хэлсэн нь: ”Огт хэрэггүй юм бүү ярь! Би үүнийг мэдэхгүй байж яаж болох вэ?”

Моисей түүнд үргэлжлүүлэн хэлсэн нь: “Гэхдээ Та мэдэхгүй байна аа, Бурхан минь. Тэр хүүхэд үхэж байхыг харсан, мөн завь багийн гишүүдтэйгээ живж байхыг, түүн дээр нь байсан гуч гаруй хүн цөм үхэж байхыг харсан, гэвч тэр юу ч хийгээгүй. Түүний сэтгэл ер хөдлөөгүй, бас нүдээ ч цавчаагүй, ийм л хүн байна даа, тэр залуу чинь. Гэтэл Та намайг түүнийг дага гэж хэлсэн”.

Харин Бурхан түүнд хэлсэн нь: “Энэ бол чиний мэдэхгүй зүйл. Тэр живсэн хүүхэд бол хоёр улсын хооронд асар том дайн дэгдээх хүн болох байсан юм. Үүнд олон зуун мянган хүн үхэж, сая сая хүмүүс шархдах байв. Ийм аюул гамшиг тохиолдох байсан бөгөөд тэр живснээр асар олон хүний амь амьдрал аврагдсан нь сайн хэрэг болжээ. Харин тэр живсэн завины хувьд гэвэл тэр бол дээрэмчдийн завь байсан юм. Тэр дээрэмчид тэнгисийн эрэг орчмын боомт газраар маш том дээрэм тонуул хийхээр явж байсан. Тиймээс завь живж, тэр бүх дээрэмчин үхсэн нь сайн хэрэг болсон. Ингэснээр тэр дээрэмчдийн үйлдэх байсан хамаг муу үйлдэл болох аллага, хүчирхийлэл, дээрэмдлэгээс хотын ард иргэдийг аварчээ. Завьтай дээрэмчид болон нялх хүүхэд живснээр тэдний хийх байсан хор хөнөөл арилж, гэм буруугүй хүмүүс бүгд аврагджээ гэдгийг чи одоо мэдлээ” гэлээ.

Мэдээжээр, үүний эцэст Моисей амаа хамхив. (Багш болон бүгд инээлдэв) Мөн түүний “дотоодын ам” ч бас хамхигдсан. Энэ л чухал юм. Гаднаа ярихгүй байснаараа чимээгүй болж байгаа юм биш, харин дотооддоо тайван намуун болсон юм.

Ингээд та нар Моисейг наад зах нь ирээдүйн Их Багш болох ёстойг мэдлээ. Харин шавь байх үедээ тэр иймэрхүү хэцүү, бас нэг их юм мэддэггүй шавь байжээ. Ямар ч Их Багш байлаа гэсэн, тэдний хувьд оюуны чадвар багатай, билиг ухаан болон буян багатай ердийн хүмүүсийг сургах нь ямар хүнд байдгийг та нар төсөөлж байна уу? Яагаад гэвэл Их Багш бол хэдийнээ асар их буянтай, асар их билиг ухаантай болчихсон тийм хамгийн агуу хүн байх хэрэгтэй. Хамгийн өндөр дээд түвшний хүн байна. Одоо

энэ их өндөр дээд түвшний хүн болох Их Багш бусдыг сургахын тулд энд дурьдсан шиг зовлон дундуур туулах хэрэгтэй болдог байна.

Хэрэв Моисей түүнд дуулгавартай байж, ерөөсөө дуугүй байх л юм бол хангалттай сайн юм биш үү гэж та нар бодож байна уу? Үгүй ээ, энэ тийм биш. Гаднаас нь харахад ямар байх нь биш, дотроо ямар байх нь чухал. Хэрэв дотроо цэвэр биш бол Их Багш руугаа заримдаа маш тааламжгүй энерги, хор хөнөөлтэй тийм энерги илгээх болно. Тэгээд ч Их Багш энэ бүхнийг тэвчээд дуугүй л байгаад байвал энэ нь түүнийг зовоохгүй байна гэсэн үг биш. Энэ нь багшийн үзэгдэх биеийг зовоохгүй байж магадгүй, гэвч энэ нь Их Багшийн оюун ухааны болон энергийн биеийг зовоож магадгүй. Их Багшийн билиг ухаан биш, энэрэл нигүүлслэл болон хайрын сэтгэл биш, мөн Их Багшийн хувь хүний хувьд нь ч биш. Харин энэ нь түүний оюун ухааны чадварыг зовоож магадгүй бөгөөд бас бие махбодыг нь ч зовоож мэднэ. Хэрэв үүнийг тэвчихэд оюун ухааны чадварын хувьд дэндүү их дарамттай байвал энэ нь гадагшаа илэрч, махан биенд нь нөлөөлдөг.

Ийнхүү хэрэв энерги нь маш ширүүн, хүчтэй, сөрөг байвал оюун санааны бие болон махан биед хоёуланд нь нөлөөлнө. Шавь нь Их Багшдаа Моисей шиг ийм бүдүүлэг хандвал түүний энерги Их Багшид туйлын ширүүнээр, шууд нөлөөлнө, бас энэ нь бүр тэвчишгүй болж ч мэднэ. Гэвч Моисей дуугүй байсан учраас ямар ч нотлох баримт байхгүй тул Их Багш нь мэдээж энэ талаар юу ч ярихгүй бөгөөд дуугүй л байх байсан. Түүнийг Их Багш руугаа оюун санаагаараа дайрахад бие махбодыг нь ямар нэг зүйлээр цохих шиг хүчтэй нөлөөлдгийг хэн ч мэдэх аргагүй. Надад итгээрэй.

ОЙ МОДЫГ АВАРСАН ШУВУУ

Одоо би та нарт жижигхэн хүүхдэд зориулсан үлгэр яримаар байна. Энэ бол Шагжамуни Буддагийн өмнөх төрлийн үлгэр. Түүний өмнөх төрлийн үлгэр маш олон, энэ бол тэр төрлүүдийнх нь нэг нь тогь байсан тухай үлгэр.

Нэгэн удаа Шагжамуни Будда өөдөсхөн тогьны төрөлд төржээ. Тэр тогь жижигхэн ойд амьдардаг. Энэ ертөнц дэх түгшүүр, зовлонг мэдрэх ч үгүй, маш баяр баясгалантай амьдардаг байжээ. Түүнээс гадна өдөрт хоёр цаг бясалгадаг, мөн үүл, моддыг тойроод эргэлдэн нисэж, дуулж бүжиглэнэ. Ойн бүх амьтан түүнд маш хайртай, түүнчлэн бас найз нөхдийнхөөрөө зочилно. Тэд ч бас цөм “үнэмлэх”-тэй байжээ. Эргэн тойронд нь гадны хүн огт байхгүй. Хаа явсан газраа бүгдэд “Сайн уу!” гэж мэндчилнэ, ямар ч асуудалгүй. Бурхан түүнд нисэх чадвар хайрласан гэж бодож байсан болохоор тэр жинхэнээсээ аз жаргалтай, баяр баясгалантай

нэгэн байв!

Нэг өдөр гэнэт тэнгэр бүрхэж, ертөнц хав харанхуй болов. Тэгтэл ч хүчтэй цахилгаан цахиллаа! Тэр аянга хуурай мод руу буухад эргэн тойронд нь байсан хуурай өвс шатаж эхэлжээ. Тэгээд салхи салхилж, галыг тархаав. Удалгүй ой бүхэлдээ галд автжээ. Бүх амьтан давхилдаж, ойр орчиндоо нуугдах газар хайна. Аймаар! Тэд ой модны яг дунд нь амьдардаг учраас хаашаа явахаа ч мэдэхгүй, ер нь явах газаргүй болжээ! Хаашаа ч явсан тэдэн лүү түймэр ирж байгаа нь харагдана. Галан далайд урхидуулжээ. Тэдний байдал нэн хүнд бэрх боллоо! Зарим нь амьсгалж ч чадахгүй, газар сайгүй утаа уугьж, хүчилтөрөгч дутагдаж эхлэв!

Шагжамуни Буддагийн урьдах төрөл болох тэр өөдөсхөн тоть сандран энд тэндгүй нисэж, гал, утаан дунд орж, “Хурдан гүй! Тэнд түймэр! Ийшээ гүй! Энд гал байхгүй байна, хурдал!” гэж хашхирсаар байлаа.

Тэр ой дэндүү бяцхан тотьны дуу хоолой дуулдахааргүй арай л том аж. Эргэн тойрныг бүхэлд нь нөмөрсөн гал, салхины дуу чимээ улам чангарч, түүний өчүүхэн дуу хоолой талаар болов. Гэвч тэр, “Ийшээ гол руу хурдал!” гэж хашхирсаар л байлаа.

Гэлээ ч гэсэн ихэнх амьтан тэр зүг зугатаж чадахгүй байлаа.

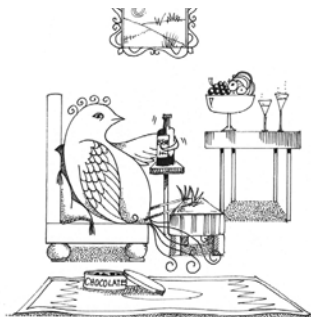
Ийм аюултай байдлын үед тэр түймэр лүү ус асгах санааг бодож олсон байна. Ингээд гол руу нисэн өөрийгөө усанд шалба норгоод буцан нисэж, усаа ойн мод руу гоожуулав. Хэдийгээр энэ нь тэр бүхэнд хангалтгүй гэж мэдэж байсан ч ахин дахин энэ үйлдлээ давтсаар байлаа. Тэр бас: “Би чадах чинээгээрээ хийнэ дээ” гэж бодсоор байжээ.

Ийнхүү тэрээр голд очиж, өөрийгөө шалба норгон буцаж ойд очоод усны цөөхөн хэдэн дуслыг доош дусааж, урагш хойш нисэн өөрийгөө хайр найргүй зориулав. Ингээд ашиггүй байсан ч тэр үүнийг ахин дахин хийсээр байв, тэгсээр байтал өөрөө тэр чигээрээ бохир хар юм болчихжээ. Бие нь үнсэн саарал бүрхүүлтэй болсон байв. Тотьноос илүү хэрээтэй адилхан болжээ. Хэдийгээр

маш их ядарсан ч үргэлжлүүлсээр. Тэгээд өөртөө ингэж хэлж байна: “Би маш жижигхэн шувуу. Би явал энэ бүхнийг нэгэн зэрэг хийх вэ? Ядахдаа өөрийн чадах хэрээрээ сайн хийе. Би бодож байснаасаа илүү удаан ниснэ дээ!”

Энэ үед бурхад болон тэнгэрийн элчис Тэнгэртээ суугаад цэцгийн балт дарсаа шимж байв. Тэд гэрэлтсэн сайхан газартаа алтан хаан ширээндээ сууж байлаа. Тэнд бүх юм нь гэрэлтэж байдаг учраас цахилгаан гэрлийн шаардлага үгүй. Баяр баясгалантайгаар ууж, идэж, тэнгэрлэг амттаныг амталж, анхилуун цэцгийн балтай дарс уух ажээ.

Гэнэт тэд доошоо ой руу харав, учир нь тэндээс дээшээ утаа суунаглаж байна гэнэ. Тэгээд доош харахад нэгэн жижигхэн хар цэг гол ой хоёрын хооронд нисээд байхыг харжээ. Тэр нь ямар шувууны төрөл болохыг тааварлахад хүнд байв. Тэд түүнийг өөрийгөө усанд шалба норгочоод буцан нисэж, дүрэлзэн байгаа ойн гал руу усаа дусааж байгааг харжээ.

Тэдний ганц нэг нь адисалсан хоол амандаа хийнгээ хэлж байх нь: “Ха! Тэр мулгуу жижиг шувууг харж байна уу? Түүний уураг тархи нь ажиллахаа больжээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Ойн их түймэрт өөрийн далавчнаасаа хэдхэн дусал ус дусаагаад унтраах ямар боломж байна аа? Дэндүү мулгуу юм! Мэдээж энэ бол ердөө л шувуу шүү дээ!”

Тэгээд инээлдээд бүүр очиж үзэхээр болов. Тэд хөгжилтэй байна байх гэж бодож л дээ. Гэвч тэр бурхадын нэг нь юу болж байгааг хараад сэтгэл нь хөдөлжээ. Тэр өөрийгөө том шувуу болгон хувиргав. Том шувуу жижиг тотьны байгаа газар руу доош нисэн очив. Нөгөө бяцхан тоть жигүүрээ дэвсээр дусал ус ой руу доошоо дусаасаар урагш хойш ниссээр байлаа.

Тоть санаандгүй тэр том шувууг харав. Тэр урьд нь хэзээ ч ийм гоё шувууг хараагүй аж. Жигүүр нь өнгө өнгөөр солонгорох ажээ! Нүд нь том бөгөөд ган аяга шиг гялалзана. Бие нь бүхэлдээ хайрын хүчээр бялхана. Тоть гэнэтхэн маш таатай байдалд умбав! Гэвч тэр өөрийн үүргээ мартаагүй, жигүүрээ дэвсээр доошоо ус дусаасаар л байв. Хэдийгээр тэр ихэд ядарч байсан ч гол руу очиж, өөрийгөө шалба норгосоор л байлаа.

Тэр том шувуу нисэж очоод хэлсэн нь: “Хөөе бяцхан тоть оо, битгий мангартаад бай! Яваад хэсэг амраад ав! Шатаж байгаа ой руу битгий ор! Оройтохоосоо өмнө больж үз, тэгэхгүй бол чи эндээ үхэх болно шүү!”

Тоть сонсохыг ч хүссэнгүй. Тэр хэлсэн нь: “Надад зав алга. Таныг сонсох зав алга! Надад маш чухал зорилго байна! Би өөрийнхөө үүргийг биелүүлнэ. Миний дорой бие хийж чадахаас илүү юмыг хийх болно! Таныг сонсох зав надад алга!”

Ингээд тэр гол руу, ой руу урагш хойш ниссээр, тэр галыг унтрааж, энэ занганд орсон амьтдыг аврахыг хүссээр байв. Бас том шувуунд хэлсэн нь: “Надад одоо зөвлөгөө хэрэггүй. Хэрэгтэй юм гэвэл тусламж л байна! Надад ус хэрэгтэй! Хоосон зөвлөгөө надад хэрэггүй”.

Тэгээд ажлаа үргэлжлүүлэн хийсээр байхдаа өнөөх том, сэтгэл татам шувуу руу дахин анхаарлаа хандуулсангүй. Тэр том шувуу хэрэг дээрээ тэнгэрийн бурхан бөгөөд тотийг энэ ертөнцийн амьтдын төлөө өөрийгөө хэрхэн золиосолж байгааг хараад маш их уяран хайлав. Том шувуу өөрийгөө уучилж чадахгүй байлаа. Тэр ихэд ичиж: “Би энэ бүх адис ерөөл, баяр цэнгэлтэй байдалтайгаар юу хийж байна аа? Өдөр болгон амттан идэж, сүү ууж, цэцгийн балтай дарс ташаалж, дутагдах зүйлгүй!”

Энэ бяцхан амьтан ийм хүчтэй, өөрийгөө ч золиослох сүнстэй болохыг тэр хараад өөрөөсөө маш их ичив гэнэ. Тэр Тэнгэр лүү харлаа. Бурхад, тэнгэрийн элчис үзүүлбэр үзэж байгаа юм шиг, өвчин зовлон, уй гашуугаар дүүрэн энэ ертөнц рүү доош харж, үүнийг зугаатай гэж бодон өөрсдийгөө баясгаж байлаа! Тэгээд тэр ийм маягаар амьдарч болохгүй гэж боджээ. Ийм эрэлхэг зоригтой, өөрийгөө золиослох сүнстэй жижигхэн тотийг маш их өрөвдөн харж, түүнд ямар нэг юмаар тус больё гэж боджээ. Энэ нь түүнд Тэнгэрт өдөр бүр амтат жигнэмэг идэж, дарс, сүү уухаас өөр хийх юмгүй байснаас илүү сайн хэрэг юм шиг санагдав.

Тэд бол тэнгэрлэг буян хишигтнүүд юм. Сүнслэг дадуулагч нэлээн олон хүн Тэнгэрт очиж чаддаг бөгөөд маш тааламжтай амьдралаар амьдардаг. Гэвч тэр бурхан Тэнгэр дэх баяр цэнгэл, буян хишиг хэтэрхий залхмаар юм гэж бодов, тэгээд энэ нь түүнийг ичээжээ. Ингээд тотинд туслахаар шийдэв. Тэр: “Би тотинд тусална!” гэж хэлэв.

Тоть бусдын зовлон шаналлыг нимгэлэхийг хичээн зүтгэж байгааг харангаа тэр яаж туслахаа бодож байлаа. Энэ хүнд хэцүү байдалд байгаа амьтад хэрхэн сандран урагш хойш гүйлдэж

байгааг ч харж байлаа. Сэтгэл нь ихэд хөдөлж, уйлж эхлэв! Улам хүчтэй мэгшсээр, нулимс нь хур бороо шиг асгарав. Тэр уйлсаар, тойрон тойрон ниссээр нулимс нь тэнгэрийн бороо шиг асгарав.

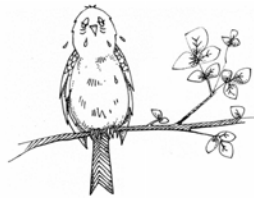
Ойн түймэр унтарлаа! Бяцхан тоть ч бас хур бороонд угагдан эргээд сэтгэл татам нэгэн болжээ. Хийх ажил юу ч үгүй болсныг, мөн амьтад бүгд аюулаас мултарсныг харлаа. Тэд чанга инээлдэн хөхрөлдөөд “Go, Go, Go” гэж дуулцгаав. (Багш болон бүгд инээлдэв) (Алга ташилт)

Аюулаас мултарсныхаа дараа бүх амьтан энэ баяр жаргалыг тэр бяцхан тоть авчирсныг мэджээ. Тэгээд бүгдээрээ урагш хойш нисэн байгаа шувуу руу харав. Тэр бурхан яагаад тэгж их уяран доош ирж, тэдэнд тусалсныг ойлгожээ. Бүгд л дуулж бүжиглэн алга ташиж, тотинд баяр хөөрөө илтгэлээ. Тэгээд урьдынх шигээ цөм баяр жаргалтай амьдарчээ! (Алга ташилт)

Энэ үлгэрийг хүүхдийн оюун санаанд зориулсан боловч бидэнд үүнээс сурах юм бас байна аа. Бид энэ ертөнцөд амьдарч байхдаа гэр бүлийнхээ төлөө байна уу, улс орныхоо төлөө байна уу хамаагүй, чадлынхаа хэрээр бусдад туслах ёстой. Энэ бол бидний үүрэг. Бид ертөнцийг номхотгох аугаа зүйлсийн тухай яриад байх хэрэггүй. Бидний хийх ёстой зүйл бол өдөр тутмын ажлаа л сайн хийх явдал. Ингэж байж л бүх юм сайн сайхан болох ёстой.

Өөрсдийнхөө гэр орныг өөд нь татаж, цэвэр цэмцгэр байлгаж, гэрийнхэндээ найрсаг хандаж, хүүхдүүдээ эрүүл саруул байлган тэднээр орчин тойрноо цэвэрлэж сурга, ингэсэн цагт л та нар оногдсон үүргээ сайн гүйцэтгэлээ гэсэн үг. Заримдаа бид хаа нэг газарт газар хөдлөл, гал түймэр, үер ус гэх мэтийн аюул гамшиг болбол тогтмол хийдэг ажил шигээ чадлын хэрээрээ туслах ёстой. Энэ бол бидний үүрэг. Гэсэн ч бидний мэдэхгүй байгаа, тусалж чадахгүй байгаа зүйл дэндүү их бий. Гэвч бид юу чадахаа л хийнэ. “Энэ ертөнцөд дэндүү их зовлон зүдүүр байдаг. Үүнд би тусалъя гэхэд өнө мөнхийн хугацаа хэрэгтэй болно” гэж бодож болохгүй. Та нарын хийх ёстой зүйл гэвэл өмнө чинь тулгарч байгаа зүйлд л яаж тусалж чадах вэ? гэдгээ бодож олох явдал юм.

ИХ БАГШИЙН ДОТООД МЭДРЭМЖ

А) ШУВУУНЫ ТУХАЙ ТҮҮХ

Өнөө өглөө биднийг гэрээс гарахын өмнө нэг шувуу нисэж ирээд өмнө минь үхэдхийн уналаа. Магадгүй хурдтай нисэж яваад цонх мөргөсөн байх. Энэ нь муу юм болсон ч гэлээ үүнээс ч муу юм дараа нь болсон. Өөр нэг шувуу түүний хажууд ирж суугаад хагас цаг, нэг цаг, бүр одоог хүртэл удтал хөдөлсөнгүй. Тэр шувуу нөгөөхөө босоод өөртэй нь хамт нисэхийг хүлээж суусныг би мэдсэн. Тийм учраас л тэнд суугаад нэг ямхын төдий ч хөдөлсөнгүй!

Ихэвчлэн шувууд ингэж сууж байхдаа ч толгойгоо ийш тийш хөдөлгөж байдагсан. Гэвч тэр шувуу яг үхсэн мэт хөдөлгөөнгүй суугаад нөгөө шувууныхаа биеийг ширтсээр байв. Тэр хэт цочролд орсон юм уу, эсвэл “Чи яагаад босоод надтай хамт нисэхгүй байна?” гэж бодоод сууж байсан ч байж магад. Эсвэл нөгөөхийгөө аль хэдийнээ үхчихсэн гэдгийг мэдэж байсан ч ямар нэг гайхамшгаар босоод ирж магадгүй гэж өдий болтол хүлээж байгаа байх. Аль эсвэл, тэр бас үхчихсэн юм шиг дүр үзүүлж байж ч болно, яагаад гэхээр би түүний хажуугаар нааш цааш холхин хэн нэгнийг дуудаж байхад ч ерөөс хөдлөөгүй.

Ингээд би нэг эмэгтэйд: “Нааш ир, магадгүй энэ хоёр хоёулаа үхсэн байх” гэлээ.

Үүнийг сонсоод тэр эмэгтэйг ирэх үед нөгөө шувуу нисээд явчлав. Нөгөө үхсэн нь тэр хэвээр хоцров. Тэр шувууны дэндүү үнэнч байдал миний сэтгэлийг хөдөлгөсөн. Тэр үхсэн шувуу нь баяртай байгаа байх, харин амьд нь одоо их зовж байгаа даа. Тэр тэнд суугаад нөгөөхөө босож ирээд хамтдаа цааш ниснэ гээд хүлээгээд байсан. Уг нь тэд хамтдаа нисэж байтал гэнэтхэн нэг нь унаад үхчихэд нөгөөх нь хажууд нь суугаад хүлээж байна гэдэг миний хувьд маш харамсалтай байлаа.

Тиймээс та нар жижиг асуудал гэж битгий орхиж бай, миний хувьд энэ нь жижиг биш, юу ч жижиг биш. Тухайн хүний хувьд хамаатай л бол энэ нь жижиг асуудал биш. Тэр шувуу

өөр хань олж авч чадсан эсэхийг би мэдэхгүй байна. Нөгөөдхөө нисчихсэн байна уу гэдгийг харахаар тэр дээш доош нисэж байж ч магадгүй юм. Харин эмэгтэй гэрээс гарагсад нөгөө шувууг оршуулсан даа.

Б) ЯЛААНЫ ТУХАЙ ТҮҮХ

Энэ бол Энэтхэгт болсон өөр нэгэн түүх. Хоёр сарын өмнө би зүгээр л амрахаар Энэтхэг рүү явлаа. Хималай руугаа буцаж очсон хэрэг, гэвч энэ удаад тэд үнэхээр урмыг минь хугаллаа. Хаа сайгүй маш бохир, эрүүл ахуйн шаардлага хангаагүй байсан. Хүмүүс голын хөвөө дагууг бие засах газар болгочхож, та нар голын ойр бясалган суух цэвэр хэсэгхэн газар ч олж чадахгүй. Хаа сайгүй яг ийм, бас эргэн тойронд дуу чимээ ихтэй. Энд үй түмэн мөргөлчин ирж, янз янзын тааруухан хөгжим сонсогдоно. Энэ зүгээр л дашрамд хэлэхэд ийм байсан юм шүү. Гэлээ ч гэсэн би энд үлдээд хэсэг хугацаагаар бясалгасан. Нэгэнт би тэнд ирчихсэн болохоор ингээд л тэндээ үлдсэн юм.

Нэгэн өдөр би жаахан юм идэхээр зоогийн газарт очлоо. Мэдээж ийм нөхцөлд би өөртөө хоол хийж чадахгүй байсан хэрэг. Гэлээ ч энэ бол асуудал биш, тэнд хаа сайгүй ургамал хоолны газар байдаг. Ингээд би зоогийн газарт байхдаа цонхны шилний цаана аалзны торонд орооцолдсон ялаа байхыг харав. Торноос гарах гэж ялаа тэмцэлдэж байгаа нь намайг шаналгалаа. Мэдээж би ялааг аврахыг хичээсэн. Тэр цонхыг Энэтхэг маягаар хадаасаар бэхэлсэн байснаас би онгойлгож чаддаггүй.

Би хутга, сэрээ мэтийн зүйлээр онгойлгох гэж хичээсэн боловч амжилт олсонгүй. Би хагас цаг, бүтэн цаг ноцолдсон, үүнээс илүү ч байж магадгүй. Миний хажууд нэг хүн байсан, бид зүгээр л бие биеэ мэддэг байсан юм. Тэр бол Итали залуу. Тэр: “Ялааны төлөө сэтгэлээ зовоох хэрэггүй. Тэр юу юм бэ? Ялаа бол юу ч биш” гэлээ.

Би: “Энэ бол таны хувьд юу ч биш байх, гэвч миний хувьд

тийм биш. Та яагаад бусдын хэрэгт хөндлөнгөөс оролцоод байгаа юм бэ?” гэлээ.

Тэр хүн толгойгоо сэгсрэв. Тэр ялааны амьдралыг шалихгүй зүйл гэдэгт намайг үнэмшүүлж чадаагүй. Дараа нь бид түр ярилцах зуур би ялааг аврахыг дэмий л оролдсоор байв. Ярилцаж байхдаа тэр үүнийг орхи гэж ятгахыг хичээж байлаа. Би: *“Тэр ялаа чухал зүйл биш байж магадгүй, гэвч тэр миний өмнө амьдралын төлөө тэмцэлдэж байна, би түүнийг нь харж байна. Одоо би тусалж чадах бол туслах хэрэгтэй. Тэгээд ч энэ нь ялаа юу, эсвэл хүн үү, ямар ялгаа байна? Энэ ялаа зовлонд учраад үүнээсээ гарах гэж тэмцэлдэж байхад та түүнийг тэр чигт нь хаяж байна. Үүнд та анхаарлаа хандуулах хэрэггүй. Би үүнийг ялааны төлөө хийж байгаагаас гадна бас өөрийнхөө төлөө хийж байна, яагаад гэвэл ийм зовлонг би хараад байж тэвчихгүй нь”* гэж хэлэв.

Биднийг ярилцаж байхад нэг Энэтхэг хүн ирсэн. Тэр миний хажууд суух зөвшөөрөл хүслээ. “Тэг ээ, энэ бол зоогийн газар. Хүн бүхэн сууж болно шүү дээ. Яагаад надаас асууна вэ? гэж намайг хэлэхэд тэр: “Тиймээ, яагаад гэвэл би тантай ярилцах гэсэн юм” гэлээ.

“Аан, юун тухай” гэж би асуулаа.

Тэр ялааны амьдралын ялихгүйн тухай бүхэл бүтэн лекц заахыг хичээсэн юм. Тэр өөрийн логик санаагаа эргэлзээгүй гээд: “Уучлаарай хагагтай, энэ агшинд бидний эргэн тойронд, эсвэл энэ дэлхийд хаа сайгүй олон түмэн тоолшгүй ялаанууд үхэж байгааг та мэдэж байгаа. Энэ өчүүхэн ганцын төлөө та яагаад анхаараад байгаа юм бэ?” гэлээ.

Би: *“Тийм ээ, яагаад гэвэл энэ миний өмнө үхэж байгаа бөгөөд бусад үй олныг нь би харахгүй байна. Би мэдэхгүй байгаа тэр үй олны төлөө юу ч хийж чадахгүй, гэвч би энд өөрийнхөө мэдэж байгаад л тусалж чадна. Түүнээс гадна, үүнтэй адил логикоор өдөр бүр үй олон түмэн хүн үхэж байгааг та бид харж байгаа. Яагаад бид энэ бүхэнд ямар нэг талаар анхаарал тавихгүй байна вэ? Яагаад бид зөвхөн өөрсдийн амьдралаа л анхаараад байдаг юм бэ? Түүнчлэн энэ логикоор бол бид юм идэхээ больж, тэгээд үхэх ёстой. Эсвэл Африкт үй түмэн хүүхэд өлсгөлөн байгаа учраас бид өөрийн хүүхдүүдээ хооллохгүй байх ёстой. Энэ логикоор бол яагаад бид энд ганц хоёр хүүхдийг анхаараад байна аа?”* гэж хэлэв.

Ингэхэд тэр тийм ч баяртай байгаагүй. Тэгээд надад илүү ихийг заахыг оролдсоор л байв. Би мэдэхгүй юм. Хүн бүр

л надад ямар нэг юм заах гэж хичээдэг болохоор би тэнэг хүн шиг харагддаг байх гэж бодож байна. Тэр ялаа амьдралын төлөө тэмцэлдэж байгааг нь мэдрэх надад аймаар байсан. Дараа нь тэр хүн надад: “Гэвч ялааг аварснаар та аалзны хоолыг булааж байна” гэж хэлэв.

“Тийм, тийм” гээд би: “Гэхдээ аалз явчихсан. Аалз энд алга” гэж хариулав.

Тэр: “Та яаж мэдэж байгаа юм бэ?” гэж асуув.

Би: “Яагаад гэвэл энэ торны ихэнх хэсэг нь гэмтсэн байгааг та харж байна, нэлээн хэдэн үхсэн шавьж аль хэдийнээ энд байна. Тэр бүхнийг идээгүй байгаа биз дээ. Бас энэ газар салхи ихтэйг та харж байна, ийм газар аалз удаан амьдарч чадахгүй. Тэр хэдийнээ явчихсан. Тэгээд ч энд нэлээн хэдэн тор байгаагийн хэрээр үхсэн шавьж төчнөөн байгаа боловч нэг нь ч ашиг тусаа өгөөгүй байна. Тиймээс би ялааг аварвал аалзыг хохироохгүй байх. Хэрэв аалз энд байсаар байгаа бол түүнд аль хэдийн дэндүү их хоол бэлэн болжээ. Ганц нэг хохирогч бол юу ч биш, хэрэггүй. Бид зөвхөн өлссөн үедээ юм уу, эсвэл хэрэгтэй үедээ л иддэг шүү дээ”.

Эцэст нь тэд намайг ганцааранг минь үлдээсэн. Тэд намайг маш муу сурагч, чадамжгүй шавь гэж бодсон байх. Ингээд тэд явсан, тийм л байна.

Та нар намайг уяхан сэтгэлгүй гэж хардаг байх. Миний хүнд хатууажилнамайгийг болгосон юм, гэвч би амьд үлдсэн. Бүхлээрээ үхээгүй, зөвхөн хагас үхсэн байж магадгүй. Надад та нарт байдаг бүх мэдрэмж бий. Хэрэв би хүсвэл, эсвэл шаардлага гарвал үүнийгээ яаж захирахаа би мэднэ. Түүнчлэн энэ бүх зүйл зөвхөн түр зуурын сэтгэлийн хөдөлгөөн гэдгийг би мэднэ. Заримдаа би түүнийгээ энэ ертөнцөд амьд үлдэхийн тулд хадгалж, заримдаа түүнийгээ номхотгож, заримдаа үл тоомсорлож байдаг. Тухайн байдлаас хамаарна. Би түүнийгээ бүгдийг нь орхиж чадахгүй. Тийм биш бол би та нарыг болон бусад хүнийг ч ойлгож чадахгүй. Хүн төрөлхтний бүхий л мэдрэхүй надад байх ёстой. Би Газар, Тэнгэрийн аль алинд нь байна. Хэрэв би хэт өндөрт байвал та нар надад хүрч чадахгүй, би та нарыг ойлгож чадахгүй.

Буддын шашны Абидын сударт Шагжамуни Будда Ариун Дагшин газрыг ямар үзэсгэлэнтэй болохыг дүрсэлсэн байдаг. Ариун Дагшин оронд, байгалийн үзэсгэлэнтэй газар, үнэт орд харш (болор, очир алмаас, элдэв төрлийн үнэт эрдэнийн чулуугаар хийсэн), олон янзын үзэсгэлэнтэй сайхан эрдэнийн цэцэг, тэнд амьдарч байгаа гоо үзэсгэлэнт хүмүүсээс гадна өөр зүйл ч байдаг.

Бүх юм нь ер бусын.

Гэвч тэнд нэг юм нь илүү онцгой. Энэ арал дахь тэр нь юу вэ? гэвэл хүмүүс нь өвчин зовлон гэдэг үгийг ер сонсож байгаагүй, өвчин эмгэг, зовлон зүдүүр гэдэг үгийг мэдэх байтугай үгийн санд нь ч тийм төрлийн үг байхгүй. Хэрэв тэр хүмүүс болон тэр Их Багш энэ ертөнцийн зовлон зүдүүрийг ойлгох юм бол Тэр, Өөрөө зовох ёстой болно. Хэрэв Түүний ухамсар үргэлж Ариун Дагшин газартаа хандаж байвал Тэр хэзээ ч дэлхийн зовлон зүдүүрийн учрыг ойлгохгүй байхсан.

Иймд хэн нэгэн хүн та нарт Их Багш бол зовлон зүдүүрээс ангид байдаг, мэдрэхүйгээс ангид байдаг гэж хэлэх юм бол тэд тун мулгуу юмнууд байж таарна. Тэд Их Багш гэж хэн болохыг мэддэггүй. Их Багшийг тийм байлгах нь бидэнд ямар хэрэгтэй гэж? Тэд магадгүй чулууг шүтэж болох юм.

ХААНЫГ СОНГОСОН ОХИН

Энэтхэгт нэгэн хааны тухай үлгэр байдаг юм. Тэр бол харьяат ардаа хайрладаг маш сайн хаан байжээ.

Нэгэн өдөр бүх эд хөрөнгө, үнэт зүйлээ ард иргэддээ тараахаар болж гэнэ. Нийтэд дэлгэн үзүүлж байгаа зүйлээс нь хэн ч гэсэн өөрт хэрэгтэйгээ ямар ч болзолгүйгээр зүгээр л санаандаа нийцүүлэн авч байсан аж. Хаанд үр хүүхэд, гэр бүл байхгүй учраас ард иргэддээ төрөл төрөгсөд шигээ хандаж, хайрладаг байжээ.

Хүн бүхэн сэтгэлдээ нийцсэн ямар нэгэн юмыг сонгон авчээ. Гэтэл нэг охин ойртон ирж, хамаг л эд хөрөнгөө дэлгэн үзүүлж байсан хааны хажууд шууд яваад очжээ. Тэр хааны мөрөн дээр гараа тавиад: “Таныг ч бас болох уу?” гэж асуусан байна.

Хаан их гайхаж: “Яагаад? Миний толилуулж байгаа зүйлээс

юуг нь ч хүсэхгүй байна уу?” гэж асуухад

Охин: “Үгүй. Би зөвхөн таныг л хүсэж байна” гэж хариулав.

Мэдээжийн хэрэг, хаан хэн нэгэн түүнд эд баялгаас болж биш, харин зөвхөн өөрт нь л хайртай байна гэдгийг мэдээд маш их баярлажээ. Хаан зөвшөөрч, тэд гэрлэжээ, тэгээд санасан ёсоороо урт удаан, аз жаргалтай амьдарчээ.

Тэр охин юу ч хүсээгүй боловч хаантай гэрлэсний дараа хааны бүх эзэмшил, эд хөрөнгө, улс орон нь тэр чигээрээ түүний харьяанд орсон юм.

ХАЙР СЭТГЭЛ БА ҮЗЭН ЯДАЛТ

Олон жилийн өмнө Чан-Шөү нэртэй хаан байжээ. Энэ нь Хятадаар урт амьдрал гэсэн утгатай. Хэдийгээр тэр өнөөдөр амьд биш ч гэсэн. Ингээж хэлсэн нь ертөнц бол мөнх бус байдгийг та нарт мэдрүүлэх гэснийх юм.

Нэгэн өдөр Чан-Шөү хаан нийслэл хотоороо явжээ. Ирэхдээ сэтгэлийн их түгшүүртэй болсон нь түүний улс нь хөрш орных нь сонирхлыг татаж, тэд дайн зарласнаас болжээ.

Тэр хаан нутаг нэгтнүүддээ их хайртай юмсанж. Тэр сайн хаан төдийгүй, их хэрсүү, гярхай хаан байв. Нутгийнх нь эрчүүд өдөр бүр харгис хэрцгийгээр алуулж, цусаа урсгаж, хүмүүсийн үхэж байхыг харахыг хүсэхгүй байв. Ийнхүү хаан маш их эргэлзэж, энэ байдлаас зайлсхийхийг оролдож байлаа. Хаан ордондоо нааш цааш холхиж, маргааш өдөр тохиолдох азгүй явдлуудыг бодож байв. Энэ байдал түүний мэдрэлийг сульдааж, уйтгарт автуулан ихэд уйлмаар санагджээ.

Санамсаргүй, эрхэм дээд цолтой, маш үнэнч түшмэлийнх нь хэлсэн хэдэн үг түүнийг хэвийн байдалд нь буцаан оруулав. Тэр: “Эрхэм дээдэс ээ, өөрийгөө хэтэрхий их бүү шаналга. Бид сайн бэлтгэгдсэн, хүчтэй армитай, бас манай улс баян чинээлэг, бат бэх. Бид тэдний эсрэг сайтар тэмцэлдэх чадалтай гэдэгт би эргэлзэхгүй байна. Өчүүхэн ч бүү эргэлзээч, гуйя. Бид бүгд бэлэн, зөвхөн таны тушаалыг л хүлээж байна” гэсэн аж.

Хаан үүнийг бодох тусам бүр муу байдлыг мэдэрч, зөв шийдвэр гаргах чадваргүй болжээ. Эдүгээг хүртэл тэр хаан ширээнд байх хугацаандаа өөрийн улсыг жолоодоходоо хэзээ ч хүч хэрэглэж байсангүй. Тэр улсаа хайраар жолоодож байлаа. Иймд улс орон нь маш тайван амгалан, баян чинээлэг, ард түмэн нь энх амар, сэтгэл хангалуун амьдардаг байжээ. Хамгийн гол учир нь ард түмэн нь хааныг маш их хайрлаж, хүндэлдэг байсан нь түүний агуу их хайр, эрхэм дээд ёс суртахуун төдийгүй, бас

тухайн улс төрийн тогтолцоотой холбоотой байв. Үүнээс нь болж тус улсын арми нь тийм ч их хүчтэй, чадалтай байж чадахгүй байлаа. Иймд тэр дайнд ялна гэдэгт итгэлгүй байв.

Бусадтай дайн эхлүүлж, бусад улс руу өнгөлзөх санаа түүний оюун ухаанд хэзээ ч орж ирэхгүй. Тэр энэ нүүрлээд байгаа нөхцөл байдалд хэрхэн хандах тухай ямар ч санаа оноогүй байж л дээ. Хэрэв цэргүүдээ гадагш тулаанд илгээвэл ялахгүй гэдэг нь тодорхой. Түүнчлэн дайн болбол үхэл нүүрлэж, айл өрхийн хүмүүс нь үхээд байвал түүний ард зоны удам угсаа мөхөх шалтгаан болно. Тэгвэл хүмүүсийнх нь төдийгүй улс орных нь хувьд ч дэндүү их гарз хохирол болох билээ. Энэ дайны дараа өнчрөл, бэлэврэл, ядуурал нүүрлэх болно. “Ямар нүгэл хийсэн гэж тэд ийм байдалд орох болж байна?” гэж өнчрөн үлдэх хүүхдүүдийн тухай бодож суув. “Тэд яагаад балмад дайнаас болж зовлон зүүдүүртэй учрах болж байна?”

Тэр ингэж бодсоор дахиад л зовуурь шаналгаатай болжээ. Тэгээд дэлхий дээр өмч хөрөнгө юм уу, эсвэл нийгэмд эзлэх байр сууринаас илүү үнэ цэнэтэй зүйлийг хайж олохоор гадагш гарья гэж шийджээ. Ингээд хаан улс орноо дайсандаа өгөхөөр төлөвлөв. Магадгүй тэр авшиг авч, бясалгаж, ургамал хоолтон болохыг хүссэн байх. Дараа нь тэрээр ханхүү, эзэн хааны татвар эмс, гоо үзэсгэлэнтүүдээ сүүлчийн удаа харахаар ордноо тойрон алхав. Тэд нь дараагийн өдөр улс орон нь өөр хүний мэдэлд орно гэдгийг мэдэлгүй гүн нойрондоо автаж байлаа.

Хаан ханхүүгийн өрөөнд орж түүнийг ширтэв. Түүний нэрийг Чан-Шэнь (Хятадаар мөнхийн гэсэн утгатай) “Мөнх” гэдэг нь мөнх бус, “Удаан амьдрал” гэдэг нь ямар ч амьдралгүй болох нь дээ. Хаан хүүгээ ширтсээр, харин ханхүү удтал ном уншиж суусныхаа дараа ширээнийхээ ард унтдаг зуршилтай болсон байжээ. Тэр ганц хүү нь хатныг нь нас барснаас хойш эдүгээ хүртэл хааныг цаашдынх нь амьдралд зоригжуулагч, энэ ертөнцөд сэтгэл санааг нь өөдрөг байлгадаг, хааны ганц тайтгарал болж байж л дээ. Ханхүү гэнэт сэрэв. Тэр эцгийгээ хараад их гайхаж гэнэ.

Хаан хүүдээ хэлсэн нь: “Хүү минь, хөрш орны арми манай нутагт ирлээ. Тэд манай улсыг болон хаан ширээг булаах гэж байна. Тиймээс би хаан ширээгээ хадгалж үлдэхийг хүсэх юм бол миний ард түмэн зовлон зүүдүүрийн ёроолгүй ангал руу унах болно, би үүнийг хүсэхгүй байна. Тэр дайн нь бас нөгөө орны иргэдийн зовлон зүүдүүрийн шалтаг болно, мөн манай улсын мөхлийн шалтгаан, хүнд гарз хохирлын шалтгаан болох болно.

Хоёр орны аль алиных нь иргэдэд муу болно. Тиймээс би хөршдөө хаан ширээгээ өгөхөөр шийдлээ. Бид сүнслэг бясалгалыг дадуулан хөгжүүлэхээр ууланд гарвал илүү дээр байна” гэв.

Үүнийг сонсоод ханхүү хэдэн дусал нулимс унагалаа. Тэр ордон дахь шоколад, адистай хоол гэх мэтийн зүйлдээ тэмүүлсээр байх болно гэж би тааварлаж байна. Ууланд гарах юм бол адистай сайхан хоолыг хаанаас олох билээ? Тэр дахиж амттан олж авч чадахгүй нь тодорхой. Магадгүй тэр төрснөөсөө хойш одоог хүртэл амьдарч, өсөж том болсон гэрээ санах л байх. Өмнө нь хэзээ ч гачигдал зовлонтой байж үзээгүй. Гэвч эцгийнхээ хэлснийг сонссон тэр үеэс амьдралынх нь бахархам сайхан өдрүүд нь бараг дуусаж гэдгийг ухаарч, үүнээс хойш хүнд хүчир ажил хийж, гачигдал зовлонтой байх болно гэдгээ ч мэдсэн байна.

Тэгээд хаан болон ханхүү гар гараасаа барилцан бүхнийг орхин уул руу явлаа. Хаан бодь модон доор Арьяабалын номын цогцсоор бясалган суув. Магадгүй нэг иймэрхүү л юм болсон байх. Тэд өөр хүний дуу хоолой сонсолгүй хэсэг хугацаа өнгөрөхөд өмнөх сүр жавхлант амьдралаа хүсэхээ бүүр больж, сайхан, бүүр сайхан мэдрэмж төрсөөр байгаад энэ амьдралдаа дасан зохицжээ.

Ханхүү өдөр бүр уулын гүн лүү явж, идэж болмоор өвс ургамал, зэрлэг жимс хайна. Түүнийгээ олоод эцэгтээ барихаар эргэж ирнэ. Нэгэн өдөр ханхүүг гадагш явсан хойгуур эцэг нь ганцаар бясалгаж суув. Гэнэт хааны хажуухнаас нь: “Энэ бол тэр, энэ бол тэр, тэр хаан байна” гэх хүний дуу гарч хааныг цочоолоо.

Тэгээд хаан жижигхэн, эцэнхий, муухай царайтай хүн бут сөөгнөөс үсрэн гарч ирэхийг харав. Тэр эр хаанд: “Манай ордныг дайсан авсан, нэлээд хэдэн үнэнч түшмэл амиа хорлох гэж байна. Хөрш орны хаан таны талын бүх хүнийг баривчлах тушаал өгсөн. Манай хүмүүс хэзээ төгсгөл болохоо мэдэхгүй их зовж байна. Би таныг хайж, улс орныхоо бараг бүх газраар явлаа. Би өнөөдөр таныг олсондоо их баяртай байна” гэжээ.

Энэ үед хаан ихэд зовуурилан шаналж, уйлсаар: “Намайг явчихсан учраас манай хүмүүс тийм их эмгэнэлт байдалд унаа

юу?” гэж асуужээ.

Тэр хүн: “Тийм ээ, таныг оргосон учраас дайсны хаан таныг хаашаа явсныг мэд гэсэн тушаал гаргаж, хүмүүсийг баривчлан асууж, хатуу ширүүнээр тамлаж байна. Ганц ч хүн мэдэхгүй байна. Тэр дайсны орны хаан манай хүмүүсийг нэг газар нуусан байх хэмээн хардаж байгаа бололтой. Тиймээс ихэнхийг нь харгис хэрцгийгээр зодож байна. Тэр шинэ хаан таны байгаа газрыг хэлсэн хүн бүхэнд их хэмжээний шагнал, шан харамж өгнө гэж амласан” гэлээ.

Тэгээд өнөөх хүн Чан-Шөү хааны бугуйнаас шүүрэн авч: “Та надтай хамт яг одоо буцна даа. Би шагналаа авмаар байна” гэв.

Хаан түүнийг цааш түлхэхэд тэр туранхай хүн уначхав. Тэгээд хаан түүнийг зэмлэх гэснээ ингэж боджээ: “Миний хүмүүс надаас болж тэгж их зовж байхад би яаж ийм цэвдэг сэтгэлтэй байж болох билээ. Миний бие ч мөнх бус шүү дээ”.

Хэдийгээр түүний нэр “Чан-Шөү” (урт амьдрал) гэдэг боловч амьдрал бол мөнх бус байдгийг тэр ухамсарладаг юмсанж. Хаан бодсон нь: “Би өнөөдөр энэ биеийг хадгалж үлдэвч магадгүй энэ маань маргааш үхэж мөхөж болно. Хэрэв намайг барих гэсэн тэр эсрэг этгээд рүү би эргэж очвол олон гэмгүй хүнийг аварч болох юм”.

Ингээд хаан тэр хүний туяхан мөрийг зөөлөн алгадаад: “За сайн байна, чи намайг авч явж болно, тэгвэл олон хүн баярлаж, чи ч сэтгэл хангалуун үлдэх байх” гэв.

Тэр эсэргүүцэлгүйгээр хамт явах боллоо. Тэгээд Чан-Шөү хаан чулуу авч модны их бие дээр ханхүүд зориулан салах ёс гүйцэтгэх хэдэн үг сийлэв. Ханхүү буцаж ирээд хаан эцэг нь алга болсныг мэдэхээрээ сэтгэл нь түгших вий гэж хаан эмээжээ. Хаан: “Би баригдаад хот руу хүргэгдлээ. Чи эндээ үлдээд бясалгалаа үргэлжлүүл” гэж бичжээ.

Хүү нь үүнийг уншиж мэдээд өөрийнх нь оронд үргэлжлүүлэн бясалгах болно, ингээд хаан тэр хүнтэй явав. Тэр жижигхэн хүн хааныг хурдан яв гэж шавдуулна. Тэр хүн бол үнэхээр харанхуй бүдүүлэг хүн аж. Ер нь тэр ийм нөхцөлд энэ бүх хуурамч байдлыг ухаарахгүй байна. Түүний муу санаа нь бясалгагч хүний бодлыг ойлгож

чадахгүй л дээ. Ертөнцийн олз омогт шунасан хомхой сэтгэл нь нүдийг нь халхлан сохор болгосон төдийгүй, оюун санааг нь ч тэнэг мулгуу болгожээ.

Ханхүү уулнаас аавдаа өгөхөөр багц жимс ногоотой ирсэн ч аавыгаа олсонгүй. Дуудтал ямар ч хариу байдаггүй. Санамсаргүй модон дээр аавынхаа сийлсэн бичгийг олж хараад нулимс асгаруулав. Түүний эцэг ертөнцийн эд хөрөнгөнд тэмүүлж байгаагүй.

Хаан энэ газар луу нүүн ирж, сүнсний бясалгал дадуулагч болсон билээ. Тэр модон дор бясалган суусаар эгэл ертөнцийн явдлыг сонирхохоо больсон бөгөөд ертөнцийн эд баялгийг ч мөн адил. Хаан ширээгээ ч буцааж авахыг ер хүсээгүй, ард түмнээ дайсны гарт хэрцгийгээр алуулахгүй гэж, тэднийхээ зовлонг багасгах гэж л хааны ордныг ямар ч эргэлзээгүй орхисон билээ. Гэтэл одоо хүмүүс ирж, түүнийг барьж алахыг хүсэж байна. Энэ эгэл ертөнцийн амьдралаар явж байгаа хүмүүс хэтэрхий аймшигтай, маш хэрцгий юм гэдгийг ханхүү мэдрэв.

Хаан, ханхүү хоёр ойр орчиндоо нэг ч хүнгүй зэлүүд нутагт зэрлэг жимс идэж, гол горхиноос усыг нь шууд ууж, иймэрхүү маягтай амьдарч байсан. Тэд тайван амгалан амьдарч байтал хүмүүс ирж, тэднийг барьж алахыг хүсэж байна. Тэгээд ханхүү энэ ертөнцийн балмад хэрцгий байдлыг ойлгож чадахгүй учраас уйлж эхлэв.

Чан-Шөү хааныг баригдаад нийслэл рүү хүргэгдэхэд эх орныг нь булаан авсан дайсны хаан түүнийг алахаар цаг алдалгүй гал өрдсөн байжээ. Нутгийнх нь хэсэг хүн цаазаар авах газрын эргэн тойрон цугларчээ. Тэд маш их гунигтай байсан тул нулимс дуслуулан байв. Хаан нь сайн хаан бөгөөд ард түмэндээ хайртай гэдгийг тэд мэдэж байсан учраас тэр. Хүмүүс зөвхөн хааны үхлийн төлөө уйлж байсан юм биш, түүнийг сайхан сэтгэлтэй, зан ааш сайтай, ес суртахуунтай, хайраар дүүрэн хүн гэдгээс нь болж уйлж байлаа. Ханхүү тэр уйлан гашуудаж байгаа хүмүүсийн дунд нуугдаж байв. Эцэг нь ханхүүг ууландаа үлдээд бясалгалаа үргэлжлүүлэхийг хүссэн ч эцгийгээ сүүлчийн удаа ч болов харахгүй байж тэсэлгүй иржээ.

Ханхүү чанга уйлж зүрхлэхгүй байлаа. Тэр эцэгтээ гараараа дохио өгч, хаанд өөрийгөө энд байгаагаа мэдэгдэв. Энэ үед

цэргүүд гал тавилаа. Хаанд үхэл нүүрлэлээ. Хаан ханхүүг харах үед нүдэнд нь үзэн ядалт дүрэлзэж байсанд ихэд түгшиж, түүнийг буруу үйлдэл хийх нь гарцаагүй болсныг мэдрэв, яагаад гэхээр эцгийнхээ үхлийн төлөө өшөө авах гэсэн туйлын хүсэлтэй байгааг хаанд зүрх нь хэлж байлаа. Чан-Шөү хаан хүүдээ зөвлөхийг хүсжээ.

Үхэж байхдаа тэрээр хүүдээ юм хэлэхийг оролдож байлаа. Гэвч тэр хүүгийнхээ зогсож байсан зүг хандан ярьж зүрхлэлгүй тэнгэрт хандан ийнхүү хэлжээ: “Чан-Шэнь чи үзэн ядалтаа хайраар арилгах хэрэгтэй. Чи сэлмийг сэлмээр буцаах ёсгүй. Чи үзэн ядалт, хүчирхийллийн тухай бодолгүйгээр Гэгээнтэн болон Бодьсадва шиг өршөөл нигүүсэл, хайраар дүүрэн амьдралаар амьдрах ёстой”.

Тэгтэл галын хүчтэй дөл нөмрөн авч хаан үхэв. Харин ханхүү ухаан алдан унасан байв. Түүний уур хилэн буцалж, зүрх нь эмтрэх шиг боллоо. Энэ үед тэр дөнгөж арван дөрөвхөн настай байжээ. Эцгийнхээ тарчилж үхсэний гэрч болоход тэр дэндүү бага байлаа. Эцгийг нь харгис хэрцгийгээр алж байхыг хараад юу мэдэрч байсныг та нар төсөөлж чадах уу. Мэдээж үүнийг тэвчиж чадахгүй. Эцгийнхээ үхлийг санах тусам өшөө авах хүсэл нь улам их буцалж байв. “Тэр хүн манай газар нутгийг эзэлж авчхаад бас эцгийг минь аллаа. Түүнээс өш хонзонгоо авах нь эргэлзээгүй. Би тэгэх ёстой” гэж тэр бодно.

Түүний оюун ухаан алах санаанд бүрэн автаж, өөр юу ч бодох зай үлдээсэнгүй. Тэр өлсөж дааран хоноглох газар ч үгүй байлаа. Тэрээр даарах, өлсөх, бэрхшээлтэй тулгарах хэрээрээ уурлаж, өшөө авахыг хүсэж байв. Ингээд дайсны хааны ойр очих боломжтой төлөвлөгөө гаргажээ.

Тэр нийслэл хотод амьдрахын тулд ажилд орохыг хичээв. Дайсны улсын сайд түүнийг санамсаргүй олж харжээ. Сайд түүнийг сайн тамир тэнхээтэй залуу хүн байна гэж бодоод ногоо тарих, цэцэг услах, бас цэцэрлэг арчлах ажилд туслуулахаар хөлслөн авжээ. Ханхүү маш хичээнгүй, шаламгай байлаа. Тун удалгүй сайдын гэр бүлийнхэн түүнд итгэдэг болов. Сайд болон түүний бүх албат ханхүүд хайртай болж, онцгой эрхтэй нэгэнтэй харилцаж байгаа мэт сайн хандаж, олон зүйлийг түүнд хариуцуулдаг боллоо. Сайд тэр залуу хүүг Чан-Шэнь ханхүү гэдгийг огтхон ч төсөөлсөнгүй, учир нь ханхүү нүүрээ сайтар будаж, гадаад төрхөө өөрчилсөн байжээ.

Нэг өдөр сайд ханхүүгээс асуусан нь: “Миний аль хэдийн олж мэдсэнээс гадна өөр ямар авьяас чамд байна вэ” гэв.

“Би хоол сайн хийдэг” гэж ханхүү хариулжээ.

Тэр үнэхээр хоол сайн хийдэг байжээ. Сайдын өргөөний ямар ч тогоочоос илүүгээр хоол сайн хийнэ. Тиймээс сайд ханхүүг бүүр ч их таашаасаар байв. Сайд Чан-Шэнь ханхүүгээр их бахархаж байсан тул хааныг хоол идэхийг урьжээ. Тэрээр шинэхэн тогоочийнхоо хоол хийх чадвар болон оюун ухааныг нь магтан гайхуулах санаатай байж л дээ. Хааныг ирэх өдөр болоход ханхүү хаанд зориулан хамгийн сайхан амттай, нарийн хоолоо бэлтгэхийг хичээв. Хийсэн хоол нь махан, эсвэл ногоон хоол байсан эсэхийг би мэдэхгүй. Шинэ хаанд Чан-Шэнь ханхүү залуу хүнийхээ хувьд ч, хоол хийх чадвар нь ч аль аль нь маш их таалагджээ. Тэгээд хаан сайдаасаа ”Түүнийг надад өгчих л дөө” гэж гуйв.

Хаан Чан-Шэнь ханхүүг өөртөө зориулан хоол хийлгэж байх, мөн өөртөө ойр байлгахын тулд сайдаас гуйжээ. Мэдээж хэрэг, сайд энэ хүсэлтээс нь таггалзаж зүрхлэхгүй; түүнд өөрийн хамгийн хайртай, итгэлтэй албатаа хаанд өгөхөөс өөр сонголт байсангүй. Ингээд ханхүү Чан-Шэнь хааны тогооч болжээ. Ханхүү Чан-Шэнь аль болох хааны итгэлийг олж авахын тулд өдөр бүр хааныг баярлуулж, сайхан хоол хийж өгөхийг хичээж байв. Хаанд хамгийн сайнаар үйлчлэн хашир хянамгай байж, бүх зүйлийг хүндэтгэлтэй, болгоомжтой хийж байлаа. Хаан улам улмаар түүнд итгэлтэй болсоор байв.

Ханхүү Чан-Шэнь маш ухаалаг сэргэлэн бөгөөд дэндүү их авьяастай учир хаан түүнд улам их сайн болжээ. Ийнхүү ханхүү хааны хамгийн итгэлтэй хүн нь болж улмаар бие хамгаалагч нь болов. Тэр бараг бүх зүйлийн талаар Чан-Шэний зөвлөгөөг авах болсон байна. Ханхүү энэ ордонд төрж өссөн болохоор ордны талаар олон зүйлийг сайн мэддэг байжээ. Аливаа зүйлийг хэрхэн зохион байгуулах, тэнд юу болох ёстойг мэддэг байв. Тэр бүгдийг зохицуулж чаддаг байлаа.

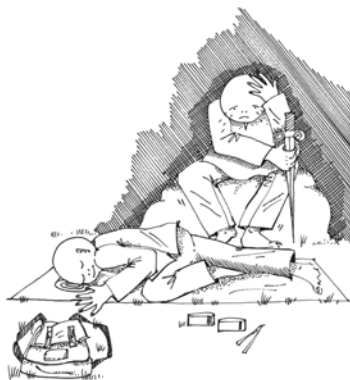
Нэг өдөр ханхүүгийн удаан бодож хүлээсэн тэр өдөр иржээ. Хаан ан гөрөө авлахаар явахдаа ханхүү Чан-Шэнийг авч явжээ. Хаан ан амьтдын араас хөөсөөр уулын гүн лүү орчихжээ. Хаан хамгийн сайн морио унасан учраас бусад бүх дагалдагч нь хажуунаас нь хол хоцров. Хаан болон ханхүү Чан-Шэнь хоёр л олзны хойноос хөөсөөр уулын гүн лүү орсон байна. Ханхүү уулнаас гарах замаа мэдэж байсан боловч энд хааныг үгүй хийх гэж зориуд төөрүүлжээ. Тэгээд яаж явахаа мэдэхгүй юм шиг дүр үзүүлж байв.

Тэд замаа ололгүй байсаар шөнө болжээ. Хаан дэндүү их

ядарсан байх. Иймд хэвтэж амрахаас өөр аргагүй болов. Эргэн тойрон өндөр модод, хэцүү бэрх нарийхан зам харгуй нь өөр өөр зүг рүү хөтөлж байв. Ханхүү Чан-Шэнь хааны дэргэд түүнийг “хамгаалах”-аар сэлмээ атган зогсоно. Одоо Чан-Шэнь ханхүүд ховор тохиолдох аятайхан боломж гарч ирэв. Чан-Шэнь гүн нойрондоо автсан дайсан луугаа хяламхийн өөртөө сануулж байв. Хаан Чан-Шэний дэргэд бөх, тааламжтай унтаж байлаа. Уураг тархи нь: “Тэр эцгийг чинь алсан, хаан ширээг чинь булаасан. Чи түүнийг түргэхэн үхэл рүү нь илгээх ёстой” гэж түлхэн шавдуулна.

Хаан Арьяабалын аргаар бясалгадаггүй ч гэсэн тэр удахгүй чөлөөлөгдөх нь! Мөдхөн түүнийг сэлмээрээ хоёр хэсэг болгочихвол болоод явчихна. Ханхүү Чан-Шэнь тээнэгэлзэв. Тэрээр эцгийнхээ зөвлөгөөг санав, гэвч тархи нь дахин сануулж: ”Чи юугаа хүлээгээд байгаа юм бэ? Хурдан түүнийг ал!” гэлээ.

Тархи бол ийм л байдаг. Уураг тархи биднээр үргэлж муу юм хийлгэх гэж албадаж байдаг, үгүй гэж үү? Чан-Шэнь шиг бясалгагч хүртэл үүнээс зугтах аргагүй.

Тэр тийм залуудаа эцэгтээ тохиолдсон явдлын гэрч болсон учраас энэ явдлыг ёс бус гэдгийг мэдэрч байв.

Ханхүү Чан-Шэнь сэлмээ суга татан бэлэн боллоо. Тэр хогийн ургамал цавчих гээгүй! Харин хааны билгийн мэлмийг цоо хатгах гэж төлөвлөжээ. Гэнэт эцгийг нь хайр найргүй шатаасан дүр зураг дурсамжид нь тодрон гарч ирэв. Тэр үед эцэг нь хайр энэрэл дүүрэн нүдээр харж, түүнд: “Хүү минь чи үзэн ядалтаа хайраар угаах хэрэгтэй. Чи Буддагийн замаар явж, хайр болон нигүүлсэнгүй сэтгэлээр дүүрэн байж сурах ёстой. Чи харгис хэрцгий хандаж болохгүй” гэлээ.

Ингэж бодсоноор зүрх нь зөөлөрч, нигүүлсэнгүй болов. Тэрээр “Би эцгийнхээ сүүлчийн хүсэлтийг үл тоомсорлож яаж болох вэ? Хэрэв би ингэвэл хүү нь биш болно” гэж бодов.

Эцэг нь хэчнээн энэрэл нигүүлслэлтэй, өрөвч сэтгэлтэй байж вэ. Тэрээр үүний эсрэг юм хийхийн оронд эцгийнхээ үлгэр

жишээг дагах ёстой. Ингэж шийдээд ханхүү сэлмээ аажмаар хуйнд нь буцааж хийлээ. Тэгээд тэндээ зогсоод цурхиран уйлав. Тэгтэл шинэ хаан нүдээ нээж Чан-Шэнь ханхүүд “Би сая муу зүүд зүүдэллээ. Нэг хүн намайг алах гэж байхыг би харсан” гэж хэлэв.

Чан-Шэнь ханхүү “Хүйтэн газар унтсанаас хар дарж зүүдэлсэн байх аа. Би таныг хамгаалж байгаа учир хэн ч халдаж зүрхлэхгүй” гэж хариулав.

Шинэ хаан ч аюулгүй байдлыг мэдэрч, эргээд амрахаар хэвтлээ. Ханхүү Чан-Шэнь хамгаалан зогсож байв. Эцгийгээ хэрцгийгээр хөнөөсөн тухай бодонгуут дахин үзэн ядалт нь бадрав. Тархи нь түүнийг түлхэж “Түүнийг ал, түүнийг ал, түүнийг ал. Тэр чиний эцгийг алсан, чи өшөөгөө авах ёстой!” гэж байв.

Ингэж тархи нь ахин дахин муу юм руу түлхэнэ. Тэр сэлмээ сугалж, өндөрт өргөж, бараг хааны толгойд буулгав. Гэтэл эцгийнх хэлсэн үг ахин эргэж санагдав: “Чи ийм хэрцгий байж болохгүй. Үзэн ядалтыг хайраар угаан арилгах хэрэгтэй... гэх мэт”.

Тэр мэдрэхүйтэйгээ тэмцэж чадахгүй байснаас уур нь ихэд хүрч, чанга хашхирмаар санагджээ. Тэгээд ханхүү хаанд хандан: “Чи хамгийн харгис дайсан, би чамайг уучиллаа. Эцгийнхээ төлөө, түүний нигүүлсэнгүй хайрын төлөө би чамайг уучиллаа!” гэв.

Дараа нь сэлмээ хуйнд нь буцааж хийсэнд дахин хэзээ ч тэндээсээ гарч ирээгүй аж. Өршөөл нигүүлслэл үзэн ядалтыг яллаа. Гэнэт хаан дахин сэрлээ! Тэр үргэлж л амиа алдах шахсан үедээ сэрээд байв. Тэрээр “Эрхэм хүндэт минь, би дахиад нэг муухай зүүд зүүдлэв. Өмнөх хааны хүү миний нүгэл хилэнцийг уучилж байна гэж зүүдэллээ. Тэр өшөө авахаа больсон. Энэ зүүд ямар утгатай болохыг чи мэдэх үү?” гэж хэлэв.

Чан-Шэнь ханхүү нүд дүүрэн нулимстайгаар хаанд хандан “Би өмнөх хааны хүү байна. Миний эцэг чиний тушаалаар шатаж үхэх үедээ үзэн ядалтыг үзэн ядалтаар хариулж болохгүй, үзэн ядалтыг хайраар угаан цэвэрлэ гэж надаас гуйсан юм. Тэр намайг хайр, өршөөл нигүүлслэлтэй Буддагийн замыг дагаж, хамаг амьтантай ийм сайхан хайраар харилцаж байхыг хүссэн юм. Би таныг алахаар төлөвлөж байсан боловч ингэж чадсангүй” гэв.

Хааны сэтгэл харамслаар дүүрчээ. Тэр Чан-Шэнь ханхүүг зуурч, орь дуу тавин уйлав. Улмаар хамтдаа дуу тавин уйлалдлаа. Хаан: “За яах вэ, чи эцгийнхээ өшөөг авч намайг алж болно. Чи

үүнтэй дахин тэмцэж, өөрийгөө хэтэрхий их зовоож шаналгах шаардлагагүй” гэж хэлэв.

Ингээд хааны чулуу шиг төрх зөөлрөөд явчлав. Тэр тодорхой хэмжээгээр гэгээрчээ. Тэр Чан-Шэнь ханхүүд алуулахад бэлэн болов. Тэр бас хайрын мэдрэмжээ илчилж, түүний зорилгыг цаашид удаан хорьж байхыг хүсэхгүй байлаа. Үүнд нь ханхүү Чан-Шэний сэтгэл их уярчээ. Тэрээр “Үгүй ээ, эрхэм Дээдэс ээ, би таныг алахыг хүсэхгүй байна. Надад тушаасан ч гэсэн би ингэж зүрхлэхгүй. Намайг залхаан цээрлүүлээч, гуйя” гэжээ.

Хоёр эр бие биенийгээ алахгүй гэж шийдээд ихэд тайвшрав. Тэд гэнэт гэгээрчээ. Яг л нар мандахад доторх харанхуй алга болсныг тэд мэдэрч байв. Энэрэл нигүүлсэлийн гэрэл ертөнцийг бүхэлд нь гэрэлтүүлэх шиг болов. Хаан толгойгоо барин ханхүүд учруулсан миний нүгэл дэндүү их байтал тэр юутай уужим сэтгэлтэй, ямар нигүүлсэнгүй юм бэ? гэж бодож байлаа. Маш их ичжээ. Гэнэт хаан ямар нэг зүйлийг ухаарсан бөгөөд үүнээсээ болж, маш их баярлав. Тэрээр гэгээрээд Чан-Шэнь ханхүүд “Эрхэм хүндэт минь, өнөөдөр би энэ ертөнц дэх хамгийн сайхан зүйл юу вэ? гэдгийг олж мэдлээ. Дайн байлдаан болон үзэн ядалт бол харгис хэрцгий нүгэл хилэнцтэй явдал аж. Зөвхөн хайр л жинхэнэ эрдэнэ юм байна” гэж хэлжээ.

Чан-Шэнь ханхүү хааныг замчлан ой модноос гаргав. Тэнд дээд түшмэд нь сэтгэл түгшин хүлээж байлаа. Тэд хаан хаашаа явсныг мэдэх ямар ч боломжгүй байжээ. Хаан, Чан-Шэнь ханхүү нар нийслэлд буцаж ирсний дараа хаан түшмэдээсээ “Өмнөх хааны ханхүү хаана байгааг та нар мэдэх үү?” гэж асуужээ. Мэдээж нэг ч хүн мэдэхгүй байлаа. Хаан Чан-Шэнь ханхүүгийн гарыг өндөрт өргөн “Энэ бол тэр! Тэр бол өмнөх хааны хүү. Тэр мөн миний удирдагч. Тэр намайг алаагүйгээр барахгүй, надад маш сайн сургамж өглөө. Түүний ачаар би өмнөх хааныхаа уужим сайхан сэтгэл, эрхэм дээд ёс суртахууны чанарыг ухаарч авлаа. Би түүний үлгэр жишээг дагамаар байна” гэж хэлжээ.

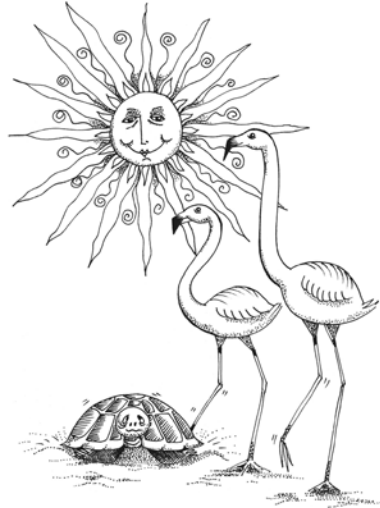
Тэгээд хаан өөрийн улсдаа буцан очиж, улс орноо хайраар захирах болсон байна. Бас эзэлж авсан газар нутгаа Чан-Шэнь ханхүүд буцааж өгсөн бөгөөд Чан-Шэнь ханхүү эцэг шигээ нигүүлсэнгүй сэтгэл, хайраар улс орноо удирдан залах болсон билээ. Түүний улс орон улам цэцэглэн хөгжиж, амар амгалан болжээ. Ийнхүү манай ертөнцийн зовлон зүдүүр дахин нэг булангаар багасаж, бас нэг ч атугай гэгээлэг, амар амгалан газар бий болсон байна. Энэ түүх ингэж төгслөө.

Шагжамуни Буддагийн өмнөх төрөл нь Чан-Шөү хаан юм.

Тэр ингэж ярьсан. Ханхүү Чан-Шэнь бол Ананда байсан бөгөөд дайсан улсын хаан бол Девадаттагийн өмнөх төрөл мөн. Тэр Шагжамуни Буддаг үргэлж зовоохыг хичээж байдагт гайхах юм алга. Төрөл болгондоо тэр түүнийг алах гэж хичээж байжээ. Шагжамуни Буддагийн явсан газар бүхэнд Девадатта түүнийг үргэлж алахыг хичээдэг байсан.

БҮХ ЗҮЙЛ АМНААСАА БОЛДОГ

Урт дээр үед нэгэн нуурын ойролцоо хоёр фламинго, нэг яст мэлхий дотно нөхөрлөн амьдардаг байжээ. Тэр жил ган гачгаас болж усгүй болсон байна. Бүтэн жилийн турш бороо ороогүй учраас нуурын ус өдрөөс өдөрт улам багассаар, ингээд ямар ч усгүй боллоо. Нар ердийнхөөсөө илүү халж байх шиг байв. Хамаг л өвс ногоо, мод бут өнгөө өөрчилж, кофеных шиг бараан өнгөтэй болжээ. Яагаад гэвэл нар дэндүү халж байсан учраас хэтэрхий багассан нуурын ус нь халчихжээ. Ингээд аквариумд амьдрагсад нэг нэгээрээ нирваанд одож байлаа.

Одоогийнхоо энэ байдалд яст мэлхий их л амгалан бус болж, юу хийвэл зохих талаар толгойдоо элдвийн юм үргэлж боддог болов. Тэр энэ нөхцөл байдлаас чөлөөлөгдөхийг маш их хүсэх болжээ. Тэр бодоод л, бодоод л байж! Тэгтэл азаар өнөөх хос фламинго зочлон ирэв. Ийм өрөвдөлтэй гэгээрсэн царайтай, ийм өрөвдөлтэй гэгээнтний баг зүүсэн байхыг нь хараад машид найрсаг, сэтгэл нь зовсон шинжтэй, эелдэг хайраар “Юу болоо вэ? Чамд юу тохиолдоо вэ? Яагаад чи ийм өрөвдөлтэй харагдана вэ?” гэж асуужээ.

Яст мэлхий тэдэнд “Өө! Өө! Та нар юу ч мэдэхгүй байна! Би маш их зовлонд учраад байна! Аяа! Би бараг үхэх нь ээ. Та нарыг дахин харна гэж бодохгүй л байна. Хрр...” гэлээ.

Тэгэхэд нь нөхөр фламинго яриаг нь таслан “Бид хоёр удаан хугацааны турш сайн нөхөд байлаа. Энэ урт хугацаанд зовлон жаргалаа хуваалцсаар ирсэн билээ. Чамайг юу ингэж бухимдуулж, зовоож байгааг бидэнд мэдэх боломж олгооч. Чамайг энэ өрөвдөм байдлаас чинь гаргаж аврахын тулд бид боломжийнхоо хэрээр туслах нь гарцаагүй. Бид ямар асуудал байгааг мэдэхгүй байна,

тэгээд ч чи аль хэдийнээ итгэл алдран урам зориггүй болсон байна. Чи битгий ингээч ээ. Асуудал болгонд шийдэл байдаг шүү дээ” гэв.

Үнэхээр ухаалаг сонсогдож байна. Тэр Арьяабалын аргаар бясалгадаг байж магадгүй. Гэгээрсэн фламингонууд. За! Болж дээ! Тэгээд цааш нь харцгаая.

Яст мэлхий гүнээ шүүрс алдаад “Та хоёр надад зориулж юу хийж чадахыг би мэдэхгүй байна. Гэвч... нэлээн олон хоног... би нарны хүрднийхээ төв рүү юу ч хийж чадсангүй. Миний хийж чадах бүх зүйл гэвэл нарны хүрдний төв дээрээ бясалгах явдал юм. Ямар ч гэгээрэл алга. Ингээд л би үхэх нь гэж бодох боллоо. Ёох! Дусал ч усгүй, загасгүй, мэлхийгүй, юу ч байхгүй. Би үхэх нь. Эсвэл ковбойнууд намайг олоод шөлөндөө хийчих биз... Нэг удаа таван жилийн өмнө тэдэнд баригдсан юм. Азаар тэнд буддын шашинд итгэдэг хөгшин хатагтай байсан. Тэгээд тэр эмэгтэй намайг худалдаж аваад нуур луу буцааж тавьсан юм. Хэрэв дахиад баригдах юм бол Амитаба намайг аварч чадна гэдэгт би итгэлтэй биш байна. Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай л чадаж магадгүй. Гэвч би Түүнийг сорьж үзээгүй, мэдэхгүй байна. Ёох! Сүүлчийн зугталтынхаа тухай бодох болгонд миний хуяг тэр чигээрээ арзайх шиг болдог” гэж хэлжээ.

Тэгээд нөхөр Фламинго нь энэ асуудлыг шийдэхийн тулд ихэд эргэцүүлэн боджээ. Хөмсгөө зангидаж, хөлөө завилан далавчаа хөл дээрээ тавьж, фламингогийн байрлалд оров, билгийн нүд нь эргэцүүлэл бодлоосоо болж харанхуйлж байлаа. Бас эхнэр фламинго нь яст мэлхийг машинд өрөвдөж байв. Тэгтэл эр фламинго “Чи яагаад өөр газар нүүж, гэр орноо нүүлгэж болохгүй билээ?” гэж хэлжээ.

Нэн их зовж байгаа яст мэлхий хариуд нь: “Төсөөлөөд үз дээ, би хэзээ ч өөр газар очиж үзээгүй. Надад машин ч байхгүй. Миний хөдөлгөөн тийм ч хурдан биш гэдгийг та нар мэдэж байгаа. Машингүй бол би яах вэ? Түүнээс гадна би төрөлх хотдоо хайртай. Би өөрийн нутагтаа үхсэн нь дээр байх даа. Харийн газар оршуулагдах болвол сүнс минь тайван амгалан байна гэж та нар бодож байна уу?”

Гэнэт нөхөр фламинго урт хүзүүгээ өргөж: “Надад нэг санаа байна. Би түүнийгээ хэлмээр байна, гуйя” гэж хэлэв. Итгэл найдвар, урам зоригоор дүүрэн тэрээр үргэлжлүүлэн: “Аан! Бүү ай, айх хэрэггүй. Эндээс 10 бээрийн цаана бадамлянхуа цэцгийн цөөрөм байдгийг би мэднэ, тэр цөөрөм хэзээ ч ширгэдэггүй гэдгээрээ алдартай. Манай энд иймэрхүү ган гачигтай байхад ч

тэнд хэзээ ч ширгэж байгаагүй. Бид чамайг тэнд аваачъя. Тэгээд бид чамтай хамт байх учир чи ч ганцаардахаа болино. Бид уруудсан ч, өөдөлсөн ч чамтай хамт байх болно. Ингэвэл зөв биз дээ?”

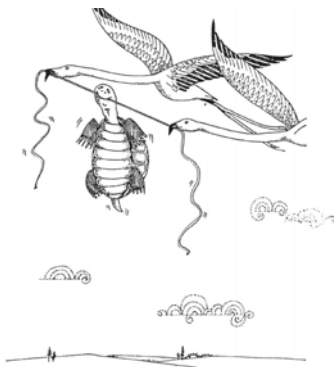
Яст мэлхий бодолд автаж гэнэ ээ. Тэр ер нь бодохдоо ч маш удаан. Тэр яст мэлхийн маягаараа, гэхдээ билиг ухаанаараа бодов. Энэ тухай тэр хагас цагийн турш эргэцүүлэн бодсон байх. Яст мэлхий ер нь их удаан байдаг. Тэрбээр “Би чинь одоо арван бээр байтугай арван метр ч явж чадахгүй. Надад идэх юм байхгүй. Арван метр ч явж чадахгүй байхад юун арван бээр!?” гэв.

Тэр үхэх гэж байгаа юм шиг харагдах аж. Тэгэхэд нь фламинго: “Бүү санаа зов! Бид бүгдийг мэдэж байна. Бид чамайг зөөнө. Чамд бид агаарын тээврийн нэгдүгээр зэргийн билетийг захиалах болно. Бүү санаа зов, бүү санаа зов. Гэхдээ нэг болзол байна. Чи бидний төлөвлөгөөг анхааралтай сонс. Тэгвэл бид үүнийг хийж чадна” гэлээ.

Яст мэлхий сүрхий нухацтай сонирхох болов. Тэр “Тэгье, тэгье, гуйя” гэж хэлэв. Одоо тэр хурдан болсон байлаа. Тэр хагас цагт биш, хорин минутанд л ингэж хэлжээ. “Надад хэлээч, гуйя”.

Фламинго: “Энэ бол маш энгийн. Бид хоёр уяа олж авчраад хоёр үзүүрийг нь зууна, чи голоос нь зууна. Тэгж бид чамайг зорьсон газар руугаа зөөнө. Гэвч чи аяллын турш амаа нээж ердөө ч болохгүй гэдгийг мэдэж байх ёстой шүү. Үгүй бол энэ их аюултай байх болно. Хуяг чинь гэмтэж, нэг газар нь хонхорхой үүснэ, эсвэл бяцалсан нухаш, яст мэлхийн нунтаг болж мэднэ шүү. Энэ хооронд юу болсон ч, сэтгэл чинь яаж ч хөөрсөн, хичнээн уурласан ч, эсвэл чамайг өдөөн хатгасан ч чи амаа хэзээ ч нээх ёсгүй шүү. Тэгвэл хагас цагийн дараа бид тэнд очсон байх болно. Тиймээс санаж аваарай” гэжээ.

Фламинго бас дахин: “Шүдээрээ зуугаад ярьж болохгүй гэдгийг сайн сана. Тэр бүү хэл эвшээж ч болохгүй. Ердөө апчихий ч (найтааж) гэж болохгүй. Бид зорьсон газраа хүрэн хүртэл өөрийгөө хянаж тэвчээртэй байх ёстой шүү. Бүх юм тодорхой, бэлэн болсон, ойлгомжтой, бэлэн байгаарай, амжилт хүсье!” гэв.

Тэгээд тэр хоёр уяаны хоёр талаас, харин яст мэлхий дундаас нь зуув. Тэд нэг газраас нөгөө рүү шилжиж байв. Тэд бидний хамгийн сүүлд Калифорнид очсон байх үеийнх шиг нэг, хоёр долоо хоногийн дараа бүгд ногоон болсон кофены хатаасан өвс болон ногоон бэлчээр, улаан цэцэг дээгүүр нисэж байв. Байгалийн үзэсгэлэнт газрууд жирэлзэн өнгөрнө. Яст мэлхий энэ бүгдэд баясан гэр орноо ч мартжээ. Хүрээлэн байгаа орчныг магтан гайхах гэж хэд хэдэн удаа амаа нээх шахаж байв! Өө! Гайхамшигт гацуур модод! Сайхан чапати! Амттайхан Энэтхэг цай! Ау-Лакын хөөрхөн бүсгүйчүүд! Хятадын сайхан дуур хуур! Сайхан ус! Гэвч тэр санаж л явлаа. Фламингогийн хэлснээр ямар ч шалтаг гарсан амаа нээх ёсгүй шүү гэдгийг санаж байлаа. Ийнхүү хянамгай байж, амандаа хамаг анхаарлаа тавьж, ер нээсэнгүй.

Гэвч...ийм зүйлд дандаа л “гэвч” байдаг. Гэвч тэднийг нэгэн тосгоны дээгүүр нисэж явахад тэнд хүүхдүүд байж байв. Та нар хүүхдүүдийг мэднэ шүү дээ, үргэлж л дүрсгүйгэж байдаг даа. Тэд хоёр фламинго болон яст мэлхийг хамтдаа нисч байхыг хараад хашгирч, цөвхчиж, яст мэлхийг шоолж эхлэв. Одоо яст мэлхий цааш гэвчишгүй боллоо. Хэзээ ч ийм өндөр настай болтлоо амьдрах хугацаанд нь хүмүүс болон өөр хэн ч ингэж, эдэн шиг түүнд бүдүүлэг авирлаж байгаагүй. Түүний би гэх үзлийг хөнджээ! Түүний өөрийгөө үнэлэх үнэлэмж нь шавхагдаж, билиг ухаан нь самуурав. Өөрөөрөө бахархах бахархал нь та нарын шарах шүүгээнд хоол хийхдээ хоёр зуун градус халаадагтай адил буцлав. Ингээд яст мэлхий нүдээрээ доош газар луу хялалзаж, амаа нээн “Амаа тат! Та нар амаа хамхи!” гэлээ.

Тэр дөнгөж ингэж хэлээд л цаашид яст мэлхий байхаа болилоо! Тэр чөлөөлөгдлөө! Хуягнаасаа саллаа!

Тиймээс Будда: “Энэ хорвоод олон хүн яг үүн шиг амаа хамхиж чадаагүйгээсээ болоод гай зовлонд өртдөг. Тийм учраас та нар зөвхөн шаардлагатай үед л ярьж байхыг анхаарч аварай” гэж хэлсэн байдаг. Энэ үлгэрийг санаж яв.

ИХ БАГШИЙН ХУЧИНД ИТГЭ

Энэ бол Энэтхэг үлгэр. Сүнслэг бясалгалаар маш сайн бясалгадаг нэгэн эмэгтэй байжээ. Түүнийг маш их хайрлаж, хүндэлдэг байсан тул олон хүн түүнд атаархдаг байв. Хаан хүртэл түүнд атаархдаг байж. Олон хүн түүнийг сайн бясалгадаг гэж сонссон боловч эмэгтэй хүн тийм сайн бясалгаж чадна гэдэгт үнэмшдэггүй байлаа. Тиймээс хаан түүнийг шоглох гэж ордондоо авчрахыг хэн нэгнээс хүсэв.

Дарамт, шахалтад автсан ийм нөхцөлд тэрээр энэ хүнд байдлаас зугтахыг хичээж байлаа. Тэр хамаг л ухаан санааныхаа хэрээр хичээсэн боловч талаар болжээ. Заримдаа тэр ганц хоёр удаа Их Багшийгаа санаж дуудаж байв, ер нь зуршил болсон байснаас л тэгснээс, харин чин сэтгэлээсээ дуудсан юм биш байж. Тэрээр Их Багш нь түүнийг хамгаалж чадна гэдэгт бүрэн итгэлгүй, өөрийн хүчээ дайчлан хичээсээр байлаа. Их Багшаасаа тусламж гуйж байхдаа тэрээр бүхнийг Их Багшдаа даатгаагүй, бас чин сэтгэлээсээ гуйгаагүй тул өөрөө л тэмцэлдсээр л байв. Ийм учраас түүний Их Багш илрэн гарч ирэхгүй байжээ.

Эцэст нь тэр өөр юу ч хийж чадахгүй болон бууж өгөөд чин сэтгэлийн угаасаа Их Багшдаа итгэж найдан: “Одоо юу болсон ч хамаа алга, Их Багш минь, энэ бүхнийг зохицуулж өгөөч” гэж гуйжээ.

Тэр агшинд Их Багш нь гэрлэн биеэрээ илрэн гарч ирээд даруй түргэн түүнийг аварсан байна.

Хэрэв бид хүч чадалтайгаа тэмцэлдэх юм бол энэ нь ихэвчлэн нэн хэцүү байдаг. Их Багш гэж хэн бэ? Үнэндээ энэ бол бас өөрсдийн маань хүч, бүхнийг мэдэгч, хаа сайгүй оршигч, бүхнийг чадагч, хамгийн дээд Би, төгс Би юм. Хэрвээ бид оюун ухаанаа ашиглаж байвал бид зүгээр л энэ доод ухамсартаа, зөвхөн өнгөрсөн туршилагадаа тулгуурлана гэсэн үг. Жишээ болгоход: “Надад гарцаагүй байдал тулгарсан үед би юу хийх ёстой вэ? Зарим төрлийн хүнтэй тулгарах үед ямар хариу үйлдэл хийх ёстой вэ? Би өмнө нь ийм зүйлтэй тулгарч байсан, үүнийг яаж зохицуулах ёстой вэ?” Энэ бүхэн бидний оюун санаанд хадгалагдсан өнгөрсөн туршилагыг л ашиглаж байгаа хэрэг. Гэсэн хэдий ч нөхцөл байдал өөр байдаг тул өнгөрсөн туршилага маань заримдаа үүнээс өөр гэдгийг та нар мэдэж авах ёстой. Заримдаа өчүүхэн төдий ялгаа нь үүнийг огт өөр болгочихдог.

ГЭГЭЭРСЭН ШИДЭТ ДАГИНАС

Энэтхэгт нэгэн үлгэр байдаг. Хятадад үүнтэй адил үлгэр байдаг шиг санагдаж байна. Нэг өдөр Тамын Хаан томоохон үдэшлэг зохиож, түүндээ өдий төдий сүнс сүг, бурхан, шидэт дагиныг хамтдаа хооллоё гэж урьсан аж. Тамын Хаан маш дэггүй

(энэ бол түүний угийн зан чанар нь). Тэр зориудаар хамаг амттан, нарийн хоолоо ширээнийхээ голд нь тавиад сандлыг нь ширээнээсээ хол, их зайдуу, түүнчлэн хоолтой таваг дотор урт гэгчийн халбага тавьсан байжээ. Диваажингийн тоор, усан үзмийн дарс гэх мэт та нарын бодож чадах элдэв төрлийн амтат хоолыг уул, далайгаас сонгон авчирсан байжээ. Энэ нь үнэхээр гайхалтай, сэтгэл сэргэм, чамин гоё, хүн бүхний арааны шүлс асгарам тансаг сайхан зассан ширээ байлаа.

Хэдий тийм боловч Тамын Хаан нэг болзол тавьсан нь: хоол идэж байхдаа тохойгоо нугалж болохгүй ажээ. Ердийн үед хүн хоол идэх үедээ тохойгоо нугалдаг. Халбага нь маш урт, ширээ нь тээр хол, тохойгоо нугалж болохгүй гэсэн хэдий ч тэр бүхнийг бүгдийг нь идэж болно гэж байх юм гэнэ. Тэр сүнс сүг болон астрал амьтад Тамын Хааныг зэмлэн гомдоллож, хэрэлдэж, загнаж байгаад сүүлдээ бүгд өөр өөрийнхөө замаар яваад өгчээ! Зөвхөн шидэт дагинас үлдээд ямар арга байж болохыг бодож олжээ. Тэд даруй ойлгожээ! Тэгээд бие биеэ хүүхэд хооллож байгаа юм шиг хооллож эхлэв. Тиймээс дүрмийн зөрчил гаргалгүй, тохойгоо нугалалгүйгээр идэж чадсан байна. Сүнс сүг болон гэгээрсэн шидэт дагинасын хоорондох ялгаа нь энэ л юм.

Бидний жирийн хүмүүсийн хувьд идэж чадахгүй бол сүйрэл болсон шиг санагдаж, бусад хүн ч бас идэж чадахгүй болно. Үүний үр дүнд аль аль нь идэж чадахгүй. Энэ бол Маяагийн онцлог чанар. Хэдийгээр бид хүний биетэй боловч бидний зарим нь Маяа

шүү. Хэрэв бидний үйл хэрэг Маяагийнх шиг бол бид Маяа л гэсэн үг. Бусдад өөрийгөө зориулах сэтгэл байхгүй бол бид юу ч олж авч чадахгүй, бусад хүн ч бас адилхан - харин тэнд зөвхөн сүйрэл байна. Яг л тэр сүнс сүгүүд бие биеэ халамжилдаггүй, нэг нэгнээ дардаг шиг л юм болно.

Бид бусдад анхаарал тавьсан цагт л Бурхан бидэнд анхаарал тавина. Би үүнийг баталж чадна. Бясалгал хийж байхдаа ажлаа алдана гэж айх хэрэггүй. Тэр шидэт дагинасаас та нар суралцах хэрэгтэй. Халбага нь урт байсан болохоор бие биеэ хооллох нь маш хялбар төдийгүй, тун хөгжилтэй байсан байх. Тэд баяр хөөртэй тоглосон байж таарна. Бүгд инээж байсан. Гэтэл эдгээр сүнс сүг юу ч идэж чадалгүй их ууртай, хоосон ходоодтой буцжээ.

Гэгээрсэн хүмүүс бид юмыг саруул ухаанаар харах чадвартай байдаг болохоор маш тайван амгалан амьдардаг. Хэрэв бид гэгээрээгүй бол бидний сэтгэл “Би их чухал хүн” гэж бодсоор байх бөгөөд энэ нь бүүр ч их гай зовлон болно! Дэлхий дээр хэн ч байхгүй, зөвхөн “би” л ганцаараа байдаг, аз жаргалыг зөвхөн “би” л эдлэх боломжтой гэж бодохоороо бид зовлон зүдүүрийг өөрсдөө үүрэх ёстой болдог. Үүнээс үзэхэд энэ бүхэн нь утгагүй, хэрэггүй зүйл болж байна.

ЭХИЙН ЗӨВЛӨГӨӨ

О үй тавьж нөхөрт гарсан охин нь хол явах болжээ. Түүнийг нөхрийнхөө гэр лүү явахынх нь өмнө эх нь түүнд хамгийн сайн зөвлөгөө өгөв. Эх нь уйлсангүй, бас охиноо ч уйлахыг зөвшөөрсөнгүй. Ингэхийн оронд ээж нь хэлсэн нь: “Чи намайг сонсох ёстой! Энэ бол хамгийн аз

жаргалтай өдөр, чамд Арьяабалын аргаар бясалгадаг (Багш болон бүгд инээлдэв), мөрийтэй тоглоом тоглодоггүй, бусад эмэгтэйг алиа салбадай шиг эргүүлдэггүй, архи дарс хэрэглэдэггүй, хуурч мэхэлдэггүй, харин үнэнч, энэрэнгүй, эелдэг зөөлөн, ёс суртахуунтай, буянтай, гаднаа ч, дотроо ч сайхан (Бүгд инээлдэв) нөхөр заяажээ, Бурхан чамайг адисалсан байна”.

Дотор тал нь гаднахаасаа илүү сайхан юм байна. Дотор тал нь цагаан, харин түүний гадна тал нь бараан аж. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Охин инээмсэглэн эхийнхээ үгийг хайр, халамж дүүрэн, анхааралтай сонсов. Эх нь: “Одоо чи шинэ гэр лүүгээ явна. Хадмынхаа хамаатан садантай өөрийнх юм шиг харилцаж бай. Чи намайг болон эцгийгээ хүндэтгэдэг шигээ хадам эцэг, эхээ хүндэтгэж бай. Нөхрийгөө өөрийн ганц Бурхан, Гүрү, найз, хамгаалагч мэт үзэж, газар дэлхий дээрх хамгийн хайртай, хүндэлдэг хүнээ гэж хандаж бай. Тэгвэл хожим нь чи хүүхдүүддээ үлгэр жишээ болон гэрэлтэх болно, бас чи шинэ гэр бүлдээ нэр алдар, аз жаргал, бахархлыг авчрах болно. Чи нөхрийнхөө төлөө, миний төлөө, эцгийнхээ төлөө, энэ гэр бүлийн ах дүүсийнхээ төлөө энэ үүргээ биелүүлэх ёстой. Түүнчлэн ингэж байж л чи өөрийнхөө болон нөхрийнхөө төлөө бид бүгдийг алдаршуулах болно” гэжээ.

“Гэр бүлдээ, нөхрийнхөө эд хөрөнгө, бизнест анхаарал тавь, тэгвэл гэр бүл тань өргөмжлөгдөж, элбэг дэлбэг, аюулгүй байдалтай болсноор цэцэглэн хөгжиж, хүүхдүүд чинь аятай

тухтай амьдрах болно.

Өнөөдөр ингэтлээ гуниглах зүйл алга, одоо зөвхөн ирээдүйгээ харах шинэ сорилт чамайг хүлээж байна. Чи сайн эхнэр байхыг чармайх хэрэгтэй, тэгвэл чи амьдралдаа энэ бүх амжилтыг олж, аз жаргалтай байх болно”.

Охин нь: “Тэхдээ энэ бүх үүрэг, таны сая надад хэлсэн энэ эрхэм үүрэг, хариуцлагыг биелүүлэхийн тулд би юу хийх хэрэгтэй вэ?” гэхэд

Эх нь: “Чи өдөр бүр сайн идэж, сайхан хувцаслаж, тайван унтах ёстой”.

Охин: “Тэгье ээ, ээж ээ, би ойлголоо” гэж хэлэв.

Ингээд хадмынхаа гэрт очоод яг л тийм байж гэнэ. Өдөр бүр сайн унтаж, сайн идэж, сайхан хувцаслаж байв. Хадмын гэр бүлийнхэн түүнтэй хамт маш их баяр хөөртэй байдаг болжээ. Тэрээр нөхөр болон хадмын гэр бүлд үзэсгэлэнтэй, дуулгавартай, ухаалаг, ажилсаг, хичээнгүйлэн суралцдаг хүүхдүүдээ сайхан өсгөжээ.

Бусад хүн ирж, түүнээс нууцыг нь асуудаг байв. “Чи үүнийг яаж хийдэг байна аа? Чи тийм хол газраас ирчхээд энэ нутгийн ёс заншлыг ер мэдэхгүй, тэгсэн мөртлөө энэ бүхнийг яаж ингэж сайн хийдэг байна вэ? Чи яаж амжуулдаг юм бэ?”

Жирийн бэр, өдгөө гурван хүүхдийн бахархалтай ээж, гэр бүлийн хамгийн чухал хүн нь, нөхрийнхөө компанийн даргын нарийн бичиг, эмэгтэй эзэн нь, бүх айл гэрийн үйлчлэгч нь, (Багш болон бүгд инээлдэв) хадам эцэг, эх болон ахмадууддаа асрагч нь, хадам дүү нэр, бэрүүдийнхээ өрхийн тэргүүлэгч нь гэх мэт, сайхан, эрүүл, ухаалаг гурван хүүхдийнхээ туслагч нь атлаа хайртай ээж нь болсон тэрээр маш даруухнаар: “Би ээжийнхээ хайраар дүүрэн зөвлөгөөний ачаар энэ бүхэнд хүрсэн” хэмээн ярьжээ.

Мэдээжийн хэрэг хүн бүр: “Надад хэлээч, надад хэлээч, гуйя, надад тэр зөвлөгөөгөө өгөөч!” гэв. “Миний ээж намайг шинэ бэр болоод наашаагаа гарахын өмнө гуниглаж байхад минь хадмынхаа гэрт очоод бөх унтаж, маш сайн хооллож, сайхан хувцаслаж байгаарай” гэсэн юм. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Хүмүүс: “Юу? Ямар зөвлөгөө гэхээрээ ийм байдаг байна аа? Тэгээд чи яг ингээд л гэр бүлээ авч явж байгаа юм уу?”

Тэр: “Тийм ээ, би яг ингэдэг - өдөр бүр сайн идэж, бөх нойрсож, дэгжин хувцаслаж байгаа. Миний хийсэн юм гэвэл энэ л байна” гэхэд

Тэд: “Яаж тэр вэ? Ямар учир утгатай юм бол? Зүгээр л таашаал авснаар чи гэр бүлээ авч явж, бүх зүйл сайн сайхан болсон хэрэг үү? Бидэнд тайлбарлаж хэлж өгөөч, гуйя, чи тоглож байгаа байлгүй дээ?” гэхэд

Тэр: “Үгүй, үгүй. Миний ээж сайн хооллох хэрэгтэй гэсэн нь би бүх гэр бүлийнхнийхээ төлөө анхаарал халамж тавих ёстой, зочдоо оролцуулан бүгдийг нь цадтал, бас сэтгэл ханатал нь хооллох хэрэгтэй гэсэн үг. Тэгээд би өөрөө үлдсэнийг дуусгана, учир нь бүгд сэтгэл хангалуун болсны дараа хэн ч надад юугаар ч саад болдоггүй. (Багш болон бүгд инээлдэв) Эргэн тойрон эргэлдсээр би тэр үед өлссөн байдаг, (Инээлдэв) тэгэхээр юу ч үлдсэн байсан тэр нь маш амттай, гайхалтай, (Инээлдэв) шим тэжээлтэй, бас маш их адислалын хүчээр дүүрсэн байдаг.

Би юм идэхийнхээ өмнө Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайд залбирахад (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэр миний хоолыг адисалдаг. Иймээс би юу л иднэ, тэр маань зөгийн бал болчихдог. Миний бие хүчтэй, ходоод маань дүүрэн, зүрх сэтгэл минь хангалуун байдаг тул би нам гүм орчинд амттай хоол идээд ханаж, сэтгэл хангалуун байж, гэр бүлдээ хамгийн сайнаар үйлчилж чадна. Мөн хүн бүр цадаж, сэтгэл ханасны дараа тэд ч бас намайг хайрладаг, мэдээжийн хэрэг, би тэднийг маш сайн халамжилж байгаа болохоор тэдний хайрын мэдрэмж намайг адисладаг. Тэдний хамаг сайн сайхан ерөөл, сэтгэл хангалуун мэдрэмж нь намайг адисладаг, би ч бас тэдний аз жаргалын буяныг хуваалцдаг. Сайн хооллохын маань нууц энэ дээ” гэжээ.

Тэгэхэд тэд: “Чи шөнө болгон бөх нойрсдог уу? Чи зөвхөн нойрондоо л санаа тавьдаг гэсэн үг үү?”

Тэр хэлсэн нь: “Үгүй. Ээж минь сайн унт гэж хэлсний утга нь хүн бүхнийг унтсаны дараа би хамаг хаалга үүдээ цоожилж, гэрлээ унтрааж, бүх юм байрандаа байгаа, мөн түүнчлэн манайд хулгайч орж ирэхээргүй аюулгүй болсонд өөрөө итгэж, хүн болгон гүн нойрсож, биеийн байдал нь сайн байгаа эсэхийг мэдэж, гэр бүлийнхээ бүх гишүүнд анхаарал тавь гэсэн үг. Тэгсэн цагт би сэтгэл түгшихгүй болно. Тэгээд би бүгд дулаан хөнжилдөө таатайхан

унтаж, бас бүх л шөнийн турш ямар нэг юм гуйхаар юмуу, эсвэл өвдөх шалтгаан гаран хэзээ ч босож намайг үймүүлэхгүй гэж мэдэж байгаа учраас сэтгэл амарч, алжаалаа тайлахаар хэвтдэг. Тэгж байж л би сэтгэлийн түгшүүргүй болдог. Өөр хийх зүйл байхгүй болохоор би өөрөө маш тайван унтдаг. (Багш болон бүгд инээлдэв) Ээжийн маань үгийн утга энэ дээ”.

Тэр хүмүүс эхийнх нь билиг ухааныг ихэд гайхан бишрэв, бас охиных нь билиг ухаанд үнэхээр гайхав. Мэдээж охин нь ээжийгээ дуурайлгүй яахав.

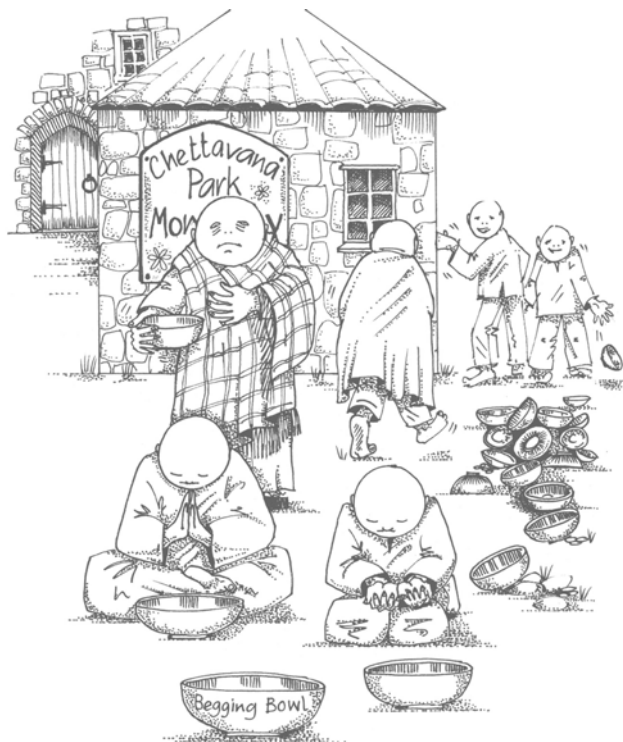
“Одоо нэг юм үлдлээ гуйя, одоо сүүлчийн нэг. Өө! Яагаад чи сайхан хувцаслах ёстой гэж?”

Ингээд тэр хэлсэн нь: “Тийм ээ! Сайхан хувцаслах гэдэг нь үргэлж зохих ёсоор зөв хувцаслаж, цэвэр цэмцгэр байх ёстой гэсэн үг. Өглөө босохдоо ч, унтахын өмнө унтлагын хувцсаа өмсөхдөө ч тэр, баяр баясал дүүрэн инээмсэглэн хувцаслахыг хэлнэ. Зүрх сэтгэлд чинь Бурханаас заяасан хайр энэрлээр өөрийгөө хувцасла, тиймээс хүмүүс чамайг харахдаа сахиусан тэнгэрийг харах болно, чиний нүүрэн дээрх хайрыг харна, чиний нүднээс хайр хишиг гэрэлтэн байгааг харах болно, чиний сайхан сэтгэлийн инээмсэглэлээс Бурханыг харах болно. Ээжийн минь сайхан хувцасла гэсний утга нь энэ”.

“Би өдөр бүр сайхан хувцасладгийн учир нь энэ. Өдөр бүр эрүүл байхын тулд сайн хооллодгийн учир нь энэ, шөнө бүр сайхан зүүд зүүдлэн унтдагийн учир нь энэ. Хэрэв та нар бүгд бүх юмыг ингэж хийвэл танай гэр бүлийнхэн, хадмууд тань манайхан шиг сайн сайхан байх болно!”

Мэдээж, бүгд мэхийн ёсолж, алга ташиж, инээмсэглэн өөрсдийгөө сайхан хувцаслахаар гэр лүүгээ харьжээ.

ХАНХҮҮ ВИКТОР БА ТАВАН ЗУУН ГҮЙЛГАЧИН

Одоо энд Шагжамуни Буддагийн урьд төрлийнх нь амьдралын тухай нэгэн түүх байна. Тэрбээр энэ төрөлдөө Пасифэр гэдэг нэртэй байр хөлслөгч байжээ.

Нэгэн цагт Сарасвати хотноо, Четавана ашрам дахь «Аннакапитикакапака»-д Гэгээрсэн Нэгэн амьдардаг байсан гэж би сонссон. Та нар хэдийнээ тэр газрыг мэддэг биз? Хэлэхэд их хэцүү шүү. (Инээлдэв) Тэр цагт Будда болон хуврагуудыг түшиглэн амьжиргаагаа залгуулдаг тэр хавийн таван зуун гуйлгачин байжээ.

Тэд яаж ингэдэг байсан юм бол? Тэд үлдэгдлийг нь ирж иддэг байсан байж магадгүй юм, эсвэл Будда болон хуврагуудад хоол өргөхөөр ирсэн хүмүүсийг харахаар тэр хавьд эргэлддэг байсан

байх. Тэгээд үүнээс үлдсэнийг нь иддэг ч байсан байж магадгүй. Ийм л байдаг байх.

Нэгэн өдөр Четаванагийн цэцэрлэгт хүрээлэнд санаандгүй байтал тэр таван зуун гуйлгачин Буддаг зорин ирж, Түүнээс тэднийг лам болгон сахил хүртээнэ үү гэж гуйжээ. Тэд Түүнд хэлэхдээ: “Энэрэлт Эзэн минь, Таны өршөөлөөр, ахан дүүсийн барилдлагын нигүүлслэлээр бид цатгалан байна. Одоо Та аугаа нигүүлслэлээ хайрлаж, биднийг хуврагийн гэр бүлдээ багтааж болгоон соёрхоно уу? Бид чин сэтгэлээсээ хүсч байна”.

Энэ нь хувраг болно гэсэн үг.

Будда тэдэнд: “Миний сургадаг Үнэн Ёс бол туйлын ариун бөгөөд үндэстэн ястан болон сурвалж язгуур, баян ядуу, сайн муугийн хооронд ялгаа гаргадаггүй. Энэ нь цэвэр усаар угаал үйлдэхтэй адил. Ус бүхий л *үндэстэн ястан*, сурвалжит язгууртан, баян ядуу, сайн мууг ялгалгүйгээр угаадаг. Энэ нь уул, хад, тэнгэр, газар гэж ялгалгүйгээр бүх бодисыг алагчлалгүй шатаадаг галтай адил. Миний сургаал бол эрэгтэй эмэгтэй, охид хөвгүүд, баян ядуу бүгд ялгаагүй доор нь байраа олдог тэнгэр мэт” гэжээ.

Мэдээж энэ утгаараа тэр гуйлгачдыг хийдийн шавь болгон хүлээн авч байна гэсэн үг юм. Эдүгээ гуйлгачид Эзний хэлснийг сонсоод итгэн баярлав. Тэгээд тэд дахин хувраг болох зөвшөөрөл гуйв. Тэр эрт үед ийм дүрэмтэй байсан байж магадгүй. Та Буддаг дагахдаа чин сэтгэлээсээ, нухацтай байгаагаа харуулахын тулд Буддагаас хоёр юм уу, гурван удаа гуйх ёстой байсан байх. Тиймээс тэр үед нь Эзэн “Тавтай морил” гэж хэлжээ.

Ийнхүү үсээ хусуулж, улбар шар өнгийн орхимж нөмөрч, ёс журмын дагуу хувраг болжээ. Эзэн тэдэнд Үнэний ном сургаал айлдах үед оюун ухаан нь чөлөөлөгдөж, эгэл амьдрал нь хувиран арахад болжээ.

Тэр улсын эрхэм дээд сурвалжит гэр бүлийн тэргүүлэгч, худалдаачин, ноёд нөгөө золгүй гуйлгачдыг шашны бүлэгт хүлээн авсныг нь сонсоод ихэд гомджээ. Тэд өөр хоорондоо “Хэрэв бид буян хийхээр Будда болон нигүүлсэнгүй хуврагуудыг уривал тэр гуйлгачид ч бас бидний дээр сууж, бид тэдэнд хүндэтгэл үзүүлэх хэрэг үү. Тэгвэл бидэнд гутамшигтай болно” гэлцжээ.

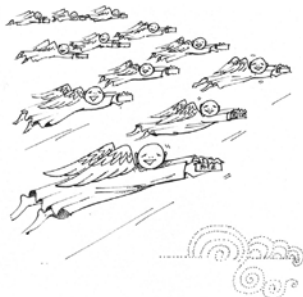
Энэ нь тэр хүмүүс тэр гуйлгачин хуврагуудыг үл тоомсорлож байна гэсэн үг.

Ингээд эртний учрал ерөөлөөр Виктор (Ялгуулсан) ханхүү Будда болон хуврагуудыг урилаа. Гэхдээ эхлээд Буддад: “Өө, Эзэн минь. Би Будда болон хуврагуудыг урьснаас биш, сүүлд хувраг

болсон тэр гуйлгачдыг уриагүй шүү!” гэжээ.

Тэр ялгаварлаж байлаа. Үүнийг та нар сайн гэж бодож байна уу? Үгүй ээ, энэ сайн биш.

Дараагийн өдөр нь Эзэн болон түүний шавь нар ханхүүгийн гэрт очих цаг болоход Будда нөгөө уригдаагүй хуврагууддаа хэлсэн нь: “Өглөгийн эзэн та нарыг урьсангүй, тэгэхээр та нар хойд тив рүү яваад хэний ч тариалаагүй, ургацыг нь хурааж аваагүй газраас зэрлэг будаа олж авчир. Түүнийгээ өглөгийн эзний гэрт авчраад тэнд идээрэй!” гэв.

Буддагийн зааврын дагуу тэд архдын оюун ухааны хүчээр үтэр түргэн хойд тив рүү нисэж, бадрын саваа будаагаар дүүргэв. Дараа нь тэнгэрээр зэрлэг галуу шиг үзэсгэлэнтэйгээ зэллэсээр Виктор ханхүүгийн ордон руу нисэн ирж, дараалан суугаад онцгой будаагаа идлээ. Виктор ханхүү тэнгэрээр нисэн ирсэн тэр хуврагуудыг хараад гайхан биширч, чадал хүчинд нь итгэсэн байна. Тэгээд Буддагаас асуусан нь: “Өө, Эзэн минь! Энэ сүр жавхлантай, гайхалтай, буянтай, гэгээн, цэцэн мэргэд хаанаас ирээ вэ?”

Будда хэлсэн нь: “Та тэднийг таних ёстой доо. Ханхүү минь сайн сонс, би танд тэдний тухай хэлье. Эд чинь нөгөө уриагүй хуврагууд шүү дээ. Та тэднийг уриагүй учраас тэд хойд тив рүү явж, зэрлэг будаа идэх гэж олж авчирсан байна”.

Хөөх! Аймшигтай юм. Хэрэв та энэ Виктор ханхүүгийн оронд байсан бол яах байсан гэж бодож байна вэ? Баярлан баясах уу? Ичих үү? Аймшигтай байх уу?

Виктор ханхүү үүнийг сонсоод ихэд ичжээ. Тийм ээ, та нар ухаалаг байна. Та нар зөв тааж байна. Тэр өөрөөсөө их ичсэн. Тэр ийм зүйл хийсэндээ ихэд гэмшиж, Буддад: “Харанхуй мунхаг, энэ ариун гэгээн хүмүүсийн талаар ойлголтогүй байснаасаа болж би тэднийг уриагүй байна. Эзэн минь, Таны буян төсөөллөөс хэтийджээ. Хэдийгээр энэ ариун гэгээрсэн хүмүүс энэ улсад нийгмийн доод давхаргын гуйлгачин байсан ч Эзний нигүүлслэлээр тэд дэлхий дээр баяр баясгаланг олж авч, удаан хугацааны буян хишиг хүртжээ. Ээ, Эзэн минь. Таны энэ дэлхийд

ирсэн нь энэ бүхний төлөө юм. Энэ гуйлгачид Тантай уулзаж, чөлөөлөгдөхийн тулд ямар буяны үндэс тарьж, мөн урьдын ямар нүглээсээ болж гуйлгачин болж төрснийг тайлбарлаж өгөөч гэж би Танаас гуйж байна” гэв.

Энэ бол үйлийн үртэй холбоотой.

Иймээс Будда дараах байдлаар тайлбарлажээ. “Эрт дээр үед, эргэж ирэхгүй эрин үед Олон Арш нэртэй нэгэн уул байжээ. Нэгэн цагт уулан дээр хоёр мянган арш амьдардаг байсан бөгөөд үзмэрч тэдэнд: “Арван хоёр жилийн турш тэнд бороо орохгүй” гэж урьдчилан хэлжээ. (Арш гэдэг нь маш их ид шидийн хүчинд хүрсэн бөгөөд жишээлбэл, агаарт нисэх, олон мянган бээрийн тэртээхийг харах, ямар ч хана туурга гэх мэтийн саад тотгорыг нэвт харах гэх мэт чадалтай, түүнчлэн буянтай ариун явдалтай хүмүүсийг хэлнэ. Тийм учраас тэднийг арш гэж нэрлэдэг.) Тэр арш нар тухайн улсад амьдардаг Пасифэр хэмээх хөрөнгө чинээтэй, байр түрээслэгчийнд очиж гэнэ. Тэгээд түүнээс арван хоёр жилийн турш хоол ундаар хангахыг гуйж, хэрэв чадахгүй гэвэл өөр тийшээ явахаа хэлжээ.

Тэгэхэд байр түрээслэгч хэлсэн нь: “Ариун гэгээн арш нар минь! Өөр тийшээ бүү яв. Энд үлд, би та нарыг гуйя. Би арван хоёр жилийн турш өргөл өргөх болно” гэв. Тэнд арван хоёр жилийн турш хур бороогүй байх учраас тэр арш нар байр хөлслөгчийнд ирж, түүнээс арван хоёр жилийн турш найдвартай өргөл өргөхийг хүсжээ.

Байр хөлслөгч тэгээд арван хоёр жилийн турш Ариун гэгээн хүмүүсийн хоол хүнсийг хангахад хүрэлцээтэй эсэхийг нярваасаа асуув. Тэгэхэд тэр хүрэлцээтэй гэж хэлсэн бөгөөд байр хөлслөгч арш нарт үйлчлүүлэхээр таван зуун эртэй тохиролцжээ. Таван зуун эр хэсэг хугацаанд тэдэнд үйлчлээд ядарч эхэлсэн бөгөөд энэ гуйланчингуудыг халамжилсаар хэтэрхий их зовж байна гэж өөр хоорондоо дургүйцлээ ярьж эхэлсэн гэнэ. Тэр үед бас хоолны цаг болоход хувилгаадыг дууддаг нэг эр байсан бөгөөд өөрийг нь үргэлж дагаж явдаг нохойтой байж. Нэг удаа тэрээр арш нарыг дуудахаа мартчихжээ. Гэтэл нохой нь тэдэн лүү гүйж ирээд хуцаж эхэлсэн бөгөөд арш нар хоол бэлэн болсныг мэдээд явж очжээ. Хэсэг хугацааны дараа арш нар байр хөлслөгчид хур бороо удахгүй наашлах учраас үрээ суулгах тариалангийн талбайгаа бэлтгэх хэрэгтэй гэв. Тэдний зөвлөгөөгөөр байр хөлслөгч талбайн ажилчдадаа тариан талбай дээр ажиллаж эхлэхийг тушаажээ.

Тэд арвай, улаан буудай болон бусад олон төрлийн үр тариа тарьжээ. Үр нь соёолж, савтай усны өндөр хүртэл ургахад гэрийн

эзэн арш нар дээр очиж, сайн ургац авах эсэхийг асуув. Тариалалт чинь сайн болно, тэгээд цаг үргэлж усалж байх зөвлөгөө өгсөн бөгөөд ургац хураалт болоход олон удаа хурааснаар агуулах нь дүүрэхэд байр хөлслөгч баяр баясгалантай болов. Арш нарт үйлчилж байсан таван зуун эр ийнхүү тэдний хүч чадлын илрэлийг үзээд үнэхээр их ичиж, гэмшин тэр ариун гэгээнтнүүдэд буруугаа хүлээж: “Ариун гэгээнтэд минь. Бид та нарыг муухай үгээр доромжилсон нүглээ наминчилж байна. Ирээдүйд хэзээ нэгэн цагт та нартай бид уулзаж, чөлөөлөгдөх болтугай” гэжээ.

Арш нарын эсрэг хэлсэн тэр муу үгнээсээ болж, таван зуун эр таван зуун төрөлдөө ядуу тарчиг гуйлгачин болж төрсөн юм. Хожим нь нүглээ наминчилж, ам тангараг өргөсний дүрээр тэд надтай учирч зовлон нь дуусаж, үхэж төрөхийн хүрднээс ангижирсан билээ. “Ханхүү минь, та үүнийг ойлгох хэрэгтэй. Би бол тэр Пасифэр нэртэй байр хөлслөгч. Удияна бол миний нярав байсан юм. (Удияна тэр цагт Буддагийн шавь нарын нэг болсон байжээ.)

Харин та, Виктор ханхүү хоолны цаг болоход арш нарыг дууддаг тэр эр байсан бөгөөд харин Сайхан Дуу хоолойт чи бол тэр нохой юм. (Ханхүүгийн хажууд Сайхан Дуу хоолойт нэртэй хүн байжээ.) Тэр хоолны цаг болсныг хуцаж мэдэгдэн зөвхөн ганц удаа л ариун гэгээн хүмүүсийг дуудсан учраас дараагийн бүх л амьдралдаа сайхан дуу хоолойтой болсон байна. Энэ таван зуун гуйлгачин бол тэр үеийн таван зуун үйлчлэгч эр юм. Буддаг ингэж ярихад заримынх нь дэс дээшилж байсан бөгөөд заримынх нь билиг ухааны хөгжил нь дээдийн дээд гэгээрэлд хүрчээ. Эзний үгэнд бүгд итгэж, зүрх сэтгэлдээ баясан цэнгэв.

Энэ номын ихэнх үлгэр нь хуврагууд болон сүнслэг бясалгал дадуулагчдад өргөл өгөх нь асар их ач тустайг харуулж байна. Магадгүй арш нар Их Багш болоогүй ч тэдний дагаж мөрдөж байгаа зам нь зөв бөгөөд Үнэний зам юм. Тэд бясалгаад зохих хэмжээний билиг ухаанд хүрсэн тул хор хөнөөлт муу замаар төөрч будилахгүй. Тиймээс энэ хүмүүст өргөл өргөх нь зохистой.

Энэ хүмүүст өргөл өргөсөн хүн маш их буян хишиг хүртэнэ,

бүхий л амьдралынхаа туршид материаллаг оршихуйдаа буян хураана, эцэст нь амьд Буддатай учирч чөлөөлөгдөх буюу дээдийн гэгээрэлд хүрдэг юм. Нохой хүртэл чин сэтгэлээсээ ари нар луу хуцаж, тэдэнд хоол бэлэн болсныг мэдэгдсэн нь маш олон удаагийн төрөлдөө хүн болж төрөөд түүнээс гадна үргэлж сайхан дуу хоолойтой болжээ. Эцэст нь тэрээр Энэтхэгт төрөхдөө Буддатай учирч, ханхүүгийн хамт Түүнтэй бясалгасан байна.

Тэгээд ч Виктор ханхүү ер нь ари нарыг гуйлгачин уу, эсвэл сүр жавхлантай хүмүүс үү гэж өөд уруугаар ялгаварлах тийм санаа гарч ирэхгүй байх байсан. Гэвч ийнхүү ялгаварлан үзсэн нь тэр гуйлгачдын өмнөх амьдрал дахь муу үйлийн үрээс болсон байна. Та нар санаж байна уу? Энэ үйлийн үр нь тэд Буддаг энгийн хүн байхад нь түүний удирдлага дор ари нарт үйлчилж байхад тохиолдсон шүү дээ. Иймээс тэдний олж авсан энэ муу үйлийн үрээс нь болоод Виктор ханхүүтэй учрах үед ханхүү урилгадаа тэднийг оролцуулахгүй гэдгээ зөн совингоороо мэдэрсэн байх. Гэвч Виктор ханхүү ялгаварлах үзэлгүй байтлаа ингэсэн нь үйлийн үр байсан юм. Энэ бол ханхүүгийн гэм буруугаас болоогүй, тэгээд ч бид түүнийг буруутгаж чадахгүй. Энэ бол тэр таван зуун гуйлгачны өмнөх амьдралын үйлийн үр. Түүнээс гадна бидэнтэй тохиолдож байгаа учрал бүхэн учир шалтгаангүйгээр болохгүй гэдгийг та нар ухаарч байгаа биз ээ.

Энэ үлгэр нь бид урьдах нүгэл, урьдах алдаа эндэгдлийг цэвэрлэхийн тулд Үйлийн үрийн Эзэн бидэнд сонгож өгсөн амьдралын ямар ч сорилтыг тэвчих, хүлээн зөвшөөрөх, тэсвэрлэхийг сургаж байгаа хэрэг юм. Эхнийх нь болох таван сахилыг сахихдаа мэдээж хайрын нинжин сэтгэлтэй, хүлцэнгүй тэсвэр тэвчээртэй байх гэхчлэн байж сахидог. Та нар ирээдүйдээ зориулж, муу үрслэг тариалж болохгүй. Өнгөрсний муу үйлийн үрийг ямар ч гэсэн бид дуустал нь дуртайяа хүлээн зөвшөөрч, тэсвэрлэн хүлцэж байж давах болно. Жишээ болгоход, энэ үлгэрт таван зуун гуйлгачин урьдын амьдралдаа маш муу хэрэг хийсэн боловч тэд үүндээ гэмшсэн. Таван зуун удаагийн амьдралдаа цээрлэлээ төлсний дараа тэдний энэ өнгөрсөн амьдралынх нь муу үйлийн үр нь төлөгдөж дууссан байна.

Одоо тэр байтугай, хэдхэн удаа залхуурснаа, ари нарыг зохих ёсоор хүндлэн биширч, өргөл өргөөгүйгээ зүгээр л зүрх сэтгэлдээ мэдэрч, хүндэтгэлгүй хэдхэн үг хэлснээсээ болж, тэр таван зуун хүн таван зуун удаагийн амьдралдаа гуйлгачин болж, амьдралынхаа хэв маяг, байр байдлаас шалтгаалан

бусад хүний зүгээс доромжлол амсаж, мөн дэндүү их гачигдал дутагдал, зовлон зүдүүр, өлсөх, даарах зэргийг тэвчин туулсан байна. Тэгээд тэд өөрсдийн бүх нүгэл хилэнцийн төлөөсийг төлж, Буддатай учирч, хувраг болсны дараа ч гэсэн урьдын амьдралынх нь үл хүндэтгэсэн энэ үйлийн үр нь ингэж орчин тойрны уур амьсгалд яльгүй жаахан нөлөөлөхөөр үлдсэн байжээ. Энэ нь Виктор ханхүү тэднийг зөн совингоороо үнэртэж, харж, мэдэрч байснаас харагдаж байна. Тийм ч учраас тэр тэднийг цайллагадаа урихыг хүсээгүй тул ийм хариу үйлдэл гаргажээ.

Үнэндээ бидний хийсэн болон хийж байгаа зүйлээс үл хамааран энэ тухай хэн ч мэдэхгүй байсан ч, энэ хүмүүс биднийг өмнө нь ийм зүйл хийхийг хэзээ ч харж байгаагүй, тэр ч байтугай бидэнтэй хэзээ ч уулзаж байгаагүй ч гэсэн бидний гэрлийн бүрхүүл, энергийн талбай, соронзон талбай доторх ямар нэг зүйлийг илрүүлэн гаргаж, тэгээд үүнийхээ дагуу хариу үйлдэл хийдэг байна. Тийм учраас өөрсдийгөө өө сэвгүй, төгс цэвэр байлгахын тулд цаг ямагт анхааралтай байж, үргэлж ийм байхын төлөө ухамсартайгаар мэрийх ёстой гэдгийн учир нь энэ. Тийм биш бол бидэнд юу ч тохиолдоо гэсэн бид өөр хэн нэгнийг буруутгах аргагүй.

ТЭВЧЭЭРТЭЙ ГҮНЖ

Энэ бол буддын шашны өөр нэг үлгэр. Түүний нэрийг Чун-рен гүнж гэдэг байжээ. Чун гэдгийн утга нь цэвэр ариун, рен гэдэг нь тэвчээртэй гэсэн утгатай. Маш тэвчээртэй болохоор нь түүнийг Чун-рен гэж дууддаг аж.

Тэр гүнж бол Берсна хааны бага охин юм. Энэ гүнж эцэг, эхдээ нэн хүндэтгэлтэй ханддаг бөгөөд маш их тэвчээр хатуужилтай ажээ. Гэвч тэр нэг дутагдалтай байсан нь үнэхээр муухай, хэтэрхий муухай, аймаар муухай, итгэмээргүй муухай байсан аж. (Инээлдэв) Үүнээс болоод тэр арван найман нас хүрсэн ч гэрлэж чадахгүй байлаа. Энэ “цэцэг” цэцэглээд удаж байлаа. (Инээлдэв)

Эцэг, эх нь охиныгоо гэрлүүлж чадахгүй байлаа. Тэд түүнд нөхөр олох гэж их оролдсон боловч бүгд талаар болов. Тэд Бурханыг шударга бус явдалд буруутгаж, Тэр л түүнд ийм царайг, ийм болгоомжгүйгээр өгсөн гэж байлаа. Энэ гүнж үнэхээр царай муутай байсан тул түүнийг харсан хэн ч тэсэхээ больж, өөрийгөө хянах чадвараа алддаг байв.

Тэр ямар муухай байсан гээч? Пөөх! Хамар нь дэндүү навтгар, хавтгай, бас хамрынх нь хоёр нүх том бөгөөд тэнгэр өөд хандсан юм шиг! Уулзсан хүн бүр тэр даруй хамрынх нь хоёр нүхийг л хардаг байжээ. Дух нь овон товон, шүд нь гадагшаа орсойж ургасан нь ямар нэгэн нууц хадгалахад нь түүнд туслахыг хүсэхгүй байгаа юм шиг. (Инээлдэв) Аман дотроо байхад хэтэрхий халуун байгаа юм аятай хамаг шүд нь гадагшаа сэрүүн агаарт

ил гараад ирчихсэн байжээ. Нүд нь нүдтэй адилгүй, дэндүү том бөгөөд аймаар.

Бас биеийнх нь галбирыг дурдахын ч хэрэг алга. (Инээлдэв) Өндөр бөгөөд туранхай. Гэхдээ энэ нь зөв харьцаагүй. Алхаа гишгээ нь яг мануухай шиг. Түүнийг харсан хэн ч яг л сүнс сүгтэй тааралдлаа гэж бодмоор. Аймшигтай! Залуу сурвалжит эрс бүгдээрээ холхон байхын тулд гадаадад сурахаар явсан байжээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Өөрөөр хэлбэл түүний нөхөр болохоос айдаг байсан түүхтэй юмсанж!

Тэрээр хоёр эгчийнхээ тольдохыг, мөн гадаад төрхөндөө баясаж байхыг нь хараад гонсойн машид гашууддаг байлаа. Гэхдээ тэр эгч нартаа ердөө ч атаархаж байгаагүй; тэр ердөө л байдал төрхөндөө гуниглан харамсдаг байжээ. Тэрээр оюуны *хөгжил сайтай*, ариун журамтай хатагтай байтал эгч нар нь өөрсдөөрөө л бахархахаас өөр юмгүй тул тэднийг хэн ч хайрладаггүй байв. Тэр харин их өөр байжээ. Хэдийгээр тэр муухай царайтай ч харин бүгдэд таалагддаг байв.

Эгч нар нь омог бардам, гоо үзэсгэлэнгээрээ бахархаж, дүүгээ маш муухай гэдгийг мэддэг болохоор түүнийг үл тоомсорлон зориудаар харц буруулна. (Инээлдэв) Бас түүн лүү нөхөрсөг бусаар харж, тэр ч байтугай нуруугаа харуулна. (Инээлдэв) Тэд түүнтэй хэзээ ч найрсаг, эсвэл ойр дотно харилцаж байгаагүй, хэзээ ч ярьж хөөрдөггүй, хэзээ ч мэндэлж, хэзээ ч тайтгаруулж байгаагүй, огт харилцдаггүй байжээ. Тэд хаан эцэгтээ хүртэл хэн нэгэн тэднийг доромжилж, хааны гэр бүлийнхнийг үл тоомсорлохоос зайлсхийхийн тулд түүнийг ордноос хэзээ ч гаргаж болохгүй гэжээ. Түүнээс хойш түүнийг гадагш гарч тоглохыг нь зөвшөөрдөггүй байлаа.

Ямар ч найз нөхөдгүй учир тэр ганцаардаж, дарамтад байжээ. Хэдийгээр тэр ийм нөхцөл байдалд байсан боловч эцэг, эхдээ сайн охины ёсоор хүндэтгэлтэй, эгч нартаа эелдэг сайхан ханддаг хэвээр байв. Тэрээр доод албат болон зарц нартаа маш анхааралтай, ухаалаг харилцаж, сэтгэл харамгүй байдаг байж. Хэн нэгэнд ямар нэг зүйл дутагдахад, эсвэл ядуу хүмүүст тусламж хэрэгтэй үед тэдэнд чадах бүхнээрээ туслахыг хичээдэг байсан юм. Гачигдалтай хүмүүст эм авч өгөхийн тулд үнэт эрдэнийн зүйлээсээ, хэрэгцээний зориулалттай мөнгөнөөсөө өгдөг. Хэрэв хэн нэгэн нь өвдөх юм бол халамжлахыг хичээнэ, эсвэл түүнд туслахыг эмчээс гуйна. Яагаад хүн бүрт маш их таалагддаг байсны учир нь энэ юм, харин хоёр эгчид нь хүмүүс дургүй байжээ. Түүний тааламжгүй гадаад төрхийг үл харгалзан магтууштай

үйл хэргийнх нь алдар цуу бүхий л улс даяар төдийгүй, хөрш зэргэлдээ улсад ч тархсан байлаа. Түүний буянт сэтгэл болон гадаад төрхийн аль алиныг нь сайн мэддэг болсон байв.

Нэг өдөр Чан-дэр (энэ үгийн утга нь хятадаар буяныг эрхэмлэгч) гэдэг нэртэй хөрш орны ханхүү хаант улсад нь иржээ. Чан-дэр ханхүү түүнтэй гэрлэхийг хүссэн болохоор түүнд эмэгтэй хүний дур булаам байдал огт хамаагүй байсан байх. Ашгүй! Ордны бүх хүн мэгдэж хоцров! Хаан тэр ханхүүг бодлоо өөрчилчих вий гэж санаа зовсондоо цаг ямагт гараас нь зуурч байв. (Багш болон бүгд инээлдэв) Хаан түүнд талархаж буй дүр эсгэж байгаа боловч үнэндээ тэр ханхүүг зугтаж магадгүй гэж санаа нь зовж байжээ. Хаан, ханхүүгийн гараас атган түүнийг И-чи гэж дуудна (И-чи гэдэг нь хятадаар шударга ёсыг эрхэмлэдэг хүн гэсэн үг).

Хаан Чан-дэрт хандан: “Би чиний, охиныг минь гэсэн хайранд талархаж байна. Үүнийг үгээр илэрхийлэх ч аргагүй. И-чи минь, чи эмэгтэй хүний дур булаам байдлаас илүү буяныг эрхэмлэдэг билээ! Хэрэв хойшид танд ямар нэг юм хэрэгтэй бол би бүх талаар туслах болно. Одооноос эхлэн манай хоёр улс үхсэн ч, сэхсэн ч хамтдаа байх болно” гэх мэтээр өгүүлжээ.

Хаан хүмүүсийн хов живээс хол байхын тулд хуримын дараа охиныг нь гадагш явуулахгүй ордон дотор үлдээхийг (Инээлдэв) ханхүүд зөвлөсөөр байлаа.

Ханхүү хааны хэлснээр хийж, гүнжийг гэрт нь хорьжээ. Хэдийгээр ханхүүгийн оюун ухаан нэн нээлттэй, маш өгөөмөр байсан ч гүнжийн боломж хязгаарлагдмал хэвээр байв. Гэсэн хэдий ч гүнжийн муухай дүр төрх нь хязгааргүй байлаа. Хязгаартайн эсрэг хязгааргүй.

Эцэст нь ханхүү яалаа ч тэвчиж чадахаа болив. Хэдийгээр хаяа гүнжийн буянтай өгөөмөр байдлыг биширдэг ч түүнийг харахаараа өчүүхэн ч тэсвэрлэж чадахаа больж, дахин нэг удаа ч болов хяламхийн харах сонирхолгүй болжээ. Аажмаар Чан-дэр тоглон баясаж, буяныг эрхэмлэхээсээ илүү зугаа цэнгэл хөөцөлдөж эхэлжээ. Тэр янз бүрийн шалтаг тоочин гадагш гарч, ан хийх, уух, шатар тоглох гэх мэтээр зугаацна. Гүнжтэй тэр бүр уулзахаа ч болив.

Гүнж ордондоо амьдарсаар л, бүх зүйл бэлэн байсан ч яг л шувуу шиг байв. Тэр сэтгэлийн хямралын алтан торонд оржээ. Үргэлж дөрвөн хананы дунд байж, гадаа юу болж байгааг мэдэхгүй байв. Гүнж маш гунигтай байсан ч энэ нь түүний хувь тавилан гэдэгт итгэж байлаа. Тэр маш тэвчээртэй ажээ. Тэр одоогийн

нөхцөл байдлынхаа учир шалтгааны тухай үргэлж боддог байлаа. Магадгүй энэ нь түүний урьдын амьдралдаа сүнслэг дадал дутсаны төлөөс, эсвэл хүнд үйлийн үрийн төлөөс байх. Гэлээ ч тэр үүргээ сайн гүйцэтгэж, ердөө ч гомдол гаргадаггүй. Нөхөртөө үргэлж хамт байсан анхны өдрийнх шигээ ханддаг байжээ. Тэр маш их жигшил зэвүүцлийг тэвчиж байсан ч маш үнэнч байж, түүнд сайн анхаарал тавьж, чин сэтгэлээсээ дэмжиж байв. Хэдийгээр тэр ордныхонд маш өгөөмөр ханддаг байсан ч зарим нэг таагүй үйл явдал тохиолдсоор байлаа.

Хааны татвар эм, гүнж нар, хааны гэр бүлийн хамаатан саднууд гоо үзэсгэлэнгээ гайхуулахаар иржээ. Тэд түүний муухай дүр төрхийн талаар ил тод ярина. Гүнж маш хүлээцтэй хүн байж. Тэр хэзээ ч хүмүүстэй найрсаг бус харилцдаггүй. Ямар ч тохиолдолд үргэлж хүмүүжилтэй, тэвчээртэй, эелдэг байсаар байжээ.

Нэгэн өдөр тэр харгис сурвалжит хатагтай, гүнж нар түүгээр доог хийх, тохуурхах арга бодож олжээ. Тэд нөхрүүдээсээ гуйж, дайллага хийн хүн бүрийг, тэр дундаа ханхүү болон түүний эхнэрийг урьсан байна. Ихэнхдээ ийм бүжигт цэнгээний төрөлд эхнэр, нөхөр хосоороо ирэх шаардлагатай байдаг. Тэр хатагтай нар ханхүүтэй насаар ойролцоо, нэн ихэмсэг зантай аж.

Эцэст нь Чан-дэр ханхүү ганцаараа ирлээ. Тэр ганц бие болон гэрлэсэн сурвалжит хатагтай, гүнж бүгд л ханхүү рүү хандан маяглаж, дооглоно. Тэд түүний анхаарлыг татах, сээтгэнэх гэж хичээх аж. Заримдаа тэд зориуд эхнэрийг нь маш муухай гэдгийг мэдүүлж, түүнийг гунигт автуулах гэж оролдож байв.

Ханхүү сүүлдээ буяныг эрхэмлэхээ болив. Тэр энэ доромжлолыг удаан тэвчих аргагүй болжээ. Эхнэртээ уурлаж эхэлсэн байна. Тэр доромжлогдож, ууртайгаар гэр лүүгээ буцаж гүйлээ. Тэр түүнээс салах ёстой гэж өөртөө хэлсээр явав. Тэр одоо өчүүхэн ч тэсэж чадахаа болив.

Яг энэ өдөр гүнж нөхрөө гэртээ эргэж ирэхийн өмнө ерөөндөө юу болсныг ч мэдэхгүй сууж байж. Гэнэт дотор нь сэрхийн аймшгийг мэдрэв. Энэ бол түүний зургаа дахь мэдрэхүй нь болсон явдлын тухай муу мэдээг хэлж мэдрүүлж байх шиг болжээ. Гүнж өөрийнхөө тухай бодож, гэртээ нулимс унаган уйлж эхлэв. Түүний бие цогцос, гадаад төрхийн хачин жигтэй байдал маш их уй гашууд автуулж байлаа. Өвдөг сөхрөн хоёр гараа нийлүүлэн залбирч, тэр үеийн амьд Шагжамуни Буддад залбирав. Тэр Буддагийн шавь ч байсан байж магадгүй, эсвэл дөнгөж Буддагийн нэрийг л сонссон байх.

Тэр залбирч: “Та бол хүмүүсийг зовлон зүдүүр, бэрхшээлээс авардаг амьд Будда билээ. Би одоо хамгийн зовлон зүдүүртэй хүн байна. Би Танд хүндэтгэлээ илэрхийлэх гэж гэрээсээ ч гарах боломжгүй тул миний Танд хандсан хүслийг ойлгож, ирээч дээ!” гэлээ.

Шагжамуни Будда түүний чин сэтгэлийг мэдэрч, Четаванахийдээсээ хувилгаан биеэрээ нисэн ирэв. Гүнж Буддаг хараад нулимс дуслуулж эхлэв! Тэр баярлаж, бас гуниглан уйлсаар. Тэрээр Шагжамуни Буддад: “Буддад хүндэтгэлээ илэрхийлье! Би өөрийнхөө өнгөрсөн амьдралаа мэдэхгүй байна!” гэлээ.

Өнгөрсөн амьдралдаа тэр ямар муу үйл хийснээс түүний бие махбод болон гадаад төрх ийм хачирхалтай болж, мөн ямар сайн үйл үйлдсэнээс тэр ийм баян чинээлэг гэр бүлд төрснийг нь мэдэх эсэхийг асуув. Хүмүүс түүнийг хүндэлж, зарим нь атаархдаг боловч зарим нь түүний төлөөс болох гадаад төрхөөс болж ялгаварлан доог тохуу хийнэ. Тэрээр Буддагийн өмнө хийсэн муу үйлдээ гэмшсэн байна. Мөн Буддагаас түүний чин сэтгэлд итгэхийг гуйв. Тэрээр урьд төрлийнхөө үйлийн үрийг мэдэхгүй боловч үүндээ их харамсаж байлаа.

Будда түүнд хэлсэн нь: “Чи урьд төрөлдөө үзэсгэлэнтэй хатагтай, гоо эхнэр байсан юм. Хэдий тийм боловч үйлчлэгч зарц нартайгаа маш хүйтэн сэтгэлээр харилцдаг, үзэсгэлэнтэй сайхан найз нөхөд, хамаатан садандаа атаархаж байдаг байжээ. Чи зөвхөн өөрөөсөө гоо үзэсгэлэнтэй хүмүүс рүү л хардаг байв. Хүмүүст таагүй ханддаг байсан. Сайхан харагддагтаа найдан бусдыг хүндэтгэдэггүй, их зантай, бүдүүлэг байсан. Хэрэв чи одоо чин сэтгэлээсээ гэмших юм бол бүх зүйл оюун санаанаар бүтээгдсэн учраас энэ үйлийн үр чинь оюун санаагаа нээвэл арилах болно”.

Гүнж Буддагийн хувилгаан биеийн ингэж хэлэхийг сонслоо. Түүний сонссон энэ хоолой бол их зөөлөн, сайхан, бас бүлээн дулаан байв. Тэгээд тэр маш аз жаргалтай, сэргэлэн цовоо болж, тайвширснаа мэдэрч, гүнээ гэмшжээ. Өвдөг сөхрөн Буддагаас энэ үйлийн үрээ барагдуулахад нь туслахыг гуйв. Тэр үнэхээр чин сэтгэлээсээ, хамаг л сэтгэл зүрхнийхээ гүнээс гэмшиж байсан учраас Шагжамуни Буддагийн хувилгаан бие түүний толгойд хүрэв. Дараа нь гүнж Түүний нүд лүү харав.

Удтал Түүний нүд лүү харсаар байсан гэж тэнд бичсэн байна. (Инээлдэв) Тэр магадгүй самадид орсон байх. Тиймээс удаан үргэлжилсэн биз. Ийм байдалд нилээд хэдэн цаг болсон гэж байна. Шагжамуни Буддагийн нүд рүү харж байтал гүнжийн нүд яг Түүнийхтэй адил үзэсгэлэнтэй, гэрэлтэй болон хувирчээ. Тэр Буддагийн сүр жавхлантай төрхийг харах үед гэнэт үзэсгэлэнтэй, сүр жавхлантай болжээ. Тэр маш их жаргалтай байгаагаа мэдэрч байв. Хамгийн баяр баясгалантай мэдрэмж биеэр нь тархав. Буддаг машид биширч, хайрлан хүндэтгэж байлаа.

Тэр Буддагийн биеийн аль ч хэсэг рүү харсан өөрийнх нь биеийн тэр хэсэг нь өөрчлөгдөж байлаа. Ингээд тэрээр даруй маш үзэсгэлэнтэй гүнж болон хувирчээ. Шагжамуни Будда түүнтэй ярилцахын тулд Өөрийгөө хувиргасныхаа дараа ид шидийн хүчийг хэрэглэн буцан нисэв. Үүнийг Тэр ид шидийн хүчээ хэрэглэсэн гэж хэлж байгаа боловч тэр бол Түүний хувилгаан бие байсан юм!

Ингээд Будда явчхаж. Дараа нь ханхүү гэртээ буцаж ирэв. Энэ үед ханхүү дахин цаашид өчүүхэн ч тэсэхээ больж, салахаар шийдсэн байжээ. Гүнж хар хурдаараа давхиж байгаа дуу чимээг сонсоод ямар нэг сүртэй юм болохыг мэдэж, зүрх нь хурдан цохилов. Тэр нөхрийгөө угтахаар гарахдаа маш их сандарч байжээ.

Тэр нөхрөө ууртай, бас харгис хэсрцгий зангаар дүүрэн байгааг олж хараад юу ч хэлж зүрхэлсэнгүй. Үүний оронд доош сөхрөн суугаад гутлыг нь тайллаа. Урьдын адил нөхрөө гэртээ ирэх болгонд хийдэг байсан бүх зүйлээ хийлээ. Түүнийг тав тухтай байлгахын тулд гутлыг нь тайлахад тусалжээ. Ингээд хөлөнд нь иллэг хийв. Дараа нь маш хүнд титмийг нь тайлж авлаа. Энэ бол нөхөртөө ханддаг түүний тогтсон заншил байжээ. Тэгээд сэлмийг нь авч

байранд нь тавив, дараа нь нэлд нь сувд, гартаамаар чимэглэсэн их хүнд бүсийг нь тайлж тавив.

Ааяя, тэр үед л ханхүү эмэгтэйг харлаа. Түүнийг хэн болохыг мэдэхгүй гайхаж, тойруулан ширтэв. “Үгүй ээ, тэр биш!” Гэхдээ л ийм зан төлөвтэй тэр хүн бол түүний эхнэр, гүнж байх ёстой байв. Тэр эхнэртэй нь адил үйлдэл хийж, яг ижил хандлагатай байсан ч царай зүс нь өөр, мөн дүр төрх нь бас өөр байв! Тэр эргэн тойрноо харж, яагаад ийм байгааг гайхан гүнжээс: “Чи хэн бэ?” гэж асуув.

Гүнж түүний будилж уймарсныг ойлгож, тэгээд Буддаг харсан тухайгаа, яаж өөрчлөгдсөнөө бүгдийг яриулав. Хөөх! Тэр түүнээс салахыг хүссэндээ дэндүү их баяртай байсан! (Инээлдэв) Гэтэл одоо тэр бясалгал хийх нь хамгийн чухал гэдгийг ойлгож, тэгээд хамтдаа бясалгадаг болжээ. (Инээлдэв) Тэд магадгүй тэр өдөр авшиг хүртэж, нийтийн бясалгалд оролцсон байх. Тэд билиг ухаантай болохыг зорьж буян, адислалын төлөө туйлын хичээнгүйлэн бясалгаж, өглөг тараах болжээ.

Нэг өдөр хоёул сайхан зантай байхдаа өөр хоорондоо хөөрөлдөж суув. Гүнж биеэ барьж чадалгүй нөхөртөө: “Би чамайг буяныг эрхэмлэхээс илүү эмэгтэйлэг сэтгэл татам байдалд анхаардаг гэж боддог” гэж хэлэв. (Инээлдэв)

Ханхүү буяныг эрхэмлэхээс илүү эмэгтэй хүний сэтгэл татам байдлыг хүсдэг учраас гүнж түүний нэрийг өөрчлөхийг хүссэн нь тэр. Тэгтэл ханхүү ичиж сандран өөр зүйлийн талаар ярьж, ярианахаа сэдвийг сэмхэн өөрчилсөн байна. (Инээлдэв)

Гүнжийн хувьд түүний цаг нь болсноос ийм сонирхолтой байдалд ороод гацчихсан байжээ. Тэр ч бүү хэл Буддад мөргөхөөр гадагш гарч ч чадахгүй байв. Тэр гоо үзэсгэлэнд биш, харин Буддад тэмүүлсэн байна. Гүнж Будда луу үнэхээр их тэмүүлэх болсны учир бол хувь тавилан нь сайнгүй, бас бие галбир, гадаад төрх нь тийм аймшигтай байсан бөгөөд тэр ч байтугай эрх чөлөөгүй байсан гэж ярьсан билээ. Тэр сурвалжит гүнж байсан боловч эрх чөлөөтэй байгаагүй. Эргэн тойрных нь бүх хүн түүнийг шүүмжилж, бүр дэндүү их шүүмжилсэн нь гүнжийн үйлийн үрийг цэвэрлэчихжээ! Тэр өдөр түүний хүндэтгэдэг нөхөр нь хүртэл салахыг хүсэж, түүнтэй ёс бус харилцсан билээ. Гэвч энэ бүх зовлон түүний үйлийн үрийн зарим хэсгийг цэвэрлэсэн байна.

Энэ бүхэн түүнийг Буддатай уулзахыг маш их хүсэн тэмүүлэхэд хүргэсэн ч Түүнийг харахыг зөвшөөрөөгүйн улмаас сэтгэлээр унагаж, гомдоосон байна. Ийнхүү Түүнийг өөрт нь харагдах боломж олгохыг хүсэж, Буддаг ирээсэй гэж залбирч

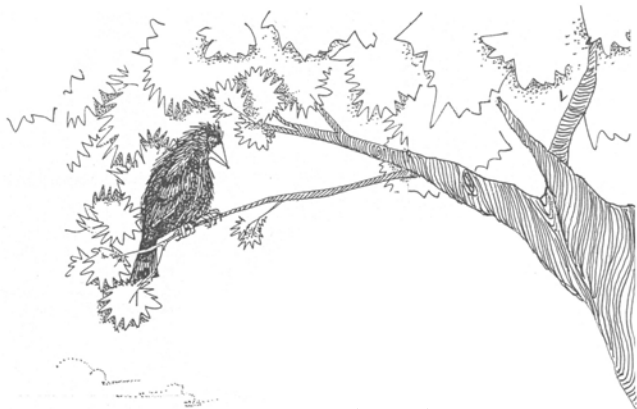
гуйхад хүргэжээ. Өөрийнх нь гадаад төрх өөрчлөгдөнө гэж өчүүхэн ч итгэж найдаагүй. Гүнж Буддагаас ямар нэг тусламж гуйхыг бодоогүй, энэ бол түүний өнгөрсөн амьдралын үйлийн үр гэдгийг тэр мэдэж байсан учраас зөвхөн харуусан гэмшсэн байна. Энэ байдал нь түүнийг өөрчилжээ.

Би юу гэж хэлж байна вэ? гэхээр бясалгагчид тэр бүх материаллаг зүйлийг гуйх шаардлагагүй. Хэрэв тэр зүйлс ирэх бол аяндаа л ирнэ, хэрэв ирэхгүй бол ямар ч хамаагүй. Хамгийн эрхэм зүйл нь Үнэнийг чин сэтгэлээсээ эрэлхийлж, Ариун журамдаа санаа тавих явдал юм, тэгсэн цагт гаднах зүйл аяндаа сайхан болно. Есүсийн хэлсэнчлэн “Эхлээд Бурханы Орныг эрж ол, тэгвэл бусад бүх зүйл та нар луу ирэх болно”.

Бид үүнээсээ илүү үзэсгэлэнтэй гэдэгтээ итгэлтэй байх ёстой. Та нар өөрсдийгөө гоо үзэсгэлэнтэй, түүнчлэн гэгээ гэрэлтэй, сэргэлэн цовоо гэж бодохгүй байна уу? Тиймээ. Бидний дотоод гоо сайхан гадагшаа илэрч байдаг. Бусад хүн биднийг харахаараа үзэсгэлэнтэй гэж боддог. Заримдаа ийм зүйл тохиолддог. Бидний дотоод гэрлийн чанарт гялбасан тул сул дорой байдал болон гаднах төрхийг маань харж чадахгүй болдог. Энэ бол үнэн зүйл.

Баяр баясгалангаар дүүрэн, аз жаргалтай, нээлттэй байхдаа бид үзэсгэлэнтэй харагдахгүй гэж үү? (Сонсогчид: Тийм) Зарим нь сайхан бөгөөд үзэсгэлэнтэй харагддаг ч гунигтай царайтай болохоор нь бид тэднийг харахыг хүсдэггүй. Та нар хэр үзэсгэлэнтэй байх нь хамаагүй, надаас гуйсан ч би тэр гунигтай царайнуудыг харахгүй. Та нар өөрсдийн гадаад төрхөнд хэт анхаарал тавих хэрэггүй, зөвхөн дотооддоо анхаар. Хэрэв бид дотооддоо үзэсгэлэнтэй байвал гадна тал ч адилхан байх болно. Дотоодоос гарсан сөрөг муу хүч нь гадна талыг бараан болгодог.

Бид уйтгар гунигтай байхдаа муухай харагддаг. Бясалгалчид бид гаднах зүйлийг хүсдэггүй боловч тэр бүхэн бидэн лүү аяндаа ирэх болно. Хэрэв бидэнд тэр зүйлс байхгүй бол бид зүгээр л байна. Бид илүү сайн бясалгасны дараа тэр зүйлсийг ер хайхрахаа болино. Бие махбодын гоо үзэсгэлэн бол сайн хэрэг, гэвч бие махбодын гоо үзэсгэлэн үгүй бол бас л сайн хэрэг.

ХАРАМЧ ЭМГЭН

Энэтхэгт, уулын бэлд нэг эмгэн амьдран суудаг байжээ. Тэр эмгэн “ганцаардмал” байдалд их дуртай. Зожгирох дуртай хүмүүсийн ихэнх нь Бурхантай хамт байхыг хүсдэг. Ийм байхдаа л зөвхөн Бурханыг бодож, бясалгаж, санаж, хайрлаж, сонсож, Бурхантай ярьж чаддаг байна. Энэ бол жинхэнэ ганцаардал юм.

Гэвч энэ хөгшин тийм биш, харин тэр улс орондоо хамгийн тэргүүн зэргийн харамч нь байв. Өмч хөрөнгө, хоол хүнсээ бусадтай хуваах дургүй учраас л ингэж зожгирон амьдардаг байжээ. Энэрэл нигүүлсэл гэж юу болохыг ч мэдэхгүй. Камбожийн

ард түмний төлөө ширхэг будаанаасаа ч салахыг хүсдэггүй нэгэн. (Инээлдэв) Амьдралынхаа турш хэнд ч, юу ч огт өгч байгаагүй, тэр байтугай хуучин хогийн шүүрээ ч гэсэн. Хэрэв тэр нь хуучирч элэгдвэл засаж сэлбэн хадгалчхаад хэнд ч, хэзээ ч өгдөггүй байж.

Эзэн Вишнү гэдэг нэртэй бурхан байжээ. Хоёрдугаар ертөнцийн эзэн Вишнүг та нар мэднэ дээ. Тэр манай өнөөх алдар цуутай эмгэний амьдрал байдлыг сонирхон харж гэнэ. Тэгээд түүнийг шинэ жилийн дараа удахгүй үхэх нь гэдгийг олж мэдэж л дээ. (Инээлдэв) Тэр хамгийн эхний цагаан будааны бялуугаа идээд хахаж үхэх ёстой ажээ. Үнэндээ шинэ жилийн баяр наадмын үеэр хөгшин япончууд цагаан будааны бялуунд хахах нь олонтоо. Тэр цагаан будааны бялууг та нар хэтэрхий их идэж болохгүй, наалдамхай будааны бялуу, тийм биз? Тэд яаж үүнд хахдаг байна аа, би ойлгохгүй юм, гэвч ямартаа ч хэн нэг нь ингэдэг юм.

Эзэн түүний дэлхий дээрх амьдрал гурван өдрөөс илүүгүйг харсан байна. (Юутай сайн хэрэг вэ! Түүнийг явчихсаны дараа хүмүүс өмч хөрөнгөнөөс нь бага зэрэг хувь хүртэж болох нь) Эзэн Бусандийг дуудаад хэлсэн нь: “Миний хамгийн хайртай Бусанди минь, тэр хөгшин маргааш үхэх учраас өнөөдөр түүнээс ядаж нэг зүйл салгаж ав. Хэрэв ядах нь аа бага зэрэг шоколад ч юм уу, эсвэл эрдэнэ шиш ч юм уу сэм хулгайлбал үхэхэд нь түүний тооцоонд бага ч гэсэн буян хураг” гэжээ. (Инээлдэв)

Бусанди за гэж толгой дохив. Тэгээд хэрээ болж, Качанийн гэрийн ойр модон дээр суулаа. Качани гэж өнөөх эмгэний нэр. Энэ үе нь атгахан бор будаа угааж, усанд дэвтээн хоолоо бэлдэж байсан цаг байлаа. Тэгээд Бусанди түүнийг нь сэм хулгайлан хошуугаа дүүргэхээр шийдэв. Гэнэт нэг үсрэлтээр, гэрлийн хурдаар “Сүн” хийн нисэж очоод савны дэргэд бууж, амандаа будаа дүүргэв. (Инээлдэв)

Гэлээ ч сэрэмжтэй байсан эмгэн асар хурднаар хүзүүнээс нь атгаад авлаа. Тэгээд шувууны хүзүүг нь мушгив. Хрр! (Инээлдэв) Тэр будаагаа ходоод руу нь гулсаад орчихоос нь өмнө амжиж авахын тулд мушгижээ. (Сонсогчид: Яа яа!) Бурхан минь! Энэ хооронд нөгөө гараараа шувууны хошууг

хоёр тийш нь ярж, хоолойноос нь сүүлчийн будааг ч үлдээлгүй авахын тулд шахаж гарав.

Өө! Энэ бол үнэхээр зохих ёсоор үнэлэгдэж, биднээс шагнал авууштай! Түүхэн дэх Хамгийн Харамч Эмэгтэй. (Инээлдэв) Ийм үлгэр байдаг уу, ийм явдал үнэн болсон уу, би мэдэхгүй байна, байсан л байх даа. Зарим хүн их харамч, мунхаг, хэрцгий, бас хүйтэн цустай байдаг. Бусанди амь насныхаа төлөө тэмцэлдэж гүд, гүд, гүд... гэж байв. (Инээлдэв) Эцэст нь эмгэний тооцоогоор бүх будаа гарсны дараа тэр чөлөөтэй болжээ.

Тэр Эзэн Вишнү руу нисэж ирээд хөлийнх нь хажууд үхэдхийн уналаа. Вишнү Эзэн өөрийг нь орхиж явснаас хойш юу тохиолдсоныг түүнээс асуув. Уухилан байж тэр хэлсэн нь: “Ээ, Эзэн минь, би бараг үхэх шахлаа. Үүрэг даалгавраа биелүүлж чадсангүй ээ, намайг үнэхээр уучлаарай. Би тэр золгүй эмгэний хоолноос ганц ч будаа авч чадсангүй” гэв.

Тэгэхэд Эзэн: “Өө Бусанди, битгий ингэж хэл. Нааш ир, чи надад амаа шалгуул. (Инээлдэв) Амаа нээ дээ, нэг харъя” гэж хэлэв. Ингээд Бусанди хошуугаа нээхэд Эзэн Вишнү билгийн мэлмийгээ ашиглан томруулдаг шилээр түүний хоолой руу харлаа: “Аа хаа, энд ямар нэгэн юм байна. (Инээлдэв) Энэ юу вэ? Энэ юу болохыг би хармаар байна, ямар нэг юм байх ёстой доо”.

Тэгээд тагнайд нь наалдсан будааны гадуурх хальс болох өчүүхэн жижиг зүйлийг харжээ. (Инээлдэв) Бурханд талархъя. Ядаж л дэмий хоосон цагаа үрээгүй, дэмий тэмцээгүй байна. “Хараач Бусанди, чиний тагнайд өчүүхэн жижиг хальс наалдсан байна. Сэтгэл минь ханалаа” гэж Эзэн хэлэв.

Ая! Эзний санаанд нийцүүлэх амархан аж.

Одоо ингээд тэр эмгэн багахан ч гэлээ буянтай боллоо. Аяа, өрөвч, энэрэнгүй, нигүүлсэнгүй Эзэн мандтугай! Тэр тэгээд: “Бусанди, түүнийг үхсэний дараа дэлхийд буцаж төрөхөд нь тагнайд чинь наалдсан тэр будааны хальсаар хооллох юм шүү” гэж хэлэв.

“Тэр эмгэн насан туршдаа үүнийг л идэх болно.” Эзэн ингэж хэлээд үзэгдэхгүй болов.

Санаатай үйлдээгүй ч нигүүлсэл, сүсэглэлийн ач тус агуу

бөгөөд гайхамшигтай. Бурханы хайр энэрэл хязгааргүй бөгөөд хэмжээлиггүй. Өчүүхэн ч боловнинжин сэтгэл, нигүүлслэл энэрлийн нууцлаг хүч ийм л байдаг аж. Эмгэн тэр хальсыг хэрэггүй гэж бодсон болохоор л авахыг хүсээгүй байх. — Өө, тэнд тийм ч их юм байхгүй дээ гэсэн биз. (Инээлдэв)

Эзэн Бурхан Өөрийн аугаа хайраараа нүгэлт хүмүүсийг ч гэтэлгэж, шүтэн мөргөх боломж олгож байдаг. Буяны сэтгэлгүй хөгшин эмгэн хальс төдийхнөөр дараа идэх хоолоо олж авах боломжтой болжээ. Хэрэв бид хүмүүст бүр ихийг өгвөл хэр ихийг олж авах нь ойлгомжтой байгаа биз дээ?

ЗӨРҮҮД ГУРВАН ЗАРЦ

Ж эгэн баян тэрбумтан эр гурван зарцтай байжээ. Нэг нь нэн ухан бодомтгой, хоёр дахь нь маш хэрсүү болгоомжтой, харин үлдсэн нь эелдэг найрсаг ажээ. Тэр баян эр тэдэндээ их хайртай, бас сэтгэл хангалуун байдаг байв.

Нэг удаа баян эрийн хүү золгүй тохиолдлоор голд унан живж байжээ. Гэтэл хоёр дахь хэрсүү зарц нь үүнийг харж гэнэ. Хэдийгээр тэр тийм хэрсүү боловч эзэндээ хэлэхээр буцаж явав: “Эзэнтэн минь, таны хүү дөнгөж сая голд уначихлаа. Би түүнийг аварч чадах уу? (Инээлдэв) Бид түүнийг аварч чадах уу, үгүй юу, та юу гэж бодож байна? Хамгийн сайн ямар арга байна вэ? Энэ талаар хоёулаа ярилцах хэрэгтэй байх!” гэв.

Мэдээж баян эр ихэд уурлаж, түүнийг хөөчхөв.

Тэгээд хүүгээ аврахаар гүйж очиход дэндүү оройтсон байлаа. Ингээд тэр эхний буюу ухан бодомтгой зарцдаа хүүгээ оршуулахад хэрэглэх авс худалдаж авахыг тушаажээ. Тэр зарц юу ч болоогүй байхад ч бүх юманд урьдаас бэлдэж байдаг хүн учраас хоёр авс худалдан авчээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэр хэтэрхий сэтгэн бодомтгой хүн! Эзэн нь бас л уурлаж хэлсэн нь: “Зөвхөн ганц хүү минь үхсэн байтал чи яагаад хоёр авс худалдаж авав?”

Зарц хариулсан нь: “Юмыг яаж мэдэх вэ, таны хоёр дахь хүү чинь живэх ч юм уу, өөр нэг золгүй явдал тохиолдвол (Сонсогчид инээлдэв) бид дахин худалдаж авах шаардлагагүй болно. Тэгвэл төвөг удахгүй, цаг хэмнэнэ, бензин хэмнэнэ!” гэв.

Баян эр туйлын ихээр уурлаж, түүнийг хөөчихлөө!

Одоо ганц л зарц үлдлээ. Тэр нь маш эелдэг хүн байв. Баян эр түүнд их сэтгэл хангалуун байжээ. Нэг өдөр тэр зарц нь өөр нэг зарцын хамт эзнээ дагалдан дурсгалт газруудыг үзэхээр гадагш гарахад нь жуузыг нь дамнан явжээ. Тэдний замд гүехэн устай, намагтай гол тааралдав. Хэрэв усыг гаталбал хувцас нь бохирдож норох байлаа. Нөгөө зарц нь тээнэгэлзэн зогсов. Гэтэл эелдэг зарц хэлсэн нь: “Битгий буцаж яв! Эзэн маань баяртай л байвал бид цааш явах хэрэгтэй. Бид өөрсдөө тийм ч чухал биш” гэв. Тэгээд тэд өөрсдийгөө хайхралгүйгээр голыг гаталжээ.

Боол нь өөрт нь ийм үнэнчийг сонсоод эзэн нь ихэд баярлав. Тэгээд тэр зарцдаа: “Өдийг хүртэл чи их халамж асралтай байж, надад бүхнээ зориулдаг, үнэнч итгэлтэй байсан тул би гэртээ хариад чамд олон шинэ хувцас өгч, цалинг чинь нэмнэ!” гэв.

Үүнийг сонсмогц эелдэг зарц жуузыг доош нь тавьж (яг голын дунд хэсэгт зогсож байсан үед) залбиран: “Таны нинжин сэтгэлд баярлалаа, эзэн минь” гэв. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Харж байна уу, та нар, манай авшигтнуудаас нэг их ялгарах юм алга байгаа биз дээ? (Сонсогчид инээлдэв) Тэд тухайн нөхцөл байдлыг хэрхэн үнэлж, түүнд зохицсон ямар үйлдэл хийхээ мэддэггүй. Хүн бүр өөрийн гэсэн зан чанартай байдаг ч үүнийгээ буруу газар ашигладаг.

Та нар Күнзийг санаж байна уу, тэр хэдэн гайгүй алдартай шавьтай байсан. Зе-Лу бол их эрэлхэг зоригтой, харин Зан-Чио их хэрсүү байсан. Гэвч хүн бүр ийм л ганц онцлогтой. Хэрэв та нар хэтэрхий хэрсүү бол яаж амар тайван байхыг мэдэхгүй байх болно. Хэрэв та нар хэтэрхий эрэлхэг зоригтой бол хэзээ даруу төлөв байхаа мэдэхгүй байна. Иймд хэтэрхий туйлирах нь сайн биш гэдгийг ойлгох хэрэгтэй.

Хэдийгээр тэд маш сайн байсан ч Күнзээс суралцахаар ирсэн, учир нь Тэр эрэлхэг зоригтой боловч хэтэрхий зоригтой биш, даруухан боловч хэтэрхий даруухан биш, бүх онцлог чанарыг өөртөө шингээж чадсан байж. Тэр ямар ч нөхцөлд хэрхэн биеэ авч явахаа мэддэг байсан. Тэр бүх зүйлийг төвийг сахисан байдлаар зохицуулдаг, хэт нэг талыг баримталдаг туйлиран улангасагч биш байжээ.

Бидний ихэнх нь зөрүүд. Хэрэв бид үүнийгээ зөв газар ашиглавал энэ нь сайн хэрэг. Гэсэн хэдий ч буруу газар ашиглавал муу болно. Яг л цахилгаан шугамыг ашиглаж чадвал чийдэн асаж, энэ нь агаарыг халуун, эсвэл хүйтэн болгодог шиг. Гэхдээ хэрэв цахилгаан шугамд шууд хүрвэл асуудал гарна. Түүнчлэн хүмүүсийг анагааж чадах эмчилгээний олон эмийг шинээр зохион гаргаж байна. Гэхдээ их тунгаар уувал аюултай.

Бид энэ ертөнцөд хэрхэн төгс төгөлдөр болохыг суралцах гэж ирсэн бөгөөд бүх онцлог чанарыг эзэмшиж, тэр бүхнийг хэрхэн зөв, тохирсон газар нь яаж ашиглахаа мэддэг байх ёстой. Бид их эрэлхэг зоригтой учраас юуг ч тоохгүй урагшаа дайран явж болно гэж хэлж болохгүй. Хэрэв бид эрэлхэг зоригтой атлаа билиг ухаангүй бол өөрсдийгөө болон бусдыг хохироож мэднэ.

ДАРУУ ТӨЛӨВ БАЙДЛАА СЭРТЭЭЭ

Өүнслэг бясалгал хийхийг үнэхээр хүсдэг нэг хүн байжээ. Тэр түүх, судар нэлээдийг уншсан бөгөөд бүгдэд нь: “Төлөв даруу байдал бол хэн нэгэн хүн Гэгээнтний түвшинд хүрсэн гэдгийг харуулдаг гол чанар юм” гэж бичсэн байдаг ажээ.

Тиймээс тэрээр төлөв даруу байдалд суралцахыг хүсжээ.

Суралцахын тулд нэг их багшийг дагав. Их Багшдаа Бурхантай уулзахыг маш их хүсэж байгаагаа хэлж, тэгээд төлөв даруу байдлыг яаж сурахаа мэдэхгүй байна гэжээ. Бас өөрийгөө цэвэр бус, бохир заваан, төлөв даруу бус юм шиг мэдрэмжтэй байгаа учраас Бурханыг харж чадахгүй байгаагаа хэлжээ.

Түүний их багш нь: “Сайн байна! Одоо чи яваад өөрөөсөө илүү дорд муу, бохир заваан хэн нэгнийг юм уу, ямар нэгэн юм ол. Тэгээд надад авчир, эсвэл тэр дороо надад хэл. Тэгэхэд чинь би хэрхэн түүнээс суралцахыг, хэрхэн улам төлөв даруу болохыг зааж өгч чадна” гэж хэлжээ.

Тэр Тайбэйгээс Каошюн хүртэл явсан боловч бүтэлгүйтэж, Миаолид ч олдсонгүй. Гэсэн ч бид олиггүй муу хэдий ч тэр өөрөөсөө олиггүй юу ч олсонгүй. Тэр урамгүй байлаа.

Нэгэнтээ тэр жорлонд байхдаа гэнэт баас бол түүнээс илүү бохир заваан, дорд юм байна, эдүгээг хүртэл хэн ч түүнийг хүсдэггүй бөгөөд харахаасаа өмнө хамраа таглаад холддог гэж бодлоо. Тэр овоолоостой бааснаас авч түүнээс илүү муухай ямар

ч юмыг олж чадахгүй учраас их багшдаа аваачихаар болов.

Гараа яг “түүнд” хүргэх гэтэл ямар нэгэн дуу хоолой: “Надад бүү хүр! Битгий хөдөлгө! Бүү хүр!” гэж хэлэх дуу сонсогдов.

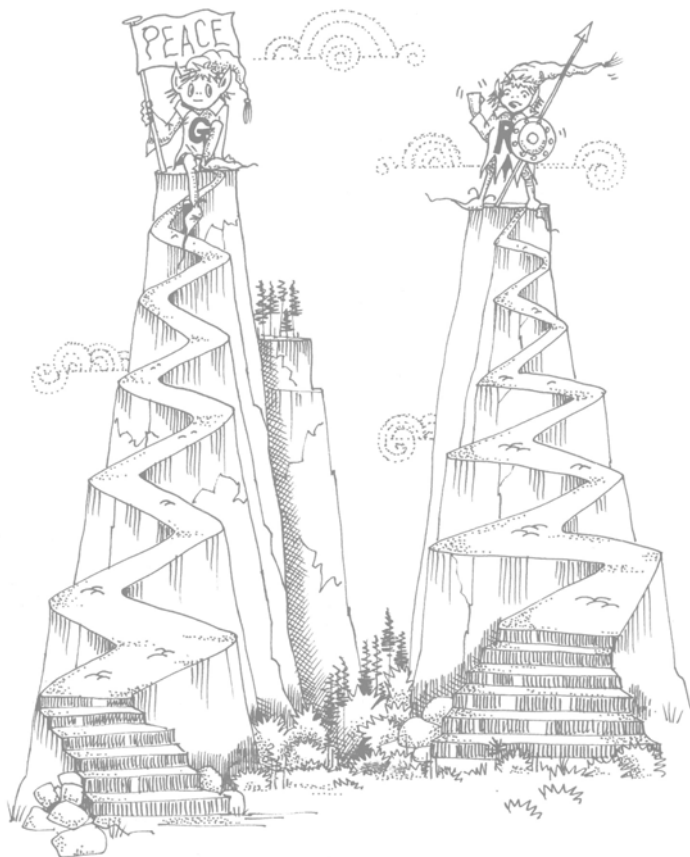
Тэр эр их гайхаж, хэн ярьсныг сонирхжээ. Тэгэхэд тэр дуу хоолой дахиад: “Чи надад гар бүү хүр!” гэв.

Энэ нь тэр баас түүнд хэлээд байх шиг санагдлаа. Ихэд эргэлзэж: “Яагаад үгүй гэж? Яагаад би чамд хүрч болохгүй гэж?” гэхэд

Тэр хэлсэн нь: “Чи намайг харахгүй байна уу? Би өчигдөрхөн бялууны төгс төгөлдөр зүсэм хэрчим байсан. (Инээлдэв) Би үнэхээр үзэсгэлэнтэй сайхан, үнэ цэнтэй, нандин байсан тул хаанд идүүлэх, эсвэл агуу гэгээнтэнд өргөж болохуйц тохиромжтой байсан. Харин одоо би чамтай нэг удаа холбоотой байснаасаа болж, өнөөдөр ийм байр байдалд хүрсэн байна. Одоо хэн ч надтай уулзахыг хүсэхгүй, ойртох ч үгүй. Тэд намайг хараад нүдээ аньж, хамраа таглаад хурдхан зугтана. Бүгд намайг дорд үзнэ. Би чамтай нэг удаа холбогдсон болохоор л ийм байр байдалд хүрлээ! Хэрэв чи надад дахиад нэг удаа хүрвэл аймаар юм, (Инээлдэв) би юу болохыг хэн мэдлээ? Надад өөр ямар аймшигтай зүйл тохиолдохыг би мэдэхгүй. Тиймээс надад дахиж битгий хүр.”

Тэгээд тэр хүн төлөв даруу байдлыг мэдэрч, үнэхээр ойлгосон байна.

Бид өөрсдийгөө маш сайн гэж боддог, гэхдээ үнэндээ бол тийм биш ч байж магадгүй! Тэр бааснаас бид илүү гэж өөрсдийгөө боддог, гэвч үнэндээ тэдний байр байдал нь биднээс болж өөрчлөгдсөн. Сүнслэг бясалгагчид бид даруу зантай эсэхээ маш сайн мэддэг. Бид өөрсдийгөө ямар нэгэн аугаа зүйл гэж бодож болохгүй.

УЛААН, НОГООН БУГ

Х агас сүнс, хагас бурхан, магадгүй хагас сахиусан тэнгэр, хагас буг хоёрын тухай үлгэр байдаг. Тэр хоёр хамтдаа амьдардаг байжээ. Нэг нь улаан, нөгөөх нь ногоон өнгөтэй, яг л гудамжны улаан, ногоон гэрэл шиг. Ногоон нь амар амгалан,

дөлгөөхөн хөдөлгөөн. Улаан нь дайн, зогсолт, саад тотгор гэсэн утгатай. Гэвч хоёул хамтдаа ууланд аз жаргалтай, ямар ч асуудалгүй, айдас түгшүүргүй, хүсэл шуналгүй, өөр шаардагдах юу ч үгүй амьдарч байжээ.

Тэд хэдийнээ олон зуун жил амьдарсаар иржээ. Тэгээд хийх юмгүй үедээ үргэлж уулын орой дээр суугаад тэднээс доош байдаг хүний ертөнц рүү хардаг байж. Хамаг л үймээн бужигнаан, нааш цааш явж байгаа хүмүүсийг, бүх зүйлийг хардаг байв. Хүний ертөнц байнга өөрчлөгдөж байхыг хардаг байжээ. Ингээд Ногоон нь Улаандаа хэлж гэнэ: “Бидэнд хэдийнээ олон зуун жил амьдарсан боловч бидний амьдрал ердөө өөрчлөгдөөгүй. Өдөр бүр ижилхэн. Гэтэл доорх хүмүүсийн ертөнц өдөр бүр өөрчлөгдөж байдаг. Яаж ингэдэг байна аа?”

Улаан нь хэлсэн нь: “Өө тийм, чиний зөв, маш сонирхолтой. Тэдний амьдрал илүү сонирхолтой юм.”

Гэтэл Ногоон нь: “Тэдний амьдрал яаж ингэж цаг үргэлж өөрчлөгддөг байна аа?”

Тэгтэл Улаан нь хэсэг бодож байснаа: “Өө, тэд үргэлж өөр хоорондоо тэмцэлдэж байдгаас ингэдэг юм байна. Сайхан том барилга бариад дараагийн өдөр нь тэмцэлдээд түүнийгээ нураана. Дараа нь дахиад нэгийг барьж, дайтаж дахин устгана. Тийм ч учраас дэлхий дээр үргэлж хийх зүйлтэй байдаг. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тиймээс энэ ертөнцийнхөн үргэлж өөрчлөгдөж байдгийн учир нь ийм юм байна. Иймд одоо бидний энэ ертөнцөд бид хэтэрхий найрамдалтай, хэтэрхий уйтгартай байна. Бид өөр хоорондоо дайтах хэрэгтэй гэж би бодож байна” гэж хэлэв. Улааны санал бодол ийм байлаа.

Ногоон хэлсэн нь: “Үгүй! Байлдахгүй! Бид сайн найзууд. Бид өчнөөн зуун жилийн турш нөхөрлөсөн. Бид яаж өөр хоорондоо дайтаж болох билээ?”

Гэтэл Улаан хэлсэн нь: “Хэрэв бид байлдахгүй бол бидэнд ямар ч өөрчлөлт гарахгүй. Бидний амьдрал үргэлж л нэг янзаар явж ирсэн. Энэ нь уйтгартай бөгөөд бидэнд ямар ч дэвшил гарахгүй. Тиймээс байлдъя!”

Ногоон хэлсэн нь: “Үгүй, үгүй, үгүй! Би ингэж чадахгүй. Үгүй ээ, бид бол найзууд!”

Улаан нь шаардаж хэлсэн нь: “Өнөөдрөөс эхлэн чи миний дайсан. Тэгээд л бол оо”.

Тэр шууд дайн зарласнаа мэдэгдчихээд яваад өглөө. Тэр ногоонтой дахин ганц хором ч хамт амьдрахаа больжээ. Тэр уулын

нөгөө тал руу нүүж, дайнд бэлдэж эхлэв. Ногоон нь өөрсдийнхөө амьдарч байсан ууландаа үлдээд ганцаардаж, ихэд хэцүү болов. Тэр нөгөө бугаа санаж байлаа.

Энэ төрлийн хагас сахиусан тэнгэр болох бугнууд ид шидийн хүчтэй гэнэ ээ. Тэд нисэж чадахаас гадна аливаа зүйлийг бүтээн гаргаж ирэх, алс холын юмыг харах, сонсох, мөн түүнчлэн хамраа хязгааргүй урт сунгах чадвартай аж.

Ногоон буг маань нэг өдөр их л уйтгарлан сууж байлаа. Гэнэт доорх хүн төрөлхтний ертөнцөд ямар нэгэн зүйл байнга анивчиж, гэрэлтдэг болохыг анзаарав. Иймд тэр сонирхсондоо хамраа ашиглахаар шийджээ. (Инээлдэв) Тэр хамраа уртасгав. Тэр, “Урт бол, урт бол” гэж хэлсээр байлаа.

Тэгтэл хамар нь уртсан уртассаар доорх ертөнцөд гялалзан харагдсан нөгөө газарт нэвтрэн орлоо. Тэр хотын гүнжийн хувцас тэгж гялалзаж байжээ. Энэ нь гүнжийн хувцсыг зарц нар нь салхинд гаргаж, юманд өлгөн дэлгэж байгаатай тохиолджээ. Хувцас нь алтан хайрстай, заримыг нь очир алмаз, бадмаараг гэх мэтийн үнэт чулуугаар чимэглэсэн байв. Тиймээс наранд гэрэлтэн анивчиж, гялалзан харагдаж байжээ.

Зарц нар нь өөр хоорондоо: “Түүний хувцас маш үзэсгэлэнтэй атлаа их олон юм аа. Хувцаснуудыг өлгөх хулс хүрэлцэхгүй байна, яах вэ?” гэж ярилцах ажээ.

Яг энэ үед нөгөө бугийн хамар ирж таарчээ. (Инээлдэв) Үйлчлэгчид: “Өө, бид үлдсэн хувцсаа өлгөх хангалттай хулстай боллоо” гэж боджээ.

Ингээд тэд гүнжийн үлдсэн хувцсыг энэ ногоон хулсан шон дээр тавиад баяр хөөртэйгөөр чапати идэхээр дотогш оров.

Ногоон буг маань гэнэт хамраараа ямар нэгэн хүнд зүйлийг мэдрэв. Тэр гайхан түгшиж, даруйхан хамраа татан авчирч, хэвийн хэмжээнд болготол хамартай нь хамт гялалзсан хэдэн хувцас ирэн хөлд нь унажээ. Тэр: “Аах! Өө! Өнөөдөр ч азтай өдөр байна даа” гэлээ.

Тиймээс түүнийг ямар гоё үзэсгэлэнтэй болгохыг нь харахын тулд өмсөж үзлээ! Тэр бахархаж, ганцаараа тойрон алхаж байв.

Энэ явдал Улааныг ирэх үед тохиолджээ. Тэр дэвшил гаргахын тулд дайн эхлүүлэхийг хүсэж байлаа. Гэтэл Ногоон хэлсэн нь: “Наашаа хараач! Би ийм сайхан хувцастай болсон. Үүний хагасыг нь чамд зориулж хадгалсан” гэжээ.

Улаан нь жигшсэн харцаар хараад: “Сонс доо, би ийм хөгийн зүйлийг өмсдөггүй, чам шиг галзуу хүмүүс л өмсдөг юм” гэж хэлэв.

Тэр дайн дэгдээмээр санагдаад тэнэг юм хэлжээ.

Ногоон бол ногооноороо л байдаг учир их амгалан байж, түүний үгэнд эмзэглэсэн нь ч үгүй хэлсэн нь: “За, зүгээр ээ. Чи өмсөхийг хүсэхгүй бол энэ юугаар ч гай болохгүй. Эднийг энд нь үлдээе, тэгвэл дээр”.

Улаан өөр юу хийхээ мэдэхгүй байсан учраас гэр лүүгээ явлаа. Үнэндээ тэр Ногоонд маш их атаархаж, дараа нь өөртөө хэдэн хувцастай болж авах гэж оролдсон байна. Тэр бас хамраа сунгаж, доош тэр ордон луу оруулж, хамар дээр нь хувцас өлгөхийг хүлээлээ. Гэтэл энэ үед самурай нар хоорондоо сэлмийн сургуулилт хийж байгаатай тааралджээ. Тэд нэг урт юм ороод ирэхийг хараад бие биеэсээ: “Энэ юу вэ?” гэж асуув.

Нэг нь хэлсэн нь: “Аан, энэ чинь дайснуудыг бидэн руу довтлохын тулд сэдсэн шинэ бүтээл байх. Эхлээд үүнийг устгая”.

“Өө, тэгье” гэж нөгөөх нь хэлжээ.

Тэгээд сэлмээр “Тас” (Багш тасалж байгаа дуу авиа гаргав). Улаан гэнэт өвдөхийг мэдэрлээ. Тэр үтэр түргэн хамраа буцааж хэвийн хэмжээнд авчрав. Хамраас нь цус гарч, маш их уйлав гэнэ.

Ногоон түүний уйлахыг сонсоод ирж асуусан нь: “Яав, юу болсон бэ?”

Улаан их уурлаж, ичиж, үнэнээ хэлж чадсангүй. Тэгээд: “Намайг зүгээр орхи! Надад битгий яршиг болоод бай” гэжээ.

Ногоон: “Үгүй, би чамд төвөг болохгүй, би чамд тус болохыг хичээж байна, хамраас чинь цус гоожиж байна шүү дээ. Наашаа хар, би эмчлэх арга мэднэ. Үүнийг тавибал цус зогсож, зүгээр болох бөгөөд хамар чинь урьдынх шигээ буцаад сайхан харагдана. Тэгэхгүй бол чи том сорвитой болж, эндээ том нүхтэй болно. Энэ чинь дараа нь их муухай харагдана шүү дээ. Би зүгээр л чамайг халамжлахыг хүсэж байна” гэж хэлжээ.

Энэ бүгдийн дараа Улаан уярч: “Тэгье, тэгье” гэж хэлэв.

Тэгээд дотроо онгойтол уйлж: “Ёо, ёо үнэхээр их өвдөж байна. Гуйя, хурдлаач, хурдлаач, хурдан үүнийг гайгүй болгооч өгөөч” гэж хэлж гэнэ ээ.

Мэдээжийн хэрэг, тэд эвлэрчээ, учир нь тэр зодолдохоос залхсан байв. Тэр дайн байлдаан бол сайн биш юм байна гэдгийг ойлгожээ. Ийнхүү тэрээр энх тайвны сургамж авчээ. Үүнээс хойш тэд сайхан хувцсаа өмсөж, өдөр бүр хамтдаа цай ууж, дахин ер дайтахаа больж гэнэ.

ШИДЭТ САНДАЛ

Эртээ урьд цагт нэгэн өвгөн амьдран сууж байжээ. Тэрээр уулын бэлд тун ч ядуу амьдардаг байж л дээ. Сүрлэн овоохой нь ганц өмч хөрөнгө нь байж. Харин үнэн хэрэгтээ тэр хүн маш залхуу байсан тул ийм байх нь аргагүй аж!

Нэг өдөр тэр хүссэн болгоноо бүтээх ер бусын хүч чадалтай маш хүчирхэг йогч алс нутагт амьдардаг тухай сонсжээ. Үүнийг сонсоод ажил хийхийг хүсдэггүй тэр маш залхуу хүн ямар ч ажил хийхгүй байхын тулд түүнээс ер бусын хүчээ ашиглан өөрт нь зориулж, ямар нэгэн зүйлийг бүтээж өгөхийг гуйхаар шийдэв. Ийм горьдлого өвөрлөн явлаа.

Тэрээр йогчийн амьдардаг уулын агуйд очих гэж маш хол зам туулжээ. Тэгээд йогчтой уулзан сунаж мөргөв. Тэр йогч их сайхан зантай эелдэг хүн байсан бөгөөд түүнийг зочлон цайлж, хэрэг зоригийг нь асуув. Залхуу эр хэлсэн нь: “Хүндэт хайрт их багш аа, би их ядуу хүн. Би жижигхэн сүрлэн овоохойноос өөр юу ч үгүй. Одоо би хөгшрөөд ажил хийх чадалгүй боллоо. Иймд өрөвдөн хайрлаж, надад туслаач, их багш аа. Амьдралд минь хүрэлцэх хөрөнгө өгөөч. Та бол ер бусын их хүчтэй гэдгийг би мэднэ. Та хүссэн зүйлээ үтэр түргэн бүтээж чадна шүү дээ. Та надад тусална гэдэгт итгэж байна”.

Тэр йогч нүдээ аниад нэг ч үг хэлэлгүй нам тайван сууж байв. Магадгүй тэр түүний яриаг сонсоод залхсан ч байж мэднэ. Хөгшин эр түүнээс үргэлжлүүлэн гуйсаар байв. Удтал гуйсны дараа йогч түүнд дурамжхан гэгч нь нэг сандал өгөөд: “Гэртээ харьсны дараа хүссэн зүйлээ бодох үедээ хэдийд ч гэсэн энэ сандал дээр суугаарай. Сандал дээр суухынхаа өмнө гар нүүрээ угааж, усанд ороорой. Тэгээд хүссэн зүйлээ бод. Ингэвэл та түүнийгээ авах нь гарцаагүй” гэж хэлжээ.

Йогчид талархлаа илэрхийлснийхээ дараа хөгшин эр сандлаа аваад даруйхан гэр лүүгээ яаран явлаа! Гэртээ очоод цаг дэмий үрсэнгүй. Тэр дороо гар нүүрээ угаан усанд орж, тэгээд дараа нь сандал дээр суув. Энэ үед тэр их өлсөж байсан тул тэр даруй хоол бодов. Дороо л хоол гараад ирж гэнэ. Хөөх! Ямар гоё, сайхан, элбэг дэлбэг юм бэ. Тэр бүх сайхан хоолыг идээд цадаж, ихэд баярлан баясав.

Идэж дуусаад ядарснаа мэдэж, амрах ор хүслээ. Тэр дороо л зузаан дэвсгэртэй ор гарч ирэв. Унтахаар хэвтсэн боловч мань хүний сэтгэл нь үргэлж л янз бүрийн зүйл, эд мөнгө бодоод үнэндээ амарч чаддаггүй ээ. Тэгээд орноосоо үсрэн босож сандал дээр суув. Одоо тэр сүрлэн овоохойгоо ордон болгож хувиргахыг хүсэн бодож эхэлжээ. Түүнийг дөнгөж бодож эхлэхэд л сүрлэн овоохой нь тэр дороо хувирч өөрчлөгдөв гэнэ!

Хөгшин эрийн ордон нь үнэт чулуугаар бүтсэн үнэхээр их үзэсгэлэнтэй аж. Хаалганууд нь алтаар хийгдсэн, мөн тааз, шал, тэр байтугай багана нь ч алтаар хийгдэж, бүгдэд нь үнэт чулуу шигтгэн хээлсэн байв. Тиймээс нэн аз жаргалтай бөгөөд маш тухтай болжээ. Цааш нь үргэлжлүүлэн бодсон нь: “Аа ха! Ийм том ордон зарц наргүйгээр байж болохгүй” гэж бодтол л...

Тэр дороо л олон зарц түүний тушаалыг хүлээж зогсоно. Дараа нь: “Мөнгөгүйгээр зарц нар, ордон байж болохгүй!” гэж бодов.

Тэгээд дэндүү их алт, мөнгө, зоос бодлоо. Тэр бүхэн нь гэнэт л гарч ирэн бий болов. Энэ байдал хөгшин эрийг үнэхээр аз жаргалтай болголоо. Гэтэл тэр гэнэтхэн түгшиж эхлэв. Тэр бодсон нь: “Пээ! Хэрэв газар хөдөлбөл миний ийм үзэсгэлэнтэй, ийм их эд хөрөнгөтэй ордон минь яах билээ?” (Багш болон бүгд инээлдэв)

Яг бодож дуустал газар хөдлөв. (Багш болон бүгд инээлдэв) Түүний эд хөрөнгө, орд харш бүгд газар шороонд булагдлаа.

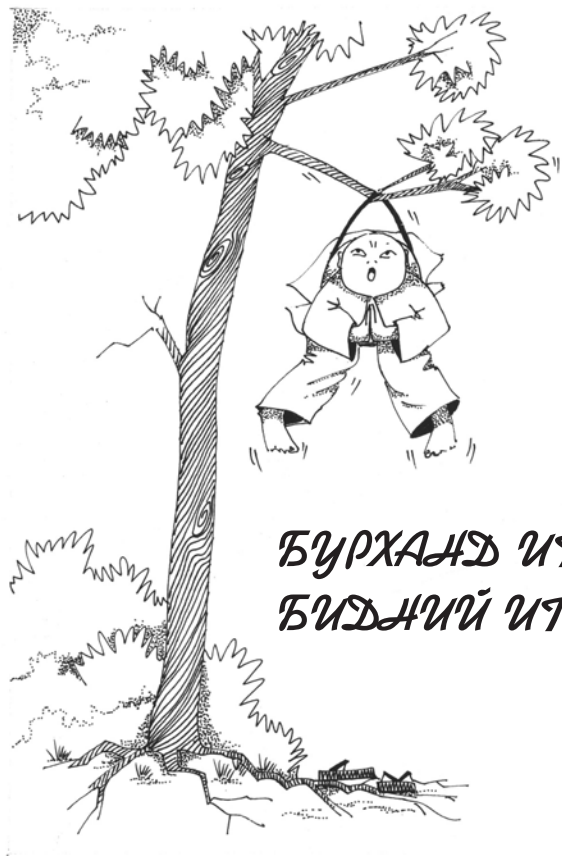
Энэ үлгэр бидэнд юу өгүүлж байна вэ? Бидний бодол санаа юун түрүүн цэвэр ариун байх ёстой. Ер бусын хүч, эсвэл бясалгалын хүчтэй байх нь хангалтгүй. Тиймээс бид хүч чадал олж авахаасаа өмнө бие, хэл, сэтгэлээ ариусгах ёстой. Хэрэв бидний бие, хэл, сэтгэл цэвэр биш, мөн сахилаа зөв сахиж чадахгүй бол бид муу юм хийж болно. Өөрийн маань хүч чадал бидэнд хор хөнөөл учруулж болно. Заримдаа энэ хүч бусдад ч хор хөнөөл учруулж болзошгүй. Ийм учраас эрт дээр үеэс их багш нар шавьдаа хүч чадал өгөхийн өмнө түүний бие, хэл, сэтгэлийг бүрэн цэвэр ариун болтол нь удаан хугацаагаар сорьдог байжээ.

Их Багш та нарт ер бусын хүчин дээр бясалгах хэрэггүй гэж байнга хэлдэг. Жирийн хүмүүс ер бусын хүчин дээр хялбархан бясалгаж чаддаг. Тэд ургамал хоолтон байх албагүй, ямар нэгэн удирдамжийг дагаж мөрдөх шаардлагагүй. Бид оюун ухаанаа удирдаж чадахгүй хэвээр байгаа бол муу зүйлийн талаар бодох юм бол тэр даруй гарч ирдэг, учир нь тэр үед бид юу л бодно, түүнийгээ л олж авдаг. Орчлон ертөнцийн хүч асар их боловч бид үүнийг хэрхэн ашиглахаа мэддэг байх ёстой. Эс бөгөөс энэ нь маш их хор хөнөөл учруулж, өөрсдийгөө хорлож, дэлхийг сүйтгэж болзошгүй юм.

Дэлхийд бидний харж байгаа зарим аюул гамшиг нь хааяа гагцхүү хүмүүсийн үйлийн үрээс болдоггүй, харин ер бусын хүчийг хэрэгжүүлдэг хүмүүсээс болох нь бий. Тэд бясалгах дадлаа муу зүгт чиглүүлснээс, эсвэл замбараагүй сэтгэлгээнээс нь болж дэлхийд сүйрэл авчирдаг. Ийм хүмүүсийг асуудал үүсгэсэн, эсвэл сөрөг хүчинд автсан гэж хэлж болно. Ийм хүмүүс үнэхээр байдаг.

Иймд бид бясалгахдаа өөрсдийгөө хамгаалахын тулд өдөр бүр Бурханыг, Бурхдын Ариун Нэрийг бодох хэрэгтэй. Заримдаа бидэнд учирдаг саад бэрхшээл нь зөвхөн бидний өөрсдийн үйлийн үрээс болоод зогсохгүй бидний эргэн тойронд байгаа маяагийн сөрөг хүчнээс болж үүсдэг. Бүхнийг Чадагч Бурханы тухай илүү их бодох тусам бидний ухаан бодол цэвэрлэгдэж, дараа нь бид юу ч хүсэхээ болино. Тэр үед бидний хувьд ер бусын хүч ямар ч ашиггүй, учир нь бид Бурхантай нэгдмэл байх тул бидэнд боломжгүй зүйл гэж байхгүй байхсан.

Энэ үед бид дотооддоо маш сэтгэл хангалуун болж, энэ хуурмаг ертөнцийг орхисны дараа буцаж, өөрийн Гэрт очиж, тэнд бүх зүйлтэй болно гэдгээ мэднэ. Тэр газартай харьцуулж үзэхэд энэ хорвоо бол хогийн эд. Бидний сэтгэлийг татах зүйл энд юу ч үгүйг ойлгоно. Бидний сүнс Гэр лүүгээ олон удаа буцаж очиж үзсэний дараа бидний оюун ухаан бүгдийг ойлгож, нэн тогтвортой болно. Дараа нь бид юу ч хүсэхээ болино. Бид хүссэн ч, тэр зүйлс зөвхөн бусдын сайн сайхны төлөө байна. Иймд үргэлж сайн зүйлсийг бодвол л зурх сэтгэл маань маш сайхан байх болно. Зөвхөн эерэг зүйлийн талаар бодоход л эерэг зүйл аяндаа ирнэ.

БУРХАНД ИТГЭХ БИДНИЙ ИТГЭЛ

Эг хүн машины осолд оржээ. Тэр машинаасаа шидэгдэн модны мөчирт өлгөгдчихжээ. Аюулд өртөв. Тэр өмнө нь Бурханд хэзээ ч итгэж байгаагүй бөгөөд Их Багшийн нэр болон иймэрхүү зүйлийг хэзээ ч хэлж байгаагүй. (Инээлдэв) Хэцүүдсэн үедээ тусламж дуудсан боловч, эргэн тойронд нь хэн ч байсангүй.

“Өө, Бурхан минь, ядаж л Та энд байна уу? Би урьд нь Танд хэзээ ч залбирч байгаагүй ч өнөөдөр залбирч байна. Ирж надад туслаач, гуйяа. Гуйя!”

Юу ч болсонгүй. Бурхан юу ч хэлсэнгүй, эсвэл Тэр тэнд байгаагүй байх.

Тэгээд дахиад л үргэлжлүүлэн “Өө, Бурхан минь, надад битгий уурлаач дээ. Би амьдралынхаа турш хэзээ ч Таныг дуудаж

байгаагүй гэдгээ мэдэж байна, гэлээ ч гэсэн би өнөөдөр Таныг дуудаж байна. Би Танд итгэж байна, үгүй гэж үү? Итгэж байгаа учраас Таныг дуудаж байгаа биш гэж үү? Хэрэв би Танд итгээгүй бол юу гэж Таныг дуудах билээ? Гуйяа, хурдхан ирж, надад туслаач дээ!” гэжээ.

Юу ч болсонгүй. Бурхан юу ч хэлсэнгүй.

Тэр их ядарснаас бараг л хадан цохион дээр унах шахаж байлаа. Гэтэл хадан цохио нь ч бас ганхаж эхлэв, тэгээд тэр хэлсэн нь: “Өө Бурхан минь, хурдан нааш ирээч! Би бүх л тив дэлхийгээр Таны нэрийг түгээн дэлгэрүүлэхээ амлаж байна. Би санваартан болж, Бурханыг номлох болно. Хэрэв Та өнөөдөр намайг аварвал би үүний гэрч болж, Танд итгэхийг хүн бүхэнд ятган хэлэх болно. Би энэ гайхамшгийг тэдэнд хэлэх юм бол хүн бүр Таныг дагах болно гэдэгт итгэж байна. Таны хүссэн болгон чинь болохоо амлаж байна, Таны зарц, Таны санваартан.”

Гэтэл хаа нэгтэйгээс “Аюулд өртөхөөрөө бүгд л ингэж хэлдэг” гэсэн дуу сонсогдов.

Тэгтэл тэр хүн: “Өө, Бурхан минь үгүй, би тэгэхгүй, би тэгэхгүй. Би үнэхээр Танд итгэж байна. Хэрэв Та надад тусалбал, би үнэхээр итгэнэ. Би амлаж байна” гэж хэлжээ.

Бурхан буюу дуу хоолой: “За, болж байна, би чамд боломж олгоё. Одоо чи мөчрөөсөө уначих, тэгэхлээр чинь би чамайг аварна” гэж хэлэв.

Тэр хүн: “Юү үү? Намайг солиотой гэж бодоо юу?” гэв.

Тэр хүн Бурханд ингэж л итгэдэг байж дээ.

Энэ нь манай зарим авшигтны хэлдэгтэй тун төстэй сонсогдож байна: Тэд “Би Их Багшдаа итгэдэг, гэхдээ юү гэнэ ээ? Та надад ингэ гэж хэлж байгаа юм уу. Яах гэж?” гэдэг.

БИД ИХ БАГШИЙН ГАДНАХ ҮЙЛДЛИЙГ ДУУРАЙХ ЁСГҮЙ

Уавь нараа билиг ухаанд сургадаг Их Багш байжээ. Энэ ертөнцөд ирсэн зарим Их Багш билиг ухаанд сургахыг хүсдэг. Ингээд тэр хэлсэн нь: “Тийм ээ, мэдээжийн хэрэг, ирээдүйн Их Багш, ирээдүйн Будда болохын тулд бид дор хаяж хоёр бэлэг хүртэх ёстой. Ирээдүйд Будда болохын тулд олон чухал онцлог чанартай байх хэрэгтэй боловч сүнслэг бясалгал дадалд хурдан дэвшихэд хэрэгтэй хоёр чухал бэлэг байдаг” гэв. Тэгэхэд нь шавь нар нь түүнээс: “Тэр юу юм бэ? Тэр хоёр бэлэг тань юу юм бэ?” гэв.

Их Багш хэлсэн нь: “Эхнийх нь тэсвэр тэвчээрийн хүч. Тэвчээртэй байна гэдэг нь бусад хүний тэсвэрлэдэггүй бүхнийг тэсвэрлэдэг гэсэн үг. Хоёр дахь нь ажиглах хүч – хар, хар, хар”.

Тэгээд үүнийгээ үзүүлэхийн тулд нэн даруй бараа бологчоо гараад саван дотор үнэртсэн даруйд бөөлжмөөр тийм их бохир заваан зүйл дүүргээд аваад ир гэж хэлэв. Гэхдээ тэр Их Багш ямар ч сэтгэлийн хөдөлгөөнгүй байжээ. Та нарын харахыг ч хүсэхгүй, бие засах газраас шууд авчирсан байж магадгүй тийм ой гутмаар бохир зүйлтэй сав руу Их Багш хуруугаа дүрлээ. Тэгээд дүрсэн хуруугаа ам руугаа хийчхэв. Царай нь ер хувирсангүй, яг л та бидний өмнөх хана шиг.

Түүнийг тойрон буй ирээдүйн Будда нар Их Багшдаа шавь нь байх чадвартай гэдгээ үзүүлэхийг хичээж, маш их хүсэж байжээ. Тэгээд бүгд ирж, саванд хуруугаа дүрж аваад дараа нь амандаа хийв, бас нүүр царайгаа хувиргахгүй байхыг хичээж байв. Жигшиж зэвүүцэх ч юм уу, нүүр царай нь өөр ямар нэг байдал илэрхийлж хувирсангүй.

Их Багш инээн хэлсэн нь: “Баяр хүргэе, та нар нэг сорилтыг давлаа, гэхдээ харин хоёр дахийг нь давсангүй. Эхний сорилт болох гэсвэр гэвчээр шалгах сорилтыг үнэхээр давлаа. Ажиглаж чадаагүйгээс та нар хоёр дахь сорилтод уналаа” гэв.

Шавь нар нь: “Яагаад?” гэцгээв.

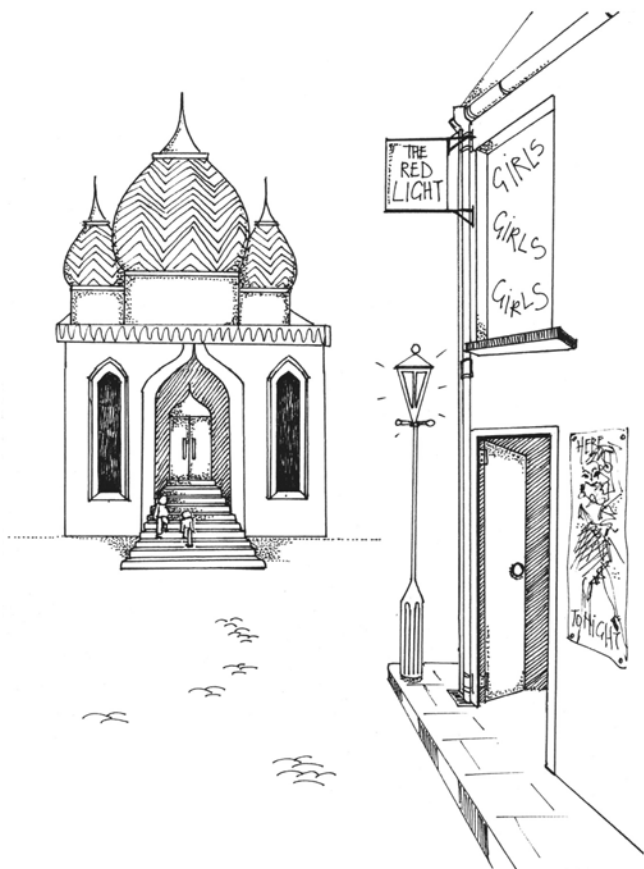
Тэгэхэд нь Их Багш хэлсэн нь: “Би энэ хуруугаа дүрсэн боловч ам руугаа өөр хуруугаа хийсэн юм”.

Тэр бохиртой сав руу долоовор хуруугаа хийж, ам руугаа дунд хуруугаа хийжээ. (Инээлдэв) Гэтэл шавь нар нь үүнийг ердөө ч ажигласангүй. Тэд сав луу хийсэн хуруугаа ам руугаа хийсэн байна.

Тэгэхлээр, энэ одоо юу болохыг та нар ойлголоо. Эд бол ёстой тэнэг шавь нар байна. Ихэнх шавь нарын байдал ийм. Тэд шууд л Их Багшийг дуурайдаг. Ямар ч юмыг, ямар ч зүйлийг, юуг ч байсан хуулбарладаг. Тэгээд өөрсдийгөө алиа салбадай шиг болгодог. Энэ л асуудал юм даа. Иймд бид хэнийг ч хуулбарладаггүй юм. Хэрэв бид Их Багштай адил байхыг хүсвэл хэнийг ч хуулбарладаггүй. Хүн бүхэн бүтээлч сэтгэлгээний хүч чадалтай байдаг тул бүгд давтагдашгүй. Хүн бүхэн авьяас чадвар, уран сайхны чиг хандлагадаа нийцүүлбэл юуг ч бүтээж чадна.

Бид хэнийг ч, тэр дундаа Гэгээнтэн, Их Багш, дэлхий дахины Өвөг Багш нарыг ч тэр, дуурайх хэрэггүй. Та нарын мэдэх олон Их Багш өөр хоорондоо адилгүй байдгийн учир нь энэ. Өвөг Багш Хүй Нэн бол Буддатай адил харагддаггүй, үйл хэрэг нь Буддагийнхтай адил биш. Есүсийн үйл хэрэг, Луузынхаас өөр. Лууз бол Кришинатай адил төстэй юм юу ч хийж байгаагүй гэх мэт. Тиймээс, хэрэв бид Их Багшийг хуулбарлан дуурайх юм уу, эсвэл Их Багшийг бидний Библиэс уншдаг шиг, эсвэл толгойдноо төсөөлдөг шиг байх ёстой гэж найдаж байгаа бол бид хэзээ ч Их Багшийг олж чадахгүй. Бид хуулбарыг олох шаардлагагүй. Бид жинхэнийг нь олох ёстой. Их Багш үргэлж давтагдашгүй жинхэнэ байдаг. Бидэнд хуулбар хэрэггүй, тийм биз?

Ийм учраас бид сүнслэг бясалгал дадалдаа үргэлж сонор сэрэмжтэй байх ёстой. Их Багш юмыг өөр янзаар хийдэг, бүр тэс өөрөөр ч хийх нь бий. Бид зүгээр харччаад л түүн шиг хийж чадах юм байна гэж боддог - толгойд нь хүрээд л, нүд лүү нь хараад л, чихэр өгөөд л – бид чихэр болон иймэрхүү зүйлийг үүнээс ч илүүг худалдаад авчаж чадна. Энэ бүхэн нь та нар тэр хүнийг Их Багш мөн эсэхийг дүгнэж болхуйц гаднах үйлдэл төдийхөн биш, энэ бол дотоод үйлдэл юм.

БҮХ ЗҮЙЛ САНАА БОДЛООС ҮҮДЭЛТЭЙ

Олон жилийн өмнө хоёр найз хамтдаа гадагш гарч орчин тойрноо үзэхээр явжээ. Энэтхэгийн нэгэн сүмийн хажуугаар өнгөрч явтал хүмүүс Бхагавад Гита-г уншиж байхыг нь сонсжээ. Бхагавад Гита бол Энэтхэгт их алдартай судар. Найз нарын нэг нь нөгөөдөө: “Алив! Хоёулаа дотогш орж судар сонсьё” гэжээ.

Тэгээд хоёул дотогш орлоо. Гэлээ ч гэсэн зөвхөн нэг нь сонсохоор үлдэж, нөгөөдөх нь зэrvэс харчхаад цэнгээний газрын эмс охидыг харахаар явжээ.

Эмсийн хүрээлэнд очсон хүн удалгүй уйддаг. Тэр хийсэн зүйлдээ харамсаж, баахан ичиж байв. Тэр: “Иш! Энэ бол үнэхээр тэнэг явдал! Би маш их ичиж байна. Би ариун гэгээн сургаал сонсохын оронд яагаад иймэрхүү дэмий газар ирчхэв ээ? Миний найз одоо судар сонсох зуураа хязгааргүй буян хишигтэй болж байгаа даа, гэтэл би өөрийгөө доош нь хийгээд биеэ үнэлэгчдийн газар байж байдаг. Ямар ёс суртахуунгүй юм бэ!” гэж боджээ.

Тэр өөрөөсөө ичиж, жигшиж, тэгээд судар сонсохоор сүм рүү буцлаа. Хэдийгээр эргэж ирсэн боловч хэдийнээ дуусчихсан байжээ. Тэр чин сэтгэлээсээ гэмшиж, дараа нь хэдэн өдөр харамсжээ.

Түүнийг цэнгээний газар байгаадаа ичиж байх үед сүмд үлдсэн найз нь судар сонсож байхдаа сэтгэлээ тайвшруулж чадаагүй аж. (Багш болон бүгд инээлдэв) Түүний бодол санаа нь цэнгээний газар руу чиглэж: “Иш! Энэ үнэхээр уйтгартай юм! Би яагаад судар сонсохоор энд үлдэв дээ? Миний найз намайг энд суугаад судар сонсож байх зуур идэж ууж, цагийг сайхан өнгөрөөж байгаа даа. Ямар уйтгартай юм бэ!” (Багш болон бүгд инээлдэв)

Ингэж бодтол сэтгэл санаа нь тавгүйрхжээ.

Хэзээ хойно найзууд хоёул нас барав. Үхлийн элч судар сонссон найзыг нь тамд аваачиж, цэнгээний газар очсон найзыг нь тэнгэрт дэвшүүлсэн аж. (Багш болон бүгд инээлдэв)

Яагаад гэдгийг нь мэдэж байна уу? Учир нь бүх зүйл бодол сэтгэлээс үүдэлтэй!

Бурхан зөвхөн бидний үйлдлийг хардаг юм биш. Тэр бидний зүрх сэтгэлийг хардаг! Заримдаа бид тухайн хүний төрх байдлыг хардаг ч тэр хүнийг яг тийм эсэхийг нь таньж мэдэж чаддаггүй. Бид дотоодоосоо хэмжиж чадахгүй л бол хүний дотоод сэтгэлийг үнэлж цэгнэнэ гэдэг маш хэцүү. Тэр хүн нинжин сайхан сэтгэлтэй харагдаж магадгүй ч зүрх сэтгэл нь тийм биш байж мэднэ, эсвэл тэр үнэхээр хайрлангүй зүрх сэтгэлтэй байж магадгүй ч гадна төрх байдал нь тийм биш шиг байж болно.

Энэ нь бидний зарим номын нөхөдтэй адил юм. Тэдний өнгөрсөн амьдрал нь тийм ч ариун буянтай байгаагүйг та нар мэднэ, зарим нь том дээрэмчин юм уу, зарим нь хатагтай дээрэмчид байсан. (Багш болон бүгд инээлдэв) Зарим нь бусдын амийг хөнөөсөн, эсвэл нийгэмд хүлээн зөвшөөрөгдөөгүй үйлдлүүд хийсэн. Гэвч тэд гэмисэнийхээ дараа чин сэтгэлээсээ өөрийгөө сэнхрүүлж, бясалгал хийж, бас өөрийгөө ариусгахаар шийдсэн

хэрэг. Эцсийн эцэст тэдний нүгэл хилэнц цэвэрлэгдэх нь зайлиггүй.

Гэтэл зарим нь амьдралынхаа турш ямар ч гэмт хэрэг хийгээгүй байж магадгүй боловч тэд энэ тэнүүгээр тэнүүчилж, бясалгалд суралцахыг юман чинээ бодохгүй, мөн Их Багшийг дөнгөж зэрвэсхэн харчхаад юу ч мэдрэхгүй өнгөрдөг. Тэд өөр их багшийг хайхаар явдаг биз. Тэд дандаа л дэлгүүр хэсэж байгаа юм шиг байдаг. Бид тэднийг “ууланд дэлгүүрээр хэсдэг” гэж хэлж магадгүй, яагаад гэхээр ихэнх гэгээрсэн Их Багш ууланд амьдардаг шүү дээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэд нэг уулнаас нөгөө уул руу үсэрч, нөгөө нь илүү ногоон, үзэсгэлэнтэй мэт санагддаг. Тэд сүнслэг бясалгал дадалдаа чин сэтгэлээсээ ханддаггүй болохоор хийж байгаа юм нь амжилтад хүрдэггүй.

Тиймээс бид Бурханыг сайхан мэт санагдах гаднах төрхөөрөө хуурч чадахгүй. Бид Бурханыг хуурч чадахгүй, учир нь Бурханыг мэхлэх нь өөрсдийгөө хуурахтай адил. Бид юу хүсэж байгаагаа, ямар юмыг хийж байгаагаа бүрэн ухаарч байдаг. Бид чин сэтгэлтэй байна уу, үгүй юу гэдгээ өөрсдөө тов тодорхой мэдэж байдаг.

Та нар бас эрт үеийн их багш нарын ярьсан зарим нэг үүх түүхээс уншсан. Тэдний зарим нь Жийдаан богд (хятадын их багш) шиг тун хачирхалтай байсан. Бид түүнийг мах иддэг, дарс уудаг, дандаа согтуу, бас уучхаад намбагүй унаад өгдөг гэж сонссон. Бас амьд гэгээнтэн Чин-Шан байсан. Тэр бас л сонин хувраг байсан. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэр үргэлж л маш эмх цэгцгүй, ёс журамгүй байсан. Гэвч тэд бясалган дадуулж, өөрсдийн хүрсэн сүнслэгийн түвшинг мэдэж байсан тул тэднийг Гэгээнтэн гэдэг байв. Тийм учраас үүнийг гадна талаас нь шүүн хэлэлцэх нь хялбар биш боловч сүнслэг бясалгал дадуулагчид бид чин сэтгэлтэй байгаа эсэхээ дотроосоо мэднэ. Бид мэдэхгүй байсан ч Бурхан мэднэ. Бусад хүн бидэнд итгэх нь бидний гаднах үйлдлээс шалтгаалахгүй, тэгэх албагүй! Шүүлтийг Бурхан хийдэг.

Жинхэнэ чин сэтгэлтэй байх нь сүнсний бясалгал дадалд хамгийн чухал зүйл. Нийтийн бясалгалд хүмүүс нам гүм суусан ч тэдний бодол санаа нь төвлөрөөгүй байж болно. Ийм учраас Багш нь та нарыг нийтийн бясалгалд очихдоо бие, хэл, сэтгэлээ цэвэр байлгаарай гэж дандаа хэлдэг юм. Тэгэхгүй бол та нар тэнд сууж байлаа ч буян хишиг хүртэхгүй, энэ нь гэртээ чин сэтгэлээсээ бясалгаж байгаа хүнийхээс ч дор юм. Тэд маш их чин сэтгэлтэй, төлөв төвшин байж, өдөр бүр бясалгаж байгаа учир илүү их буян хураадаг.

Гэхдээ мэдээжийн хэрэг, бид ямар ч байсан нийтийн бясалгалд оролцож л байвал буян хураах болно, учир нь бусдын чин сэтгэл бидэнд нөлөөлнө. Жишээлбэл, бид энд ирээд их олон, үй түмэн хүнийг хичээнгүйлэн бясалгаж, буурь суурьтай сууж байгааг хараад санаа зовно, ингээд тэр бүх хугацаанд нам гүм суухыг хичээх болно. Тэгээд сэтгэлээ цэвэрлэн төвлөрүүлснээр маш их буяныг аяндаа хураах нь ойлгомжтой.

СҮНСЛЭГ ДАДУУЛАГЧИД ӨӨРСДИЙНХӨӨ ХЭРЭГЦЭЭГ ХАНГАДАГ БАЙХ ЁСТОЙ

Ж эгэн эр үзэсгэлэнтэй сайхан газар үзэх ч юм уу, эсвэл бага сага ажил хийхээр ч юм уу ойн гүн лүү явжээ. Тэгээд нэг өдөр санамсаргүй дөрвөн хөлгүй үнэгийг олж харав. Тэр үнэг энэ ширэнгэн ойд хөлгүйгээр яаж амьдарч байгааг гайхжээ. Тэгээд үргэлжлүүлэн ажиглав. Дараа нь барыг харлаа. Бар ангаа авчраад түүнийгээ идсэний дараа нь үнэг үлдэгдлээр нь хооллодог ажээ. Одоо ингээд тэр үнэг хэрхэн амь зуудгийг мэдлээ.

Дараагийн өдөр нь дахиад л Бурхан бас л бараар дамжуулан үнэгийг хооллов. Тэр эр үүнийг хараад өөрийгөө жаахан гэгээрлээ гэж боджээ, тэгээд өөртөө хэлсэн нь: “Аа хаа, бид Бурханд найдах хэрэгтэй юм байна. Бид Бурханд итгэх ёстой. Тэгвэл Тэр биднийг бүхнээр хангах болно.”

Тиймээс тэрээр ажил төрлөө орхин эхнэр хүүхдээ мартаж, бүр Шихү төвд нийтийн бясалгалд очихоо ч больжээ. (Инээлдэв) Тэр шуудхан л ойд суугаад Бурханы төлөө бүхнээс татгалзахыг хичээж, мөн Бурхан түүний хэрэгцээг хангах байх гэж найджээ. Тэр суугаад Бурханыг бясалгасан бөгөөд тэр Ариун Нэрсийг ердөө ч уншаагүй гэнэ.

Тэрээр “Би зөвхөн Бурханд л найдах болно. Би яагаад хэн нэгний нэрийг дуудах ёстой гэж? Би Бурханд л итгэнэ, Бурханд л хайртай, Бурханыг л шүтнэ, Бурханыг л хүндэтгэж, түүнээс л эмээнэ, энэ л миний хувьд хангалттай. Би бүх зүйлээ Бурханд даатгаж байна” гэжээ.

Ингээд тэр тэнд сууж байв. Тэр цөцгий, дүүфүү, бялуу, талх, бяслаг хүрч ирэхийг хүлээж байсан ч байж мэднэ.

Эхний өдөр юу ч ирсэнгүй, тэгсэн ч үргэлжлэн суусаар байв. Тэр: “Бурхан миний итгэлийг сорьж байна” гэж боджээ.

Дараагийн өдөр нь ч сууж л байлаа.

Хоёр дахь өдөр дүүфүү гарч ирэх байтугай хамар доорх газраас

нь байцаа ч ургасангүй. Юу ч болоогүй тул: “Өө, Бурхан миний зориг, сүжиг бишрэлийг шалгаж байгаа байх. Мэдээж би Түүнд итгэлээ харуулна, өөрийгөө бүрэн даатгах чадвараа, мөн Түүнд миний итгэл гуйвшгүй, мятаршгүй болохыг үзүүлнэ” гэв.

Ингээд тэр дараагийн өдөр ч суусаар л, хүлээсээр л.

Гурав дахь өдөр боллоо. Юу ч тохиолдсонгүй, цөцгий, талх, бяслаг, дүүфүү, байцаа, лууван, борооны ус ч хүртэл байдаггүй. Хонн, хонн. Одоо тэр сорилтыг заавал Бурханаас биш, хоолойноосоо, ходоодноосоо, бүх үе мөчнөөсөө мэдрэх болов. Хамаг бие нь түүнийг өршөөхгүй байх гэж хичээх болжээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Ийнхүү тэр машид шаналж, юу болсныг бодохыг хичээв. Тэр Бурханд залбирч: “Намайг үүнээс илүү бүү сориоч; би Танд үнэхээр итгэж байна, би үнэхээр Таны төлөө бүгдээс татгалзаж байна. Танд итгэх миний итгэл гуйвшгүй, энэ хэзээ ч мөхөшгүй” хэлэв.

Ингээд тэнгэрээс ч юм уу, эсвэл түүний ходоодноос ч байж магадгүй, би мэдэхгүй байна, нэгэн дуу хоолой сонсогдлоо. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэр хоолой нэг иймэрхүү юм хэлжээ: “Өө, чи тэнэг мунхаг юм, чи юунд эрэмдэг үнэгний байдалд суралцаад байгаа юм бэ? Сэрээч ээ. Барын замаар яв.”

Яах вэ, бид лам болж болно, гэхдээ бид ажил хийх, эсвэл ямар нэгэн байдлаар өөрсдийнхөө амьдралыг залгуулах ёстой. Бидэнд багаж зэмсэг, оюун ухаан байгаа учраас амьжиргаагаа залгуулах ёстой гэж би та нарт хэлдгийн учир нь энэ. Бид бол эрэмдэг үнэг биш. Хэрвээ бид тийм байсан бол Бурхан биднийг харах байсан байх. Гэвч бид эрэмдэг биш байтлаа юунд эрэмдэг амьтдын замаар явах билээ? Бид арслан, бар, заан, морь шиг явах ёстой. Бид хэрэгцээгээ хангагч болохоос биш, гуйлгачин биш, юм унаад ирэхийг хүлээгчид биш. Энэ бол амьдралын хэв маяг. Бид энэ хуурмаг ертөнцөд байх хугацаандаа өөрсдийгөө тэжээж, сургаж, энэ бүх багаж зэмсгээр тоглож, чадвар болон ухаанаа туршиж үзэх хэрэгтэй. Амьдрал юу өгөхийг харцгаая. Маргааш юу авчрахыг харцгаая.

Оюун ухаан, авьяас чадвараараа бид амьдрал бидний дотор өсч хөгжиж байгааг хардаг; бид цаг улирлын байдлаас хамааран амьдрал хэрхэн өөрчлөгдөж байгааг ажигладаг; бид багаж зэмсгээ ашиглан бидэнд, гэр бүлд маань, нийгэмд ямар ач тус хүргэж болохыг харж байдаг. Бид оюун ухаантай; бид түүнийгээ ашиглах ёстой. Билиг ухаан бол нэг зүйл, харин оюун ухаан болон авьяас чадвар бол бас өөр зүйл.

Билиг ухаан бидэнд байдаг, билиг ухааныг хэзээ ч биднээс булааж авч чадахгүй. Билиг ухааныг хөгжүүлэх боломжгүй, бохирдуулах, багасгах, нэмэгдүүлэх боломжгүй. Оюун ухаан, эрдэм мэдлэгийг бид энэ эгэл ертөнц дэх өдөр тутмын амьдралдаа ашиглах хэрэгтэй. Билиг ухааныг бид бусад хүнийг гэгээрүүлэх, эсвэл их илүү хүчийг олж авах гэх мэт бүүр агуу, эрхэм дээд зорилгоор ашиглаж болно – жишээлбэл, эмчлэхгүйгээр эмчилж, мэдэхгүйгээр мэдэж, туслахгүйгээр тусалж, бидний зүгээс ихэмсэг зангийн ул мөргүй, ариун журмын шинж тэмдэггүйгээр ертөнцийг адислах хэрэгтэй. Бид ийм л байх ёстой.

Иймээс л бид өнөөдөр, маргааш, эсвэл өдөр бүр бясалгадаг. Энэ нь барын замаар явахтай адил юм. Бид хэрэгцээгээ хангана, бид адисална, бид асуухгүй, бид гуйлгачлахгүй. Бурхан, тэнгэрийн элчис, гэгээрэгсэд аль хэдийнээ үүргээ гүйцэтгэж байгаа гэж би бодож байна. Тэд ажлаа хийж байна. Одоо бид тэдний мөрөөр явж, тэдний ажлыг хийх ёстой – үргэлж өөрсдийнхөө төлөө залбирах, эсвэл энэ түр зуурын амьдралынхаа төлөө гуйлга гуйх биш. Бидэнд ямар нэг зүйл үнэхээр хэрэгтэй болбол үүний төлөө залбирч болно. Зөвхөн сүнслэг амьдралаа үргэлжлүүлэхийн тулд, гэхдээ сүнслэг хаант улсад үүрд битгий гуйлгачин байгаарай.

ТОМ ГУТЛЫН АРГА

Энэтхэгт олон жилийн өмнө их сайн, маш сайхан нинжин сэтгэлтэй хаан байжээ. Тэр албатууддаа их хайртай. Тиймээс ард түмнээ хайраар, энэрэн нигүүлслэлээр, анхаарал халамжаар захирч байв. Гэвч албатуудаа харах бүртгээ тэдний хөл рүү нь үргэлж санаа зовон хардаг байлаа. Эрт цагийн энэ үед хүмүүс гутал гэдгийг мэддэггүй байснаас хөл нь чулуу, өргөснөөс болж, үргэлж шалбардаг байжээ. Бут сөөгний өргөс заримдаа гудамжинд унадаг. Тэгээд хүмүүсийг үүгээр явахад хөлд нь зоогдчихно. Энэ нь шалбархай үүсгэж, цус гарах, бас халдвар ч үүсэх нөхцөл болдог байжээ.

Энэ байдалд хаан ихэд эмзэглэдэг байжээ. Тэр цэрэг, армийнхандаа үхсэн амьтдын арьс, үслэг эдлэлийг олж авчраад зам болгонд дэвс гэсэн тушаал буулгасан бөгөөд ингэснээр албатууд нь түүн дээгүүр явж, шархдахгүй байж болохоор болов. Зөвхөн зам ч гэлтгүй, улс орныхоо бүх газар дээр арьс шир дэвсэх тушаал өгчээ.

Түүнд их хөгшин мэргэн сайд байжээ. Тэр хаанд илүү сайн санаа байгаагаа хэлсэн нь: “Бүх газраар нэлд нь арьс дэвсэхэд цаг, хүч, мөнгө их орно, түүний оронд хүн бүрийн хөлд бэхэлбэл тэд хүссэн газар руугаа явж болно” гэжээ.

Энэ нь их хөгтэй үлгэр боловч зарим зүйлийн бэлгэдэл юм. Ихэнх хүн буюу бид өөрсдөө ч гэсэн заримдаа энэ ертөнцийг тэгш эрхтэй, эв найртай, хөгжингүй, баян чинээлэг, нөхөрсөг, хайраар дүүрэн гэх зэрэг байдалтай болгохыг хүсдэг, гэвч энэ нь хүссэнээр болдоггүй. Энэ нь өнөөх чулуу, өргөстэй адил, тэд зам дээр унасаар л байх болно. Заримдаа бүүр тэнгэрээс газрын өндөрлөг орой дээр ч унана. Та нар газраар хэчнээн дэвссэн ч бай хамаагүй, арьсан дээр нь чулуу, өргөс ахин дахин унах болно. Иймд бид хөлдөө л анхаарал тавьсан нь илүү дээр.

Арьяабалын арга бол яг та нарын хөлд зориулсан гуталтай адил. Хэдийгээр энэ ертөнц янз бүрийн асуудлаар дүүрэн, чулуутай, өргөстэй байсаар байгаа боловч бид түүн дээгүүр явж чадах төдийгүй, аюулгүй байгаагаа мэдэрнэ. Олон хүн Арьяабалын аргаар бясалгахгүй байгаа нөхцөлд энэ ертөнц янз бүрийн асуудалтай байсаар байх болно. Тиймээс бид гай

зовлонгоос ангид байхыг хүсвэл өөрөө өөрсдийгөө хамгаалах хэрэгтэй. Тэгвэл асуудалгүй. Асуудал байсаар байж магадгүй ч бидний хувьд тийм ч их биш байна. Та нар энэ ертөнцийн асуудлаас болж сэтгэл өвдөх нь багассаар байгаагаа мэдрэх болно. Зарим үед, хэрвээ бидний сэтгэл хөндүүр болбол тэр нь зовлонд нэрвэгдсэн хэн нэгнийг хайрлан энэрсэнтэй холбоотой байдаг.

БУРХАНД ӨРГӨХ ЖИНХЭНЭ ӨРГӨЛ

Энэ бол сэтгэлийн мөргөл үйлдэх тухай түүх. Сэтгэлийн мөргөл гэдэг нь сүсэгтэн, дагалдагч нь мөргөлдөө зориулж цэцэг, утлага сан, бөмбөр, хэнгэрэг, хөшөө баримал, эсвэл идээний өргөл гэх мэт гаднах өнгөн талын ямар ч зүйл хэрэглэхгүйгээр Бурхдын эрдмийг сэтгэлдээ санаж, бишрэл төрүүлэхийг хэлнэ.

Бхагавад Гитад өгүүлдэг Эзэн Кришнаг дагагч Аржунаг та нар санаж байна уу? Аржуна Бурханыг шүтэхдээ гаднах өнгөн талын зүйлийг удтал сүр жавхлантайгаар үйлдэх дуртай байжээ. Түүнд тоо томшгүй олон гэрэл гэрэлтүүлсэн цэлгэр том шүтлэгийн өрөө байсан билээ. Тэндээ алт, мөнгөн сав суулга

хэрэглэнэ. Тэрээр Эзэн Шиваг шүтэх ёслол үйлдэлдээ өчнөөн цаг зарцуулдаг байжээ. Олон цагийн турш Эзэн Шивагийн дүр зураг луу тэрэг тэргээр дүүрэн цэцэг авчруулан шидэн сууж чадна. Брахма, Вишну, Шива зэрэг Хинду бурхадын нэг Эзэн Шиваг та нар мэднэ дээ. Шива нь сөнөөгч Эзэн байх учиртай. Үнэндээ тэр чөтгөрийг сөнөөдөг болохоос сайн хүмүүсийг устгадаггүй.

Мөн Аржунагийн дүү Бхима гэдэг хүн байжээ. Тэр хэзээ ч мөргөл үйлдэхээр сууж байгаагүй. Хэзээ ч сүм рүү явдаггүй, үргэлж л Миаоли руу явна. (Инээлдэж алга ташив) Зөвхөн оройн хоолны өмнө цөөн хэдэн минутыг нүдээ анин Их Эзэнд сэтгэлийн мөргөл үйлддэг байжээ. Магадгүй тэр өргөл өргөж, Ариун Нэрсийг унших, эсвэл үүнтэй адил ямар нэг юм хийдэг байсан байх.

Аржуна өөрийгөө Эзэнийг асар их биширдэг, мөн өндөр дээд хэмжээний шүтлэг бишрэлтэй гэж боддог байжээ. Тэр дүү Бхимагаа ямар ч шүтлэггүй гэж боддог учраас түүнийг үл тоомсорлон хардаг байв. (Инээлдэв)

Эзэн Кришна Аржунагийн энэ хандлагыг олж мэдээд түүнийг саруул ухаантай болгох сайн сургамж өгөхийг хүсжээ. Тэгээд Эзэн Шиваг тахидаг Кайлас уул руу аялахыг Аржунад санал болгов.

Тэгээд тэд замдаа ороод явж байтал олон янзын цэцэг ачсан тэрэг түрээд явж байгаа хүнтэй тааралдаж гэнэ. Аржуна цэцгийг хаашаа авч явж байгааг асуухад тэр эр ажилдаа ихэд автаж, маш их төвлөрч байсан тул дуугарсангүй гэнэ. Тэгэхэд Эзэн Кришна Аржунад хэлсэн нь: “Энэ эрийг дагаж яваад ямар учиртайг олж мэдье”.

Аржуна зөвшөөрч, хоёул нөгөө эрийг дагалаа. Тэгж явсаар Шихү төвийн дов толгод шиг том овооны хажууд өнөөх тэргийг хоосолж байхыг харлаа. Цаашлаад тэнд цөмд нь цэцэг ачсан хэдэн зуун тэргэнцэр нэг газар дөхөж ирэн доторх юмаа тэнд хоосолж байхыг харав. Тэнд шинэ цэцгийн томоос том уул босжээ.

Аржунагийн сониуч зан улам нэмэгдэж гэнэ. Сониуч зангаа хянаж дийлэлгүй нэг эрээс: “Энэ цэцэгтэй тэрэгнүүдийг хаанаас авчирсныг хэлж өгөөч” гэж асуужээ.

Тэдний хэн нь ч хариулахыг завдсангүй. Гэтэл нэг эр Аржунаг ахин дахин асуусны дараа хэлсэн нь: “Эрхэм хүндэт ноёнтон минь, сайн санаж бидэнд битгий саад болооч, бид хэтэрхий завгүй ажилтай байна. Бидэнд хэн нэгэнтэй ярилцах цаг алга. Бид зөвхөн долоон зуун тавин цэцэгтэй тэргийг авчраад

байна. Гэтэл дахиад сүмд долоон зуун тавин тэрэг байж байгаа. Энэ нь өчигдөр Пандугийн хүү Бхимагийн бидний Эзэнд мөргөж барьсан цэцэг юм” гэв.

Энэ нь цэцгийн уул бол авчрах ёстой зүйлийнх нь зөвхөн хагас нь, үлдсэн хагас нь сүмд байгаа гэсэн үг. Энэ бүх цэцэг Бхимагаас иржээ, Аржунагийн дүү тэр залхуу нэгэн, тэр сүмд хэзээ ч очдоггүй нэгэн, Эзнийг хэзээ ч шүтдэггүй, юу ч хийдэггүй, Эзэнд хэзээ ч цэцэг өргөж, утлага сан уугиулдаггүй, Аржунагийн эртнээс дорд үзэж байсан хэрэггүй нэгэн, шашинд үл сүсэглэгч нэгэн, Бурхан шүтдэггүй түүнээс шүү.

“Өнөөдрийн залбирал эхлэхэд дөрвөн цаг дутуу байна, одоо энэ хугацаанд амжиж бүх цэцгийг бид хураах ёстой. Өдөр бүр түүний мөргөл бишрэлээс цэцгийн уул үүсдэг”. Ингээд тэд өдөр бүр ийм их цэцгийг хураах шаардлагатай болдог байна.

Аржуна гайхсанаасаа болж, цочирдон асуусан нь: “Чиний яриад байгаа чинь Бхима юм уу, Аржуна юм уу? Та андуураагүй гэдэгтээ итгэлтэй байна уу? Та Аржунаг хэлж байгаа биз дээ, тийм үү? Аржуна бол Бхима биш!? Найз минь энэ тухай бод доо, чи андуурч байгаа байх. Түүний нэр Аржуна, Аржуна, А-р-ж-у-н-а. Тийм байх ёстой!”

Тэр эр хариулсан нь: ”Пээ, Аржунагийн тухай бүү ярь. Биш, биш, биш! Огт биш, огт биш! Ийм сүр жавхлант шүтлэгийг Бхима л чин бишрэлтэйгээр үйлддэг болохоос биш, зүгээр л мөргөж байгаагаа гаднаас нь харуулдаг түүний ах Аржуна биш” гэв.

Тэгж байтал өөр нэг эр багц цэцэгтэй ирлээ. Эзэн Кришна үүний учрыг мэдээгүй юм шиг зориуд тэр эрээс асуусан нь: “Өө, найз минь, энэ цэцгийг хэн өргөж байгаа юм бэ?”

Мэдээж та нар хариултыг мэдэж байгаа.

Тэр эр хэлсэн нь: ”Энэ бол дэлхий дээрх хамгийн сайрхуу эрийн өчигдрийн өргөл юм. Түүнийг Аржуна гэдэг. (Инээлдэв) Тэр жинхэнэ хайр бишрэлгүйгээр шүтлэгээ үзүүлбэр болгодог юм”. Тийм болохоороо цэцгийн ганц багц өргөсөн ч үүнийхээ тухай дэндүү их ярьдаг.

Аржуна ичингүйрэн толгойгоо намс хийлгэж, Эзэнд хэлсэн нь: “Ээ, Кришна, Чин Хай Ву Шан Ши (Инээлдэв) та нар яагаад намайг энд авчирсан юм бэ? Энэ газрыг орхиё. Та намайг гэртээ байхад миний дутагдал, бардам зан, хоёр нүүр гаргадаг, сайрхуу байдлын талаар сэрэмжлүүлэн энэ бүх зовлон зүдүүр, төвөг удсан байдлаас хэлтрүүлж байхгүй дээ. Би шүтлэг, сүсэг бишрэлийнхээ талаар маш их боддог байснаа хүлээн зөвшөөрч байна. Би

Бхиматай жигшин зэвүүцэж харилцдаг байсан. Харин одоо би Бхимагийн чин сэтгэлтэй богинохон бясалгал нь миний бүхэл өдрийн турш шүтлэг бишрэлээ гайхуулсан үзүүлбэрээс илүү үнэ цэнтэй гэдэгт итгэлээ”.

Эзэн Кришна инээмсэглэн дуугүй л байсан гэнэ.

Тиймээс, энд, манай сүм биш сүмд бид цэцэг, хүж, бөмбөр, хэнгэрэг болон бусад зүйлтэй хутгалддаггүй гэдгийг та мэдэж авлаа. Та нар зөвхөн чин сэтгэл болон дотоод биширэлдээ л санаа тавь. Тийм учраас би та нарыг төвлөр, бясалга, гаднах үйлдэл тийм ч чухал биш, надад байтугай өөр ямар ч гэгээрсэн Их Багшид мөргөх хэрэггүй гэдгийн учир энэ.

Хэрэв та нар гэгээрсэн Их Багшийг дотооддоо хараад хүсвэл Тэдэнд мөргөж болох юм. Гэвч гэгээрсэн Тэд ийм зүйлийг хүлээгээд байдаггүй. Тэд таныг Би – дээ үнэнч байхын тулд Төрөлх чанараа олж, Гэгээнтэн болох, эсвэл Бурхантай нэгдмэл болохыг л хүлээдэг. Өөрийн гайхамшигт Төрөлх чанараа олж, өөртөө болон бусад олонд тус болоорой. Үүнийг л Бурхан биднээс хүлээдэг юм.

ГУЙЛГАЧИН ЭМГЭНИЙ БИЛИГ УХААН

*М*эддэг ихэнх хүн ярьдаггүй, харин мэддэггүй хүмүүс нь ярьдаг. Мэдээжийн хэрэг, Будда, эсвэл Есүс шиг Их Багш нар явж, ном айлдаж байсан боловч энэ нь өөр хэрэг байсан. Тэд үүнийг хийх ёстой байсан; тийм бишсэн бол Тэд ингэхийг хүсэхгүй байх байсан. Хэдийгээр Тэд зовж шаналж байсан ч Тэдний даалгавар ийм байсан. Тэд үүнийг хүсээгүй. Гэвч энэ нь тэднийг үргэлж мэтгэлцэх сайхан боломж хайж, гадагш явах дуртай гэсэн үг биш. Энэ бол ялгаатай шүү. Тэд иймэрхүү мэтгэлцээнийг жигшиж, холхон явахыг боддог. Тэд зүгээр л өөрсдөд нь ирсэн шавь нарыг сургах ажилтай байсан. Гэхдээ Тэд мэдлэгээ гайхуулах гэж гадуур гарч, бусадтай мэтгэлцээд байдаггүй.

Одоо Дилав гэгээнтний тухай ярья. (Дилав бол гайхамшигтай,

аугаа Их Багш бөгөөд Мял Богдын Их Багш нь билээ) Тэр номын мэдлэгээ гайхуулан Энэтхэг даяар явж байсан хүмүүсийн нэг. Хаа ч явлаа гэсэн тэр л ялдаг. Түүний номын талаарх мэдлэг нь асар өргөн цар хүрээтэй байсан тул хэн ч, хэзээ ч ялж байгаагүй. За тэгээд Дилав хутагт гэлтгүй олон улс оронд ийм хүмүүс байлаг.

Нэг өдөр тэр гэртээ байхдаа тухайн үеийн хамгийн алдартай, үнэ цэнэтэй номын нэгийг уншиж байлаа. Тэгтэл маш туранхай, өлөн, хир буртаг болсон гуйлгачин эмгэн хажуугаар нь өнгөрөхдөө нэг иймэрхүү юм хэлжээ: “Чи үнэхээр хичээнгүйлэн унших юм, гэвч чи жаахан ч болтугай ойлгож байна уу?” (Инээлдэв)

Юу? Дилав хутагт ихэд цочирдов. Ийм нэг хөгшин гуйлгачин над шиг эрдэмтэн, судлаачийн өмнө ингэж ярьж яаж зүрхэлж байна аа? Тэр бага зэрэг айж, яаж хариу өгөхөө мэдэхгүй байв. Тэгтэл өнөөх гуйлгачин эмгэн ном луу нь нулимчаад яваад өгчээ.

Ариун ном луу нулимж зүрхэлсэнд нь маш их уурлав. Ингээд араас нь хөөлөө. Араас нь хөөж явтал эмгэн ердөө л амандаа нэг юм бувтнах төдийд тэр гэнэтхэн тайвширч, ямар ч уурласан шинжгүй болчихжээ. Тэгээд тэндээ зогссоноо буцаж, гэртээ хариад бодож эхэлжээ. Магадгүй энэ бүх номоос сурч байгаа аргад нь ямар нэг буруу зүйл байна гэж боджээ. Тиймээс тэр бодсоор байв, маш нухацтай боджээ. Бүх Энэтхэг даяар олон мянган жил дээдэлж ирсэн ариун нандин ном луу гуйлгачин эмгэн яаж нулимж зүрхлэв ээ? гэж тэр нэлээд боджээ.

Энэ номыг шүтдэг хүмүүс номд мөнгө өргөдөг байжээ. Одоо хүртэл Энэтхэг зэрэг зарим улс оронд ингэсээр байна. Би мэднэ, харсан юм. Тэд номд мөргөж, мөнгө, цэцэг өргөдөг, тэгээд энэ бүгд нь эрдэм мэдлэг, билиг ухаан мөн гэж итгэдэг. Гэвч ном л бол ном шүү дээ. Чи бол чи. Та нар номд мөргөөд л түүнээс ямар нэг юм авна гэж яаж боддог байна аа? Гэвч олон хүн үүнд итгэдэг.

Ингээд Дилав хутагт улам бодсоор байв. Тэр сул дорой эмгэн ганц хоёр өгүүлбэр бувтнангуутаа л түүний гал мэт уур хилэнг нь усаар дарсан мэт унтрааж байсныг бас их гайхаж байв. Хэсэг хугацаанд бодож үзээний эцэст тэр дахин мэтгэлцэхээ больж, ажлаа орхижээ. Тэр гуйлгачин эмгэнийг хаа сайгүй хайж, өөрийнх нь ойлгоогүй зүйл юу болохыг олж мэдэхийг хичээнгүйлэн хүсжээ.

Нэг өдөр эмгэнийг ширэнгэ ойн дунд ганцаараа байхад нь олжээ. Тэр түүнтэй мэтгэлцэж, хамаг л цэцэн цэлмэг үг, мэдлэг чадвараа ашиглан давж гарахыг оролдсон байна. Гэвч энэ нь амжилт олсонгүй, түүнийг хэчнээн хичээх тусам л тэр эмгэн

үргэлж ялаад байв. Тэр хөгшин, муухай, ядуу, өлөн гуйлгачин үргэлж л ялж байлаа. (Багш болон бүгд инээлдэв) Эцэст нь эмгэн хэлсэн нь: “Миний ойлгодог, надад байгаа билиг ухаан номд байдаггүй. Чи үүнийг олж чадаагүй, тийм учраас надтай мэтгэлцээд хэзээ ч дийлэхгүй”.

Эцэст нь Дилав хутагт эмэгтэйд мөргөж, түүнийг Их Багш хэмээн хүлээн зөвшөөрч, өөрийг нь сургаж өгөхийг хүсжээ. Эмгэн ч зөвшөөрчээ. “Чиний мэдэхийг хүссэн бүхэн номд байхгүй, бас энэ дэлхийд ч байхгүй. Зааж сургах диваажингийн төрөлтнүүдийг чи заавал олох хэрэгтэй” гэж эмгэн түүнд хэлсэн аж.

Ингэх зам бол авшиг авах явдал юм. Бид дотоод луугаа явж, тэр диваажингийн төрөлтнүүдийг олох явдал. Үүний утга нь энэ л юм. Тэгээд бид түүнээс суралцана.

Би та нарт заасан ч, аль нэг өөр Их Багш заасан ч энэ бол амаар, зөвхөн физик байдлаар зааж байгаа хэрэг. Хэрэв та нар илүү сайн зүйл сурахыг хүсч байгаа бол бие махбодтой нэгнээс биш, харин дотоод дахь ухамсрынхаа өндөр дээд түвшинд хүрч, дотоодын Их Багшаасаа, хаа сайгүй оршигч Их Багшаасаа суралцах хэрэгтэй. Энэ махан биетэй нэгэн бол та нарыг оюун ухааны өндөр түвшинд хүргэх шат л юм. Тэнд та нар ухамсрын илүү өндөр, нарийн түвшинд Дээд Багшаас, одооны энэ Их Багшаас, эсвэл өөр нэг Их Багшаас суралцах болно.

Хожим нь Дилав хутагт бүхнийг хаяж, тэнгэрийн оронд очиж, энэ диваажингийн төрөлтнүүдтэй уулзаж, тэднээс суралцах гэж шаргуу мэрийжээ. Тэр диваажингийн төрөлтнүүдэд хүрэх зам нь урхи занга, саад бэрхшээлээр дүүрэн байсан ч бүгдийг даван туулж чадсан юм.

Тэр бол Дилав хутагт. Хэдийгээр алдар цуутай, эрдэм мэдлэгтэй хүн боловч явж явж, хөгшин, муухай, өлсгөлөн, гуйлгачин эмэгтэйд билиг ухааны төлөө мөргөсөн юм. Иймд биднийг чөлөөлөх замыг мадаггүй харуулж чадах, билиг ухаантай хэнд ч очиж мөргөх нь бидний хувьд хэтэрхий дор орсон зүйл биш.

Дээр үеийн ихэнх Их Багш ядуу байсан. Есүс мужсаан байсан; Тэр хэзээ ч хөрөнгөтэй байгаагүй. Будда дэндүү их хөрөнгөтэй байсан ч Тэр бүгдийг орхисон. Тиймээс Түүнд бас юу ч байгаагүй. Энэтхэг даяар хэрэн явж, идэх юм гуйдаг байсан. Тэр яаж ийгээд л бас гуйлгачин болжээ. Ихэнх Их Багш эзэмших юу ч үгүй байв. Хэрэв тэд ингэхийг хүсч байвал энэ ч бас зүгээр.

Сикх Их Багш нарын нэг, аравдугаар Сикх Их Багш маш их алдартай байв. Тэр өмч хөрөнгөтэй байжээ. Тэр маш баян

харагдаж байсан бөгөөд ханхүү шиг л олон үнэт эдлэл өмсдөг байв. Тэр хэзээ ч үүнээс татгалзаагүй. Гэтэл бусад Сикх Их Багш улс орон даяар хоол гуйж явдаг байлаа. Тиймээс Их Багш нарыг тийм ийм байх ёстой гэж ярих хэрэггүй. Үүнд асуудал байхгүй.

Та нар Арьяабал Бодьсадва-г харж байна, Тэр маш их гоёл чимэглэлтэй, үс нь их урт сайхан, бас Тэр сайхан хувцас өмсдөг. Тэнгэрийн хүмүүс их үзэсгэлэнтэй. Тэдний гоёл нь угаас заяасан, буянд нь тохирсон байдаг.

Иймд Их Багш нар үргэлж ядуу байдаг гэж ярьж болохгүй. Энэ нь заавал ийм, тийм байна гэх албагүй. Ихэнх Их Багш дотоод ухамсрынхаа ачаар эгэл амьдралыг сонгодог учраас ийм байдаг. Гэхдээ Их Багш үргэлж үүнийхээ дагуу ажилладаг. Энэ нь үргэлж ийм байх ёстой гэсэн үг биш юм, яагаад гэвэл хэрэв Их Багш ядуу, эгэл амьдрах, эсвэл эгэл жирийн хувцаслахыг хүсдэг байвал энэ нь бас нэг төрлийн хүлээс юм. Үргэлж нэг юм уу, нөгөө туйлиралтай зууралдах нь ер сайн зүйл биш. Их Багш бол дотооддоо л огоорсон байх ёстой болохоос биш, гадна тал нь хамаагүй. Энэ нь та нарын нөхцөл байдал, язгуур гарлаас шалтгаална, эсвэл хамаг амьтны тусын тулд юу хийх ёстой зэргээс шалтгаална.

ЯЛГАВАРГҮЙ ХАЙР

Ж эгэн цагт тийм ч баян биш, бага гарын бизнесч эр байжээ. Түүний бизнес тийм ч амжилттай байгаагүй ч тэр дажгүй, болоод л байж гэнэ. Тэр байгаа байр байдалдаа сэтгэл хангалуун, гэр бүлдээ анхаарал халамжтай байжээ.

Гэтэл түүний хөрш нь Үнэнийг бясалгагч ядуу эр байж. Хөрш бизнесч нь болон бусад хөрш нь түүнийг өвөл, зарим хүнд хэцүү үеийг даван туулахад нь нэмэр болж, хүнс болон материалын тусламж үе үе өгдөг байлаа. Ер нь өгөхдөө маш жаахан, бүр өчүүхэн, түүний орлогын мянганы нэгтэй тэнцэх хэмжээний ч байж магадгүй – жижигхэн талх, заримдаа жигнэмэг, байцаа, багц лууван, будаа гэх мэт нэг их үнэ хүрэхгүй зүйлийг л Үнэнийг бясалгагч хөршдөө өгдөг болсноос хойш түүний бизнес, гэр бүл, эрүүл мэнд нь сайжирч, хүүхдүүд нь илүү дуулгавартай болж, бас илүүхэн мөнгө олдог болжээ.

Ингээд тэрээр илүү их мөнгө олох тусам хөрш бясалгагчдаа

илүү ихийг өгдөг болжээ, учир нь тэр одоо илүү их мөнгөтэй болсон шүү дээ. Өгөх тусам ихийг олж, бизнес нь цэцэглэн хөгжиж, бүх зүйл улам сайжирсаар байв.

Дараа нь тэр сайжирсан бүхнээ хөршдөө буян болсонтойгоо холбон бодож эхэлжээ. Энэ нь ч зөв байж. Тэр дотроо ингэж бодож эхлэв: “Аан, энэ залууд би хэчнээн их өгөх тусам миний бизнес төчнөөн их сайжрах юм байна. Би түүнийг их багштай гэж сонссон; тэр их багшийгаа өөрөөсөө сая дахин аугаа хүчтэй гэж хэлж байсан”. Тэгээд тэрээр бизнесч хүний сэтгэлгээгээр ингэж бодов: “Аан хаа! Олон саяар илүү. Хэрэв би зүгээр л нэг муу шавьд нь өглөг өгөхөд миний бизнес хэд дахин нэмэгдээд байгаа юм чинь түүнээс зуу, сая, тэрбум дахин илүү аугаа гэж хэлсэн их багшид нь өгвөл миний бизнес...”

Тэр дотроо юу гэж бодсоныг та нар төсөөлж байгаа биз дээ. (Бүгд инээлдэв) Тэгээд тэр хураасан мөнгөнөөсөө гаргаж, маш нандин сайхан бэлэг бэлдэж, хөршийнхөө их багшийг хайн холын замд гарлаа.

Ингээд тэрээр зөвхөн их багшид нь өргөл өргөж, хөршдөө юм өгөхөө больж гэнэ. Сонссоныхоо дагуу аугаа их багшид өргөл өргөдөг болсноос хойш түүний бизнес муудаж, өдрөөс өдөрт дорджээ. Их Багшид илүү их өгөх тусам түүний ашиг багасаж, тэр цаашид тэвчих аргагүй боллоо. Бараг дампуурав. Гэртээ ч юу ч үгүй болж. Бүх гэр бүлээрээ өлбөрч үхэх дээрээ тулжээ.

Тэрээр аугаа их багшийн өөдгүй шавь гэгч хөрштэйгөө ярилцахаар очлоо. Тэгээд түүнээс асуусан нь: “Чиний их багш чамаас олон дахин илүү гэж чи надад яаж хэлж чадав аа?”

Шавь хэлсэн нь: “Тийм ээ, мэдээж би үнэнийг л хэлсэн, миний их багш тайлбарлаж хэлснээс минь ч илүү тийм аугаа. Энэ бол зуун сая дахин илүүгээс ч илүү. Би түүний ямар аугаа болохыг тайлбарлаж чадахгүй. Иймд би танд хэлэхдээ надаас зуун тэрбум дахин илүү гэсэн. Гэхдээ тэр түүнээс ч аугаа шүү”.

Бизнесч хэлсэн нь: “Гэвч би түүнийг чамаас илүү агуу, илүү гайхалтай, илүү буянтай, илүү нэр хүндтэй гэж бодоод түүнд өргөл өгөхөөр явсан юм; түүнээс хойш миний бизнес уналтад орж, би бараг өлбөрч үхэх нь, одоо хамаг гэр бүлийнхэнд минь ч идэх юм алга. Яахаараа ингэдэг байна?”

Шавь хэлсэн нь: “Өө, урьд нь та надад сайхан сэтгэлээр, хайр энэрлээрээ өргөл өргөж байсан. Би гачигдаж байсан учраас хариуд нь юу ч нэхэлгүй зүгээр л өгдөг байсан. Та хайраар, ямар ч хүлээлтгүйгээр өгдөг байсан. Та санаандгүй байдлаар,

ерөөсөө ялгаж салгахгүй, надад өгөх нь ашигтай эсэх талаар юу ч бодолгүйгээр өгдөг байсан. Та хайрлаж байсан учраас л өгдөг байсан.

Бурхан бас чөлөөтэй өгдөг. Тэр яг тань шиг, хэнд өгснөө ялгаварлаж үздэггүй. Та надад өгөхдөө намайг сайн уу, муу юу, зохистой юу, үгүй юу гэж ялгаж үзээгүй. Гэвч дараа нь, та намайг болон миний их багшийг ялгаварлаж, их багшийг маань буянтай, ашигтай, эрхэм хүндэтгэл хүлээсэн ариун эр гэж бодон түүнийг сонгож, буяны өргөл өргөсөн. Бурхан ч гэсэн адилхан ялгаварласан байна. Тэр бас зөвхөн буянтай, зохистой, бас ариун явдалтайд нь өгсөн. Яагаад гэхээр та ялгаа гаргасан учраас Бурхан бас ялгаа гаргасан байна” хэмээжээ.

Тиймээс та нар гэр лүүгээ харихдаа хайр чинь ялгаваргүй байгаа эсэхийг шалгаарай. Таны хүүхдүүд маш муу, нөхөр тань олиггүй, хөрш чинь аймшигтай байж магадгүй, гэвч тэднийг хайрлахыг хичээ. Бүгдийг ижил хайраар биш, гэвч тохирсон хайраар боломжийнхоо хэрээр хайрла. Чадах чинээгээрээ, зөвхөн хэрэгтэй үед нь хайрла; тэгвэл та нар тусалж чадах болно. Үгүй бол зүгээр л бүгдэд нь ижил тэнцүү, ялгаварлалгүй, зүрх сэтгэлдээ нөхөрсгөөр, үзэн ядалтгүй хандаж бай, учир нь та нар хүн болгоныг ижил хайрлаж чадахгүй байгаа шүү дээ.

Бурхан биднийг хүн бүхнийг адилхан хайрла гэж албаддаггүй, тийм байтал бид яагаад тэгэх ёстой гэж? Бид үүнд хүчлэх хэрэгтэй; гэвч бид тэднийг хайрладаг, өөрөөр хэлбэл тэдэнд бидний хэрэг гарах бүрт, хэдийгээр тэд өмнө нь биднийг хохироож байсан ч хамаагүй, бид эргэж тойрч, нэн даруй туслах хэрэгтэй. Тэднийг хайрлах гэдгийн утга нь бид тэднийг үзэн ядахгүй, ямар ч муу санаа, эсвэл сөрөг зүйл хүсэхгүй, харин сайныг ерөөж, тэдний төлөө залбирч, тэдний төлөө бясалгах хэрэгтэй гэсэн үг юм.

ХУЛГАЙЧ БЯСАЛГАЛ ДАДУУДАГЧ БОЛСОН НЬ

Эгэн хулгайч ордноос юм хулгайлах гэж байгаад санамсаргүй хоёр тайганы яриаг сонсчихжээ: “Манай хаан гүнжээ Ганга мөрний эрэгт бясалгал хийдэг лам нарын нэгэнтэй гэрлүүлэхийг хүсэж байна. Чи үүнийг юу гэж бодож байна?”

Нөгөө тайган хэлсэн нь: “Сайхан санаа байна! Энэ маш сайн! Гүнж бол манай улсын хамгийн эрхэм хүн, харин Ганга мөрний хөвөөнд бясалгагчид бол энэ ертөнцийн хамгийн буянтай,

хамгийн эрхэм дээд хүмүүс. Үнэндээ би энэ санааг зөвшөөрч байна, тун сэтгэл хангалуун байна!” гэв.

Үүнийг сонсоод хулгайч хийх ажлаа орхиж, оронд нь лам болохоор сэмхэн гэдрэг буцжээ. (Инээлдэв) Хурдхан үсээ хусаж, ламын нөмрөг нөмрөв. Тэгээд гүнж түүний эхнэр болно гэсэн бүрэн итгэлтэйгээр бясалгал хийж байгаа лам нарын дунд орж суув.

Хэдэн өдрийн дараа хаан үнэхээр Ганга мөрний хөвөө рүү лам нараас гүнжтэй гэрлэх хүсэлтэй лам байгаа эсэхийг асуулгахаар тайганаа илгээжээ. Тайган хүн нэг бүрээс асуув. Хүн нэг бүрээс асуусан боловч үргэлж л татгалзсан хариу сонсож байж.

Тэр сайн бясалгагчдын сонирхлыг гүнжийн тухай яриа өчүүхэн ч татаагүй бөгөөд бүгд л татгалзав гэнэ. Зөвхөн нөгөө хулгайчаас л асуух үлдээд байсан бөгөөд тэрээр тэнд хүлээн сууж байхдаа зүрх нь галзуурсан мэт цохилж байв. Тэр бодол санаагаараа бархирч: “Би энд байна! Наашаа хурдан ир” гэж байлаа. (Инээлдэв)

Эцэст нь тайган түүнээс асуухаар ирлээ. Тайган түүнээс асуух үед тэр дуугүй л байж, (инээлдэв) нэг ч үг хэлсэнгүй. Бусад нь бүгдээрээ л хүсэхгүй байна гэж хэлсэн байтал тэр юу ч хэлсэнгүй. Энэ нь аль хэдийнээ асар их ялгаа шүү дээ.

Тайган үүнд маш баярлаж, хаанд илтгэсэн нь: “Гангын хөвөөнд бясалгагч нэг л лам гүнжтэй гэрлэх санаатай юм шиг байна. Би түүнээс асуухад тэр дургүйцээгүй бөгөөд дуугүй байна гэдэг нь тэр зөвхөн зөвшөөрснөө шийдэмгий хэлээгүй л болохоос ерэн хувь зөвшөөрч байна гэсэн үг. Миний асуусан бүгдээс зөвхөн тэр л “үгүй” гэж хэлээгүй”.

Сайхан мэдээнд баярласан хаан их хэмжээний бэлэг аваад өөрийн биеэр тэнд очъё, тэгвэл тэр лам гүнжтэй лавтай суух байх гэж боджээ.

Тэгээд хаан бүхий л зөвлөх, жанжин, тайганаа дагуулан хулгайчийн бясалгаж байгаа Ганга мөрнийг зорилоо. Тэр маш их хүндэтгэлтэйгээр “лам”-аас гүнжтэй гэрлэхийг хүсэв. Хаан сүнслэг бясалгал дадуулагч байсан тул гүнжийг ердийн хүнтэй гэрлүүлэхийг хүсээгүй аж. Тэрээр охиноо сүнслэг бясалгал дадуулагчтай гэрлүүлэхийг эрмэлзэж байгаа нь охин нь сайн нөхөр, сайн багшийн нөлөөнд сайн бясалгах байх гэж бодсоных юм. Хаан гүнжид яаж бясалгахыг зааж өгч чадах, гүнжийг буянтай хүн болгож чадах тийм л хүргэнтэй болбол сая сэтгэл хангалуун байж чадна. Иймд Ганга мөрний эрэгт бясалгаж буй бясалгагч

гүнжтэй гэрлэж болох тухай сонсоод их баярлаж байлаа. Тэрээр түүнийг нэн их хүндэтгэж, түүнд мөргөн охинтойгоо гэрлэхийг гуйв.

Хулгайч их л маадгар болж бодсон нь: “Намайг дөнгөж сая лам, сүнслэг бясалгал дадуудагч дүртэй болж, зүсээ хувирган үсээ хусаж, хуврагийн нөмрөг нөмөрсөн байтал хаан болон түүний хамаг зөвлөх надтай ийм их хүндэтгэлтэй харилцаж, ийм үнэт зүйл, хөрөнгөөр өргөл барьж байна. Хэрэв би жинхэнэ лам, жинхэнэ сүнслэг бясалгагч болвол юу болохыг төсөөлж ч чадашгүй нь!”

Ингэж бодсон тэр гэнэт гүнжтэй гэрлэх хүсэл өчүүхэн ч үгүй болов! (Инээлдэв) Үүний оронд жинхэнэ ёсоор бясалгаж эхэллээ. Бясалгагчийн дүр эсгэн энэ газарт анх ирж байснаа бодоход тэр одоо жинхэнэ лам болов, яагаад гэхээр тэр сүнслэг бясалгалын ач тусыг мэдэрсэн байж. Үүнээс хойш тэр хулгайч нэн чин сэтгэлээр бясалгах болов. Аажмаар тэр гэгээрэлд хүрч, агуу Гэгээнтэн, алдар цуутай сүнслэг бясалгал дадуудагч болжээ.

БҮХНИЙГ ЧАДАГЧ БУРХАН БҮГДИЙГ ЗОХИЦУУЛДАГ

Ж эгэн цагт ухамсар нэн сайтай Энэтхэг йогч бясалгагч байжээ. Нэг өдөр өвчтэй хөгшин эх нь нас барахад тэр баяртай нь аргагүй их танхим руу гүйж очив. Тэгээд сөхрөн сууж, Бүхнийг Чадагч Бурханд, эсвэл дотоодын Их Багшдаа ч байж магадгүй, баярласнаа илэрхийлэв. Тэр хэлсэн нь: “Бурхан минь Танд баярлалаа. Та надад хэдийнээ агуу их адислал өгсөн учраас би Танд залбирч гуйх юм алга. Одоо эх минь Таны хажууд очсон болохоор би маш чөлөөтэй болж, өдөр бүр сэтгэл хуваагдалгүй Таны тухай чин сэтгэлээр үргэлж бодох боломжтой боллоо. Танд баярлалаа!” гэв.

Тэгээд хөгжилтэй нь аргагүй дуулж бүжиглэв. Хөршүүд нь энэ байдалд нь ихэд хачирхан “Яаж ингэж болох билээ? Эх нь нас барчхаад байхад ганц дусал ч нулимс унагаагүйгээр барахгүй, бүр бүжиглэж, дуулж байх шив” гэгцгээв.

Бүжиглэсний учир нь Бурханд бүжгээр өргөл өргөдөг ёс байдаг болохоор тэр караоке руу яваагүй. Түүний ингэж байгаа нь караоке-д очихтой адилгүй! Эдгээрийн ижил төстэй зүйл нь - гадна талын хөдөлгөөн л байж магадгүй. Эх нь ч бас түүн шиг шүтлэгтэй, сүсэг бишрэлтэй бясалгагч байсан учраас бас нас барах үедээ гунигтай байгаагүй. Энэ ертөнц бол мөнх бус гэдгийг хоёулаа мэдэж байсан хэрэг. Иймд эх нь явахдаа баяр баясгалантай байсан төдийгүй, тэр өөрөө ч эхийгээ явсанд баярлаж байлаа. Тэр хоёр тун хачирхалтай хүмүүс байж шүү!

Эхийгээ оршуулсны дараа Ганга мөрний хөвөөнд очиж, өдөр бүр Ариун Нэрсийг уншиж, Бүхнийг Чадагч Бурхантай харилцахаар бясалгах болов. Тэгээд гурван өдөр юу ч идэж уусангүй. Бүүр идэж уухаа ч мартчихжээ. Ганга мөрний эрэгт бусдаас хол, хажуугаар өнгөрөх мөргөлчин ч байхгүй газарт ганцаар сууж, идэх ч юмгүй байв.

Бүхнийг Чадагч Бурхан энэ байдалд эмзэглэн хажуудах хүмүүстээ хандан: “Хөөрхий минь! Ямар өрөвдмөөр юм бэ! Тэнд миний шавь өлссөнөөсөө болоод үхэх гэж байхад, түүнд идэх юм юу ч өгөхгүй байгаа болохоор Би өөртөө тийм ч хариуцлагатай биш шиг санагдаад байна. Тэр тэнд өдөржин, хором бүр намайг дурсаж байдаг, гэтэл Би энд түүнийг хамгаалахаа ч мартчихсан

байдаг” гэж хэлэв.

Тэгээд Бурхан хажуудаа байсан тэнгэрийн элчдээ бясалгагчид зориулж, нэг хэсэг сайхан хоол аваад мөрний эрэгт хүргэж өгөж хэлэв. Чапати, сүү, алим гэх зэрэг нэлээд их адислалтай хоолыг алтан тавганд тавьж, нөгөө хүн рүү илгээжээ. Тэр тэнгэрийн элч өмнө нь хүн төрөлхтнийг, тэр тусмаа эрэгтэй хүнийг ерөөс хараагүй байжээ. Охин элч маань эр хүнийг хараад бага зэрэг ичингүйрч, тавагтай хоолоо сэмээрхэн хажууд нь тавьчихаад буцаад нисэв.

Тэр хүн хажууд нь хоол байхыг харсан боловч ойр орчим хэн ч харагдсангүй. Иймд үүнийг Бурхан л илгээсэн байх ёстой гэж бодоод Түүнд талархал илэрхийлэв. Тэгээд хоолоо идэж дуусаад үргэлжлүүлэн Бурхдын нэрийг уншиж, бясалгалаа хийн самадид оржээ. Гэнэт олон хүн түүнийг бүчин авч, сэрээв. Түүнийг баривчлан авч явах гэж сэлмээр хатгалан байв. Тэр учрыг нь олохгүй гайхан “Яаж байна аа? Юу болоо вэ?” гэж асуув.

Тэд хэлсэн нь: “Чи муу хулгайч. Чи Бурханы сүмээс энэ алтан тавгийг авч зүрхэлнэ гэнэ ээ. Бид чамайг хаанд аваачиж, шийтгүүлнэ дээ” гэв.

Тэр тайлбарлахыг хичээсэн ч цэргүүд түүнд итгэхгүй учраас ямар ч ашиггүй байв. Тэд энэ муу ноорхой хувцастай ядуу хүүг голын хажууд сууж байхыг хараад тэр ийм үнэтэй алтан тавгийг эзэмшдэг гэж төсөөлж ч чадахгүйгээс хулгайч гэж тааварлажээ. Энэ таваг бол сүмд өргөл өргөхөд хэрэглэдэг нэг тавагтай адилхан байсан тул тэд түүнийг аваачиж шийтгүүлнэ гэж бодсон байна.

Ингээд түүнийг аваачихад хаан түүнд ихэд уурлаж, өөрийн захиргаан доорх хүмүүстээ зодож жанчихыг тушаалаа. Түүнийг тун хэрцгийгээр удаан гэгч нь зодсон боловч йогч маань энэ зодуурыг мэдэрсэнгүй, зүгээр л инээгээд байв. (Багш болон

бүгд инээлдэв) Над шиг инээгээгүй, гэхдээ иймэрхүү адилхан. Тэр зүгээр инээгээд байгаагүй, харин хэн нэгэнд гижигдүүлж байгаа юм шиг инээдээ барьж дийлэхгүй байлаа. Зодсоор байгаад тэд ядарч, бас гар нь өвджээ. (Багш болон бүгд инээлдэв) Тэгэхлээр нь түүнийг зодохоо больж, явуулахаас өөр аргагүй болов. Хаанд ч бас Бурхан түүнийг хамгаалаад байгаа юм шиг хачин санагдсанаас үргэлжлүүлэн зод гэж хэлж зүрхэлсэнгүй. Хаан ихэд сониучирхан ийм таваг хулгайд алдагдсан эсэхийг мэдэхээр сүм рүү гүйв.

Тэрээр сүмд очоод Бурханы баримлаас цус урсаж байхыг харав. Хаан ихэд цочирдон “Ийм юм гэж яаж байж болох билээ? Яагаад шүтээнээс маань цус урсдаг билээ?” гэв.

Үүгээр зогсохгүй баримлын цус гарж байгаа хэсгүүд нь яг өнөөх зодуулсан хүний биеийнх нь тэр хэсэгтэй давхцан таарч байлаа. Гэсэн хэдий ч хаан ямар нүгэл үйлдсэнээ ч ойлголгүйгээр сөхрөн сууж наминчлав. Хожим нь тэр хүн гэм зэмгүй байж магадгүй, түүнийг зодох нь Бурханыг зодохтой адил гэдгийг ойлгосон байна. Тиймээс л Бурханы баримал цус алдсан юм байна гэдэгт итгэв.

Үүнд итгэснээс хойш хаан болон түүний сайд нар бүгд айжээ. Цөм голын эрэг рүү яаран очиж, өвдөг сөхрөн тэр өчүүхэн ядуу йогчийн өмнө үйлдсэн гэм нүглээ наманчлав, энэ үеэс тэд өдөр бүр түүнд хоолоор өргөл барих болжээ. Дараа нь тэднийг буцаж сүмд очиход Бурханы баримлаас цус гоожихоо нь зогссон байлаа. Ингэж тэд энэ явдлын учрыг ойлгож, гэмшсэн юм.

Энэ хүн чин сэтгэлтэй бясалгагч байсан бөгөөд зөвхөн Бурханыг өдөр бүр бодож, идэх юм юу ч үгүй байсанд нь Бурхан гэмшсэн байна. Хоолноос болж тэр зодуулсан бол мэдээж энэ нь Бурханы алдаа байх байсан. Ийм учраас Тэр ингэж шийтгэлийг өөртөө хүлээжээ. Үүнээс үзэхэд та нар Бурхан, эсвэл гэгээрсэн Будда болсныхоо дараа юунд ч санаа зовох хэрэггүй болно гэж бодож болохгүй. Хэрэв бид чин сэтгэлээсээ бясалгах юм бол Бурхан бүхнийг зохицуулах болно.

МӨНХ АМЬДРАХ НУУЦ АРГА

Эрт урьдын нэгэн цагт Хятадад мөнх амьдрах нууц аргыг мэддэг гэж дандаа ярьж явдаг нэгэн хүн байжээ. Ян улсын эзэн хаан нууц аргыг нь сурахын тулд түүнийг олж ордондоо авчруулахаар бараа бологчоо илгээв. Хэдий тийм ч тэр нь миний бараа бологчтой, эсвэл манай

Гуан Инь элчтэй маш адилхан байжээ! Тэр их удаан явж гэнэ. Мерседес Бенц юмуу, Бьюик жолоодохын оронд Ю Лон унаснаас болж их удаан явж л дээ. Өө! Тэр ер нь Ю Лон ч жолоодоогүй юм байна, сүйх тэрэг жолоодсон юм байна. Тэгээд үүнийгээ хэтэрхий тансаг байна гэж бодоод морь унасан байх. Дараа нь тэгээд морио ч гэсэн арай дэндэх юм байна гэж бодоод ердөө л явган явжээ! Ингэхээр дэндүү удаан, их удаан байсан хэрэг!

Аяллынхаа туршид тэрээр янз янзын таашаал эдэлж, Парис болон бусад олон газраар аялан замаасаа хазайж явжээ. Тийм учраас мөнх амьдрах нууцыг мэддэг тэр хүний байгаа газар хүрэхийн тулд тун их хугацаа шаардагдсан байна. Тэр хэтэрхий удаан явж, дэндүү оройтсон учраас нөгөө хүн маань хэдийнээ үхчихсэн байж. (Инээлдэв)

Ян улсын эзэн хаан үүнд ихэд хилэгнэжээ. Та нар мэднэ дээ, энэ нь миний уурлан чанга хашхирахтай адил байсан ч тэр Арьяабалын аргаар бясалгадаггүй учраас над шиг сайн байгаагүй. (Инээлдэв) Яагаад гэвэл би Арьяабалын аргаар бясалгаад ци-энергитэй болчихсон, иймээс тэр над шиг чанга хашхирч чадахгүй. Би түүнээс илүү чанга хашхирч чадна. Ийм маягаар уурлах нь үнэхээр хөгжөөнтэй шүү. (Инээлдэв)

Эзэн хаан их уурласнаас бараа бологчоо цаазаар авахыг хүсжээ. Тэгэхэд нь шадар түшмэл нь бараа бологчийг уучилж, амийг нь хэлтрүүлэхийг эзэн хаанаас гуйж гэнэ. Тэр эзэн хаанд

хэлсэн нь: “Энэ ертөнцөд бүх хүн амьдралын төлөө тэмцэж, үхлээс айдаг юм. Хэрэв та мөнх амьдралд хүрэх аргаас болж, түүнийг алах гэж байгаа бол энэ нь бидний үзэл санааны эсрэг зүйл болно. Түүнээс гадна тэр мөнх амьдрах нууцыг мэддэг гэж сайрхдаг хүн чинь үхчихсэн байна. Тэр өөрийгөө ч аварч чадсангүй. Энэ нь түүний нууц бол ашиггүй зүйл гэсэн үг! Иймд тэр ашиггүй хүнээс болж өөрийн ашигтай хүнээ бүү хөнөөгөөч дээ” гэв.

Тэгэхэд Ян улсын эзэн хаан түүний ухаалаг үгийг ойлгож, Ариун Нэрсийг магтан дуулж эхэлсэн бөгөөд Таван Сахилыг сахиж, Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн бүү хөнөө гэсэн зарчмыг дагасан байна. (Инээлдэв)

Тэр үед Ци нэртэй өөр улс байжээ. Тэнд мөн л нөгөө мөнх амьдрах нууцыг мэддэг хүний тухай сонсож, түүнийг нь сурч авахыг ихэд хүсэмжилдэг Хузу нэртэй нэг хүн байж. Тэгээд тэр хүнийг үхсэн тухай сонсоод сэтгэл нь ихэд гонсойж, харамсан уйлжээ. Ингэхэд нь түүний найз Фузу чангаар инээж хэлсэн нь: “Чи яасан мулгуу тэнэг юм бэ! Тэр мөнх амьдрах нууцыг мэддэг гэж ярьсан хүн чинь одоо үхчихсэн байна. Тэр үнэндээ тэнэг хүн юм гэдгийг чи харахгүй байна уу? Юундаа уйлаад байгаа юм бэ? Энэ байдал чинь чамайг ямар ч билиг ухаангүйг, мөн суралцахыг хүсээд байгаа юмныхаа талаар ямар ч ойлголтгүй байгааг чинь харуулж байна” гэжээ.

Хузу найз Фузудаа хариулсан нь: “Чи их андуурч байна! Зарим хүн зарим нэг нууц аргыг мэддэг боловч тэд түүнийгээ хэрхэн ашиглахыг мэддэггүй учраас ашиглаж чаддаггүй юм. Бас зарим хүн нууц аргыг хэрхэн ашигладгийг мэддэг боловч жинхэнэ аргыг хаанаас өгч байгааг мэддэггүй юм.

Жишээлбэл, урьд цагт Вэй улсад тоонд гарамгай нэг хүн байжээ. Тэр нас барахынхаа өмнө хүүдээ тооцооны бүх аргаа хэлж өгч л дээ. Хүү нь бүгдийг нь сонссон боловч тоо бодохдоо эцэг шигээ сайн байж чаддаггүй байлаа. Гэтэл өөр нутгаас нэг хүн хүүг зорин ирж, тоо бодох аргаа зааж өгөхийг гуйжээ. Тоо заалгаж аваад мань хүн гэртээ ирээд яг л хүүгийн эцэгтэй нь адил тооны асуудал бүхэн санаанд нь багтаж, бодож, тооцоолж чадаж байв. Хүү тооны талаар мэдэхгүй боловч зөвхөн эцгийнхээ үгийг дамжуулж өгөхөд л тэр хүн бүхнийг хялбар үйлдэж, алхам алхмаар туршлагажив. Үр дүнд нь тэр өөд болсон эцгээс нь илүү сайн болсон байжээ.

Тэр мөнх амьдралын нууцыг мэддэг хүн ч гэсэн өөрөө тэр аргыг мэддэг байсан байж магадгүй ч ашиглаагүй юм уу, эсвэл зохих ёсоор нь хэрэгжүүлээгүй байх. Хэрэв бид түүнээс нууц

аргад суралцаад өөрсдөө хэрэгжүүлж үзсэн бол гайхамшигтай байх байлаа!” гэжээ.

Арьяабалын аргын хувьд ч мөн адил. Та нар удаан хугацаагаар хөдлөхгүйгээр 10 цаг зохих ёсоор нь сууж, сайн ахуй ойлголттой болж байвал энэ нь тэр аргыг хамгийн зөв арга гэдгийг харуулж байна. Энэ нууц арга нийтэд зөвшөөрөгдсөн байдаг. Тиймээс, хэрэв та нар Их Багшийн заавруудыг даган бясалгаж чадвал буруудахгүй! Заримдаа би та нарыг сургахаар Гуан Инь элчийг илгээхэд та нар тэдний аман зааврыг даган бясалгадаг. Энэ үед би тэнд байхгүй байх нь хамаагүй. Зааж байгаа бясалгах аргыг л яг дагавал та нар маш сайн ахуй ойлголттой болж чадна.

Тэр Гуан Инь элч нар сүнслэг бясалгал дадлын хувьд та нараас илүү биш байж магадгүй тул та нар тэднийг шүтэх шаардлагагүй. Үүний оронд өөрсдийнхөө жинхэнэ Мөн чанараа шүт. Биднээс далд байгаа дотоод дахь жинхэнэ, бүхнийг чадагч Их Багшийн хүчийг шүт. Гуан Инь элч нараар дамжуулсан Их Багшийн заасан аргыг зохих ёсоор хэрэгжүүлснээр бид хүсэн эрмэлзэж байгаа тэр зорилго болох Үнэнд хүрэх нь эргэлзээгүй. Хэдий тийм ч бид үүнийг ярихдаа, энэ арга бол хамгийн чухал нь гэдэггүй! Амьд энерги дотоод руу дамжин орж ирэх үед л бидний дотоодын маань хүч идэвхэждэг юм.

Энэ үлгэрт тэр хүн нууц аргыг мэдэх учрал тохиосон, эсвэл Үнэнийг олсон Их Багшаас сурсан байж магадгүй гэвэл хамгийн зөв болно. Тийм болохоор бусад хүн ч гэсэн түүнээс суралцсан бол зүгээр хэрэг. Тэр нууц арга нь хаанаас ч хамаагүй олддог эд биш. Яагаад Ян улсын хөгшин эрээс гадна өөр хэн нэгэн хүн мөнх амьдрах нууцыг мэддэггүй билээ? Тэгээд өөрөө мэдсээр байж яагаад үхчихсэн юм бэ?

Үүнд хоёр тайлбар байна. Нэгдүгээрт: Ян болон Ци улсын тэр хүмүүс мөнх амьдралын тухай хэлсэн түүний үгийг буруу ойлгосон байж магадгүй. Мөнх амьдрал гэдэг нь бидний бие махбод үүрд байна гэсэн үг биш, харин бидний сүнс мөнхөд чөлөөлөгдөх болно гэсэн үг юм. Бид хэзээ ч үхэхгүй, төрөхгүй, бүтээл үгүй, сүйрэл үгүй, цэвэр үгүй, бохир үгүй ийм түвшинд хүрэх үедээ л үнэхээр мөнх байх болно. Хэдий тийм боловч ердийн хүмүүс мөнх амьдралын тухай сонсох үедээ материаллаг талыг л боддог. Тиймээс тэдний зарим нь тэр хүнийг үхсэнийг мэдээд сэтгэл нь гонсойсон, зарим нь түүнээс мөнх амьдралд суралцахыг хичээсэн бусдыг шоолон хөхөрч, “Хэрэв тэр багш чинь өөрөө үхчихсэн юм бол яаж та нар түүнээс суралцах юм бэ?” гэж байжээ. Энэ бол хамгийн зөв тайлбар гэж би бодож байна.

Өөр нэг тайлбар нь: Тэр хүн нууц аргад суралцсан боловч түүндээ туршилагажаагүй байх. Эсвэл тэр арга нь үнэхээр хүмүүсийг хэдэн мянган жилээр байтугай, хэдэн арван мянган жил хөгширөлгүйгээр амьдруулах арга байсан байх. Бид юу байгаа, юу байхгүй талаар яаран дүгнэлт хийж болохгүй. Бид үнэхээр мэдэхгүй бол мэдэхгүй гэдгээ л хэлнэ. Хэрэв бид мэдэж байгаа бол “Тийм ээ, би мэднэ” л гэж хэлнэ.

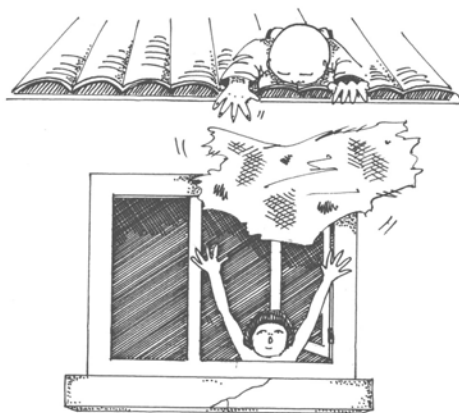
Хэрэв энэ хүн мөнх амьдралд хүрэх аргыг мэддэг байсан бол яагаад үхэх ёстой гэж? Их Багийнхаа зааж өгсөн арга барилыг үргэлжлүүлээгүй, эсвэл энэ аргыг нухацтай хэрэгжүүлээгүйгээс ямар ч үр дүнд хүрээгүй юм болов уу. Энэ ч бас боломжийн л тайлбар.

Жишээ нь, ихэнх хүн Тай Чи Чуан яаж хийхийг мэддэг, эсвэл танго, румбо, ча ча зэргийг яаж бүжиглэхийг номоос уншиж байгаад л сурчихдаг. Эхний алхмыг баруун хөлөөс, дараа нь зүүн, буруу эргэ, дараа нь баруун, урагшаа, хойшоо гэх мэт. Тэр энэ бүгдийг мэднэ, бас бүжгийн алхмуудыг ч дүрслэн үзүүлнэ. Хэдий тийм ч тэр үүнд дадлагажихгүй бол, эсвэл зөвхөн ганц хоёр өдөр бэлтгэл хийгээд бүжгийн клубт байнга явахгүй бол тэгээд л мартана.

Хэрэв бид түүнээс энэ бүхнийг дүрслэн үзүүлсэн зурагт номыг олж авбал бид ч бас сурч чадна. Эхэндээ энэ нь үнэхээр төгс биш байж болох ч нэгд, бид үндсэн алхмуудад суралцаад дадлагажвал улам сайжирна. Эсвэл туршилагатай хүнтэй дадлага хийж чадвал бүр сайжрах нь мэдээж. Хожим үүн дээрээ бид оюун ухаанаа нэмж, авьяас чадвараа дайчилбал ер нь илүү сайн бүжиглэж сурна.

Яагаад тэр үед Хятадад мөнх амьдрах нууц аргыг зөвхөн тэр хүн л мэдээд өөр ганц ч хүн энэ аргыг яагаад мэдэхгүй байв? Энэ нь манай Гуан Инь элч газар бүрт хэд хэдээрээ байдаггүйтэй адил байсан байж магадгүй. Жишээ нь, Их Баги бол ганц хоёрхон л байдаг, тэдэнд арга дамжуулах чадвартай шавь олон байхгүй бол газар бүрт хэд хэдээр нь илгээгээд байх боломжгүй шүү дээ. Тиймээс тэр үед, тухайн улсад үүнийг мэддэг ганцхан хүний тухай л хүмүүс сонссон байсан биз ээ. (Алга ташилт)

ӨГЛӨГИЙН УРХИ ЗАНГА

Энэ бол Шукла гэлэнмаагийн тухай үлгэр. Нэгэн удаа Ертөнцийн Эзэн, Шагжамуни Будда Сарасвати-д байх үедээ Четавана Ашрамд саатаж байжээ. Тэрээр дөрвөн бүлэг сүсэгтэн олонд (эрэгтэй, эмэгтэй, лам хувраг болон энгийн сүсэг бишрэлтэй хүмүүс гэсэн үг) Дээдийн сургаалын талаар айлдаж байв. Тэр үед үзэсгэлэн төгс охинтойгоо амьдардаг нэг их баян хөгшин байжээ. Тэр охинд нь нэг үнэхээр онцгой зүйл байсан нь эхээс мэндлэх үедээ охин ам цагаан даавуугаар биеэ ороож төржээ. Үүнд гайхсан эцэг, эх нь үзмэрчээс учрыг нь асуухад үзмэрч хэлсэн нь: “Та нар санаа зовох хэрэггүй, охин чинь адислал буянаар дүүрэн юм байна. Би түүнд Шукла гэдэг нэр хайрлая” гэж гэнэ.

Охин өсөхийн хэрээр түүний бие дэх цагаан даавуу түүнтэй хамт томорч байв. Мөн улам л хөөрхөн, дэгжин болжээ. Удам угсаа сайтай, чинээлэг айлын охин болохоор гэрлэхийг санал болгогчид олон байлаа. Гэсэн ч охин хэнийг нь ч сонирхож байсангүй.

Нэг өдөр эцэг нь хамгийн чадварлаг дархчуулыг дуудан ирүүлж, охины инжинд зориулан сайхан гоёл чимэглэл хийлгэх болов. Охин эцгээсээ: “Энэ бүх чимэглэлийн зүйлийг юунд зориулаа вэ?” асуужээ.

Эцэг нь хэлсэн нь: “Чи одоо насанд хүрлээ, би чиний

гэрлэлтэд бэлтгэх хэрэгтэй!” гэв.

Охин эцэгтээ хэлсэн нь: “Гэрлэлт бол богино хугацаанд л үргэлжлэх зүйл. Энэ нь нэг их хэрэгтэй зүйл биш төдийгүй, ер нь бидэнд гай зовлон л авчирна. Би гэрлэхийг хүсэхгүй байна. Харин гэлэнмаа болмоор байна. Гэлэнмаа болох нь илүү сайн бөгөөд тэгж байж л чөлөөлөгдөх болно” гэлээ.

Тэрээр эцэг, эхийнхээ ганц хүүхэд нь байв. Нэгэнт түүнийг ятгаж чадаагүй тул дахин эсэргүүцэж, шахаж шаардалгүй, гэлэнмаа болохыг нь зөвшөөрөв. Дараагийн өдөр эцэг нь хэсэг даавуу худалдаж авахаар гадагш явах болов. Охиндоо зориулж хийдэд хэрэглэгддэг даавуу авахыг хүсжээ. Охин: “Би гэлэнмаа болох гэж байхад та бас юунд ийм их даавуу бэлдсээр байгаа юм бэ?” гэж асуув.

Эцэг нь: “Би чамд гэлэнмаагийн нөмрөг л бэлдэж байна” гэхэд охин толгойгоо сэгсрээд хэлсэн нь: “Тэгэх хэрэггүй ээ, миний биен дэх ам даавуу л хангалттай” гэв.

Эцэг, эх нь эргэлзэж юу хэлэхээ ч мэдсэнгүй. Ингээд охиноо аваад Буддад бараалхахаар авчирчээ. Мэдээж, Шукла Буддагаас түүний үсийг хусаж, хийдийн хүн болгож өгөх зөвшөөрөл хүссэн байна. Тэр Буддад хандан: “Эрхэм Ертөнцийн Эзэн минь ээ, хүний биеийг олж аваад Үнэний тухай сонсож, амьд Буддатай учирна гэдэг олдосгүй аз завшаан бөгөөд энэ бол их хэцүү билээ. Одоо би нэгэнт хүмүүний биеийг олж аваад Үнэний тухай сонсож, Буддатай учирлаа. Иймд нигүүлсэнгүй Эзэн минь гуйя, өөрийгөө сүм хийдэд авч, үсээ хусуулж, үхэж төрөхийн хүрднээс чөлөөлөгдөх боломж олгооч дээ... гэх мэт” гэж хэлжээ.

Тэгэхэд нь Будда юу хэлсэн бэ? “Маш сайн байна, гэлэнмаа” гэжээ.

Буддаг хэлж дуусангуут түүний үс нь тэр чигээрээ уначхав, (Багш болон бүгд инээлдэв) түүний биен дэх ам даавуу нь бас нөмрөг болон хувирчхав. Сайхан юм! Ингэх нь үнэхээр цаг хугацаа

хэмнэх юм байна! Ингэвэл бид ч бас сахлын тонгорог, хувцас болон бусад бүх зүйлээ хэмнэж чадна. (Бүгд инээлдэв) Үүний дараа Будда Үнэнийг заалгуулахаар гэлэнмаа Махапражапатид шавилуулжээ. Тэр маш хичээнгүй бясалгаснаар удалгүй Архадын зэрэгт хүрч гэнэ. Үүнд Ананда ихэд сониуч зантай тул сөхрөн сууж алга хавсран Буддагаас асуусан нь: “Эрхэм хүндэт Ертөнцийн Эзэн минь ээ, гэлэнмаа Шукла өнгөрсөн амьдралдаа ямар буянтай үйлс үйлдсэнээс түүнд язгууртан гэр бүлд, тэр тусмаа ам даавуун ороолттой төрөх боломж олдож, түүнчлэн сүмд орсныхоо дараахан удалгүй Архадын зэрэгт яагаад хүрэв? Эзэн минь, Та мэдэж байгаа шүү дээ, надад хэлж өгөөч?” гэв.

Будда Анандад хэлэхдээ: “Энэ ертөнцөд аль эрт үед нэгэн Будда бууж ирсэн юм. Түүний нэрийг Випашин (Vipasyin) гэдэг байжээ. Тэр үргэлж шавь нартайгаа хамт явж, хүмүүсийг ухааруулахыг зорьдог байв. Хаа ч явсан хаад түшмэд, хотын иргэд ихэд хүндэтгэнэ. Тэд түүнд өргөл өргөж, сүнслэг цуглаан зохион байгуулж, Үнэний талаар тайлбарлан ярьж өгөх хүсэлт тавьдаг байжээ.

Тэр үед хүмүүстэй танилцах дуртай нэгэн их уужим ухаантай гэлэн байж. Бас тэрээр өдөр болгон гадагш явж, айл өрх, байшин болгоноос бадар барьж, хариуд нь адис өгдөг байлаа. Тэрээр мөн Үлэмж үзэхүй-гүн үзэл (Vipassana)-ийн жинхэнэ номыг хүн бүрт номлож, танилцуулдаг байв.

Гэр бүл нь туйлын ядуу нэгэн залуу эмэгтэй байжээ. Тэр эмэгтэй нөхөртэйгөө дундаа биеэ халхлах ганцхан даавуутай юм байж. Нөхөр нь гуйлга гуйхаар гадагш явбал тэр түүнд даавуугаа өгчхөөд өөрөө гэртээ өмсөх юу ч үгүй үлдэнэ. Эхнэрийнх нь гуйлга гуйх ээлж болвол нөхөр нь гэртээ үлдэж, хэсэг өвсөн дээр суугаад хүлээж байдаг байв.

Нэг өдөр гэлэн бадар барих замдаа тэдний гэрийн хажуугаар өнгөрч явж. Тэгээд залуу эмэгтэйг хараад түүнд хэлсэн нь: “Өө, залуу хатагтай! Хүмүүний төрлийг олж авах, Үнэний тухай сонсох, Буддатай уулзах нь олдошгүй хувь заяа гэдэгт итгэх хэрэгтэй. Одоо энэ ертөнцөд амьд Будда ирээд шашны судар болон Үнэнийг үргэлж номлож байна. Чи очиж Үнэнийг сонсох юм бол хязгааргүй буян хариуллыг олох нь гарцаагүй. Чи одоо ядуу зүдүү

байна. Яагаад ийм болов гэхээр чи өмнөх төрөлдөө их харамч байж, ямар ч өглөг өгдөггүй байснаас одоо энэ шийтгэлийг хүлээж байна. Хэрвээ энэ амьдралдаа өргөл өргөх юм бол ирээдүйд хөрөнгө бэлтэй болох нь эргэлзээгүй” гэв.

Үүнийг сонсоод залуу эмэгтэйн сэтгэл нь их догдолжээ. Эмэгтэй гэлэнг гадаа түр хүлээж байхыг гуйгаад өөрөө дотогш орж нөхөртөө хэлсэн нь: “Гадаа байгаа тэр шраманаг (самгарьд: сгамана-гэлэн) хар даа. Тэр биднийг явж, амьд Буддатай уулзаж номлолыг нь сонс гэж зөвлөж байна. Бас биднийг өргөл өргөх юм бол хожим нь буян заяагаа эдэлнэ гэж байна. Бидний энэ амьдралын ядуу тарчиг байдал нь урьдын амьдралдаа өглөг өгөөгүй, хязгааргүй хомхой сэтгэлтэй байсан зэрэг алдаа дутагдлын үр дүн гэж байна. Одоо бид дараагийн амьдралдаа илүү сайхан амьдрахын тулд сайн сайхны бага ч гэсэн үрийг суулгах ёстой” гэжээ.

Түүний яриаг сонссоныхоо дараа нөхөр нь хэлсэн нь: “Тэгээд бид юу хийх вэ? Бид гэртээ юу ч үгүй шүү дээ. Бид маргааш идэх юмтай эсэхээ ч мэдэхгүй шүү дээ. Бид ямар өргөл өргөж чадах билээ?” гэлээ.

Тэгсэн хэдий ч эмэгтэй өөрийнхөөрөө зүтгэн хэлсэн нь: “Тэгсэн ч би хэдийнээ юм өгөхөөр шийдчихсэн, би өгөх ёстой! Хэрэв бид энэ удаа л өгөхгүй юм бол дараагийн төрөлдөө буцаж ирэхдээ одоогийнх шигээ хөөрхийлөлтэй амьдрах юм уу, эсвэл бүр дор ч байж мэднэ” гэв.

Тэгэхлээр нь нөхөр нь бодож байна аа: “Аан, манай хүн бага зэрэг юм сэмхэн надаас нуучхаад түүнийгээ хэлээгүй байх нь!” Ингээд тэр эхнэртээ: “За тэгье! Хэрэв чи өгөх гэж үнэхээр хүсээд байгаа юм бол хүссэнээ л өг”.

Эхнэр нь хэлсэн нь: “Ашгүй дээ! Нэгэнт чи зөвшөөрснөөс хойш би, бидний ганц өмч болох даавуугаа гэлэнд өргөл болголоо. Надад хурдхан өгөөдөх!”

Ингэхэд нөхрийнх нь сэтгэл зовж хэлсэн нь: “Өө, үгүй! Бид хоёр гадагш гарч гуйлга гуйхад энэ даавуу л хэрэг болж байгаа учир бидний байдал энэ даавуунаас хамаарч байна. Хэрэв үүнийг гэлэнд өргөчих юм бол одооноос эхлээд бид яах болж байна аа? Бид эндээ суугаад өлссөнөөсөө болж үхэх болж байна уу?”

Тэгэхэд эхнэр нь хэлсэн нь: “Хань минь, бид өргөл өргөх эсэхээс үл хамааран эрт орой нэгэн цагт үхэх л болно. Иймд яагаад одоо өгч болохгүй гэж? Биднийг үхсэний дараа ирээдүйд энэ өчүүхэн өглөг маань бага ч атугай буян хариулалтай болгох

юм биш үү?”

Нөхөр нь бодоод үзтэл эхнэрийнх нь яриад байгаа нь бас ч гэж үндэслэлтэй санагдаж, эцэст нь зөвшөөрч: “Чи одоо түүнд даавуугаа өргөл болго доо, энэ чинь сайн юм болох болтугай” гэжээ.

Эхнэр даавуугаа өргөл болгохын өмнө гэлэнг байшингийнхаа дээвэр дээр авирч гаргахыг гуйхаар болов. Учир нь тэр даавуугаараа өргөл өргөхдөө ямар ч хувцасгүй харагдахаасаа ичсэн хэрэг. Тэр хэлсэн нь: “Буянтан минь, та байшингийн дээвэр лүү авирахгүй юу? Би танд нэг зүйлээ өргөл болгоё”.

Тэгэхэд гэлэн ихэд гайхан: “Хэрэв та нар ямар нэгэн юмаар өргөл өргөх гэж байгаа бол энд л өгчих. Яах гэж дээвэр өөд гаргах гэж гуйгаад байгаа юм бэ?” гэхэд

Эмэгтэй хэлсэн нь: “Буянтан минь, ойлгож хайрлаач. Нөхөр бид хоёр дундаа ганц даавуутай юм, түүнийгээ танд өргөл болгох гэж байна. Иймд үүнийгээ танд өгчихөөр таны нүдний өмнө ямар ч хувцасгүй байх нь бидний зүгээс дэндүү эелдэг бус явдал болно. Хэрэв та дээвэр дээр байвал би гэртээ биеэ халхална, тэгээд өргөлийг маань аваад та буувал таныг эвгүй байдалд оруулахгүй байх болно”.

Ингээд гэлэн дээвэр өөд гарах зуур эмэгтэй гэртээ орж хаалгаа хаажээ. Тэгээд цонхоо онгойлгоод түүнд өргөх даавуугаа дээвэр лүү дээш нь шидчихлээ. Хэдийгээр тэр даавуу бохир, хуучирсан, ямар ч үнэгүй эд байсан ч тэрээр эр, эм хоёрын чин сэтгэлийн өргөлийг ойлгон дуртайяа хүлээн авчээ. Тэр хос залууг адислаад даавууг авч, Буддад өргөхөөр буцав.

Удалгүй Випашин Буддагийн байгаа газарт эргэж ирэхэд Будда тэр даруй түүнд хэлсэн нь: “Гэлэн минь, наад ам даавуугаа надад өгөөч” гэж гуйв.

Буддаг даавууны талаар мэдэж байгааг гадарласан гэлэн хэлсэн нь: “Тэр хосын чин сэтгэлийн өргөлийг хүлээж авна уу?” гэлээ.

Випашин Будда даавууг хүлээж авсныхаа дараа тэр даавуу руу нэг тийм их эелдэг зөөлөн харцаар харжээ. Яг тэр үед Тэрээр хаан, шадар түшмэл, цэргүүд, зарим баян язгууртан болон олон нийтийг хамарсан томоохон чуулганд номлолоо айлдаж байжээ. Хүн бүр Буддагийн айлдварыг хүндэтгэлтэй, анхааралтай сонсож байв. Гэнэт тэд Буддаг юм арчдаг даавуу шиг бохир, хуучин, элэгдсэн ам даавуу барьж байгааг болон Тэр түүн лүүгээ үргэлжлүүлэн тас ширтэн байгааг ажиглажээ. Хүн бүрт хачин

санагдаж бүгд гайхав. Будда тэдний бодлыг мэдээд хэлсэн нь: “Энэ цуглаанд хүмүүсийн өгсөн бүх өглөгөөс энэ ам даавууг надад өргөсөн хүнээс давж гарах чин сэтгэлтэй нэг ч хүнийг би олж чадахгүй байна” гэжээ.

Буддагийн айлдварыг сонсоод бүгд гайхав. Хатан тэр даруй өмсөж байсан бүх хувцсаа, гоёл чимэглэл, үнэт эдлэл гэх мэтээ өргөв. Тэгэхэд хаан ч бас бүх хувцсаа тайлж, бараа бологчийнхоо болон өөрийнхөө авч явсан хамаг мөнгөө өгчээ. Дараа нь тэр бүх зүйлийн хамт хэдэн хүнийг ядуу хос руу илгээж, тэднийг энэ бүх өргөлийг хүлээж аваад чуулганд нэгдэхийг урьжээ. Тэд ядуу хосыг өмсөх юм юу ч үгүйг мэдээд тэдэнд зориулан бүх хувцсаа тайлж өгсөн аж. Энэ агшинд Випашин Будда энэ боломжийг ашиглан хүн бүрийн чин сэтгэлийн өргөлийн буян хариуиллыг тайлбарлаж, харамч байх, хомхой сэтгэлийн цээрлэлийн тухай хүн бүрт сануулан сэрэмжлүүлэв.

Шагжамуни Будда Анандад сануулсан нь: “Ананд, тэр ядуу зүдүү эмэгтэй бол одоо энэ Шукла гэлэнмаа юм гэдэгт чи итгээ биз. Түүний чин сэтгэлийн ариун өглөгөөс үүдэн тэр дараагийн ерэн нэгэн галавын турш хаана ч төрсөн үргэлж биеэ ороосон ам даавуутай байсан. Тэр бас үргэлж хөрөнгө чинээтэй, тохитой, мөн амгалан амьдралтай байв. Тэр амьд Буддагийн сургаалыг сонсож, чөлөөлөгдөхөөр хатуу шийдсэнээс надтай учирч, Архадын зэрэгт хүрэх чадалтай болсон юм. Та нар бас үүнээс санаа авч, хичээнгүйлэн бясалгаж, бас өглөг өгөхийг хүсэмжилж бай” гэлээ.

Буддагийн энэ айлдварын дараа олон хүн өргөл өргөж, өглөг буян үйлдэхээр шийджээ. Бүгд сэтгэл хангалуун болж, Үнэний баяр баяслаар дүүрэн болжээ.

Энэ үлгэрийн талаар та нарт ямар нэг эргэлзээ, бодол санал, сэтгэгдэл байна уу? Та нар ямар нэг зүйл өгөх, эсвэл санал болгохоор шийдэв үү? Энэ чуулганд байгаа бүх хүн өргөл өгч, ингэснээр бүгд Архадын зэрэгт хүрэхээр шийджээ! Энэ ам даавуу хачирхалтай санагдахгүй байна уу? Энэ даавуу үнэхээр тэр хоёрынх байсан, тийм үү? Зүгээр л ийм зүйл болж, тэр эмэгтэй өргөлд зориулахыг нөхрөөсөө гуйсан байна. Ийнхүү тэр

эмэгтэй ерэн нэгэн галавын турш даавуутай байжээ. Бохир, элэгдсэн хуучин даавууг өргөлд өргөснөөр эмэгтэй эргээд цагаан даавуутай болсон төдийгүй, хожим нь бүр Архадын зэрэгт хүржээ. Энэ үнэхээр итгэмээргүй шүү.

Даавуу эхнэр, нөхөр хоёрынх байтал яагаад эхнэр нь буян заяа эдэлсэн юм бэ? Бид нөхөр нь ямар ашиг тус хүртсэн талаар сонссонгүй. Яагаад гэвэл өргөл өргөхийг эхнэр нь санаачилсан бөгөөд тэр үед нөхөр нь үнэндээ өргөл өгөхийг хүсээгүй. Тэр сүүлд нь санаагаа өөрчилсөн! Нөхрийнх нь бэлэн байдал бага зэрэг удаан байжээ. (Бүгд инээлдэв) Иймд хэрэв та нар ямар нэг юм хийхийг хүсвэл хурдан шийдээд шууд хийвэл үр дүнд нь хамгийн сайн буян заяа эдлэх болно.

Амьд Буддагийн шавьд чин сэтгэлээсээ өргөл өргөхөд л тэр ерэн нэгэн галавын турш төрөл бүрдээ цагаан даавуунд ороолттой байж, үргэлж чинээлэг гэр бүлд төрсөн байна. Эцэст нь амьд Буддатай учирч Архадын зэрэгт хүрсэн нь Анандаас ч хурдан байсан төдийгүй, Ананд ч түүнтэй энэ зэрэгцэхээргүй юм. Гэлэнмаа авшигийн дараах цөөн хэдэн сард амжилт олж, Архадын зэрэгт хүрсэн байхад Ананд Шагжамуни Буддаг Нирваан дур үзүүлсний дараа л дөнгөж Архадын зэрэгт хүрсэн юм.

Хэдий тийм боловч өргөл өргөх нь сайн гэж та нар бодож байна уу? (Танхимаас: энэ бол хамгийн сайн нь биш.) Хамгийн сайн нь биш! Тэр ам даавуунаас болж ерэн нэгэн галавын туршид үхэх төрхийн сансрын хүрдэнд эргэлдэнэ гэдэг үнэхээр аймшигтай! Үнэндээ тэр эмэгтэй тухайн цагт өргөл өргөх биш, оронд нь чөлөөлөгдөхийг хүссэн бол нэг амьдралдаа чөлөөлөгдөх байлаа. Дараа нь түүнд энэ бүх буян хариуллыг хүртэх ч хэрэггүй байсан. Харамсалтай нь өргөл өргөх үедээ хамгийн чухал нь болох чөлөөлөгдөхийг гуйгаагүй аж. Ирээдүйд хөрөнгө бэлтэй амьдралыг хүссэн учраас л өглөг өгсөн.

Тэгэхлээр энэ хэний гэм буруу байв аа? Энэ нь эмэгтэйн өөрийнх нь алдаа юу? Үгүй! Энэ бол Буддагийн шавь тэр гэлэнгийн алдаа. Тэр түүнд хамгийн дээд аргын тухай хэлсэнгүй. Тэр зөвхөн гурван ертөнцийн доторх буян хариуллыг л таниулсан байна. Хэрэв өргөл өргөвөл чи буцаад буяныг нь хүртэх болно гэж л хэлсэн, улмаар тэдний доторх шуналыг нь дэвэргэжээ. Хэрэв тэр эмэгтэйд хэлэхдээ: “Та нар одоо ядуу байна, гэвч үүнд санаа битгий зов. Энэ ертөнцөд амьд Будда байдаг. Хэрэв чи Түүнийг даган бясалгаж гэтэлж чөлөөлөлтөд хүрэхийг шийдвэл эрдэнэсийн зүйл төрөл төрлөөрөө дүүрэн байдаг Бурханы оронд төрөх болно. Чөлөөлөгдсөнийхөө дараа чи хүссэн болгоноо авч

чадна. Та нар энэ хорвоод байгаа цагт баян байсан ч энэ нь Бурханы орон, Нирвааныг гүйцэхгүй” гэх ёстой байсан.

Хэрэв тэр хэлэхдээ ингэж хэлсэн бол илүү сайн байх байсан биш үү? Багш нь та нарт дотоод дахь хөрөнгө мөнгөнд шунах сэтгэл гарч ирэхээс айж, буяны өглөгийг онцгойлж үздэггүйн учир энэ. Би хаана ч явсан буяны үйлийг онцолж үздэггүй. Хэрэв би ер нь ингэх юм бол доромжлолын эсрэг хүлцэл тэвчээрийг, хичээнгүй зүтгэл, самади, билиг ухааныг харгалзан хийдэг. Энэ бол нэг бүхэл юмны зөвхөн нэг л хэсэг нь бөгөөд тийм чухал зүйл биш. Бид энэ ертөнцөд юу ч үгүй ирээд хожим нь юу ч үгүй орхин явах учраас буяны өглөг бол агуу зүйл биш гэдгийг би та нарт үргэлж хэлдэг шүү дээ. Бид энэ ертөнцөд их өртэй. Бид бусад хүнд багахан юм өгөх үедээ өрнөөсөө төлж байна л гэж ойлгох хэрэгтэй. Үүнийг буяны үйл гэж үнэндээ тооцож болохгүй.

Тиймээс бид эндээс хамгийн дээд арга болон энгийн аргын хоорондох зөрөөг мэдэж чадна. Энгийн арга нь хүмүүст ирээдүйд буянаа эдлэхийн төлөө өглөг буян үйлдэж бай, тэгж аажим аажмаар нирваан руу дөхөх болно гэх мэтийг зөвлөдөг байна. Ерэн нэгэн галав! Амитаба! Ерэн нэгэн галав гэдэг нь хэр удаан хугацаа болохыг та нар ойлгож байна уу? Бид ерэн нэгэн галав битгий хэл, ерэн нэгэн удаагийн амьдралыг ч ер нь тэвчих аргагүй.

Та нар төрөх болгондоо хэр баян байхаасаа үл хамааран төрөх, хөгширөх, өвдөх, үхэх зовлонтой байдаг. Бид төрөх бүртээ, хөгшин болохдоо, өвдөх үедээ зовиуртай байдаг бөгөөд ялангуяа үхэх болон салах үедээ бүр их шаналдаг. Тэгээд төрөх, үхэхийн хооронд ихээхэн шударга бус явдал, ихээхэн хүнд хөнгөн зовлон, ихээхэн гэнэтийн сэтгэлийн хөдлөл болон таагүй учрал байсаар байдаг. Үнэндээ ийм байдлаар ерэн нэгэн галавын турш амьдрах ямар ч хэрэг алга.

Хэрэв таны оюун ухаанаас чинь билиг ухаан гарч ирэхгүй бол, бас хамгийн чухал нь болох чөлөөлөгдөхийг бодохгүй бол таны бясалгаж буй бүх зүйл дэмий хоосон болно. Хэрэв та нар гурван ертөнцийн дотор хэрэн тэнэж яваад л байвал юу нь сайн байх юм бэ!? Энэ нь хааны хувьд ч мөн адил – төрөх, хөгширөх, өвчин эмгэг, үхлийн ижил туршилага, ижил бэрх асуудал, ертөнцийн зовлон зүдүүрийн овоо юм. Тийм учраас гурван ертөнц доторх тэр бүх энгийн аргаас дээдийн номын цогцос нь ялгаатай болохыг та нар ойлгох хэрэгтэй. Бидний бодол санаанд ямар зорилго байна, бид түүнийг л олж авна. Бид зүрхэндээ, сэтгэлдээ, билиг ухаандаа ямар ч юмыг жинхэнээсээ хүсвэл эрт орой хэзээ нэгэн цагт

түүнийгээ олж авах болно.

Ядуу эмэгтэй өргөл өргөх үедээ Буддаг хараагүй билээ. Тэр зөвхөн гэлэнгийн өргөл өргөвөл хариуд нь эд хөрөнгө болж ирнэ гэснийг л сонссон байна. Илүү сайн сонголтыг түүнд санал болгоогүй аж. Өргөл өргөвөл хариуд нь эд хөрөнгө ирдэг тухай энэ үгийг нэгэн гэлэнгээс сонсоод л энэ бол сайн бөгөөд үнэн байх ёстой гэж бодсон байна. Тиймээс тэр даруй түүнд итгээж, ийм хүсэлт тавьжээ. Та нар түүнийг тухайн агишинд өөрийн бүх хүч чадал, бодол санаа, үг хэл, үйл хэргээ хүсэлдээ төвлөрүүлснийг ойлгох хэрэгтэй. Тиймээс тэр ерэн нэгэн галавын турш адисаллаа хүртэхийн төлөө наашаа буцаж ирэх ёстой байв.

Энэ үгийг сайн сүнслэг бясалгал дадуулагч, буянтай гэлэн хэлсэн байна. Тиймээс түүний үг хүчтэй бөгөөд сэтгэгдэл төрүүлэх чадвартай байж. Тэр эмэгтэй тиймэрхүү сайхан зүйлийг анх удаагаа сонссон нь тэр байлаа. Тэр бүх амьдралынхаа турш зовж шаналсан. Тэгээд ирээдүйн амьдралынхаа зовлон зүдүүрийг хөнгөвчлөх ийм сайхан арга байгааг мэдээд хамаг бие, сэтгэлээрээ үүнийг хүсэх нь гарцаагүй юм.

Та нар аугаа бясалгагч нар биш л бол бүх үйлдэл, хэл яриа, бодлоо нэг зүйлд үргэлж төвлөрүүлж чадахгүй. Эс бөгөөс та нар санасан хүсэлдээ хамаг хүчээ барчихна. Хэрэв ядуу эмэгтэй ер нь Буддаг харах боломж тохиолдсон байлаа ч энэ нь хэдийнээ дэндүү оройтсон байх байсан. Түүний бүх эрч хүч нь дараагийн амьдралдаа адислалаа хүртэхийн төлөөх өмнөх хүсэлдээ зарцуулагдсан байна. Тиймээс тэр энэ хүсэлдээ баясан цэнгэхийн түлд ерэн нэгэн галавын турш энд байх ёстой болж. Азаар тэр эмэгтэй Буддаг харж, бага зэрэг сэрсэн аж. Гэсэн хэдий ч тэр үед түүнд амьдрах эрч хүч маш бага үлдсэн болохоор ерэн нэгэн галавын турш дахин төрөл авч буцаж ирэх шаардлагатай болсон. Тэгэхээр ийм хүмүүсийг бид яаж хорлож болохыг харж байна уу?

Буддын шашны ном сударт өргөл өргөх гэж байгаа хүн санаа зорилгодоо цэвэр ариун бодолтой, аз жаргалтай байж, өргөл өргөхдөө ямар ч хүсэл эрмэлзэлгүй байх ёстой гэсэн гэж өгүүлсэн байдаг. Өргөлийг хүлээн авч байгаа нэг нь ч гэсэн адилхан хүсэл тэмүүлэлгүй, хүлээн авахдаа баяртай, цэвэр ариун байх хэрэгтэй. Ингэвэл л тэр хоёулаа адислал хүртэх болно. Өргөл өргөж байгаа болон хүлээн авч байгаа хүмүүс хоёул ийм байх ёстой. Эмэгтэй Архадын зэрэгт хүрэхийнхээ өмнө ерэн нэгэн галавын турш төрөл авч амьдрах болсон нь гайхах зүйлгүй. Чөлөөлөгдөх гэж ерэн нэгэн галавын турш хүлээнэ гэдэг аймшигтай! Ерэн нэгэн галавын турш бараг л бясалгал хийхгүй гэсэн үг.

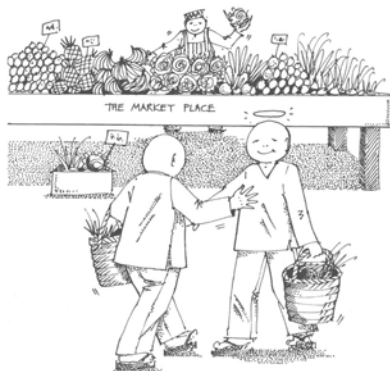
Үнэндээ энэ бүхнээс тэр ямар ч адислал хүртээгүй байна. Тэрээр аль хэдийн Буддатай уулзсан атал чөлөөлөгдөхийн өмнө ерэн нэгэн галавын турш хүлээх шаардлагатай болжээ. Та нар Буддатай уулзсан даруй нэг насандаа чөлөөлөгдөж чадна. Тэр эмэгтэй эхлээд Буддагийн шавь руу гүйсэнд асуудал нь байгаа юм, тэгээд илүү сайн арга байдгийг мэдэлгүй хамаг л эрч хүчээ энэ хүсэлдээ төвлөрүүлсэн явдал.

Тиймээс та нар бусад хүнд номлох үедээ ийм хэрэггүй зүйлийн талаар бүү ярь, тэдний гурван ертөнцийн доторх материаллаг зүйлд татагдах шуналыг дэвэргэж болохгүй. Та нар тэднийг нэн даруй чөлөөлөгдөх зөв тийш нь чиглүүлэн ятгах хэрэгтэй. Хэрэв тэд сонсохгүй бол хамаагүй. Тэд үргэлж өөр газар, бусад хүний санал болгосон аргаас бусад буян, адислалыг олж авч чадна. Бид тэр бүх дэмий зүйл хийхийг хүмүүст зөвлөх ёсгүй.

Эхлээд Бурхны орныг эрж ол, тэгвэл бусад бүх юм та нар луу ирэх болно. Энэ үнэхээр үнэн. Хэрэв ийм биш бол хүмүүст энэ нэг жаахан үйлийг хийж, хариуд нь тэр нэг өчүүхэн адислалаа хүртэхийг зөвлөсний хэрэг юу байх вэ? Энэ нь бусад хүнд зүгээр л саад тотгор учруулдаг. Иймд, хэн нэгэн бусдад дараагийн удаагийн амьдралдаа ирээдүйн буянд зориулж өргөл өргөхийг зөвлөвөл тэр хүн бусдад үнэхээр маш их итгэмээргүй хор хөнөөл авчирдаг. Тэгсэн атлаа тэд тийм омог бардам байж, өөрсдийгөө үнэхээр аугаа юм байна гэж бодож, сэтгэл хангалуун байдаг.

Энэ бол үнэхээр аймшигтай. Тэд өөрсдөө ч ухаарч чадахын аргагүй үйлийн үр өөртөө бий болгочоод үүндээ өөрсдөө баясаад л явж байна. Хэрэв тэр өөрөө өргөлөө өргөөд өөрөө л ерэн нэгэн галавын турш үхэл, амьдралын сансрын хүрдэнд эргэлдэж баясаж байгаа бол бид юу хэлэх вэ дээ. Хэдий тийм ч тэрээр бүх хүнийг, сая, эсвэл тэрбум хүнийг ирээдүйн амьдралынхаа нэр алдар, ашиг тус, адислалаа хүртэхийн төлөө ийм зүйл үйлдэхийг уриалж байгаа бол үнэхээр аймшигтай! Хамгийн аймшигтай нь тэд хүмүүсийг чөлөөлөгдөхөд саад болж байгаа нь юм.

Зөв ойлголт, зөв арга барил олох нь сүнслэг бясалгал дадуулахад хамгийн чухал зүйл. Яг ингэж чадвал бид төгс энгийн амьдралаар хангалттай сайн амьдрах болно. Буруу төсөөлөл, буруу арга барил төвөг учруулна.

ИХ БАГШИЙН НӨХЦӨЛ БОЛЗОЛГҮЙ ХАЙР

Иогананда гэдэг нэртэй гэгээрсэн Их Багш Америкт байжээ. Тэр авшиг авахынхаа өмнө зах байдаг гудамжинд анх удаагаа Их Багштайгаа уулзсан аж. Тэр Их Багшид Иогананда маш их итгэж биширсэн учраас бясалгалынхаа аргыг зааж өгөхийг гуйсан байна. Их Багш зөвшөөрч: “Дараа нэг өдөр над руу очиход чинь би чамд авшиг өгч, шавиа болгон авъя” гэж хэлжээ. Цааш нь Иоганандад зааварласан нь: “Өнөөдөр би чамайг хайж энд ирсэн юм. Тийм боловч чи манайд очих үедээ чи намайг хайж очих болно. Тэгээд чи надад хүсэлт тавьж, гуйх ёстой. Чи зүгээр нэг санамсаргүй байдлаар ирээд л өөртөө авшиг өгөхийг хүсэж болохгүй” гэжээ.

Иогананда: “Асуудалгүй, би таны хэлснээр хийнэ” гэжээ.

Хожим нь тэр явж очоод Их Багшаас бясалгалын аргаа түүнд дамжуулахыг гуйв.

Тэд яагаад хоорондоо ингэж харилцаж байгааг ойлгож байна уу? Энэ ёсорхуу байдал нь тэр хүн энэ аргыг үнэхээр хүсэмжилж байна уу, үгүй юу гэдгийг шалгах зайлигүй шаардлагын улмаас ингэдэг юм. Тэд хэдийнээ уулзалдаж, танил болсон байснаас Иогананда өөрийг нь яг л найз шигээ бодож харилцах вий гэж Их Багш айжээ. Хэрэв тэгэх юм бол тэр шууд очоод л “Сайн уу? Надтай нөгөө аргаа хуваалцах юм биш үү? Бид адилхан хүнсний ногоо худалдаж авах гэж зах дээр тааралдаа биз дээ? Намайг санаж байна уу?” гэнэ дээ. (Инээлдэв)

Йогананда түүн лүү ийм хандлагатай очиж магадгүй учраас тэр бас: “Чи над дээр ирэхдээ ёслол төгөлдөр, буурь суурьтай хандан байж, доош бөхийн намайг өөрийг чинь хүлээн авахыг гуйх ёстой. Тэгвэл чинь л би чамд тэр аргыг уламжлах болно. Хэдийгээр бид өнөөдөр хэдийнээ бие биеэ ойлголцсон боловч чи над дээр ирэхдээ мэхийн ёслох хэрэгтэй” гэсэн байна.

Эхний шалтгаан нь албан ёсны байдал байсан. Хоёр дахь шалтгаан нь түүний төлөв даруу байдлыг тодорхойлох явдал байв. Гурав дахь шалтгаан нь Их Багш шавь хоёрын хооронд хүндэтгэлийн зай барих үүднээс ингэсэн байна. Тэр хоёрыг олон шавь нь харж байв. Хэрэв тэр нэг шавьдаа хэтэрхий хайш яайш хайхрамжгүй хандвал хожим бусад шавь нараа сургахад түүнд хэцүү байх болно. Үүнээс гадна шинээр ирэгч дүрэм журмыг мэдэхгүй, хэтэрхий омголон байж: “Бид тэр өдөр хамтдаа хүнсний ногоо авч, та надад нөгөө аргаа нээж өгнө гэж амласан шүү дээ. Тэр арга чинь тэгээд үнэндээ юу юм бэ? Түүнийгээ та гаргаж надад үзүүлэх юм биш үү?” гэж хэлж ч магадгүй. (Инээлдэв)

Иймд түүнд тодорхой заавар өгөх ёстой байв. Тэр үнэхээр энэрэнгүй Их Багш байжээ. Тийм учраас түүнд энэ аргыг дамжуулахын зэрэгцээ шавьдаа биеэ зөв авч явах соёлыг бас зааж өгчээ.

Тэр өдөр Йогананда Их Багшийнхаа гэрт очоод бүхий л ёс журмыг бүрэн гүйцээж байж хүсэлтээ тавьж, гуйжээ. Бясалгалын аргаа уламжлахын өмнө Их Багш нь түүнд хэлсэн: “Гарцаагүй би чамайг шавиа болгож авна. Чиний сүнслэгийн түвшин болон ёс суртахуун чинь эрхэм дээд байна уу, үгүй юу гэдгийг үл харгалзан хамгийн сайн найз шигээ чамайг үзэж үргэлж хайрлаж, хамгаалж байх болно” гэхэд

Йогананда: “Мэдлээ!” гэжээ.

Мэдээж ийм Их Багштай байх үнэхээр сайхан байсан хэрэг!

Дараа нь Их Багш нухацтайгаар үргэлжлүүлэн хэлсэн нь: “Хэдий тийм ч би нэг болзол тавина” гэв.

Шавийнх нь зүрх савлан дэлсэв. Гэнэтхэн бас юун болзол гараад ирэв.

Их Багш хэлсэн нь: “Миний цорын ганц нөхцөл бол би чамайг хүлээн зөвшөөрч байгаа шиг чи ч бас намайг ямар ч нөхцөлгүйгээр хүлээн зөвшөөрч, хайрлах ёстой. Миний дэс, миний ааш, эсвэл миний зан төлөв хэр сайн, эсвэл муу байхаас үл хамааран намайг хайрлах ёстой. Чи ингэж чадах уу?” гэв.

Йогананда үүнд тээнэгэлзсэн бөгөөд хэлсэн нь: “Их Багш аа, гэгээрсэн Их Багш байна гэдэг чинь мэдээж таны дэс маш өндөр байгаа. Та бол хамгийн дээд учраас бид таныг биширдэг шүү дээ. Таны саяны хэлсэнчлэн, заримдаа та үнэхээр доогуур байж болно, гэхдээ хэрэв би таныг бурууг үйлдэж, ёс суртахуунгүй байж, эсвэл сүнслэг байдлын хувьд үнэхээр доогуур байна гэж мэдэвэл үүнийг би хүлээн зөвшөөрч чадахгүй” гэлээ. (Инээлдэв)

Тэгэхэд Их Багш: “Сайн байна! Чиний нөхөрлөл надад хэрэггүй. Энэ чинь дургүй хүргэчихлээ байна!” гэжээ.

Түүний хэлсэн үгийн утга нь тэр бол муу найз юм, тийм төрлийн найз бол жинхэнэ найз биш гэсэн үг.

Үүнд ихэд ичсэн Йогананда хэлсэн нь: “Намайг өршөө, Их Багш аа. Таны зан ааш, таны ёс суртахуун, таны дэсийг харгалзалгүйгээр би таныг үргэлж хайрлах болно. Таныг бүдэрсэн ч би хамгаалах болно” гэв.

Түүний Их Багш сэтгэл хангалуун болж хэлсэн нь: “Тийм бол сайн байна! За, би чамайг шавиа гэж хүлээн зөвшөөрөх болно” гэжээ.

Тэгээд тэр Йоганандад бясалгалын аргыг уламжилсан билээ.

Яагаад түүний Их Багш иймэрхүү хүсэлт тавих болов? Түүний үнэнч зүрх сэтгэл түүнд хэрэгтэй байсан уу? Тэр түүнээс яагаад ингэж асуусныг би ч бас мэдэхгүй байна. Би хэзээ ч та нараас ийм зүйлийг гуйж байгаагүй. Энэ нь түүнийг төгс бус гэсэн үг биш, харин тэр шавь нь жирийн хүний оюун ухаан, чадвараар түүнийг шүүх вий гэж эмээж байсан байх. Ингээд тэр өөрийн итгэлээ урьдчилж бэхжүүлсэн хэрэг. Түүнчлэн тэр хэлэхдээ: “Надад юу ч тохиолдсон чи намайг хайрлаж хүндлэх ёстой” гэжээ.

Энэ нь түүнийг үйлийн үрийн хэлхээнд орооцолдохоос хамгаалж, итгэлийг нь ганхуулахгүй байх болно. Нэгэнт тэр амласан юм чинь үгэндээ эзэн болох ёстой.

Ийм учраас тэрээр Их Багшийнхаа зан төлөвт ямар нэг юм буруу зүйл байхыг ажиглавал тухайн агиинд энэ яриагаа эргэн санаж, санаандгүй үг хэлэхгүй байх болно. Их Багш нь түүнийг хүлээн зөвшөөрснийг тэр бас санах болно. Их Багш биднийг хүлээн зөвшөөрч чадаж байхад бид яагаад Их Багшийн хүлээн зөвшөөрч чадахгүй гэж?

Хэрэв бидний Их Багш гэгээрсэн гэдэгт бид итгэж байгаа бол тэр бидний үйлийн үр, сайн чанар, алдаа дутагдлыг ч харах чадалтай байх болно. Тэр энэ бүгдийг маш тодорхой ажиглаж

чаддаг ч биднийг шавиа гэж хүлээн зөвшөөрдөг. Тэр биднийг хэдийд л доройтно, тэр үед хайрлаж аварсаар байдаг. Жирийн хүмүүс болох бид үйлийн үр, буян хишиг, алдаа дутагдлыг олж харж чадахгүй байтлаа яаж түүнийг ийнхүү шүүмжилж чадах билээ? Бидний итгэлийг бэхжүүлэх, мөн үйлийн үрээс аврах гэсэн учраас л Их Багшид ингэж шалгах шаардлага гарсан байна. Энэ нь гэгээрсэн Их Багш бол төгс бус гэсэн үг биш, тэр бол хамгийн төгс төгөлдөр. Хэрэв тэр төгс төгөлдөр биш бол бүх л орчлон ертөнцийг сонсож, хариу үйлдэх байтугай, шавь нараа үй түмэн хувилгаан биеэрээ хамгаалж ч чадахгүй, хаа сайгүй үзэгдэж ч чадахгүй байх болно.

Заримдаа бид нэг их ахуй ойлголтгүй байж магадгүй, гэвч бусад номын нөхдөд байдаг нь бидний итгэлийг батжуулж өгдөг. Хэрэв хүн бусад хүн бүрийг үргэлж сонсож, түүнд хариулж чаддаг байвал түүнд ямар нэгэн байдлаар агуу зүйл байх учиртай. Түүнээс гадна бүхий л тусламж дэмжлэг нь ямар ч хариу болзолгүйгээр ундарч байдаг. Тиймээс ямар ч ахуй ойлголтгүй байсан ч бид итгэлтэй байх л болно. Энэ бүх түүхийг сонссоныхоо дараа ч гэсэн та нарт итгэл төрөхгүй байвал өөр хэн нэгэн биш, Бурхан л та нарыг аврахаар там руу очих болно. Тиймээс энэ түүхийг уншихдаа зүгээр л хуудас эргүүлээд байлгүй түүнээс суралцаарай!

Бидний Их Багш төгс төгөлдөр биш гэж үзэх юм бол бид чинь юу юм бэ? Бид төгс төгөлдөр үү? Түүнийг шүүмжлэх эрх бидэнд бий юу? Үгүй ээ? Тэгвэл үүнийг март! Тиймээс л сунслэг бясалгал дадуулах нь тийм хэцүү биш ч итгэл үнэмшлээ хадгалах нь хэцүү байдаг. Бид өөрсдийгөө хатуу итгэл үнэмшилтэй гэж бодох тусам бидэн лүү илүү их сорилт ирэх болно. Хэрэв бид өөрсдийгөө аугаа их, нигүүлсэнгүй, итгэлдээ маш бат бөх, тууштай гэж боддоггүй бол, мөн хэрэв бид хамаг амьтныг аврах гэж тэмүүлдэггүй бол бидэнд тулгарах сорилт нь цөөн байх болно. Эгэл жирийн хүн байхад тийм их хүлээлт байхгүй учраас маяагийн хүч бидэнд төвөг учруулахгүй.

Хэрэв бид хамаг амьтныг аврахыг хүсвэл аугаа хүчийг, Бурхны хутгийг хурдан олох хэрэгтэй, болж өгвөл өчигдөр гэгээрчихсэн бол дээр. (Их Багш болон бүгд инээлдэв) Чухам тэр үед та нарт элдэв сорилт тохиолдоход гомдоллох хэрэг гарахгүй. Хэрэв та нар олон сорилттой тулгараад байхыг хүсэхгүй байгаа бол хэтэрхий их зүйл хүлээх хэрэггүй. Бид хүч чадлынхаа хүрээнд юу хийж чадах, өнгөрсөн хугацаанд юу хийснээ, мөн ирээдүйд юу хийж болохыг л хар.

Итгэл үнэмшилтэй байх нь маш тустай боловч хүн бүр үүнийг хадгалж чаддаггүй. Би хэн нэгнийг зэмлэх гээгүй, гэвч бид дутагдлаа мэдэж, сэтгэлзүйн бэлтгэлтэй байх ёстой. Бид тодорхой нэг түвшинд унаж, итгэлээ алдах үедээ Их Багш биднийг өчүүхэн төдий ч зовлон зүдүүрийг тэсвэрлэх чадваргүй, нэн сул дорой, тэнхэл муутай амьтад гэж нэгэнтээ хэлсэн гэдгийг санах болно. Та нар олон түүх уншсан болохоор итгэл үнэмшилээ хадгалах нь маш хэцүү гэдгийг мэдэх биз.

Бидний хувьд модон Буддаг шүтэх нь амьд нэгнийг шүтсэнээс хялбархан байдаг. Амьд Будда нь (бүрэн гэгээрсэн Оршихуй) хэмжээлигүй олон нөхцөл байдал, даалгаврыг янз бүрийн арга замаар зохицуулах хэрэгтэй болдог. Түүний үйлдэх арга зам нь өөрсдийн маань дур сонирхолд нийцэхгүй - “эрхэмсэг” сонирхол, “гэгээрсэн” сонирхолд нийцэхгүй буйг анзаарах үедээ бид тэр Буддаг муу гэж боддог. Бид ойлгож чаддаггүй учраас мухар сохроор таамагладаг.

Энэ гэгээрсэн Их Багшид шавь нар нь өөрт эргэлзэж байгаа эсэх нь огт хамаагүй байжээ; тэр зөвхөн шавь нараа өөрсдийн итгэл үнэмшилээ хэрхэн хамгаалахад сургахыг хүссэн аж.

Нэг удаа Йогананда зугтав. Тэр яагаад зугтсан бэ? Учир нь тэрээр Их Багштайгаа урт удаан хугацаанд хамт байсан боловч ямар ч “ахуй ойлголт”-той болж чадаагүйгээс болжээ! Тэрээр тодорхой нэг газар, зарим нэг уулын цаадах агуйд аугаа их сүнслэг бясалгал дадуулагч Их Багш нар бясалгаж суудаг гэж сонсжээ. Ингээд тэр Ганга руу яваад ууланд авирч, тэднийг олоод тэдэнтэй хэдэн өдөр хамт амьдарсан байна. Тийм боловч тэр гэгээрсэн Их Багш нар бүгд л түүнийг аль хэдийнээ зөв Их Багшаа олсон бөгөөд буцаж явах ёстой гэж хэлсэн аж. Тэр бас тэнд байхдаа маш сайн ахуй ойлголттой болжээ. Энэ бол түүний түүхийн нэг юм.

Нэгэн удаа тэр Их Багштай нь удам угсаа нэгтэй, бас Их Багшийнх нь номын ах, алдартай гэгээнтэн байдаг гэж сонсоод уулын агуй руу зорьжээ. Тэр бясалгагчийг агуу гэж тэр сонсжээ – магадгүй түүний Их Багшаас ч “агуу” байсан

байх, учир нь тэрээр Их Багшаас нь ахмад байсан юм. Тэрээр уулыг давж, усыг гаталж, тэр агуйг олсон. Тэнд тэрээр зүрх сэтгэлдээ маш горьдлого дүүрэн сууж, даруухнаар адислал хүсэж, Их Багшийн хөлд эелдгээр иллэг хийв.

Шөнө болоход бүхий л ойр орчмын газар гэрэлтэй байгааг олж мэджээ. Энэ нь түүний нүд нээлттэй юу, аниатай юу гэдгээс үл хамааран тод гэрэлтэй байснаас тэр унтаж чадахгүй байв. Тэр асуусан нь: “Их Багш аа, энэ яагаад ийм байгаа юм бэ? Энд танд чийдэн байхгүй, бас гадаа гэрэлтүүлэг ч алга. Яагаад энэ газар ийм их гэрэлтэй байна вэ?”

Тэр гэгээрсэн Их Багштүүнд хэлсэн нь: “Явж унт аа! Битгий олон юм асуугаад бай!”

Тэгээд тэр унтахаар хэвтсэн боловч унтаж чадахгүй байв. Дахиад л тэр гомдоллон: “Би яаж унтаж чадах юм бэ? Миний нүд аниатай байгаа эсэхээс хамааралгүй энд дэндүү гэрэлтэй байна!”

Тэгэхэд гэгээрсэн Их Багш хэлсэн нь: “За, яах вэ нэгэнт чи унтаж чадахгүйгээс хойш босож, цай ууцгаа”.

Тэд хамтдаа цай ууж, үүр цайтал хөөрөлджээ. Тэгээд агуйн Их Багш түүнд: “Буцаад яв! Өөрийнхөө Их Багшдаа буцаж оч. Чи их сайн Их Багшийг олсон байна; дахиж тэнэх хэрэггүй” гэв.

Тэр их ичжээ. Их Багшийнхаа номын ахын энэ үгэнд итгэжээ.

Тэр буцаж, Их Багшийнхаа байгаа газарт очоод гал тогооны өрөө рүү нь сэмхэн орсон боловч Их Багш нь хэдийнээ тэнд түүнийг хүлээж байлаа. Их Багш нь ердөө ч зэмлэсэнгүй. Тэрээр зүгээр л “Хөөе! Чи юм идсэн үү? Нааш ир! Би чамд нэг юм хийж өгье” гэлээ.

Тэд хамтдаа хоол идэв. Хооллож дуусаад Их Багш хэлсэн нь: “Би дахиад хоол хийх хэрэгтэй. Удахгүй шөнө дундаас хойш хоёр цагт холоос надтай уулзахаар нэлээд олон хүн ирэх бөгөөд тэд их өлссөн байж таарна” гэв.

Йогананда гайхаж: “Энэ их хачин юм! Их Багш өөрөө энд байгаа байж, тэднийг ирнэ гэж яаж мэдсэн байх вэ? Магадгүй тэр

үнэхээр агуу байх. Тийм биш бол ийм юмыг яаж мэдэж чадах вэ?”

Тэнд утас ч байхгүй, бас тэндээс элч төлөөлөгч ч ирээгүй, гэтэл Их Багш нь үүнийг аяндаа л мэдэж байсан байна. Йогананда эргэлзэж байсан боловч Их Багш нь иймэрхүү зүйлээр тоглоом хийдэггүй билээ. Тэгээд Их Багшдаа хоол бэлтгэхэд нь тусалж үйлчилэхэд бэлэн болжээ. Тэгж байтал хоёр цагт үнэхээр олон хүн ирж хооллосон байна.

Хоолны дараа Их Багш нь амрахаар явав. Дараа нь Их Багш нь Йоганандаг хаалганы гадна аваачжээ. Тэгээд сууцгаах үед Их Багш нь цээжийг нь алгадав. Тэр үед мань хүн тун сайн дотоодын ахуй ойлголттой болсон байна. Тэрээр ахуй ойлголтдоо бүх зүйл өөр, маш тунгалаг, маш тод харагдаж байгааг олж харжээ. Бие нь огт байхгүй мэт санагдаж, бүх дэлхий тэр чигээрээ тунгалаг болов. Бүх зүйл маш тод атлаа өөр харагдсан байна. Тэр Их Багшдаа туйлын их талархаж, өвдөг сөгдөн сунан мөргөжээ.

Их Багш нь толгойгоо сэгсрэн: “Хөөрхий хүү минь, уул толгод, ус гол чамд юу өгч чадах вэ дээ?” гэж хэлжээ.

Йогананда үнэндээ уул тал, гол мөрнөөр бадарчлан явсан билээ, ингээд тэр бүхнийг ойлгожээ. Үүнээс хойш тэр хэзээ ч дахин Их Багшийгаа орхиж яваагүй ажээ.

АВШИГ ХҮРТЭХГҮЙ: АРЪЯАБАЛЫН БЯСАЛГАЛЫН АРГА

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай Үнэнийг таньж мэдэхийг чин сэтгэлээсээ эрмэлзэн тэмүүлж буй хүмүүст Арьяабалын бясалгалын аргыг авшгаар дамжуулан уламжилна. “Аялгуу ажиг” гэдэг нь Хятадаар амарлин сууж аялгууны хэлбэлзлийг ажиглах гэсэн утгатай. Энэхүү бясалгалын аргад дотоодын “Гэрэл” болон “Аялгуу”-г ажиг багтана. Эртнээс нааш дэлхийн шашнуудын болон бясалгалын ном сударт дотоодын ийм ахуй ойлголтыг олонтоо дурдсан байдаг.

Тухайлбал, Христийн шашны “Библи”-д: **“Түмэн бодис аялгуунаас үүссэн. Энэ аялгуу Эзэн Бурхантай хамт байсан. Аялгуу өөрөө Эзэн Бурхан байсан”** гэжээ. (Иохан 1-р бүлгийн 1-р хэсэг) Энэхүү аялгуугаар дотоодын аялгууг заажээ. Мөн “Бурханы хэл”, “Shadb”, “Дао”, “Аялгууны урсгал”, “Ум”, “Тэнгэрийн хөгжим” гэж бас нэрлэдэг. Их Багш Чин Хай: **“Тэрээр түмэн бодисын дотор хэлбэлзэн, бүхий л орчлон ертөнцийг гэжээн тэтгэдэг. Энэхүү дотоодын хэмнэл нь аливаа шархыг эмнэн, бүхий л хүсэл эрмэлзлэлийг хангаж, эгэл ертөнцийн элдэв дур хүслийг намжаана. Тэрээр бүхнийг чадагч бөгөөд хайраар бялхаж байдаг. Бид энэхүү аялгуунаас үүссэн болохоор түүнтэй холбогдвол сэтгэл ханаж амарлина. Энэхүү аялгууг сонссоноор бид бүхэлдээ хувирч, амь амьдралын тухай үзэл бодол маань үндсээрээ өөрчлөгддөг.”** гэжээ.

“Билиг нээгдэх” гэдгээр дотоодын гэрэл- “Эзэн Бурханы гэрэл”-ийг хэлж байна. Гэрлийн хүч нь өчүүхэн багаас авхуулаад тоо томшгүй олон нарны гэрэл мэт хурц тод. Бид Бурханыг дотоодын гэрэл, аялгуугаар л таньж мэддэг.

Арьяабалын аргаар сүнслэг дадал бясалгал хийх, авшиг хүртэх нь ямар нэг нууц ёслол үйлдэж буй, эсвэл шинэ шашинд орж буй хэрэг биш. Авшиг хүртэх үеэр гэрэл болон аялгуу ажигхад онцгойлон анхаарах зүйлсийг зааж өгдөг. Хамгийн анхны ариун ахуй ойлголт чимээ аниргүйд бууж ирнэ. Арьяабалын бясалгалын аргын хамгийн чухал хэсэг нь авшиг уламжлах юм. Таны билгийн үүдийг нээхэд Их Багш Чин Хай өөрийн биеэр морилох шаардлагагүй. Гэхдээ Их Багшийн адислалгүй бол бясалгалын арга ач тусаа өгөхгүй.

Авшиг хүртэх үед та тэр даруйдаа дотоодын аялгууг сонсож, дотоодын гэрлийг харна. Үүнийг “Агшнаа гэгээрэх” юм уу “Агшин зуур билиг нээгдэх” гэдэг.

Их Багш Чин Хай шашин шүтлэг, соёл уламжлалын ялгааг үл харгалзан авшиг хүртээдэг. Та шүтэж буй шашин, сүсэг бишрэлээ өөрчлөх шаардлагагүй. Таныг ямар нэгэн байгууллагад элсэхийг, эсвэл таны амьдралын одоогийн хэв маягт тохирохгүй аливаа үйл ажиллагаанд оролцохыг шаардахгүй.

Насаараа веган хоолтон байх нь авшиг хүртэх зайлшгүй нөхцөл болно.

Авшиг хүртэх нь ямар ч үнэ төлбөргүй.

Арьяабалын бясалгалын аргаар өдөр бүр бясалгах, таван сахил сахих нь авшиг хүртсэний дараах цорын ганц шаардлага юм. Сахил нь өөртөө болон өрөөлд хор хүргэхгүй байхад туслах хэм хэмжээ бөгөөд үүнийг сахиж бясалгавал авшгаар нээгдсэн билиг ухаанаа улам тэлсээр эцэст нь хамгийн дээд ухамсрыг олж Будда болно. Хэрэв өдөр бүр бясалгахгүй бол билиг нээгдсэнээ мартаж, ердийн ухамсрын түвшинд эргэж очдог.

Өөрөө бясалгал хийж төгс гэгээрэлд хүрэхийг бидэнд зааж сургах нь Их Багш Чин Хайн зорилго билээ. Иймээс Түүний зааж буй бясалгалын аргаар хэн ч бясалгаж болдог. Нэмэлт тусламжид түшиглэхгүйгээр өөрөө бясалган дадуулж болно. Тэрээр сүсэгтэн, бишрэн шүтэгч, шавь эрдэггүй, гишүүнчлэлтэй байгууллага байгуулж хугацаат татвар хураадаггүй. Их Багш Чин Хай сөгдөж мөргөхийг зөвшөөрөхгүй, мөнгө төгрөг, бэлэг сэлт хүлээж авахгүй учир өргөл барьц хэрэггүй.

Тэр зөвхөн таны өдөр тутмын амьдрал болоод бясалгал дадалдаа өөрийгөө дэвшүүлэн богд гэгээнтэн болохыг хүсэх тэрхүү чин сэтгэлийг чинь л хүлээж авна.

ТАВАН САХИЛ

1. Аливаа амьтанд хор хөнөөл учруулахыг цээрлэнэ*;
2. Үнэн бус зүйл ярихыг цээрлэнэ;
3. Өөрийн бус зүйл авахыг цээрлэнэ;
4. Бэлгийн зүй бус харилцааг цээрлэнэ;
5. Согтууруулах, мансууруулах бодис болон хорт зүйл хэрэглэхийг хориглоно**;

* Энэ сахил нь веган хоолны дэглэмийг хатуу мөрдөхийг шаардана. Мах, сүү, сүүн бүтээгдэхүүн, загас, шувууны мах, өндөг (өндөгтэй болон сүүтэй боов, чихэр, бялуу, жигнэмэг, зайрмаг) гэх мэт амьтны гаралтай аливаа хүнсийг хэрэглэж болохгүй.

** Энэ сахилд бүх төрлийн хорт бодис, тухайлбал: архи, тамхи, хар тамхи, мөрийтэй тоглоом, садар самуун, хүчирхийлэлтэй кино, зураг, уран зохиол, цахим тоглоом тоглох зэрэг аливаа хорт зүйлээс зайлсхийх явдал багтана.

НОМ ХЭВЛЭЛИЙН ТАНИЛЦУУЛГА

Агшин Зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр: Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн лекц, айлдварын эмхэтгэл. Англи (1-5), Ау Лак (1-15), Герман (1-2), Индонез (1-5), Испани (1-3), Монгол (1-10), Польш (1-2), Солонгос (1-11), Португал (1-2), Тай (1-6), Төвөд (1), Унгар (1), Фин (1), Франц (1-2), Хятад (1-10), Швед (1), Япон (1-4).

Агшин Зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Асуулт Хариулт: Их Багшийн лекцийн дараа хүмүүсийн асуултад хариулсан эмхэтгэл. Англи (1-2), Ау Лак (1-4), Болгар (1), Герман (1), Индонез (1-3), Монгол (1-2), Орос (1), Польш (1), Португал (1), Солонгос (1-4), Унгар (1), Франц (1), Хятад (1-3), Чех (1), Япон (1).

Агшин зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Багштайгаа өнгөрүүлсэн гайхамшигт мөчүүд: Ау Лак (1-2), Хятад (1-2).

Агшин зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Тусгай хэвлэл/7 хоногийн Даян: Их Багшийн лекц, айлдварын эмхэтгэл, 1992 он Формоса, Сан Ди Мун, долоо хоногийн даян: Англи ба Ау Лак хэл дээр.

Агшин зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Тусгай хэвлэл/1993 онд Дэлхий даяр ном дэлгэрүүлсэн аялал. 1993 онд Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Дэлхийн даяр ном дэлгэрүүлсэн аяллаар тавьсан лекцүүдийн зургаан боть ном. Англи ба Ау Лак хэл дээр.

Их Багш шавийн хоорондын захиа:

Англи(1), Ау Лак (1-2), Испани (1), Хятад(1-3).

Их Багшийн ярьсан үлгэр түүх: Англи, Ау Лак, Испани, Монгол, Солонгос, Тайланд, Хятад, Япон.

Амьдралаа солонгоруулья: Англи, Ау Лак, Монгол, Хятад.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн айлдсан билиг ухааны зурагт үлгэрүүд - Бурхан бүхнийг зохицуулдаг: Англи, Ау Лак, Монгол, Солонгос, Хятад, Франц, Япон.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Гэгээрүүлэгч хошигнол -Таны давхар гэрлэн бүрхүүл! Таны гэрлэн цагариг хэт бариу байна.

Англи болон Хятад хэл дээр.

Оюун санааны дадал бясалгалын нууц аргууд: Англи, Ау Лак, Монгол, Хятад хэл дээр.

Бурхантай шууд холбогдох - Энх тайванд хүрэх зам: Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн 1999 онд Европд ном дэлгэрүүлсэн аяллаар тавьсан лекцүүдийн эмхэтгэл. Англи, болон Хятад хэл дээр.

Бурхан ба хүмүүсийн тухай - Библийн түүхүүдээс: Энэхүү тусгай антологид Их Багшийн янз бүрийн тохиолдлуудад дахин хэлсэн Библийн арван гурван өгүүллэг багтсан болно. Англи болон Хятад хэл дээр.

Эрүүл мэндээ ухаарахуй - Жам ёсны, зөв амьдралын хэв маягт эргэн орохуй. Англи, Монгол, Хятад.

Гэрт тань хүргэж өгөхөөр би ирлээ: Их Багшийн хэлсэн ишлэлүүд болон сүнслэг сургаалын цуглуулга. Англи, Араб, Ау Лак, Болгар, Герман, Грек, Индонез, Испани, Итали, Монгол, Орос, Польш, Румын, Солонгос, Турк, Унгар, Франц, Хятад, Чех.

Онч мэргэн үгс: Их Багшийн айлдсан мөнхийн мэргэн ухааны эрдэнэс. Анги/Хятад, Испани/Португали, Солонгос/Англи, Франц/Герман, Япон/Англи.

Тэнгэрлэг зоог (1) - Олон улсын ургамал хоолны гал тогоо: Дэлхийн өнцөг булан бүрийн шавь нарын санал болгосон хоолны амттан цуглуулга. Англи/Хятад/Ау Лак, Япон.

Тэнгэрлэг зоог (2) - Гэрийн хоолны амтат сонголт: Англи/Хятад хос хэл дээр хэвлэв.

Нэг ертөнц... Ая эгшгээр амгалан дэлхийг бүтээхүй: Калифорни мужийн Лос Анжелес хотод болсон хандивын тоглолтын үеэр хийсэн ярилцлага, хөгжмийн бүтээлийн эмхэтгэл. Англи/Ау Лак/Хятад хос хэл дээр хэвлэгдсэн боть ном.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн урлагийн бүтээлийн цоморлиг: Англи/Ау Лак/Хятад хос хэл дээр хэвлэв.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Оюун Санааны Сургааль Айлдвар Ном

- **Агшин Зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр**
Англи (1-5), Ау Лак (1-15), Герман (1-2), Индонез (1-5), Испани (1-3), Монгол (1-10), Польш (1-2), Солонгос (1-11), Португал (1-2), Тай (1-6), Төвөд (1), Унгар (1), Фин (1), Франц (1-2), Хятад (1-10), Швед (1), Япон (1-4).
- **Агшин Зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Асуулт Хариулт**
Англи (1-2), Ау Лак (1-4), Болгар (1), Герман (1), Индонез (1-3), Монгол (1-2) Орос (1), Польш (1), Португал (1), Солонгос (1-4), Унгар (1), Франц (1), Хятад (1-3), Чех (1), Япон (1).
- **Агшин зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр - Тусгай хэвлэл / 1992 оы Долоо хонгогийн Даян**
Англи ба Ау Лак хэл дээр.
- **Агшин зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр – Тусгай хэвлэл: Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн 1993 онд Дэлхий даяр ном дэлгэрүүлсэн аялал**
Англи ба Ау Лак хэл дээр.
- **Их Багш шавийн хоорондын захиа**
Англи(1), Ау Лак (1-2), Испани(1), Хятад(1-3).
- **Багштайгаа өнгөрүүлсэн гайхамшигт мөчүүд**
Ау Лак (1-2), Хятад (1-2).
- **Их Багшийн ярьсан үлгэр түүх**
Англи, Ау Лак, Испани, Монгол, Солонгос, Тайланд, Хятад, Япон.
- **Бурхан ба хүмүүсийн тухай – Библийн түүхүүдээс**
Англи, Хятад.
- **Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн айлдсан билиг ухааны зурагт үлгэрүүд - Бурхан бүхнийг зохицуулдаг**
Англи, Ау Лак, Монгол, Солонгос, Хятад, Франц, Япон.
- **Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Гэгээрүүлэгч хошигнол. Таны гэрлэн цагариг хэт бариу байна.**

Англи, Хятад.

- **Амьдралаа солонгоруулья**

Англи, Ау Лак, Монгол, Хятад.

- **Оюун санааны дадал бясалгалын нууц аргууд**

Англи, Ау Лак, Монгол, Хятад хэл дээр.

- **Бурхантай шууд холбогдох – Энх тайванд хүрэх зам**

Англи, Хятад.

- **Гэрт тань хүргэж өгөхөөр би ирлээ**

Араб, Ау Лак, Болгар, Герман, Грек, Индонез, Испани, Итали, Монгол, Орос, Польш, Румын, Солонгос, Турк, Унгар, Франц, Хятад, Чех.

- **Алтан Эринд амьдрахуй цуврал**

Эрүүл мэндээ ухаарахуй – Жам ёсны, зөв амьдралын хэв маягт эргэн орохуй.

Англи, Монгол, Хятад.

- **Онч мэргэн үгс (1)**

Англи, Хятад, Англи/Солонгос, Англи/Хятад, Англи/Япон, Испани/Португали, Франц/Герман, хос хэлээр хэвлэв.

- **Онч мэргэн үгс (2)**

Хятад болон Англи хэл дээр.

- **Хямралаас энх тайванд**

Англи, Ау Лак, Герман, Индонез, Испани, Монгол, Польш, Солонгос, Хятад.

- **Миний амьдрал дахь ноход**

Англи, Герман, Испани, Монгол, Польш, Португали, Румын, Солонгос, Франц, Хятад, Япон.

- **Миний амьдрал дахь шувууд**

Англи, Ау Лак, Герман, Индонез, Монгол, Орос, Солонгос, Франц, Хятад.

- **Эрхэм ариун амьтад**

Англи, Ау Лак, Герман, Франц, Хятад.

- **Жинхэнэ хайр**

Англи, Хятад хэл дээр.

- **Нэг ертөнц... Ая эгшгээр амгалан дэлхийг бүтээхгүй**

Англи/Ау Лак/Хятад хос хэлээр хэвлэгдсэн боть ном.

- **Диваажингийн Урлаг**

Англи, Ау Лак, Хятад.

- **Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн урлагийн бүтээлийн цоморлог – Уран зураг**
Англи болон Хятад хэл дээр.
- **Тэнгэрлэг зоог (1) - Олон улсын ургамал хоолны гал тогоо**
Ау Лак, Япон, Англи/Хятад хос хэлээр хэвлэв.
- **Тэнгэрлэг зоог (2) - Гэрийн хоолны амтат сонголт**
Англи/Хятад хос хэлээр хэвлэв.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн айлдвар, хөгжим, концертын DVD, MP3, MP4, CD зэргийг Англи, Араб, Армен, Ау Лак, Болгар, Герман, Голланд, Грек, Дани, Еврей, Зулу, Индонез, Испани, Итали, Камбож, Кантон, Малай, Монгол, Непал, Норвег, Орос, Перс, Польш, Португал, Румын, Словени, Солонгос, Тай, Турк, Унгар, Филлипин, Фин, Франц, Хорват, Хятад, Чех, Швед, Шри Ланк, Япон хэл дээр олж танилцах боломжтой. Дэлгэрэнгүй каталогийг хүсэлт гарган авч болно. Бүх лавлагааг шууд авахыг урьж байна. Та Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн ном хэвлэлүүдийн жагсаалт болон сүүлийн үеийн ном хэвлэлийн агуулгын хураангуйг татаж авахын тулд манай номын дэлгүүрийн вэб хуудсанд зочилно уу: <http://smchbooks.com/> (Англи, Хятад хэл дээр)

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн ном бүтээлүүдийг дараах цахим хаягаар захиална уу:

<http://www.theCelestialShop.com>

<http://www.EdenRules.com>

Эсвэл дараах хаягаар холбогдоно уу:

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Олон Улсын Нийгэмлэгийн Хэвлэлийн Компани, Тайбэй,
Формоса

Утас: 886-2-87873935 Факс: 886-2-87870873

И-мэйл: smchbooks@Godsdirectcontact.org

БНХАУ-ын Шуудангийн мөнгөн гуйвуулгын дансны дугаар: 19259438
(Зөвхөн Формасагийн захиалгад зориулагдсан)

Шуудангийн дансны нэр:

The Supreme Master Ching Hai International Association Publishing Co.,Ltd.

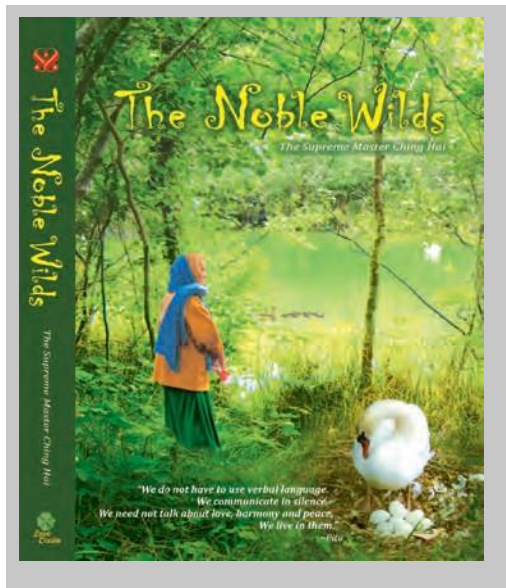
- **Эрхэм Ариун Амьтад**

Алтан Эриний 5 дахь он (2008) –ыг угтан Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай дэлхий дахинд шинэ жилийн бэлэг болгон *Эрхэм ариун амьтад* номоо өргөн барьсан билээ. Их Багш нуур хавиар илрүүлсэн нээлтүүдийнхээ гэрэл зургуудыг Өөрөө буулгаж, зохиомжилсон энэхүү ном яруу найргийн илэрхийлэл, сүр жавхлантай байгаль, эрхэм ариун амьтдын сэтгэл хөдөлгөм зургуудыг гайхалтай сайхан хослуулсан нь гайхамшигтай урлагийн бүтээл болжээ!

Amazon.com дахь онлайн хаяг:

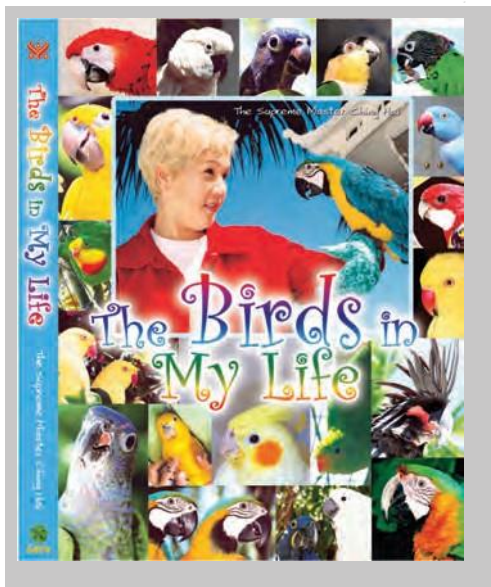
<http://www.amazon.com/Noble-Wilds-Supreme-Master-Ching/dp/9868415233/> (нимгэн хавтастай)

<http://www.amazon.com/Noble-Wilds-Supreme-Master-Ching/dp/9868415225/> (хатуу хавтастай)

- **Эрхэм Ариун Амьтад**

DVD №800 & MP4

- **Шувууд миний амьдралд**

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай "Шувууд миний амьдралд" хэмээх энэ үзэсгэлэнтэй сайхан зурагт номоороо амьтдын дотоод ертөнцөд биднийг урин залдаг билээ. Бид амьтдыг хариу нэхэлгүй хайрлавал тэд бидэнд зүрх сэтгэлээ ямар ч саадгүй нээдэг билээ. Хуудас бүрээс нь хайр, эв найрсал сацран гийсэн энэ гайхамшигтай номоороо Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай бидэнд амьтад маш эрхэм ариун бөгөөд үзэсгэлэнтэй сайхан болохыг ойлгоход тусалдаг. Юутай гайхамшигтай ном бэ! Амьтад бол хүний сайн анд найз. Хүн бүр энэ содон сайхан номыг унших болтугай.

Amazon.com дахь онлайн хаяг:

<http://www.amazon.com/dp/9866895149/>

Энэхүү бүтээлийг гардан авч, номын хуудаснаа дэлгэрэх хайрыг мэдэрнэ үү.

• **Миний амьдрал дахь ноход (1-2)**

"Ноход Дэлхий дээр үзэсгэлэнтэй сайхан арга замуудаар бидэнтэй зэрэгцэн оридоогийг уншигчид маань зэрвэс ч болов мэдрэн баясаж, тэднээр дамжуулж бусад амьтдын талаар улам ихийг ойлгож мэднэ гэж би найдаж байна."

~ Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай

Amazon.com дахь онлайн хаяг:

Миний амьдрал дахь ноход (1): <http://www.amazon.com/dp/9866895076/>

Миний амьдрал дахь ноход (2): <http://www.amazon.com/dp/9866895084/>

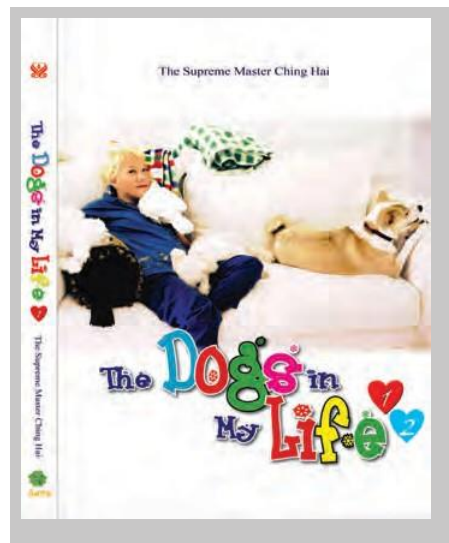
(Хятад хэлээр)

Кингстоун онлайн номын дэлгүүр: <http://www.kingstone.com.tw>

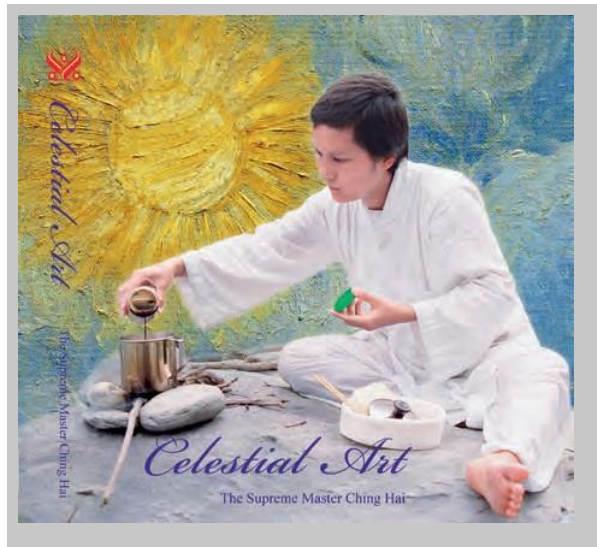
Еслайтбуукс онлайн номын дэлгүүр:

<http://www.eslitebooks.com/>

Онлайн номын дэлгүүр: <http://www.books.com.tw>

**Миний амьдрал дахь ноход,
Шувууд миний амьдралд DVD #780&MP4**

• **Диваажингийн урлаг**

Диваажингийн урлаг бол Зохиолч нь Үнэн, Буян, Диваажингийн Үзэсгэлэнгийн тусгал илэрхийллийг сүнслэг үүднээс тайлбарладаг онцгой гайхамшигтай боть ном юм. Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн урлагийн хязгааргүй ертөнцөд уригдаж, тэнгэрлэг хөг хэмнэлээр өргөгдөн дэвших уншигч бүхэн яруу найрагчийн гүн сэтгэл хөдлөл, уран зураачийн нарийн мэдрэмж, загвар зохион бүтээгчийн өвөрмөц санаа, хөгжимчний оргилуун зүрх сэтгэлийг мэдэрч, сэтгэлийн утас нь хөндөгдөх болно. Уншигч хүмүүн юу юунаас илүүтэй гол нь оюун санааны аугаа их багшийн билиг ухаан, энэрэн нигүүлсэгч сэтгэлтэй танилцан адислагддаг билээ.

Amazon.com дахь онлайн хаяг:

<http://www.amazon.com/Celestial-Art-Supreme-Master-Ching/dp/9866895378>

Төгс Гэгээрсэн Их Баги Чин Хайн Яруу найргийн цоморлиг

Энэ ба тэр өдөр
(Ау Лак хэлээр уншсан яруу найраг): CD

Анхилуун үнэрийн мэдрэмж
(Алдартай дуучдын Ау Лак хэлээр дуулсан дуунууд): CD

Гуйя, үүрд хадгалаарай
(Ау Лак хэлээр уншсан яруу найраг): CD

T-L-C, Гуйя
(Алдартай дуучдын Ау Лак хэлээр дуулсан дуунууд): CD

Хайрын домог туульсад хүрэх зам
(Алдарт яруу найрагчдын Ау Лак хэлээр уран уншсан шүлгүүд): CD
Аудио хуурцаг ба CD 1. 2. 3
Дүрс бичлэгийн хуурцаг 1.2

Өмнөх амьдралын ул мөр
Англи, Ау Лак, Хятад
(Ау Лак хэлээр уншсан яруу найраг):
Аудио хуурцаг ба CD-нүүд 1. 2. 3
DVD 1.2 (17 хэлний хадмал орчуулгаатай)

* Хайрын домог туульсад хүрэх зам, Эртний хайр, Цаг хугацаанаас чанагш, Шөнийн зүүд, Гуйя, үүрд хадгалаарай, Энэ ба тэр өдөр, Өмнөх амьдралын ул мөр, Эрднээсэр хэлхэн шүлгүүд, Алтан Бадамлянхуа, T-L-C, Гуйя зэрэг цоморлигийн яруу найргийг Их Баги Өөрөө ая зохиож, уран уншиж, дуулсан.

Цаг хугацаанаас чанаги (Beyond the Realm of Time)
(Ау Лак хэлээр дуулсан дуунууд): CD ба DVD

Эртний хайр (Ау Лак хэлээр унисан яруу найраг):
CD ба DVD

Шөнийн зүүд (Ау Лак хэлээр дуулсан дуунууд):
CD ба DVD

Алтан Бадамлянхуа (Ау Лак хэлээр унисан яруу найраг): CD ба DVD
Бид та бүхнийг хүндэт Тик Ман Гиаогийн сайхан шүлгүүдийг Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн уянгалуун унисанаар хүлээн авч сонсохыг урьж байна. Тэрээр мөн Өөрийнхөө "Алтан Бадамлянхуа", "Сайонара" гэсэн хоёр шүлгийг уран унисан билээ.

Эрдэнэсээр хэлхсэн шүлгүүд (Алдартай яруу найрагчдын Ау Лак хэлээр уран унисан шүлгүүд):
CD
CD 1, 2 ба DVD 1, 2

Хайрга ба Алт
Англи, Ау Лак, Хятад

Эрвээхэйн мөрөөдөл
Англи, Ау Лак, Хятад

Өмнөх амьдралын ул мөр
Англи, Ау Лак, Хятад

Мартагдсан дурсамж
Англи, Ау Лак, Хятад

Хуучин цаг
Англи, Ау Лак,

Аниргүйхэн нулимсыг хайрлахуй
Ау Лак, Англи, Хятад, Герман/Франц/
Англи, Филиппин, Солонгос, Португал,
Испани, Монгол,

Вуузуу шүлгүүд
Ау Лак, Хятад Англи

Эрин зууны хайр
Англи, Ау Лак, Хятад, Франц,
Герман, Монгол, Солонгос, Испани

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн айлдвар, хөгжим, концертуудыг MP3, MP4, DVD, CD зэргийг Араб, Армен, Ау Лак, Болгар, Камбож, Кантон, Хятад, Хорват, Чех, Дани, Голланд, Болгар, Англи, Фин, Франц, Герман, Грек, Еврей, Унгар, Индонез, Итали, Япон, Солонгос, Малай, Монгол, Непал, Норвег, Перс, Филиппин, Польш, Португал, Румын, Орос, Шри Ланк, Словени, Испани, Швед, Тай, Турк, Зулу хэлээр үзэж танилцах боломжтой. Таны хүсэлтийн дагуу катологуудыг илгээнэ. Шууд асууж лавлаж болно. Та манай номын дэлгүүрийн цахим хуудсаар зочлон манай каталог болон Их Багийн шинэ ном хэвлэлийн агуулгын хураангуй мэдээллийг татаж авна уу:
<http://www.smchbooks.com> (Англи ба Хятад хэлээр)

DVD-1010 (1-ээс 4 дүгээр хэсэг)

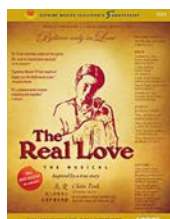
Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Аниргүйхэн нулимс хэмээх яруу найргийн түүврээс сэдэвлэсэн энэхүү гайхалтай хөгжимт жүжиг биднийг ид шидийн галт тэргэнд суулгах ба 6 тивийн 16 улсаар аялуулна. Хагацал гунигт автан шаналж яваа Жой хэмээх нэгэн эх болон залуу хүү Пит нартай хамт бид аялана. Галт тэрэгний хөгжилтэй, нууцлаг үйлчлэгчээр замчлуулсан гэд амар амгалангаа олохоор амьдралын аялалд гарчээ. Академи, Грэмми, Тони, Эмми зэрэг шагналт хөгжмийн зохиолчдын сэтгэл хөдөлгөм хөгжмийн ая зохиолуудыг Бродвэй болон поп хөгжмийн одод, олон улсын шилдэг дуучид, шилдэг 48 бүжигчин, амьд найрал хөгжим зогсоол бүр дээр тоглохыг таалан сонсоорой!

Тони шагналд нэр дэвшигч Винсент Патерсон (*Майкл Жексон, Мадонна нарын дэлхийг тойрсон аялан тоглолт*) найруулж, Эмми шагналын эзэн Бонни Стори (*Ахлах сургууль мюзикл 1,2,3*) бүжгийг дэглэсэн, 217 хүнтэй бүрэлдэхүүнтэй мэргэжилтнүүдийн баг оролцсон энэхүү хөгжимт бүжгэн жүжиг 2012 оны аравдугаар сарын 27-нд АНУ-ын Калифорни мужийн Лос-Анжелес хотын Шрайны концертын танхимд дэлхий даяар нээлт хийж, 21 камер, 96 дижитал аудио сувгаар дамжуулсан билээ.

Энэ уран бүтээл нь энх тайван, өглөг буяныг үлгэр дуурайлал болсон дэлхийн нэрт оюун санааны багш, хүмүүнлэг үзэлтэн, яруу найрагч, уран бүтээлчийн үзэл санаанд хүндэтгэл үзүүлдэг Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Өдрийн Баярын 19 жилийн ойд зориулагдсан юм.

Энэхүү дөрвөн диск бүхий иж бүрдэлд яруу найрагчийн дүрс бичлэгээр илгээсэн мэндчилгээ, буяны хандив түгээх ёслол, уран бүтээлчдийн ярилцлага, гайхалтай урамшуулал зэрэг багтсан болно.

АНИРГҮЙХЭН НУЛИМСЫГ ХАЙРЛАХУЙ хөгжимт жүжиг нь дотоод амар амгалангаа олоход биднийг зоригжуулах нь дамжиггүй!

DVD-999

Жинхэнэ хайр: Хөгжмийн DVD

Энэхүү 3 диск бүхий хэвлэл нь Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Гималайн аяллын тухай сонирхолтой түүх, тайзны арын ярилцлага, хэвлэл мэдээллийн хэрэгслээр гарсан мэдээнүүд, улаан хивсний ёслол, бэлтгэл сургуулилт зэрэг өвөрмөц зүйлсийг багтаажээ.

ЖИНХЭНЭ ХАЙР ном Amazon.com сайтад 1-д бичигдэх боллоо

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн жинхэнэ амьдралын түүхээс сэдэвлэсэн “Жинхэнэ хайр” мюзиклийг үзэхдээ бид хайр татам Танн бүсгүйтэй хамт гэгээрлийн түлхүүрийг эрэх сэтгэл хөдөлгөсөн аяллыг нь туулах болно. Үг, зураг, дууг амьдралд улам ойртуулж, “Жинхэнэ хайр: Мюзиклийн дууны үг, хөгжим” иж бүрдэл ном нь Amazon.com сайтын шилдэг борлуулалттай номын жагсаалтад Ном болон Яруу найргийн төрлийн аль алинд нь 1-р байрт шалгарчээ.

“Хайр бол энэ физик ертөнцөд хамгийн үнэ цэнтэй зүйл юм. Тиймээс бид хайрыг хамгаалах ёстой... Хайр энэрэлтэй байвал сайн сайхан бүхэн бидний замд тосно. ... Веган байж, энх тайвныг цогцлооё. Энэ бүхэн бол бидний хийх ёстой зүйл бөгөөд хайр юм.”

---Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай,
2011 оны 8-р сарын 27- Пасадена, Калифорни, АНУ
Суприм Мастер Телевизийн 5 жилийн ой: Жинхэнэ Хайр

“АГШИН ЗУУР ГЭГЭЭРЭХИЙН ТҮЛХҮҮР - ҮНЭГҮЙ ТАРААГДАХ ҮЛГЭР ДЭВТЭР”

“Агшин зуур Гэгээрэхийн түлхүүр: Үлгэр дэвтэр” хэмээх товхимол нь Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн сургаал айлдварын товч тайлал юм. Энэхүү товхимол цахим хэлбэрээр бэлэн байдаг учраас интернэт хаягаар орж үнэ төлбөргүй татан авч, унших боломж дэлхий дахины уншигчдад олгогддог. Африкийн Зулу хэлээс авхуулаад, Бенгали, Урду, Македони, Малай болон бусад олон хэлнээ буюу 80 гаруй хэлээр энэхүү билиг ухааны сувд орчуулагдсан байдаг.

Энэ товхимолд Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай өдөр тутмын амьдралд бясалгал чухал болохыг, мөн оюун санааны дээд хэмжээстүүд, веган хоолны ач тусын тухай онцлон тайлбарладаг. Түүнчлэн эцсийн бөгөөд хамгийн дээд зам мөр Арьяабалын бясалгалын сэтгэлийн авшиг хүртэх тухай Түүний айлдварууд багтсан буй. “Агшин Зуур Гэгээрэхийн Түлхүүр” товхимолд өгүүлэгдсэн Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн хүн төрөлхтний ухамсрыг дэвшүүлэх мэргэн оюун билэг Үнэнийг эрэгчдийн цангааг тайлж, гэгээн итгэл бэлэглэдэг юм.

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай “Дотоод дахь амар амгаландаа хүрвэл бидэнд бүх зүйл буй болно. Бид зөвхөн Бурханы хаант улсаа олвоос сэтгэл ханамж, хорвоогийн хийгээд тэнгэрлэг хүслэн бүхэн биелэн гүйцэлдэх бөгөөд бид дотооддоо мөнхийн билгүүн ухаан, үүрдийн нийцэл зохицол, хамгийг чадагч хүчээ ухааран таних болно. Эдгээр бүх зүйл Бурханы хаант улсаас ирдэг юм. Энэ бүхнээ бид олж чадахгүй бол ямар ч хөрөнгө мөнгө, эрх мэдэл, албан тушаал байлаа гээд хэзээ ч сэтгэл ханамжийг олж үл чадна.” хэмээн айлдсан билээ.

Үлгэр дэвтрийг дараах хаягаар шууд үзэх боломжтой: <http://sb.Godsdirectcontact.net/> энэ вэб хаягт Их Багшийн “Агшин зуур Гэгээрэхийн түлхүүр: Үлгэр дэвтэр” хэмээх товхимол нь олон хэл дээр буй. Бурханы илгээлтийг хуваалцаж, хүмүүний ухамсрыг дэвшүүлэх замаар дэлхийдээ хамгийн сайхан бэлэг барихад бидэнтэй нэгдээрэй.

Хэрэв таны төрөлх хэл манай жагсаалтад байхгүй байвал эсвэл товхимлыг дуртай хэл рүүгээ орчуулья гэвэл дараах хаягаар бидэнд хандана уу: divine@Godsdirectcontact.org.

- **Үлгэр дэвтрийг үнэгүй татаж авах хаяг (80 хэлээр):**

<http://sb.Godsdirectcontact.net>

<http://www.direkter-kontaktmitgott.org/booklet>

Шар: Шар арьстан хүмүүс
Улаан: Улаан арьстан хүмүүс
Хар: Хар арьстан хүмүүс
Цагаан: Цагаан арьстан хүмүүс
Ногоон: Байгаль, амьтад,
шувууд зэрэг...
Цэнхэр: Ус, усны амьтад
Дүрс: Дэлхий
Дэвсгэр: Тэнгэр

Далбаан дээрх SM Лого нь бидний Бурхан чанарыг сэрээж, бидэнд дотоод дахь ялгуусан чанараа хөгжүүлэхийг сануулах зорилготой. Хоёр талд байх хоорондоо хэлхээтэй янз бүрийн өнгөт зүрхэн дүрсүүд нь Газар дэлхий дээрх хамаг амьтнаас Бурхан юу хүсэн хүлээдгийг бэлгэддэг бөгөөд тэр нь бүхий л ялгаварлан гадуурхал эцэслэгдэж, хамаг төрөлтөн бүгдээр хайрлагдан халамжлагдаж, энх амгалан, баяр хөөр цэнхэр тэнгэрийн дор цогцлохуйн тухайд юм.

ЭНЭХҮҮ ГАЙХАМШИГТ, УТГА ТӨГС ДАЛБААНЫ ЗАГВАРЫГ ИХ БАГШ МААНЬ БИДЭНД
ЗОРИУЛАН ЗОХИОМЖИЛСОН БОЛНО. ЗҮРХЭН ДҮРС БҮРИЙН ӨГҮҮЛЭМЖИЙГ МӨН
ТАЙЛБАРЛАН ОЙЛГУУЛСАН БИЛЭЭ.

БИДЭНТЭЙ ХОЛБОГДОХ БАРИХ

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Олон Улсын Нийгэмлэг
Шуудангийн хайрцаг 9, Шихү, Миаоли, Формоса, БНХАУ (36899)
Шуудангийн хайрцаг 730247, Сан Хосе, Калифорни 95173-0247, АНУ

Суприм Мастер Телевиз

И-мэйл: peace@SupremeMasterTV.com

<http://SupremeMasterTV.com/>

Утас: 1-626-444-4385 / Факс: 1-626-444-4386

Хэрэв та шинэ видео конференцацгдах үед и-мэйл хаягаар мэдэгдэл авахыг хүсвэл
SupremeMasterTV.com/Newsletter хаягт бүртгүүлээрэй.

**Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн Олон Улсын
Нийгэмлэгийн Хэвлэлийн Компани, Тайпэй, Формоса.**

И-мэйл: smchbooks@godsdirectcontact.org

<http://www.smchbooks.com>

Утас: 886-2-23759688 / Факс: 886-2-23757689

Онлайн дэлгүүр

Celestial Shop: <http://www.thecelestialshop.com> (English)

Eden Rules: <http://www.edenrules.com> (Chinese)

Ном хэвлэлийн алба

И-майл: divine@Godsdirectcontact.org

(Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн номыг олон хэл дээр орчуулах ажилд та оролцох боломжтой.)

Мэдээний алба

И-мэйл: lovenews@Godsdirectcontact.org

Оюун санааны асуулт харултын баг

И-мэйл: lovewish@Godsdirectcontact.org

S.M. Тэнгэрлэг хувцасны компани

И-мэйл: smclothes123@gmail.com; vegan999@hotmail.com

<http://www.smcelestial.com>

<http://www.sm-celestial.com>

Утас: 886-3-4601391 / Факс: 886-3-4602857

”Loving Hut” Олон Улсын Веган Хоолны Сүлжээ ресторан

И-мэйл: service@lovinghut.com

<http://www.lovinghut.com/tw/>

Утас: 886-3-4683345 / Факс: 886-3-4681581

Цэвэр веган бүтээгдэхүүний онлайн дэлгүүр

<http://www.lovingfood.com.tw>

Арьяабалын вэб сайтууд

Бурхантай шууд холбогдох - Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хайн

Олон Улсын Нийгэмлэгийн интернэт хаяг:

<http://www.Godsdirectcontact.org.tw/eng/links/links.htm>

Өөрөөр амьдарцгаая

Эрүүл, тэжээлдэг бөгөөд амьтны амь таслаагүй хоол хүнсний жишээ:

Хүнсний бүтээгдэхүүн	Жинд эзлэх уургийн хэмжээ %-иар
Дүфү (шар буурцагны бяслаг)	16 %
Гурилнаас гаргасан уураг буюу глютин	70 %
Эрдэнэ шиш	13 %
Будаа	8,6 %
Шар буурцаг, хүрэн буурцаг вандуй, гэх мэт	10 - 35 %
Буйлс, хушга, кэшүү, хушны самар	14 - 30 %
Хулууны үр, сезаме буюу гүнжидийн үр, наран цэцгийн хар самар	18 - 24 %

Түүнчлэн олон төрлийн шахмал үрлүүд (мультивитамин) нь амин дэм, эрдэс бодис, хэт исэлдлийн эсрэг бодисын хангалттай эх үүсвэр мөн. Жимс болон хүнсний ногоо нь амин дэм, эрдэс бодис, хэт исэлдлийн эсрэг бодисуудаар тун баялаг бөгөөд эрүүл саруул, урт удаан амьдралыг тэтгэгч сайн чанарын эслэгүүдийг агуулж байдаг. Насанд хүрсэн хүний хоногт хэрэглэх уургийн дундаж хэмжээ: 50 гр Ургамлын гаралтай кальци нь үнээний сүүнийхээс илүү шингэцтэй.

- Дэлхий нийтэд заналхийлж буй шувууны ханиадны халдварт тархалтыг арилгах
- Үхрийн галуу (BSE), гахайн өвчин (PMWS) гэх мэт өвчний аюулыг зайлуулах,
- Энхрийлж өсгөсөн мал сүрэг, гэрийн тэжээвэр болон лусын амьтад, өдтөн жигүүртэн анд нөхдөө тэрбум тэрбумаар нь хэрцгийлэн хороож буй явдлаа эцэс болгохын төлөө

Мацаг хоолтон болох нь мэргэн зөв алхам юм.

Ингэх нь эрүүл мэндэд тустай.
Ингэх нь эдийн засагт хэмнэлттэй.
Ингэх нь байгаль орчинд ээлтэй.
Энэ бол энэрэл нийгүүлсэн.
Энэ бол энх амгалан
Энэ бол эрхэм ариун явдал мөн.

Бид Та нарын төлөө залбирдаг шүү

Бидний амийг хэлтгүүдээ! Бид Та нарт хайртай!

Энэрэнгүй сэтгэлд таь байрлалаа

Та урт насларай!

Холбогдох бусад мэдээллийг дараахь хаягаар авна уу.

- <http://AL.Godsdirectcontact.org.tw>
- <http://www.vegsource.com>
- <http://www.vrg.org>

эсвэл энэ хаягаар захиа бичээрэй: AL@Godsdirectcontact.org

Төгс Гэгээрсэн Их Багшийн Телевиз

Энх амгалан ертөнцийн төлөө зэрэг ач тустай хөтөлбөр

Дэлхий даяар хиймэл дагуулын 14 станц, Монголд Супер Вижн, Хийморь, Оранж, Лха ТВ-гээр болон интернетээр дараахь www.SupremeMasterTV.com хаягаар дэлхий дахинд цацагдаж байна. Galaxy 25, Hispasat, Intelsat 907, ABS, Astra 1, AsiaSat 2, AsiaSat 3S, B Sky B, Intelsat 10 C-Band, Intelsat 10 KU-Band, Optus D2, Eurobird 1, Eurobird 2, Hotbird

Гүн ухаантнууд ба оюун санааны удирдагч нар

Гүн ухаантнууд, шашины болон оюун санааны удирдагчид Парамаканса Югананда (Энэтхэг оюун санааны номлогч багш), Сократ (эртний Грекийн гүн ухаантан), Есус Христ, Кунз (Хятадын гүн ухаантан), Шагжамуни Бурхан, Лууц (Хятадын гүн ухаантан), Ассисийн Гэгээн Франсис (Италийн Гэгээнтэн), Тич Нат Ханх (Вьетнам лам, зохиолч), Еоги Махараша Махеш (Энэтхэгийн гүн хаантан, зохиолч, трансценденталь бясалгалын тэргүүн), Лев Николаевич Толстой (Оросын гүн ухаантан, зохиолч), Пифагор (эртний Грекийн гүн ухаантан, математикч), Зороастер (Ираны Зороастрианизмыг үндэслэгч), Мухаммед Рахит Бава Мухаяадэн (Шри ланкийн лалын шашинт зохиолч), гэх зэрэг.

Зохиолч, уран бүтээлч, зураач нар Леонардо Да Винчи (Италийн уран зураач), Ральф Уолдо Эмерсон (АНУ-ын нийтлэлч, яруу найрагч), Жорж Бернард Шоу (Ирландын зохиолч), Жон Робинс (АНУ-ын зохиолч), Марк Твейн (АНУ-ын зохиолч), Алберт Швейцер (Германы гүн ухаантан, эмч, хөгжимчин), Плутарх (Грекийн зохиолч), Садегх Хидаят(Ираны зохиолч), гэх зэрэг.

Эрдэмтэн, зохион бүтээгч, инженерүүд Чарлз Дарвин (Британий байгалийн ухаан судлаач), Алберт Эйнштейн (Германы эрдэмтэн), Томас Эдисон (АНУ-ын эрдэмтэн, зохион бүтээгч), Сэр Исаак Ньютон (Британий эрдэмтэн), Никола Тесла (Хрватийн эрдэмтэн, зохион бүтээгч), Хэнри Форд (АНУ-ын Форд Моторзыг үүсгэн байгуулагч), гэх зэрэг.

Улс төрч, төрийн зүтгэлтэн, нийгмийн идэвхтнүүд Сюзан Б.Антони (АНУ-ын Эмэгтэйчүүдийн сонгуулийн эрхийн хөдөлгөөний удирдагч), Махатма Ганди (Энэтхэгийн иргэний эрх чөлөөний хөдөлгөөний удирдагч), Мартин Лютер Кинг ба түүний гэргий (АНУ-ын иргэний эрх чөлөөний хөдөлгөөний удирдагчид), Жанез Дрновск (Словени Улсын Ерөнхийлөгч), Др. Манмохан Сингх (Энэтхэг Улсын Ерөнхий Сайд), Деннис Ж. Кучинич (АНУ-ын Конгрессын гишүүн), гэх зэрэг.

Жүжигчид ба кино, телевизийн одод Памела Андерсон (АНУ-ын жүжигчин), Ашли Жадд (АНУ-ын жүжигчин), Брижит Бардо (Францын жүжигчин), Жон Клийз (Британий жүжигчин), Давид Духовны (АНУ-ын жүжигчин), Дани ДеВито (АНУ-ын жүжигчин), Ричард Гир (АНУ-ын жүжигчин), Дарил Ханна (АНУ-ын жүжигчин), Дастин Хофман (АНУ-ын жүжигчин), Стив Мартин (АНУ-ын жүжигчин), Иан Микеллен (Британий жүжигчин), Тоби Магуайр (АНУ-ын жүжигчин), Полл Ньюман (АНУ-ын жүжигчин), Жоакин Феоникс (АНУ-ын жүжигчин), Стивен Сигал (АНУ-ын жүжигчин), Жерри Сейнфилд (АНУ-ын жүжигчин), Наоми Уаттс (АНУ-ын жүжигчин, Кейт Уинслет (Британий жүжигчин), Кристи Бринкли (АНУ-ын супермодель), Кристи Турлингтон (АНУ-ын супермодель), гэх зэрэг.

Поп одод, хөгжимчид Жорж Харрисон - Поул Маккартни - Ринго Старр (Английн хөгжимчин, алдарт Бийтлзийн гишүүд), Боб Дилан (АНУ-ын хөгжимчин), Майкл Жексон (АНУ-ын поп од), Моррисей (Британий дуучин), Оливия Ньютон Жон (Британи-Австралийн дуучин), Шинед О'Коннор (Ирландын дуучин), Пинк (АНУ-ын дуучин), Принц (АНУ-ын поп од), Тина Турнер (АНУ-ын од), Шаная Твейн (Канадын дуучин), Ванесса Уильямс (АНУ-ын поп одуучин), гэх зэрэг.

Спортынхон Билли Джин Кинг (АНУ-ын тамирчин, теннисийн аварга), Билл Уалтон (АНУ-ын тамирчин, сагсан бөмбөгчин), Карл Луис (АНУ-ын хөнгөн атлетикийн тамирчин, Олимпын 9 удаагийн алтан медальт), Эдвин С.Мозес (АНУ-ын хөнгөн атлетикийн тамирчин, 2 удаагийн аварга), Александр Даргатз (Германы тамирчин, Бодибилдингийн аварга, эмч), гэх зэрэг.

нэрсийг тоочоод барахгүй...
<http://AL.Godsdirectcontact.org.tw/lq-vg>

сүүлийн үеийн холбогдох мэдээллийг www.SupremeMasterTV.com хаягаар авна уу

Их Багшийн Ярьсан Члээр Тлүүх

Зохиогч: Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай

Дүрс, дууг бичсэн: Дүрс бичлэгийн баг

Бичиж буулгасан: Формосагийн хөрвүүлэгч нарын баг

Орчуулагчид: Формосагийн орчуулагч нарын баг

Кен Чиу, Ка Пун Фок, Тереза Хуан,

Жиан Ву, Женнифер Сюнинг Ву болон бусад

Редакторууд: Алистер Конвелл, Ричард Стюарт болон
бусад

Эскиз зураач: Жоан Кобб, Я-Хуй Жэн нар

Хавтасны дизайн: Мэдээний алба

Хэвлэгч: Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай

Олон Улсын Нийгэмлэгийн Хэвлэлийн компани,

№ 236, Суншань зам, Тайбэй, Формоса, БНХУ

Утас: 886—2—87873935 Факс: 886—2—87870873

И-мэйл: smchbooks@Godsdirectcontact.org

БНХУ-ын шуудангийн дугаар: 19259438

Төгс Гэгээрсэн Их Багш Чин Хай©1997~2006

Анхны хэвлэл: 1997 оны 11-р сар

Хоёр дахь хэвлэл: 2006 оны 11-р сар

Гурав дахь хэвлэл: 2007 оны 12-р сар

БНХУ, Формосад хэвлэв

ISBN: 978-986-82635-6-7

986-82635-6-5

Энэ хувилбарыг монгол хэлнээ орчуулсан 2023 оны 3-р сар

Цахим хувилбар: <http://www.gegeerel.mn/> 2023 оны 8-р сар

Зохиогчийн бүх эрх хамгаалагдсан.

Энэхүү номын агуулгыг хэвлэлийн компаниас зөвшөөрөл
авсны дараа хуулбарлаж болно.

Та бүхэн номын талаарх санал сэтгэгдлээ

Mon.nomiinbag@gmail.com хаягаар ирүүлнэ үү.

Ух Багшийн мэргэн ухаан нь Тэдний сургаалын жинхэнэ утгыг хүмүүст илрү ойр дотно хэргэхийн тулд ихэвчлэн түрхээр дамжуулан илэрдэг.

